Весна

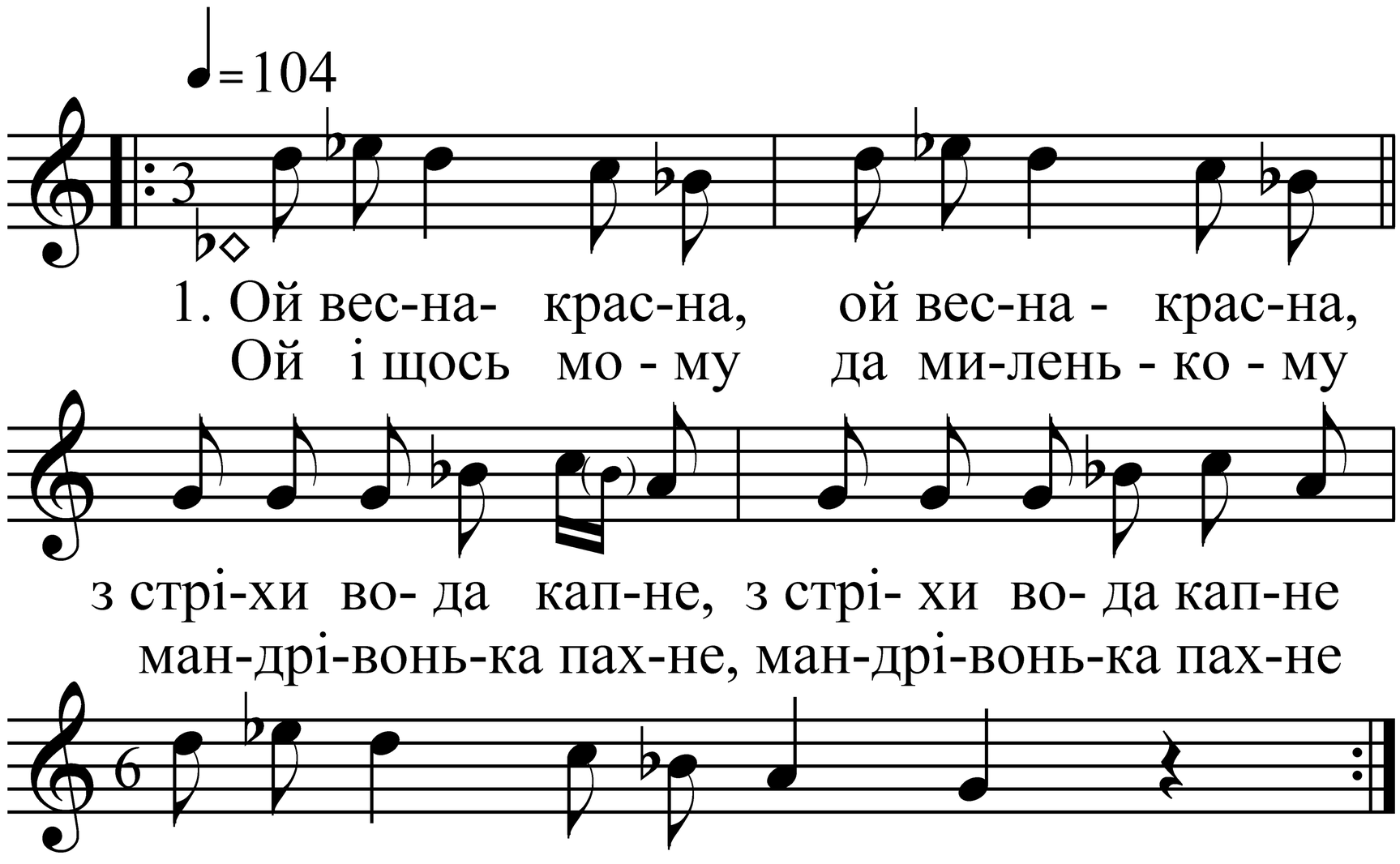

Ой весна-красна, ой весна-красна,
з стріхи вода капне, з стріхи вода капне
та з стріхи вода капне.
Ой і щось мому да миленькому
мандрівонька пахне, мандрівонька пахне
та мандрівонька пахне.

Мандрував же він, мандрував же він
з Відерт до Човниці, з Відерт до Човниці
та з Відерт до Човниці.
Ой любив же він три дівчиноньки,
тепер молодиці, тепер молодиці
та тепер молодиці.

Записано від Мельничук Н. С. (Рожище)

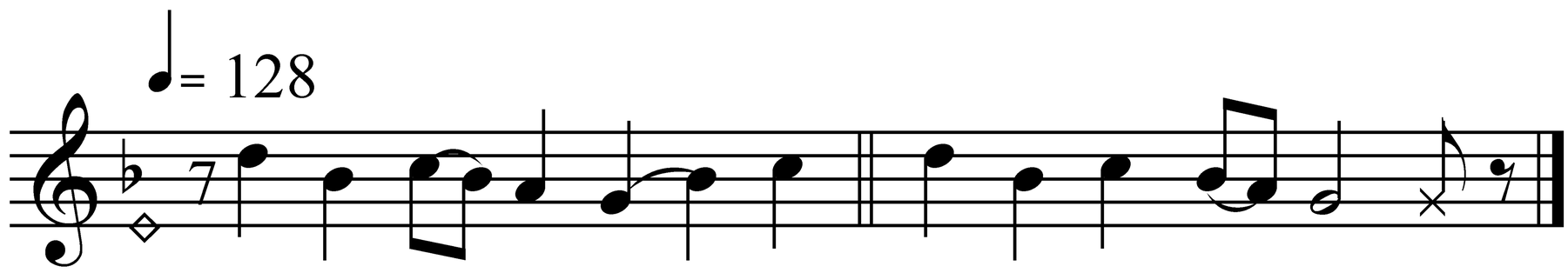

1. - Ой ти, ве- сна- кра - сна, що ти нам при-не- с[ла]?

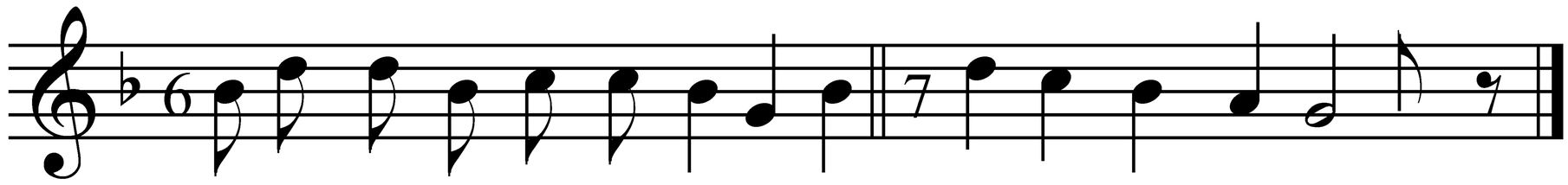

2. - Я при-не-сла ре- ше-то бо-бу, а хлоп-цям по-ро-[бу].

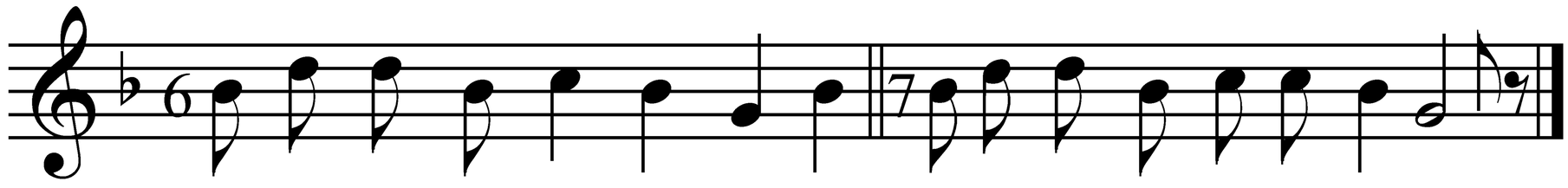

3. - А див-ча- там по чип- чи- ку, мо-ло-дич-кам по на-міт-чи-[ку].

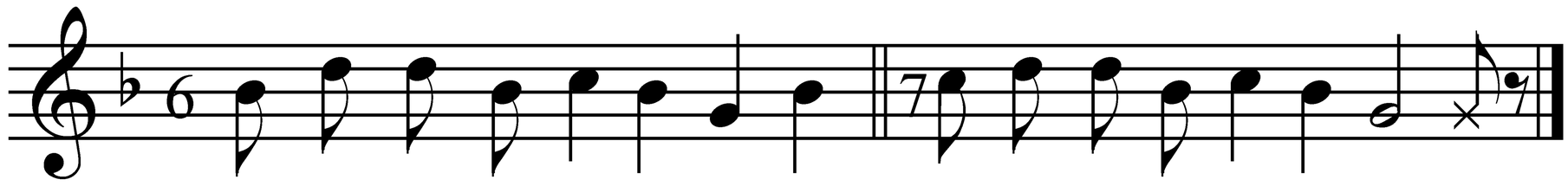

4. - А хлоп-чи-кам по ду-до-йці, шоб за-гра-ли на гу-ло- й[ці].

Записано від фольклорного ансамблю с. Стрільче Горохівського р-ну.

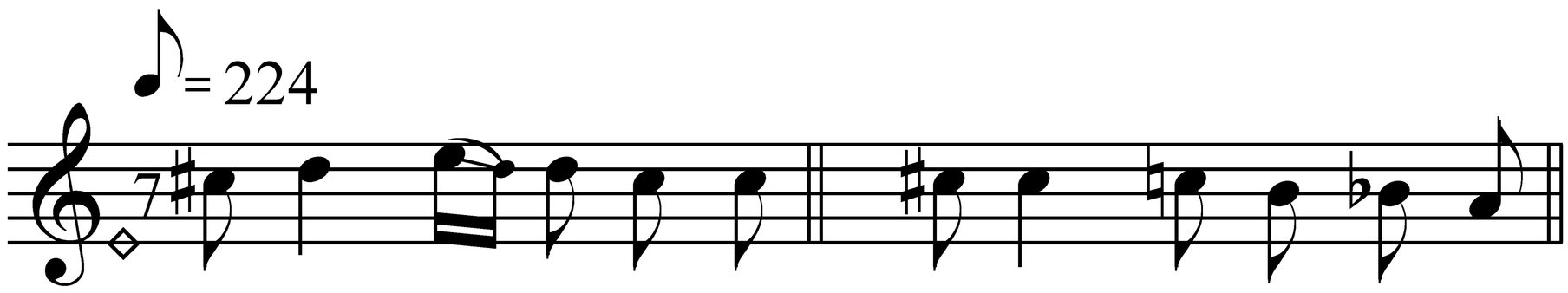

1. - Вес-на на-ша крас-на, що ти нам при-нес-ла?

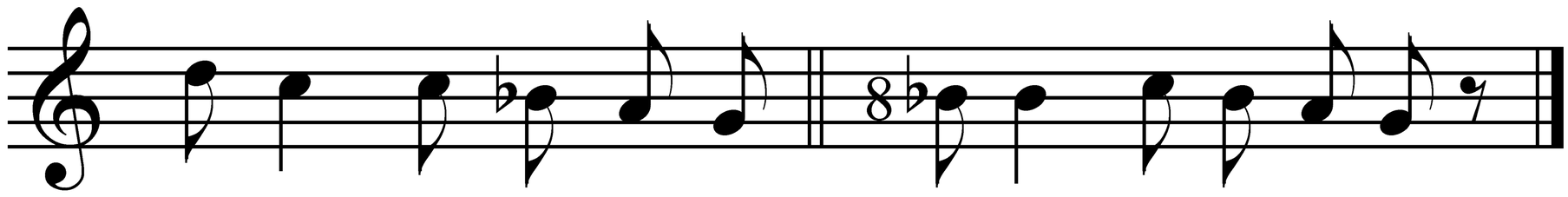

Чи хлі - ба, чи со- лі, чи щас- тя, чи до-лі?

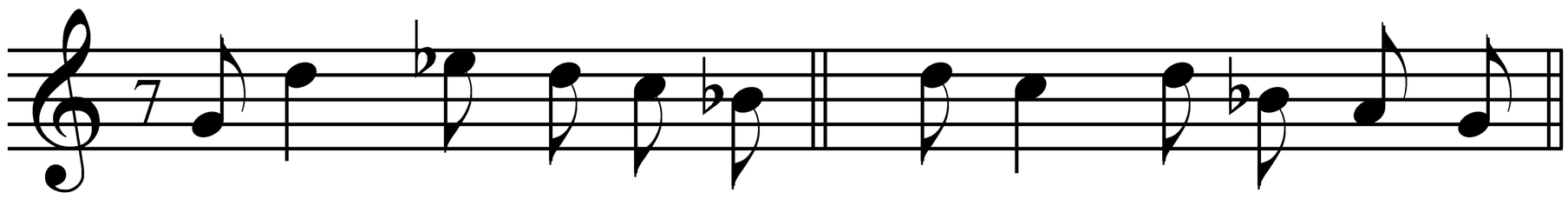

2. - Ді-дам по ки-йоч-ку, ба- бам по пла-точ- ку,

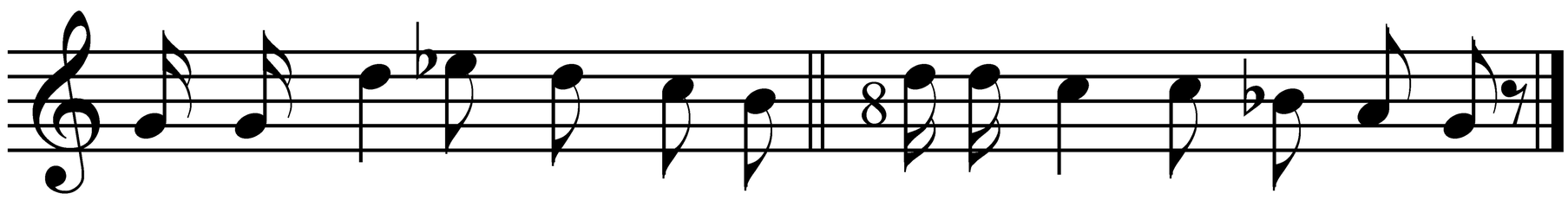

па-руб-кам по стрі-лой-ці, по хо-ро- шій ді-вой-ці.

Записано від Усипенко Г. І. (с. Купичів
Турійського р-ну). Виконавиця “плутає” початок наспіву.

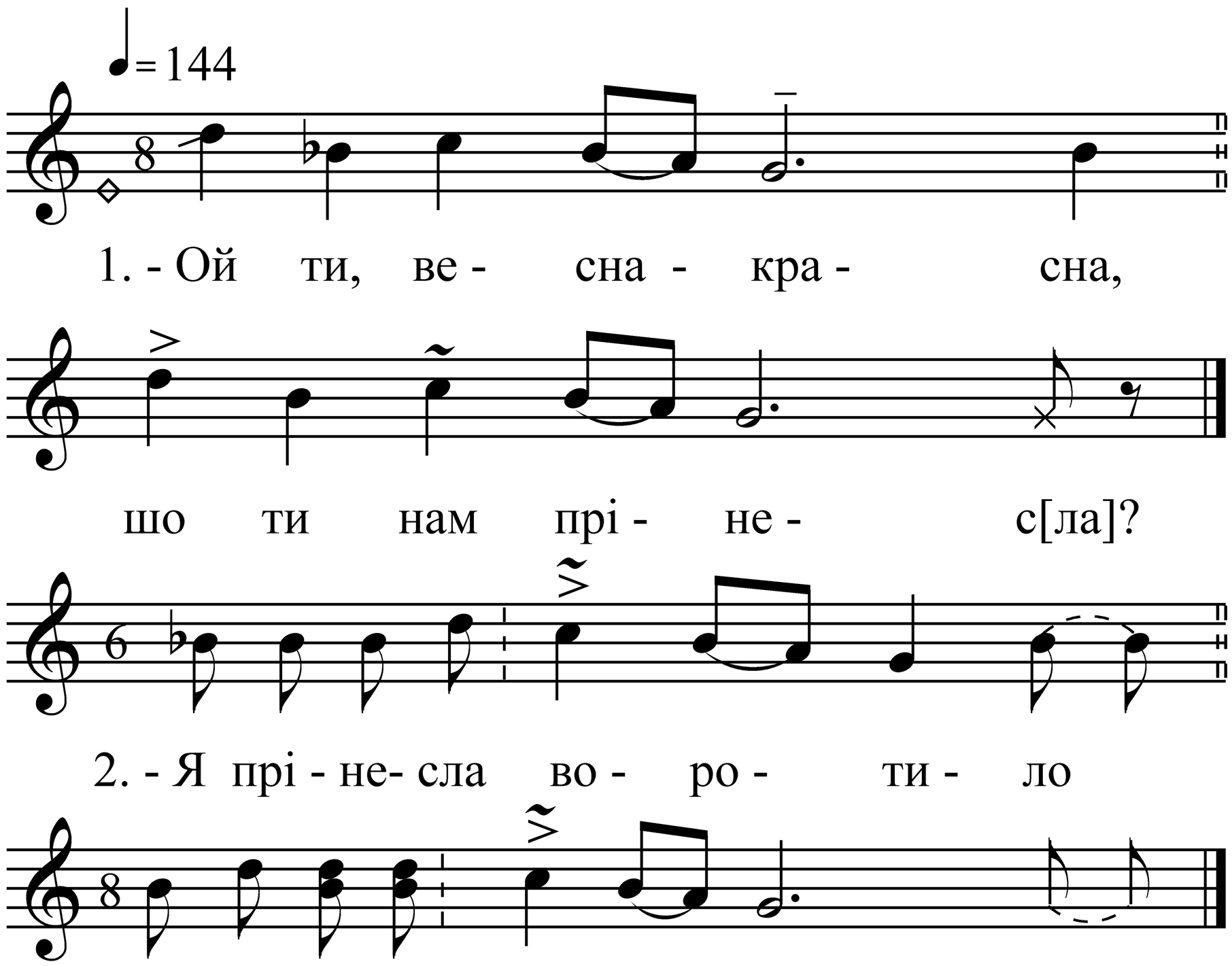

- Ой ти, весна-красна,
Шо ти нам прінес[ла]?

- Я прінесла воротило,
Шоб цю зиму покрути[ло].

- Я прінесла бердо да бердо,
Шоб цю зиму перло да пер[ло].

Ішли дивчата кладочкамі -
Піли воду шкляночка[мі].

Ішли хлопці суткамі, суткамі -
Піли віно дудкамі, дудка[мі].

* Всі строфи, за винятком першої, співаються як друга.

Ой ти весна-красна,
Поставила на пече крос[на].

- Ой чі мені кросна ткати,
Ой чі мені весни жда[ти]?

- А я кросна не діткала,
А я весни не дожда[ла].

- Ой вже мені бердо, бердище,
Шось на мене милий серди[ця].

- Ой сердиця да ще й біть буде,
Ой нікому бороніть бу[де].

Записано від Юзепчук Г. Г. та Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

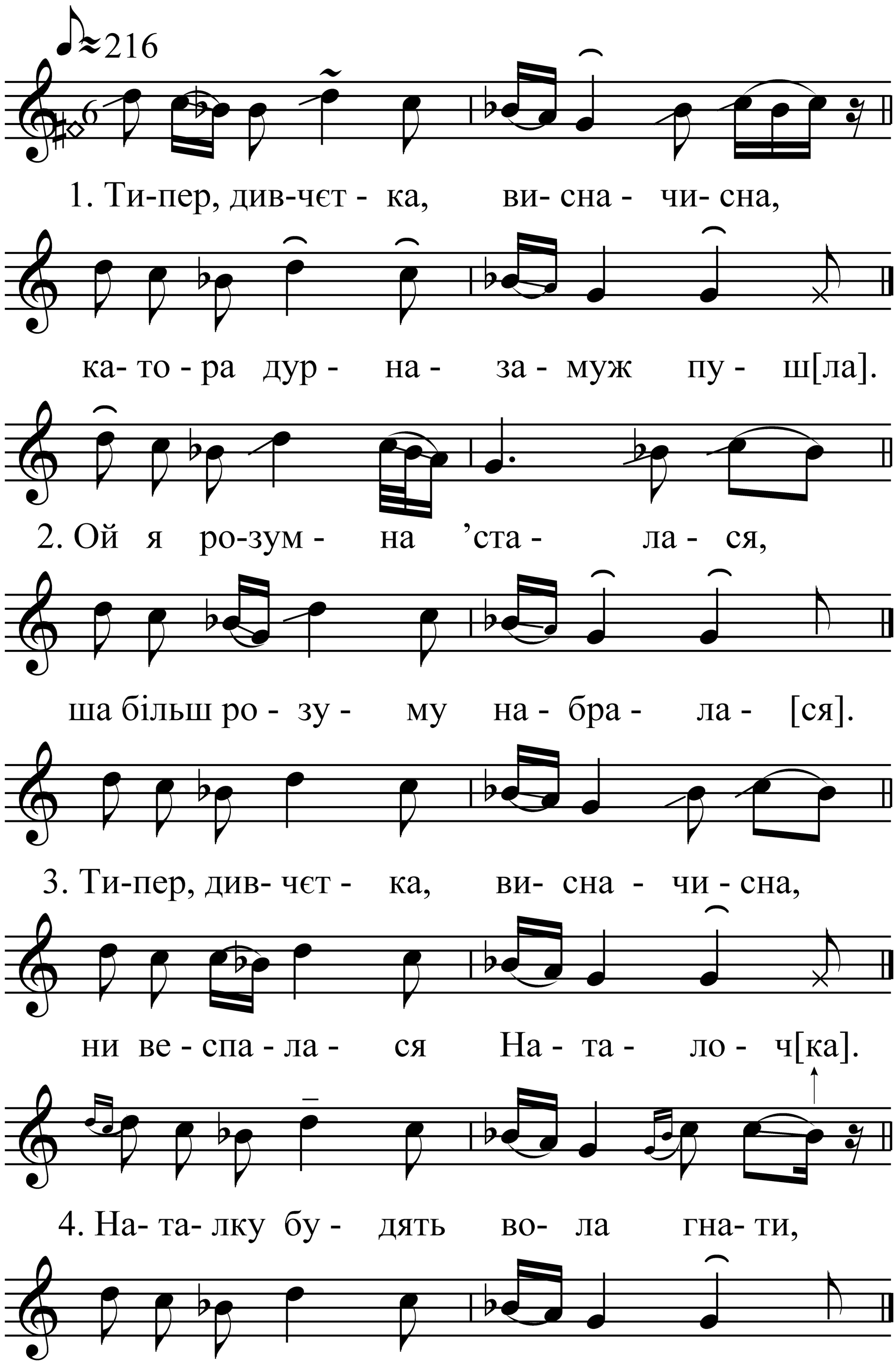
≈216
1. Ти-пер, див-чєт - ка, ви- сна - чи- сна,
ка- то - ра дур - на - за - муж пу - ш[ла].
2. Ой я ро-зум - на ’ста - ла - ся,
ша більш ро - зу - му на - бра - ла - [ся].
3. Ти-пер, див- чєт - ка, ви- сна - чи - сна,
ни ве - спа - ла - ся На - та - ло - ч[ка].
4. На- та- лку бу - дять во- ла гна- ти,
На-тал-ка крі - четь, хо - че спа - [ти].

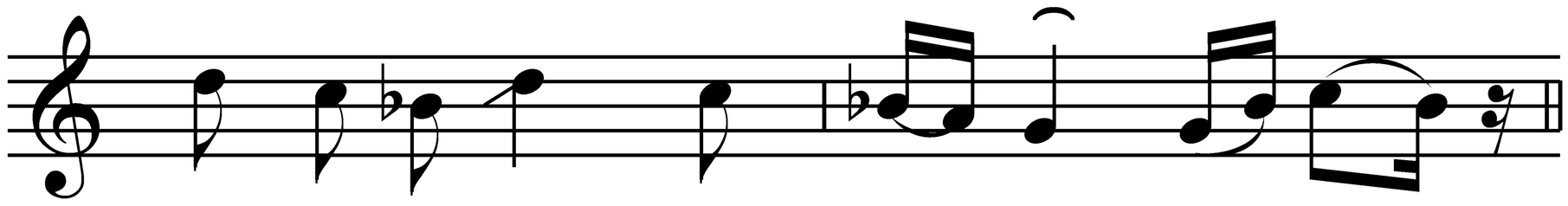

5. Встань, На-та- лу - сю, мо - ло - дай - ка,

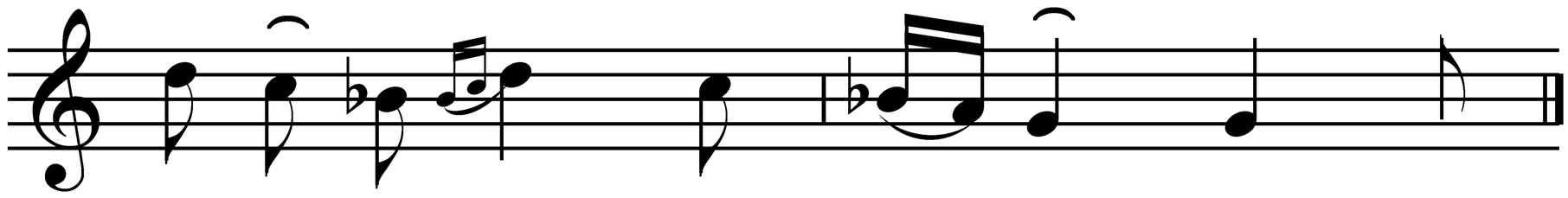

по -жи- не во - ле ро - га - ти - [ї].

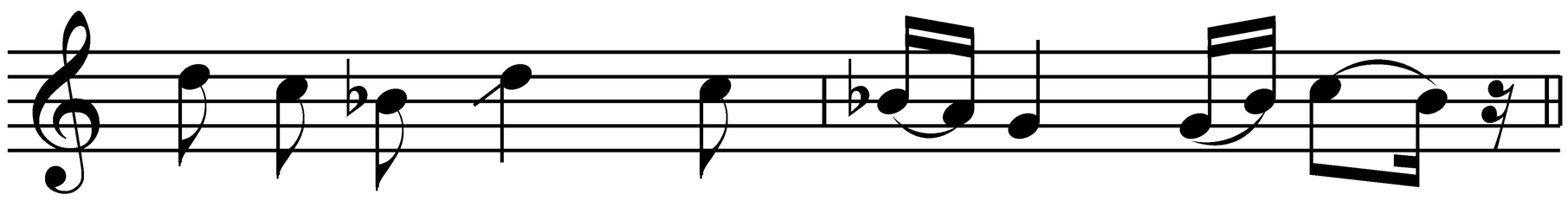

6. По-жи- не во - ле ро - га - ти - ї,

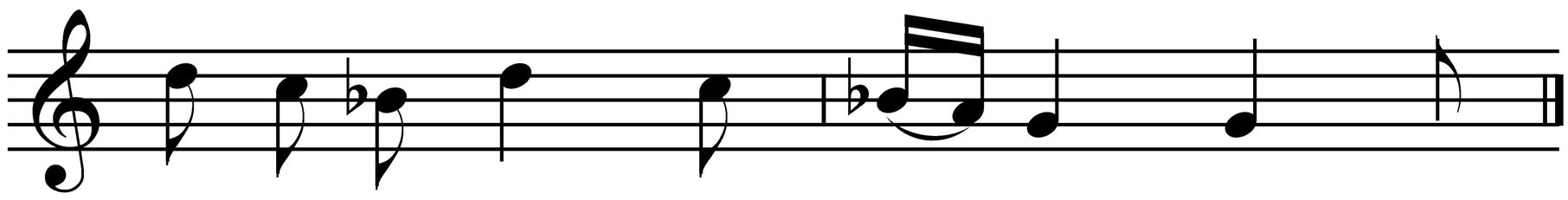

лю- бе хлоп-чи - ки й ба - га - ти - [ї].

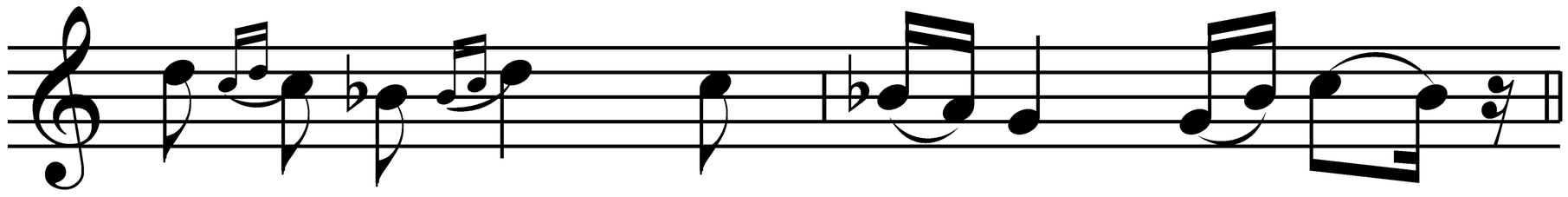

7. По- жи- не во - ле й биз- ро - ги - ї,

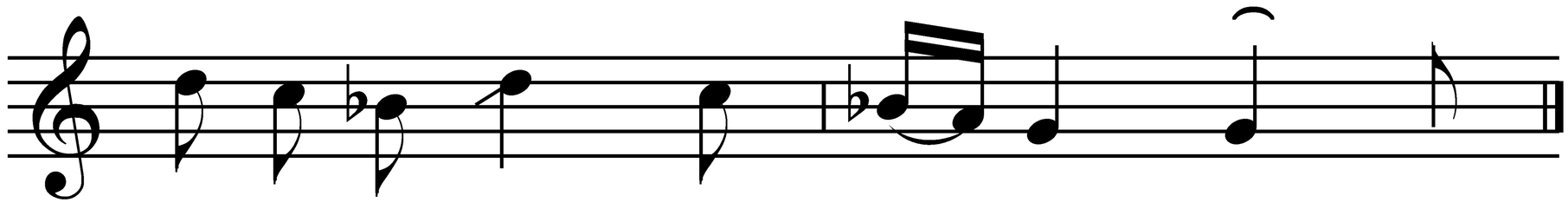

лю- бе хлоп-чи - ки й у - бо - ги - [ї].

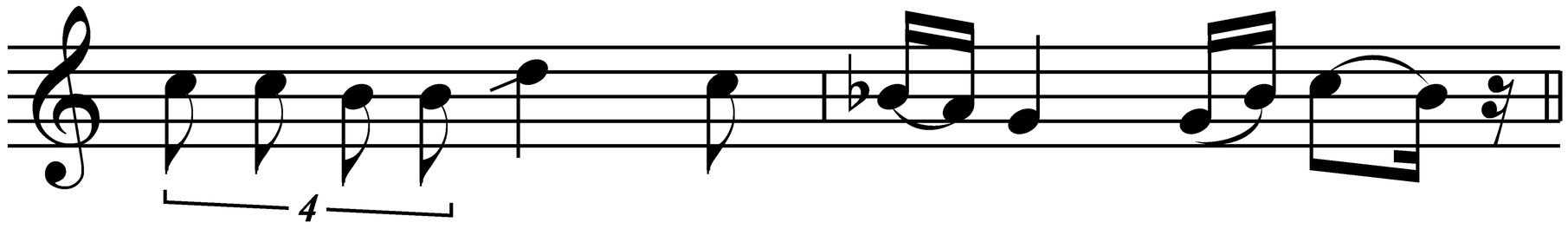

8. Пуг-на-ла На-тал - ка, хли-па - ю - чи,

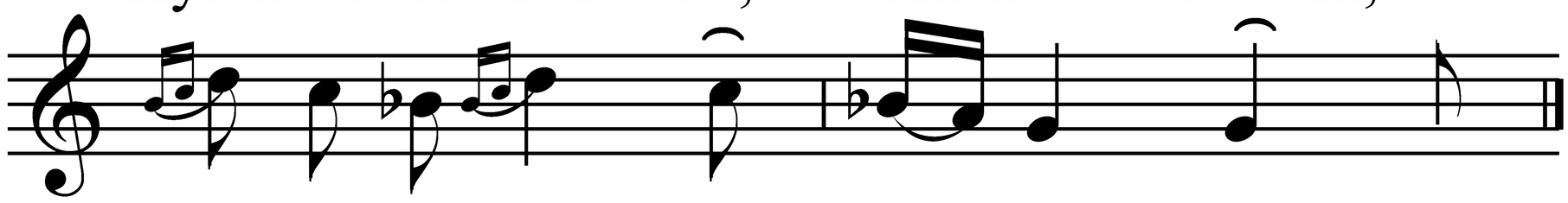

на пи-ньок но - ги зби - ва - ю - [чи].

Записано від Капітули Є. Р. та Філозоф М. Г.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

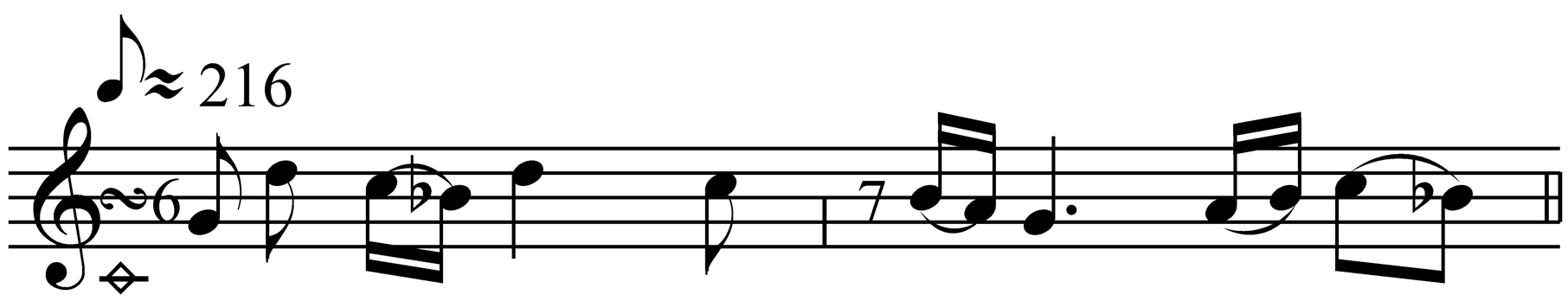

1. Ой ти, за - зуль - ка ра- бай - ка - я,

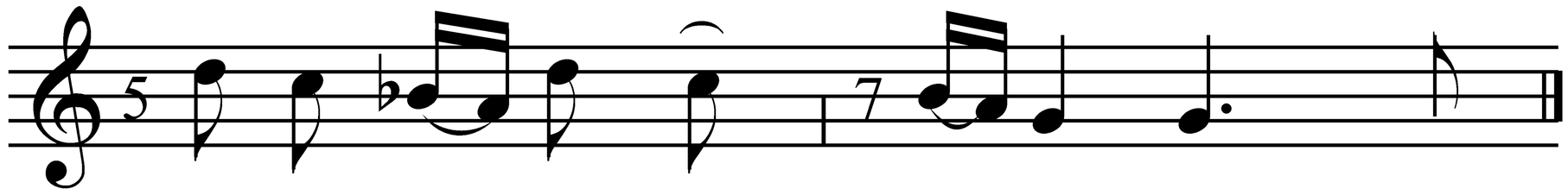

в ми-на свик-руш- ка доб-рай - ка - [я].

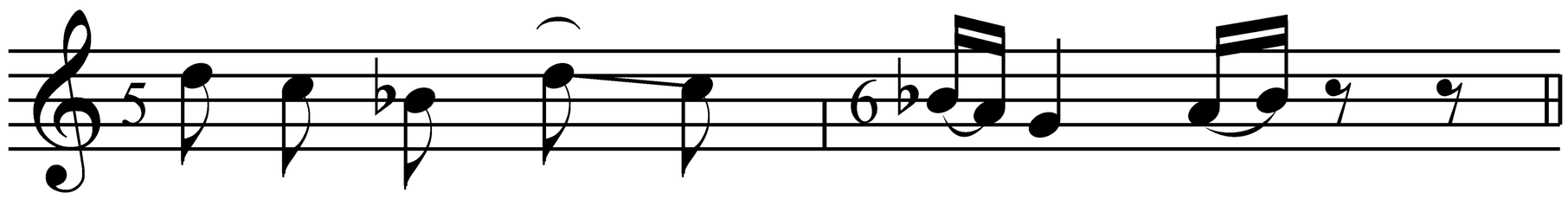

2. Ми- на ра - най - ко ни бу - дить,

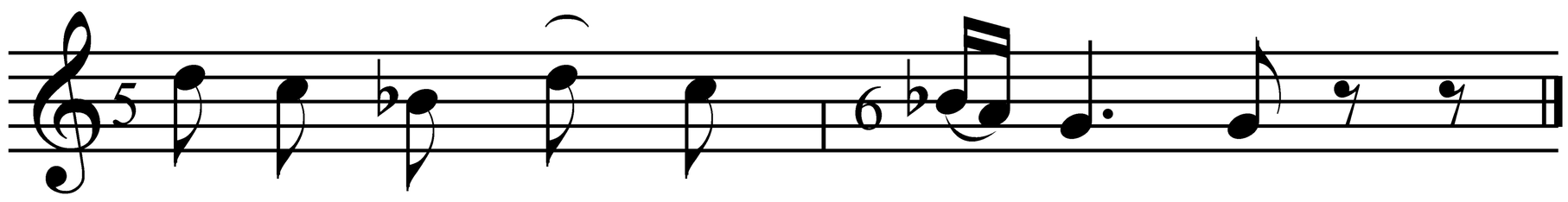

да з су - сідь - ми да й ни су - дить.

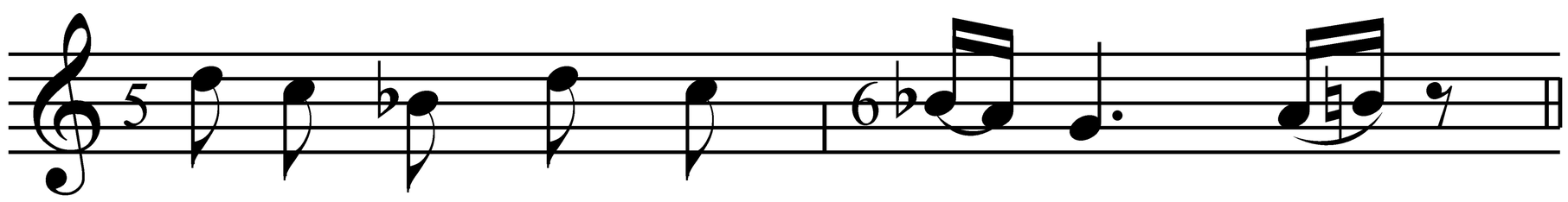

3. Пи- рид та - той- ком ни зга - нить,

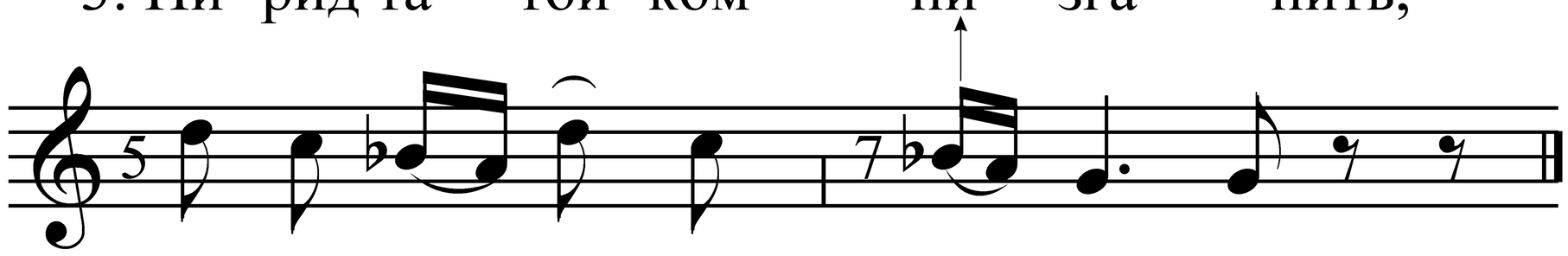

пи- рид ми - лей- ким по - хва- лить.

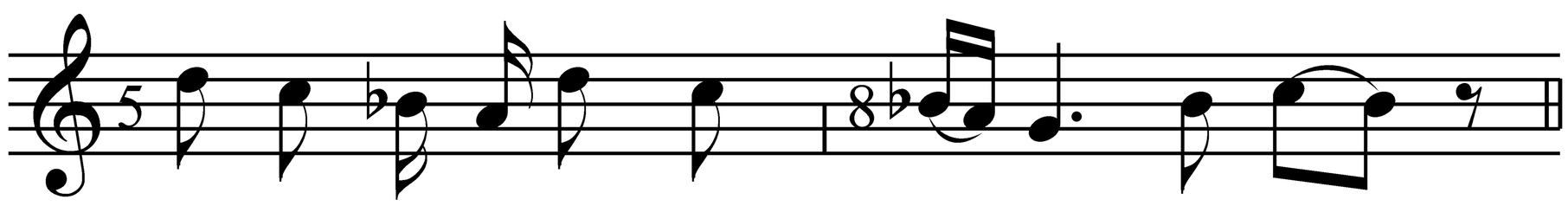

4. - Син-ку, ни-(ги)-віст- ка доб-рай - ка - я,

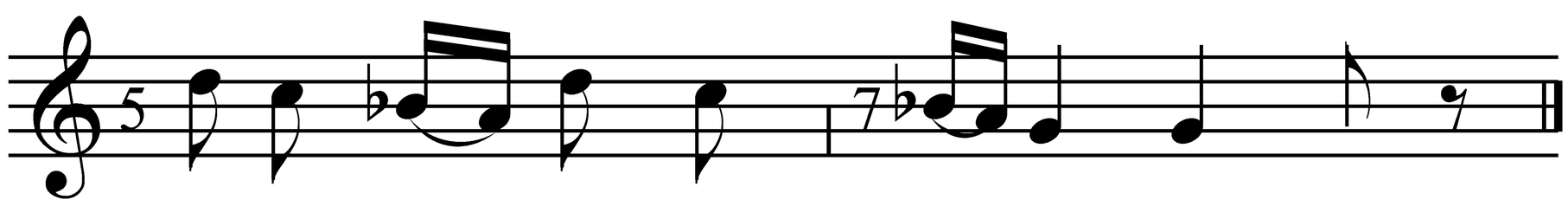

до ро - бо - той - ки кру-тай - ка - [я].

Записано від Капітули Є. Р. (с. Велимче Ратнівського р-ну)

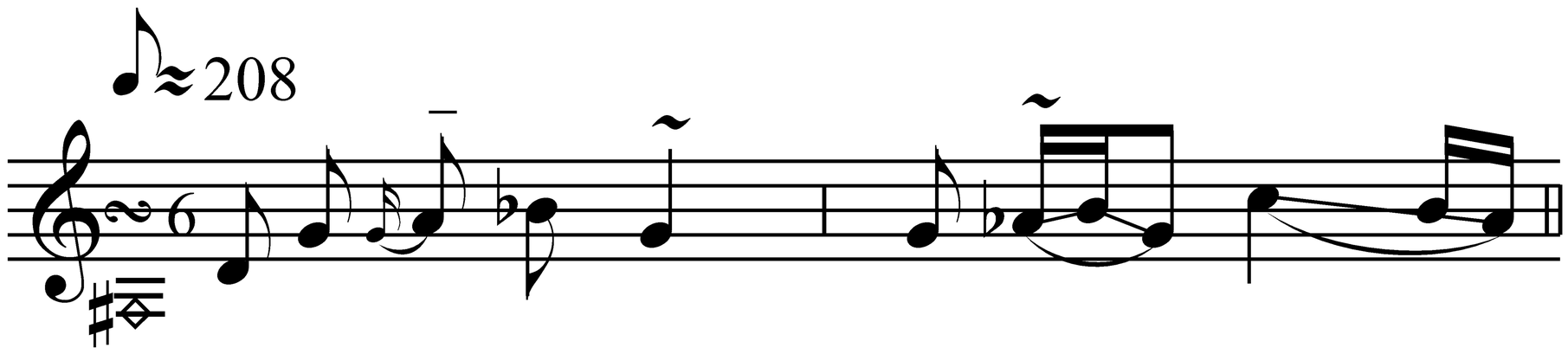

1. Ой ти, за- зуль-ка ра - бай - ка,

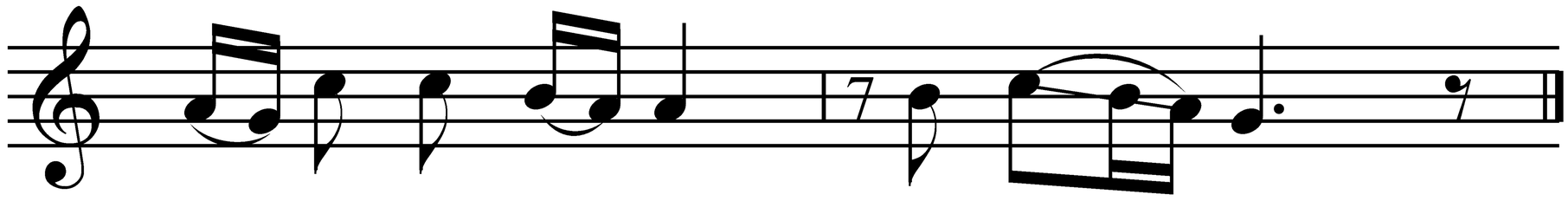

в ми - на свик-руш- ка доб-рай - ка.

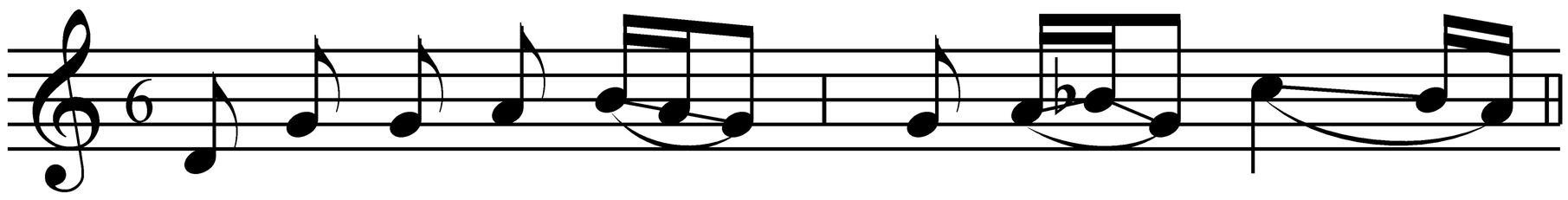

2. Ми - на ра-най- ко ни бу - дить,

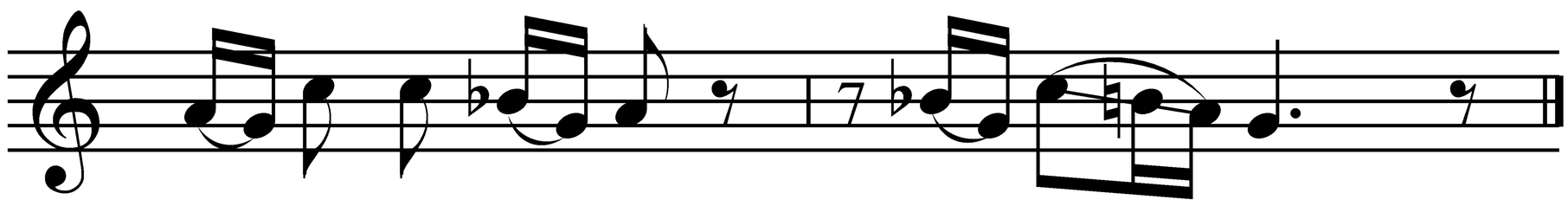

да су- сід ни йда, ни су - дить.

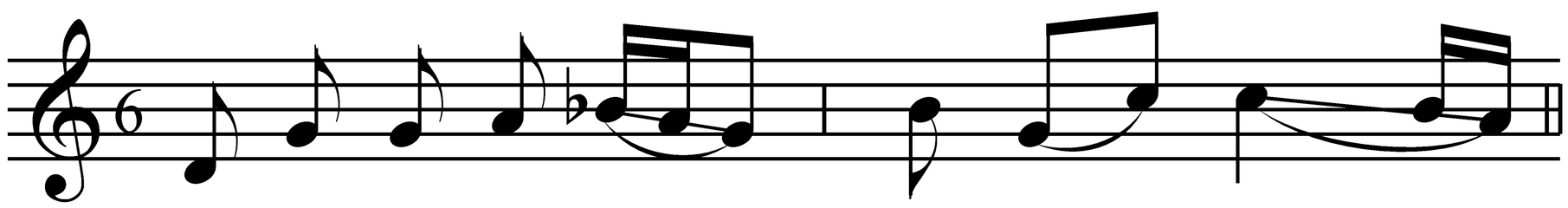

3. Пи- рид та-той - ком ни зга - нить,

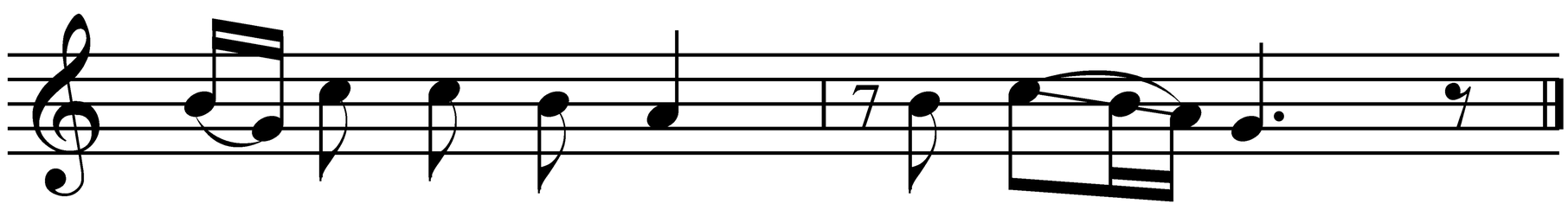

пи- рид ми-лань-ким по - хва - лить.

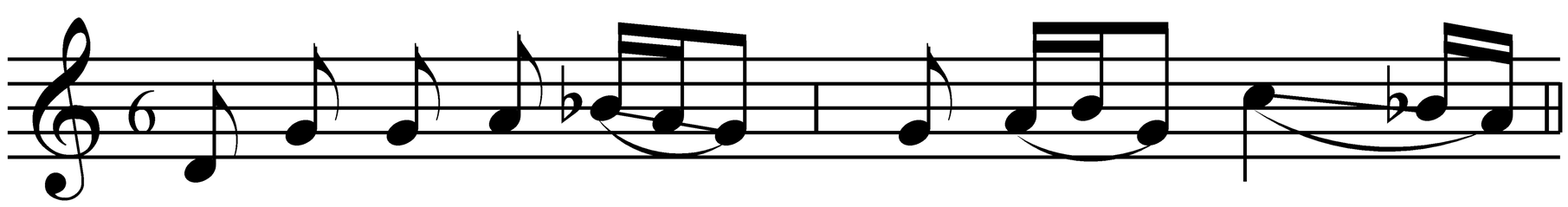

4. - Сен-ку, ни-віст-ка доб- рань - ка,

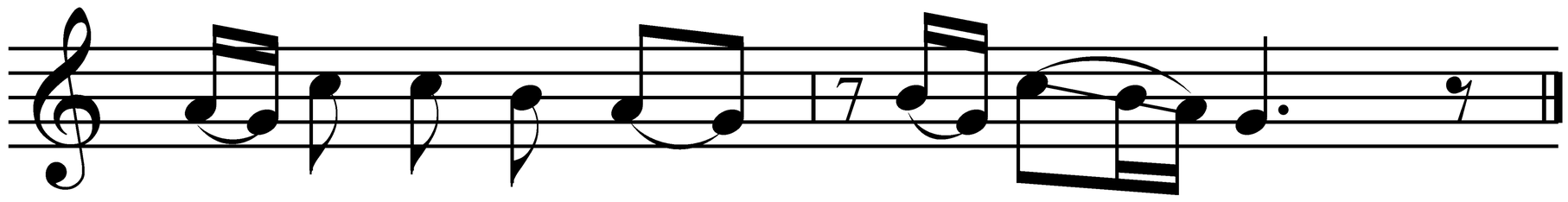

да ро- бо-той- ки кру- тай - ка.

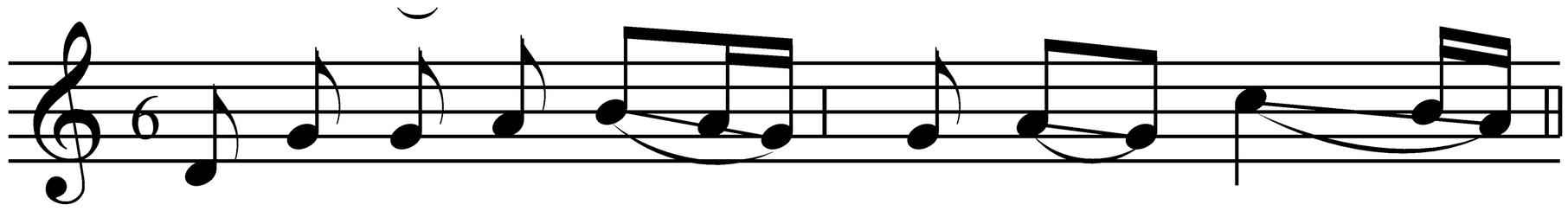

5. - У - сю ро - бо- ту по - ро - бить,

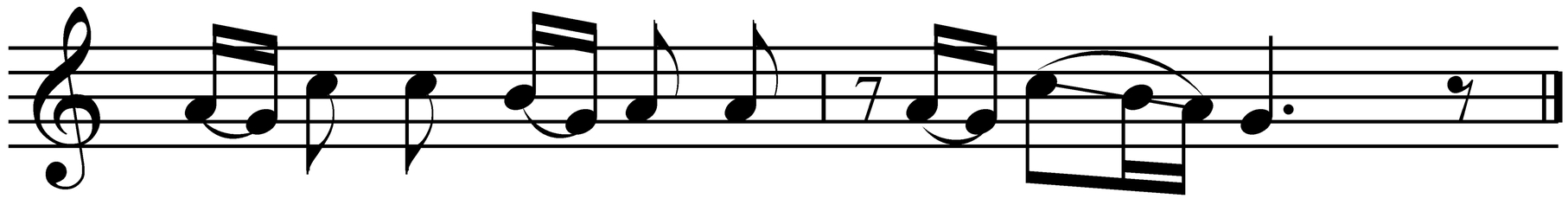

за- ра - ня до - до-му при- хо - дить.

Записано від Капітули Є. Р.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

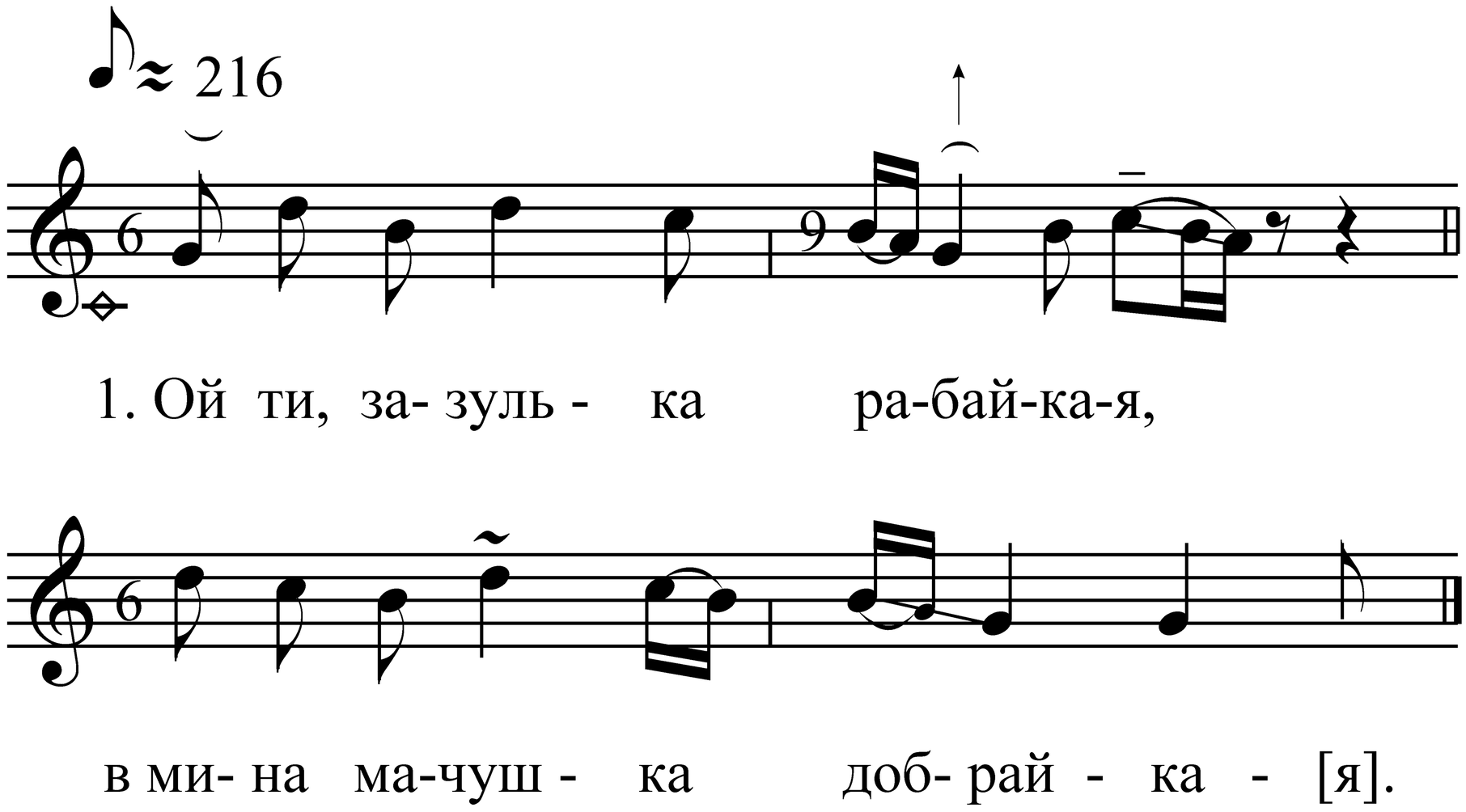

Записано від Капітули Є . Р.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

♪=216 *всі*

1. - Ой ти, зо - зуль - ко ра- бей - ка - я.

Ой ти, зо - зуль - ко ра-бей - ка - я.

2. - Чо - го ти, пташ - ко, ма - лей - ка - я?

Чо - го ти, пташ - ко, ма- лей - ка - я?

одна

3. - Ми-ни пта- шич - ки го - до - ва - ли.

всі

Ми- ни пта- шич - ки го - до - ва - ли.

одна

4. - Ми- ні їс - тонь - ки ни да - ва - ли.

всі

Ми- ні їс - тонь - ки ни да - ва - ли.

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

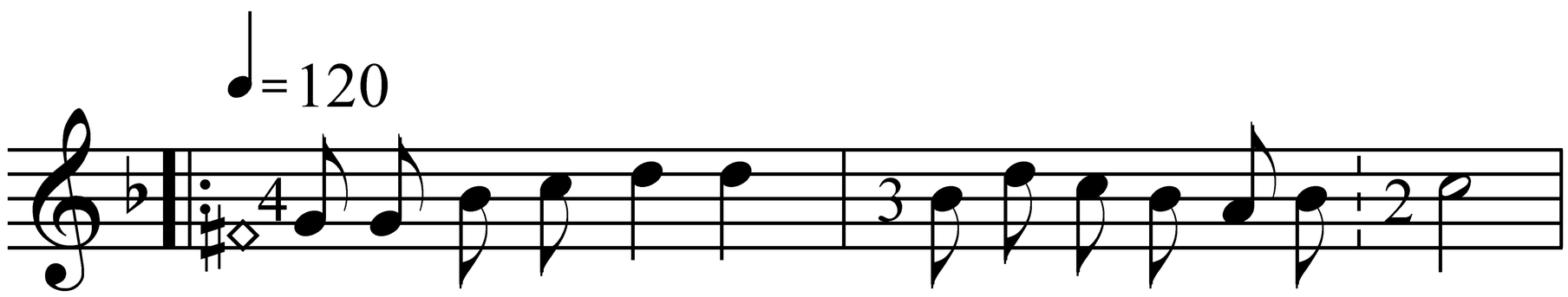

1. - Ой ви, лю-ди, лю-ди, чо-го ви сто-ї-те, гей,
2. - Бо ми тут сто- ї- мо, мос-те бу-ду-є-мо, гей,
3. - А що з те - ї мос-ти, для па-на ста-рос-ти, гей,

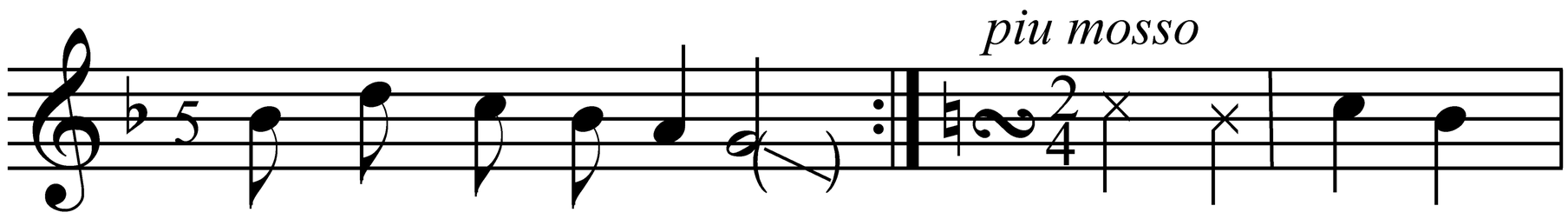

чо - го ви сто- ї-те? - Я - вур, я - вур!
мо- сте бу- ду- є- мо.
для па - на ста-рос-ти.

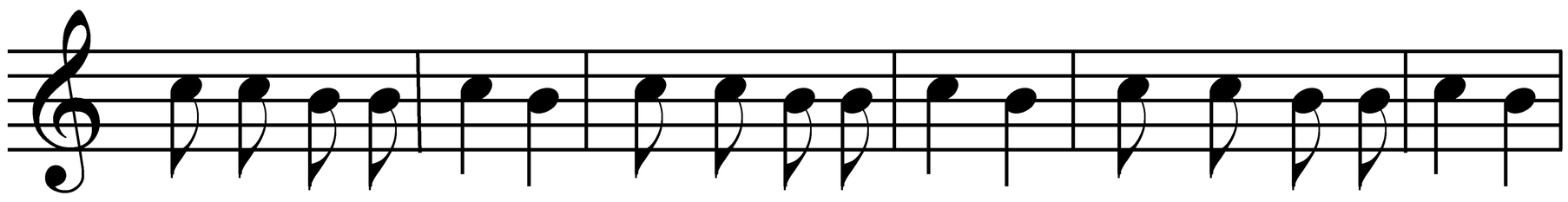

- Я-во-ро-ві лю-ди! - Що ве то ро-бе-ли? - Мос-та бу-ду-ва-ли.

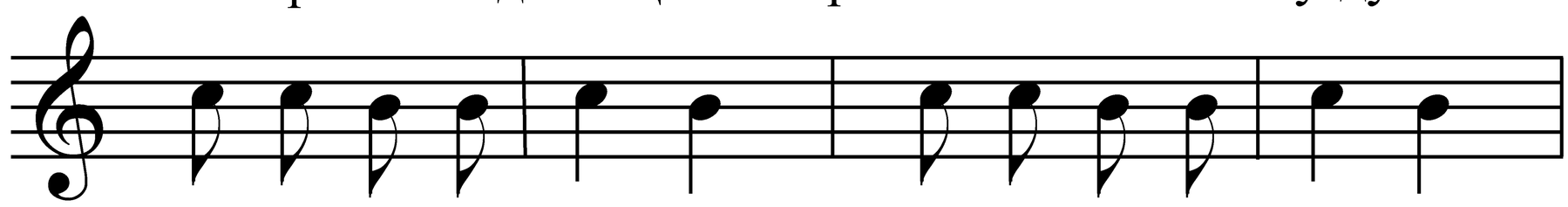

- А я- ко-го мос-та? - Для па-на ста-рос- ти.

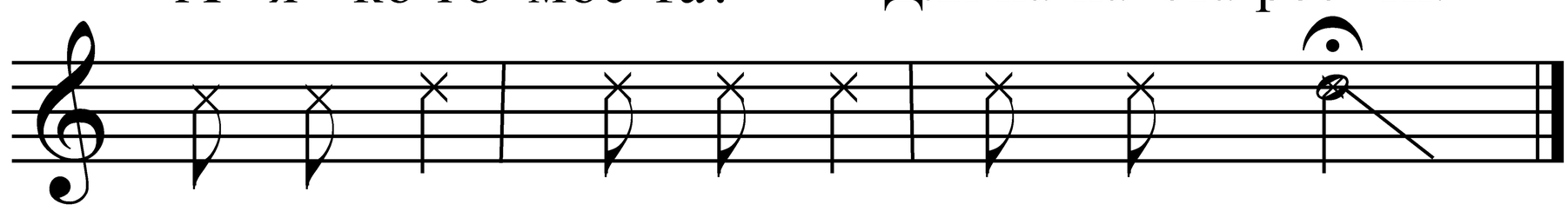

- У - ті - кай, у - ті - кай, вті - кай! Гей!

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

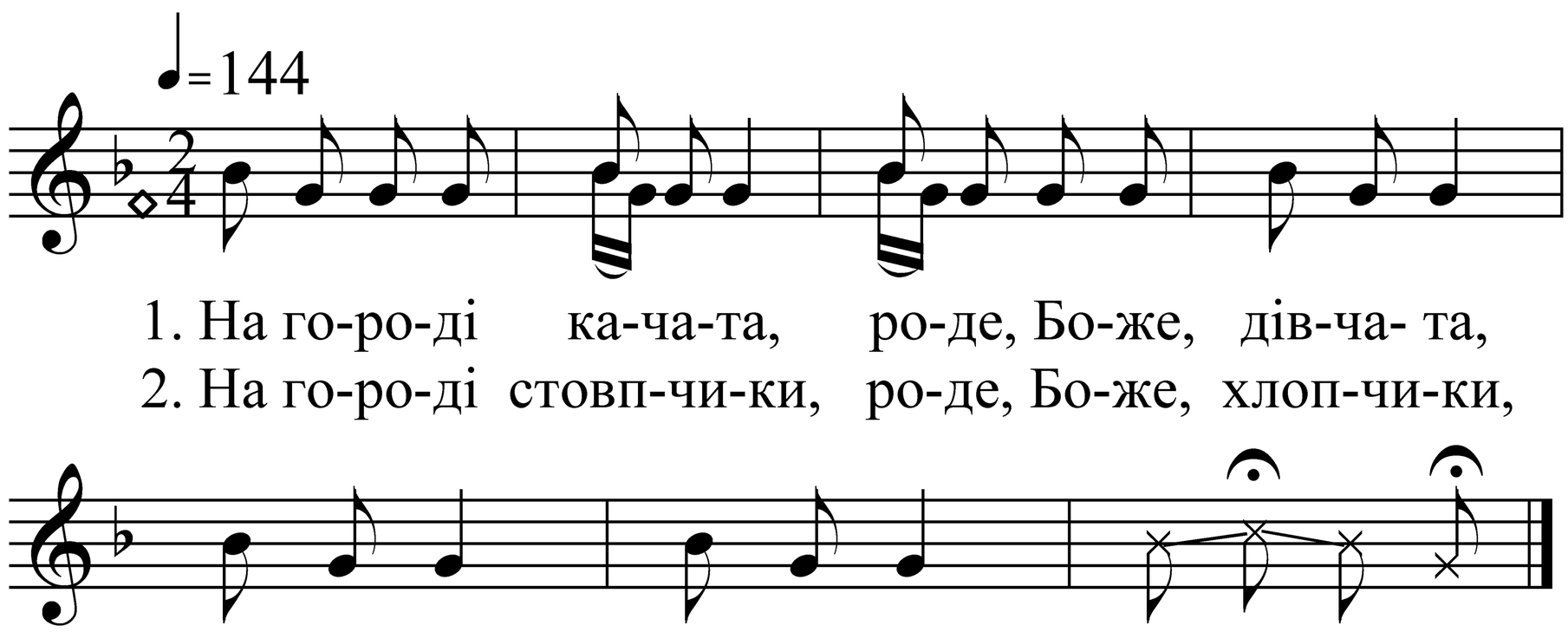

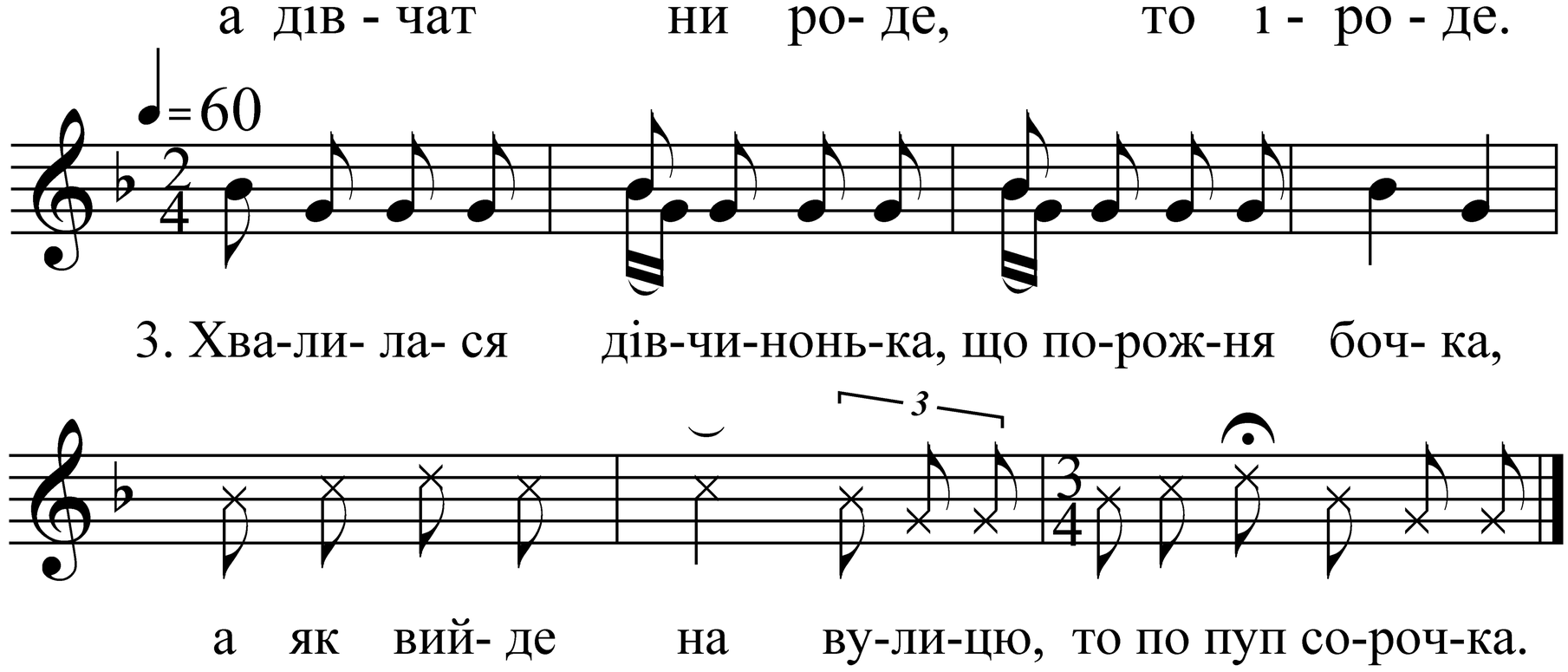

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

♩=112

одна *три*

1. - Ой вис - на - крас - на, ой вис - на - крас- на,

всі

роз - ви - вай - ся, га - ю, роз - ви - вай - ся, га - ю,

та роз-ви- вай-ся, га - ю. - Чом ни же - ниш - ся,

чом ни же - ниш - ся, кор-шив-ський бу - га - ю,

кор-шив-ський бу - га - ю, та кор-шив - ський бу-га-ю?

2. - Ой вис - на - крас - на, ой вис - на - крас - на,

роз - ви - вай - ся, ле - по, роз - ви - вай - ся, ле - по,

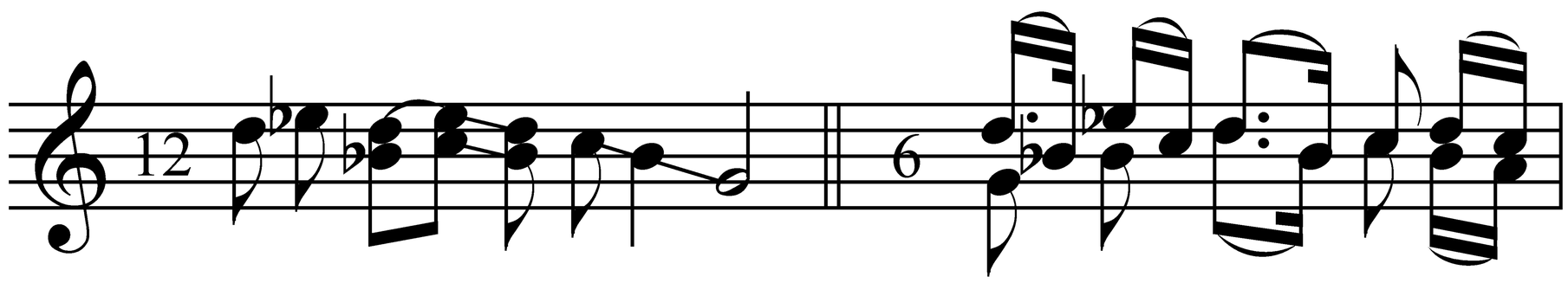

та роз-ви - вай-ся, ле-по. - Чом не йдеш за- між,

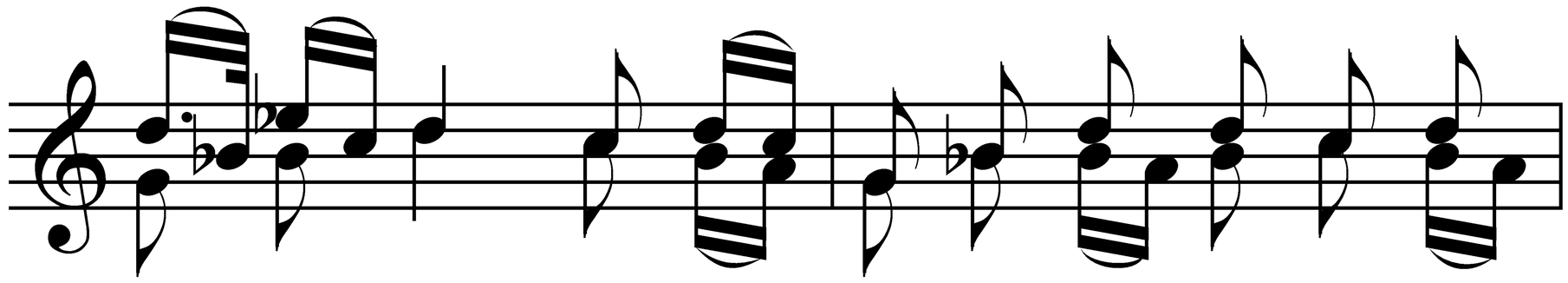

чом не йдеш за - між, рат - нів -ська - я дре - по,

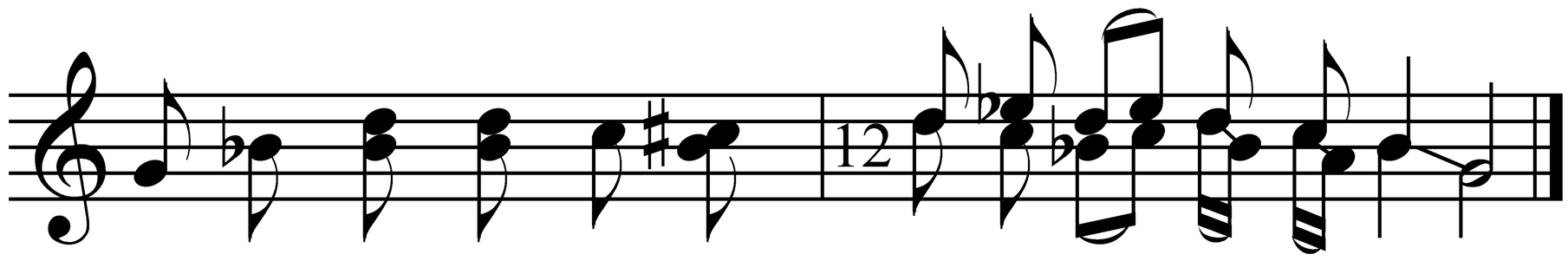

рат- нів- ська - я дрі - по, та рат- нів- ська- я дре-по?

Записано від фольклорного ансамблю “Світлиця”
(с. Ратнів Луцького р-ну)

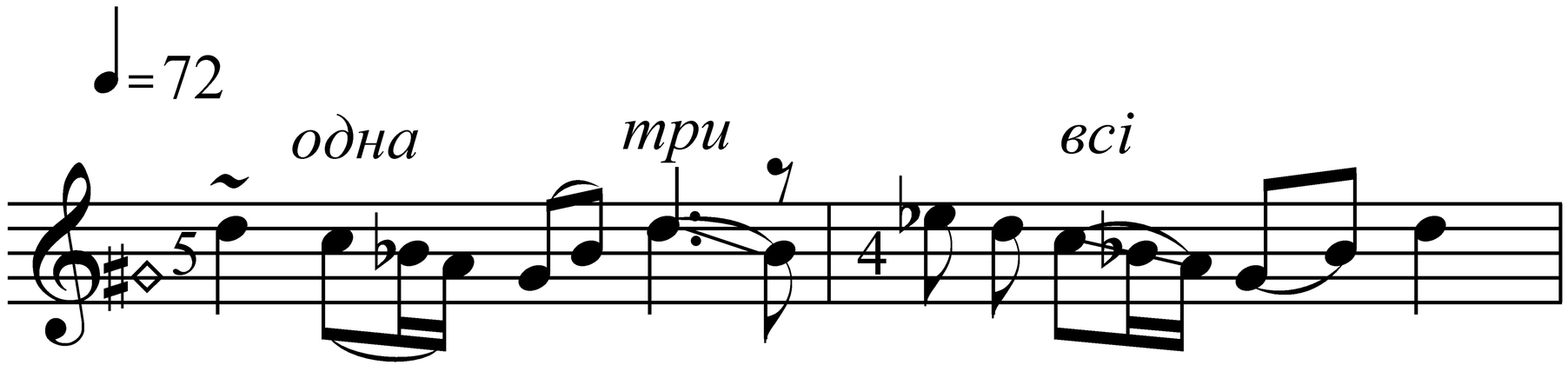

1. Ти вир - бонь-ка, ти зи-ле - на - я,

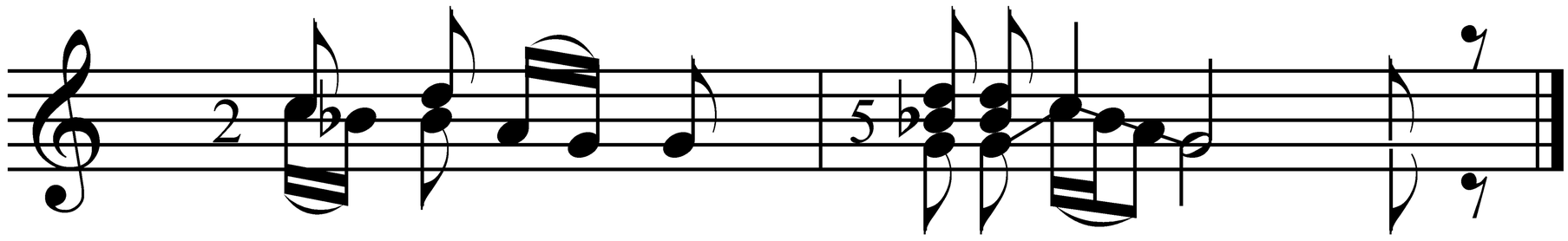

ти вир-бонь-ка, ти зи-ле- на - [я].

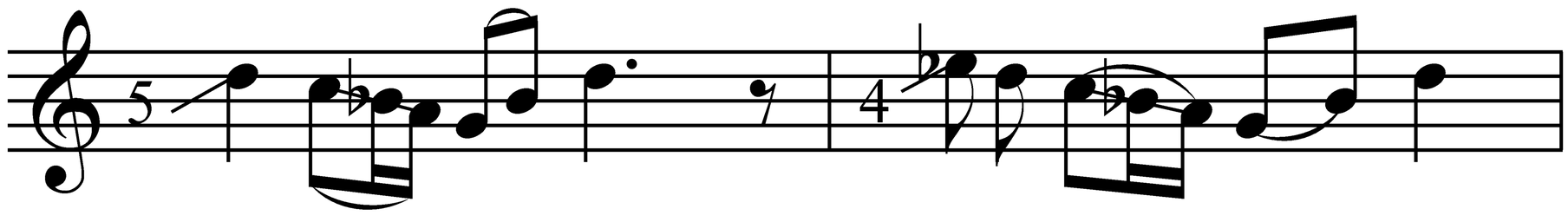

2. Як на то - бі гіл-лєч-ко гне - ця,

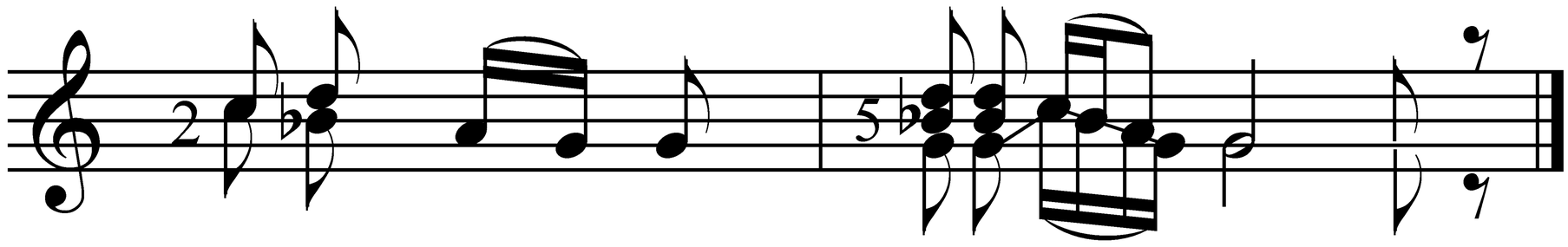

як на то - бі гіл-лєч-ко гне - [ця].

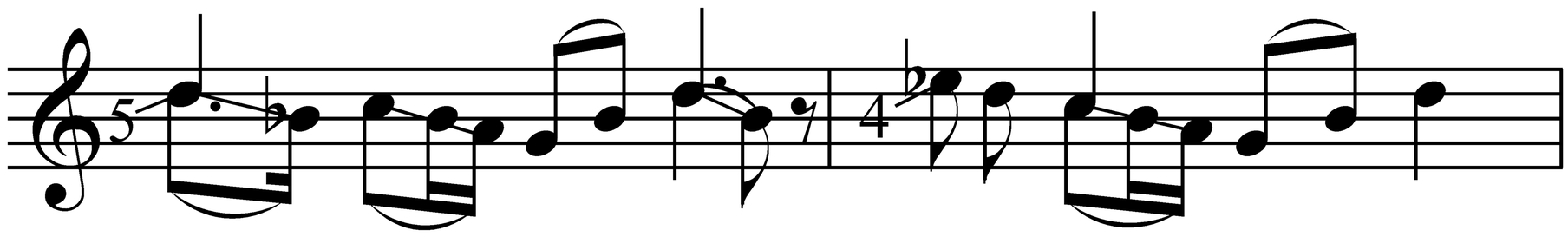

3. Ни - хай гне - ця, ни-хай ло- ми - ця,

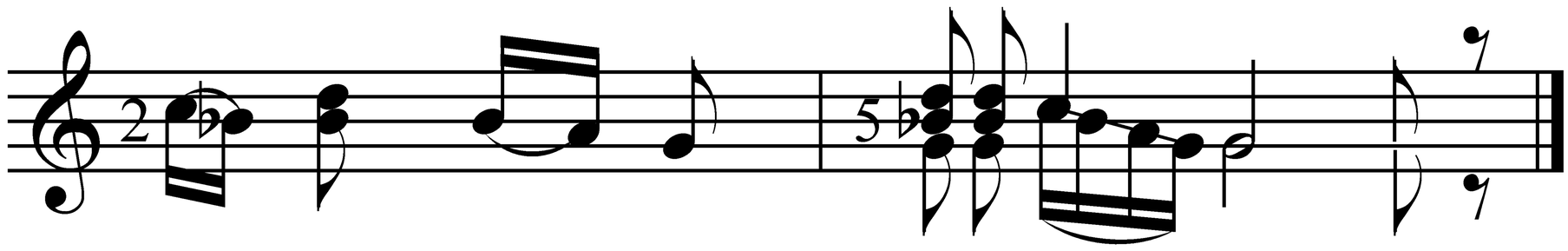

ни - хай гне - ця, ни-хай ло - ми - [ця].

Записано від фольклорного ансамблю “Світлиця”
(с. Ратнів Луцького р-ну)

♩=72

1. По-ло-жу я кла-доч-ку, вир - бо - ву, вир-бо- ву.

2. По-ра вам, дів-ча-точ-ка, до - до - му, до- до - му.

3. Та ти, дів-чи - но, зо - стань-ся

4. При-ї- де хлоп- чи- на - зга - дай - ся

5...з ка - ми - ня.

6. Щоб ти мо-ло-да - я зно - си - ла, зно-си - ла.

Приспів

То во-да по ка - ми - ні, то во-да по бі - ло - му

сти - ха йде, сти - ха йде.

❊ У даних трьох співзвуччях в жодному із варіантів немає терцієвого двоголосся (тут записані всі можливі варіанти), завжди - лише секундове.

Положу я кладочку, вирбову, вирбову.
Приспів:
То вода по каминю,
то вода по білому
стиха йде,
стиха йде.

Пора вам, дівчаточка, додому, додому.
Приспів:

Та ти, дівчино, зостанься, зостанься.
Приспів:

Приїде хлопчина - згадайся, згадайся.
Приспів:

Привезе віночок з каминя, з каминя.
Приспів:

Щоб ти молодая зносила, зносила.
Приспів:

Записано від фольклорного ансамблю “Світлиця”
(с. Ратнів Луцького р-ну)

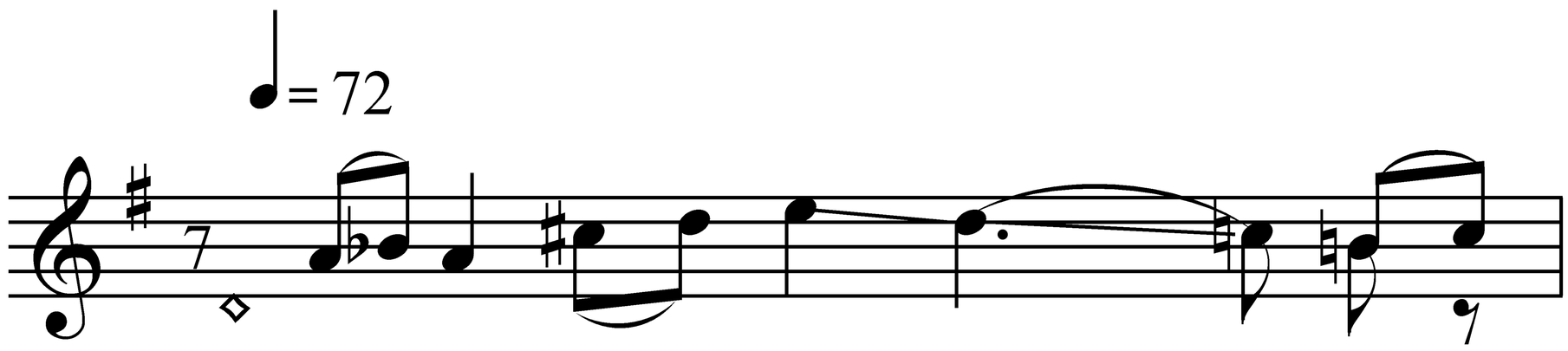

1. - Ой трав- ко - мо - рав - ко,

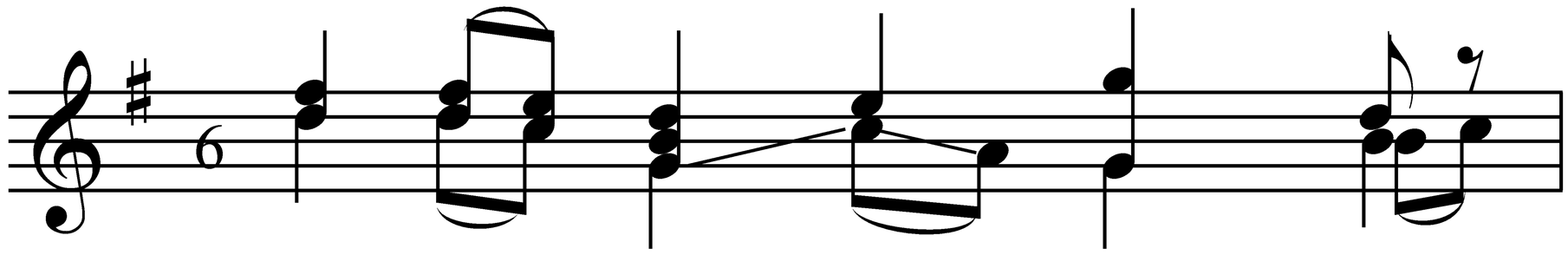

ой трав - ко - мо - рав - ко,

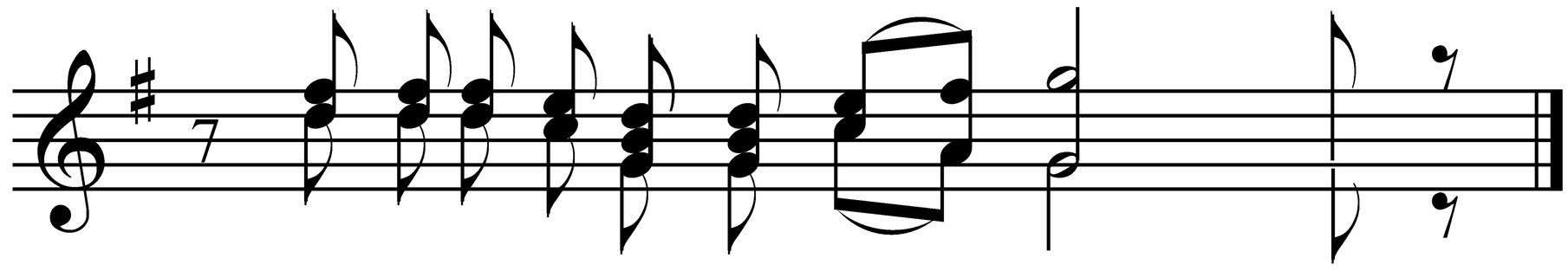

чо- го су-ха не зе - ле - на - [я]?

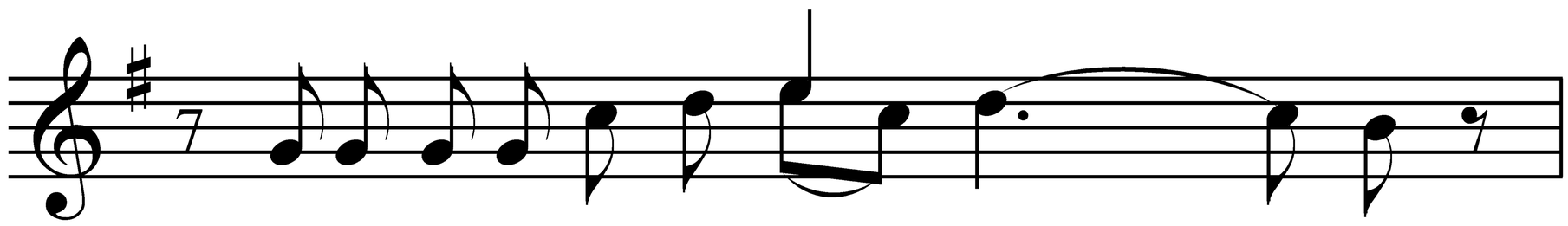

2. - Ой як ме-ні зе - ле - ній бу - ти,

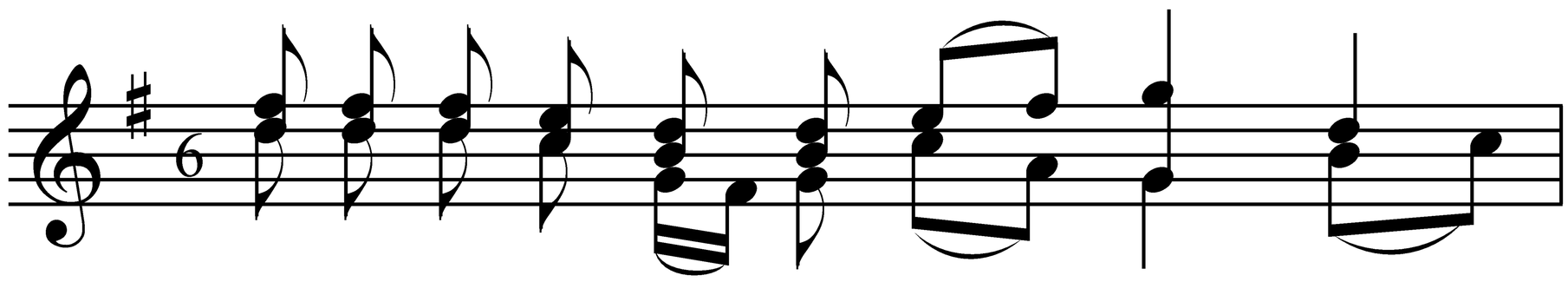

ой як ме - ні зе - ле - ній бу - ти,

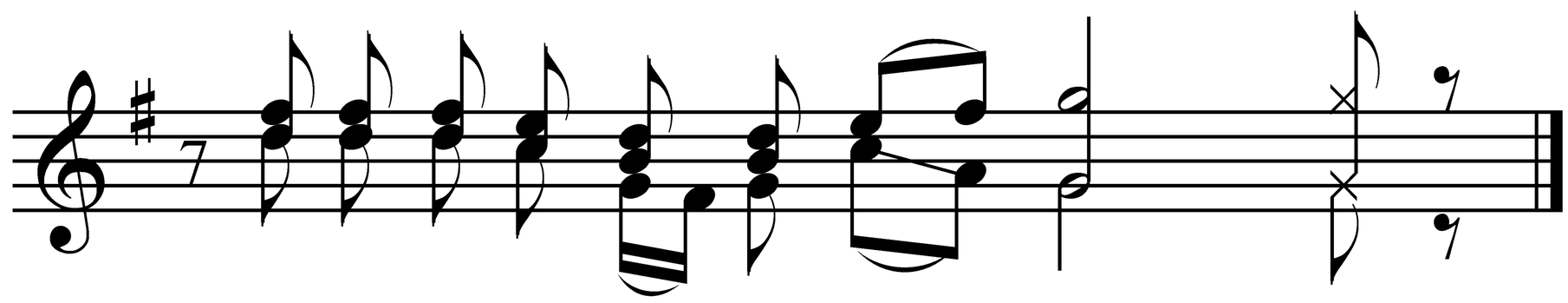

як на ме-не мо - ро - зець лю - т[ий].

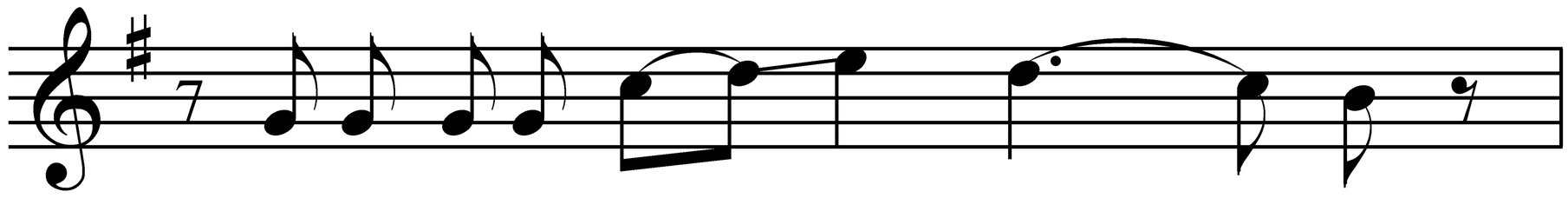

3. - Чи ко-зонь-ки по- топ - та - ли,

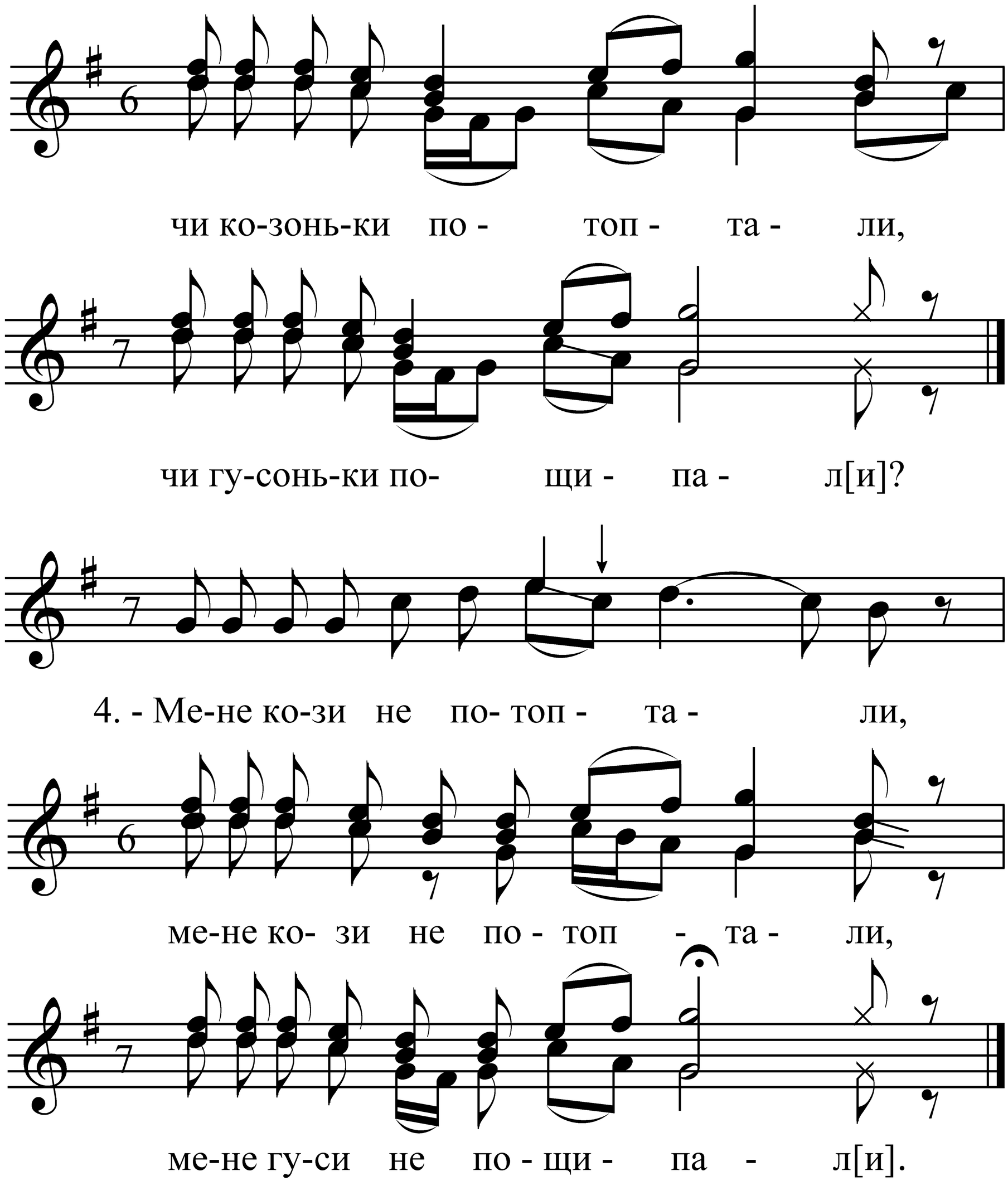

Записано від фольклорного ансамблю “Світлиця”
(с. Ратнів Луцького р-ну)

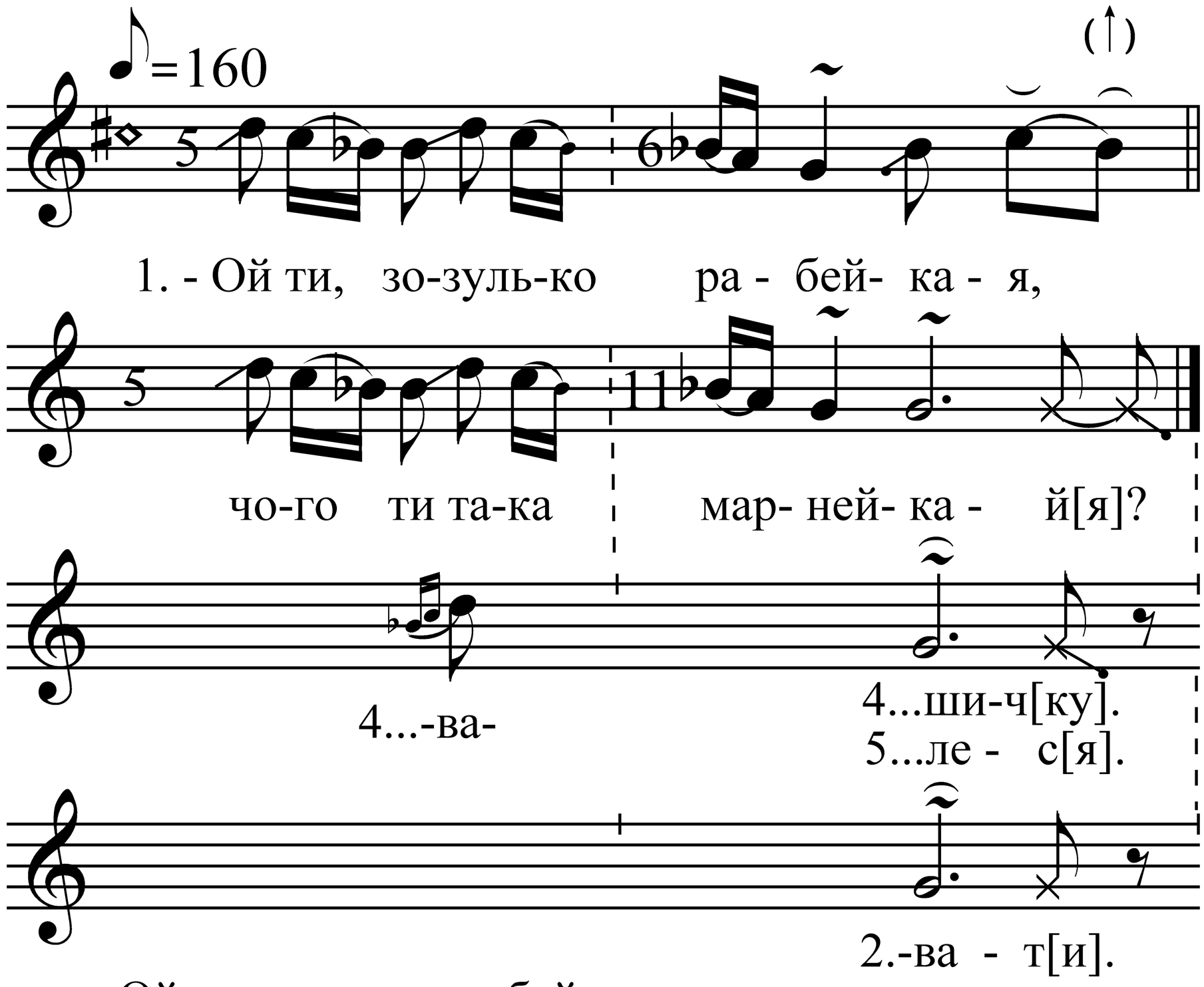

- Ой ти, зозулько рабейкая,
Чого ти така марнейкая?

- Ой умер батько, вмерла мати,
Ни було кому годоват[и].

- Мине пташичке годовали,
Мині їстойкі ни давал[и].

- Давале їсти по-трошичку,
Вегодовали, як пташич[ку].

- А саме їли-живелися,
Бодай воне подавелис[я].

Записано від Павляшик Г. Г.
(с. Видричі Камінь-Каширського р-ну)

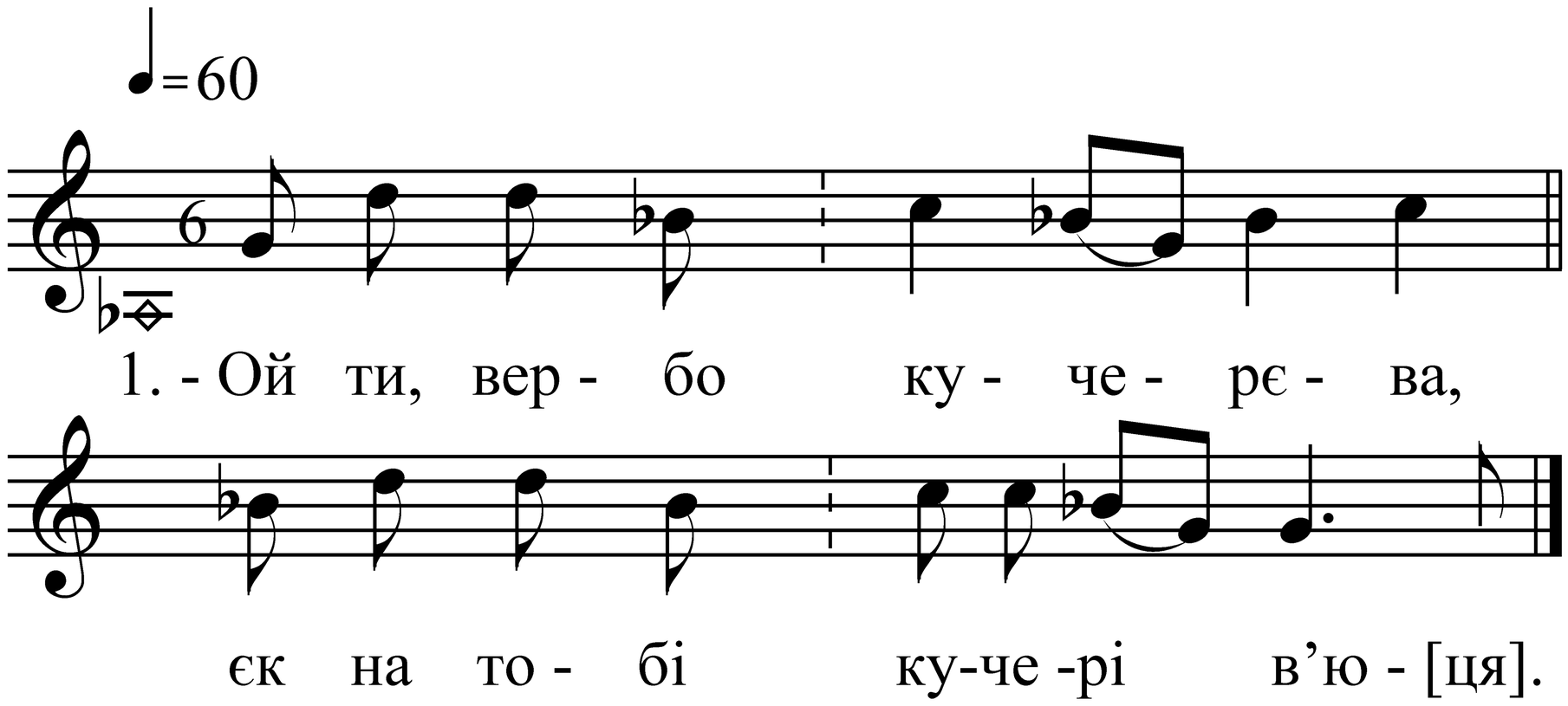

- Ой ти, вербо кучерєва,
Єк на тобі кучері в’ю[ця].

- Ти, Олесю, молоденькая,
За тобою женихє б’ю[ця].

- Нехай б’ються, нехай ладяться,
Хай на мене не надя[ця].

- Бо я високого росту,
То я піду за старос[ту].

- За старосту, за старанького,
За Васюню молоданько[го].

- Йа в Васюні в кішені гроші,
Бо й Васюня сам хоро[ший].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

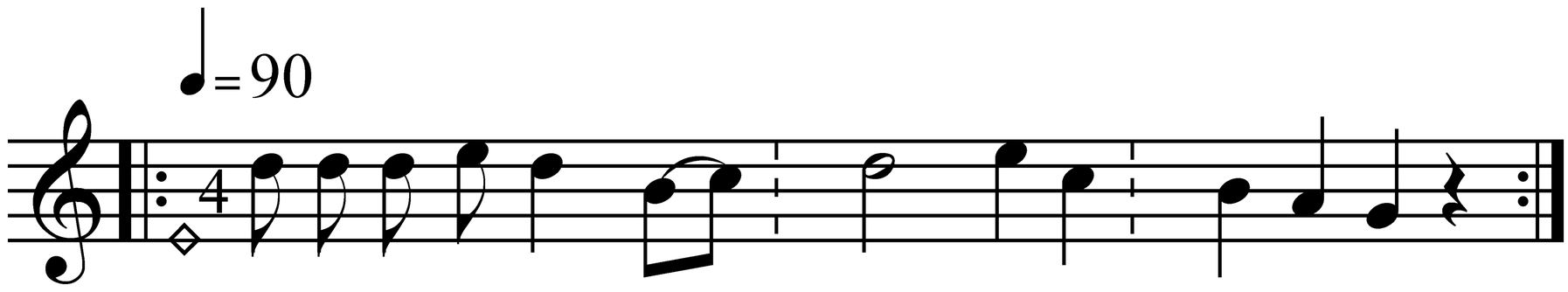

Ой ішли дівоньки говіти, говіти -
Стала дубровонька горіти, горіти.

Стали парубоньки летіти, летіти -
Стали дубровоньку гасити, гасити,
Решетами воду носити, носити.

Скільки в решеті води є, води є -
Стільки в парубоньків правди є, правди є.

Скільки в решеті дірочок, дірочок -
Стільки парубонькам кольочок, кольочок.

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

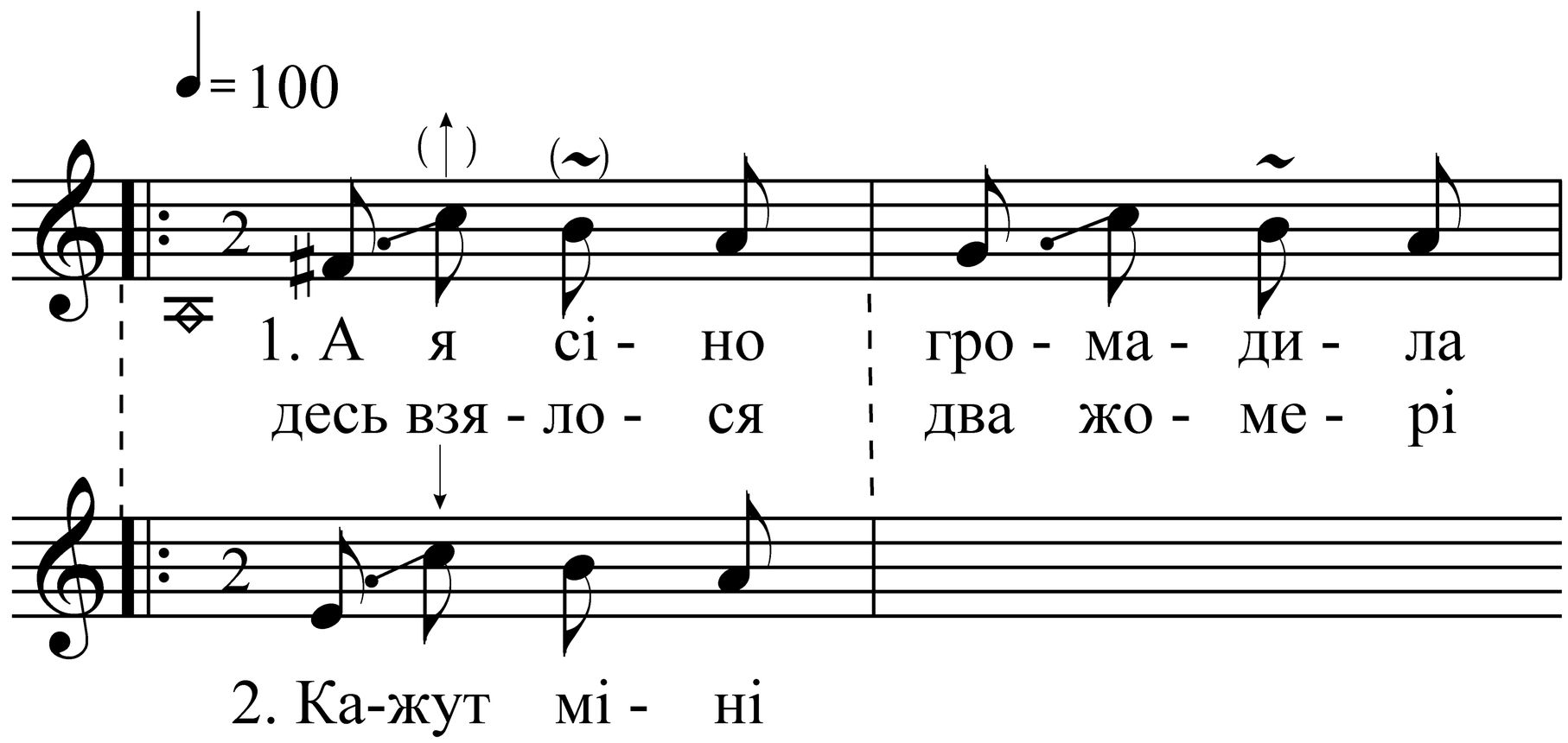

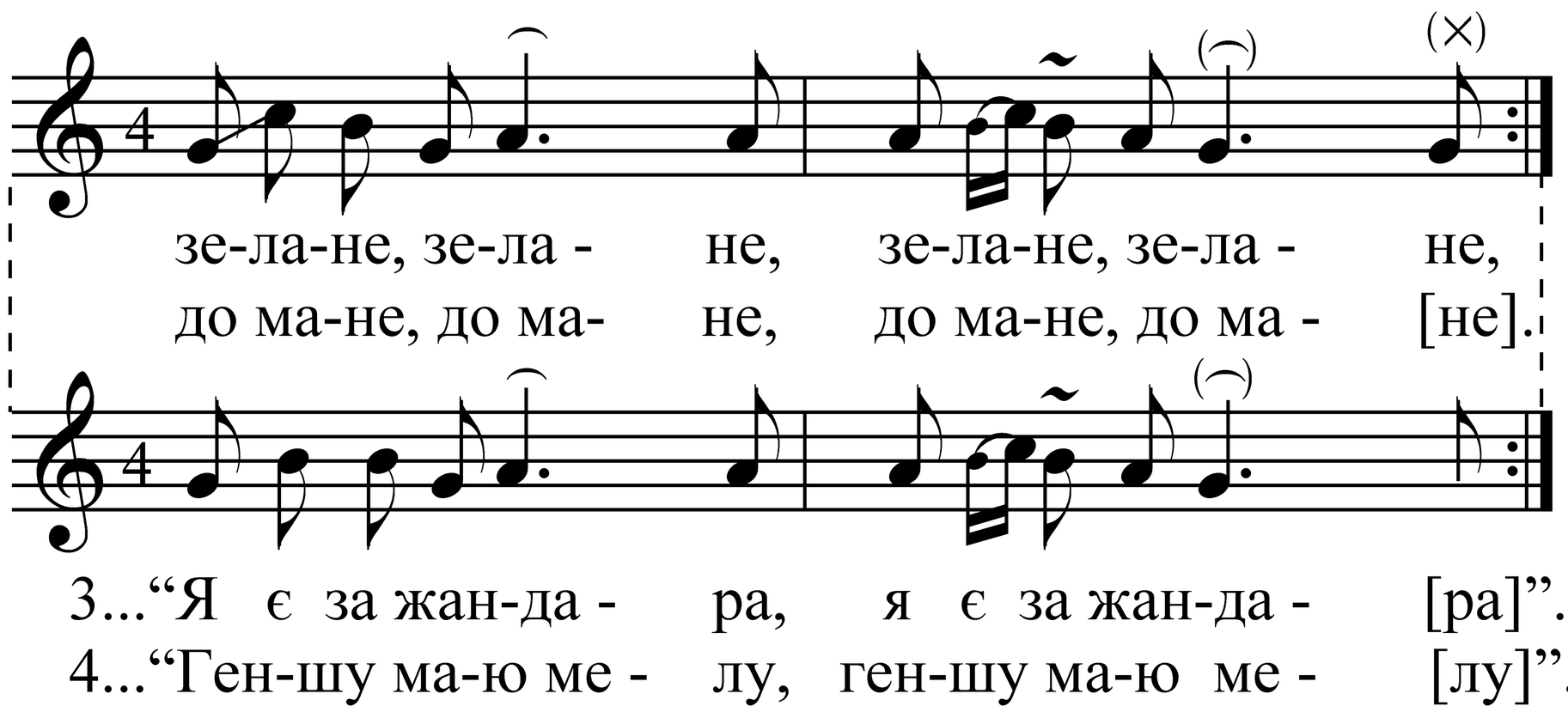

А я сіно громадила зелане, зелане,
Десь взялося два жомері до мане, до ма[не].

Кажут міні два жомери тую річку плести,
А я стала одпісала до мелого лес[ти].

“Приїдь, приїдь, мій міленький, хоч зара’, хоч зара’ ”, -
А він міні одпесує: “Я є за жанда[ра]”.

“Приїдь, приїдь, мій міленький, хоч тую годену”, -
А він міні одпесує: “Геншу маю ме[лу]”.

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

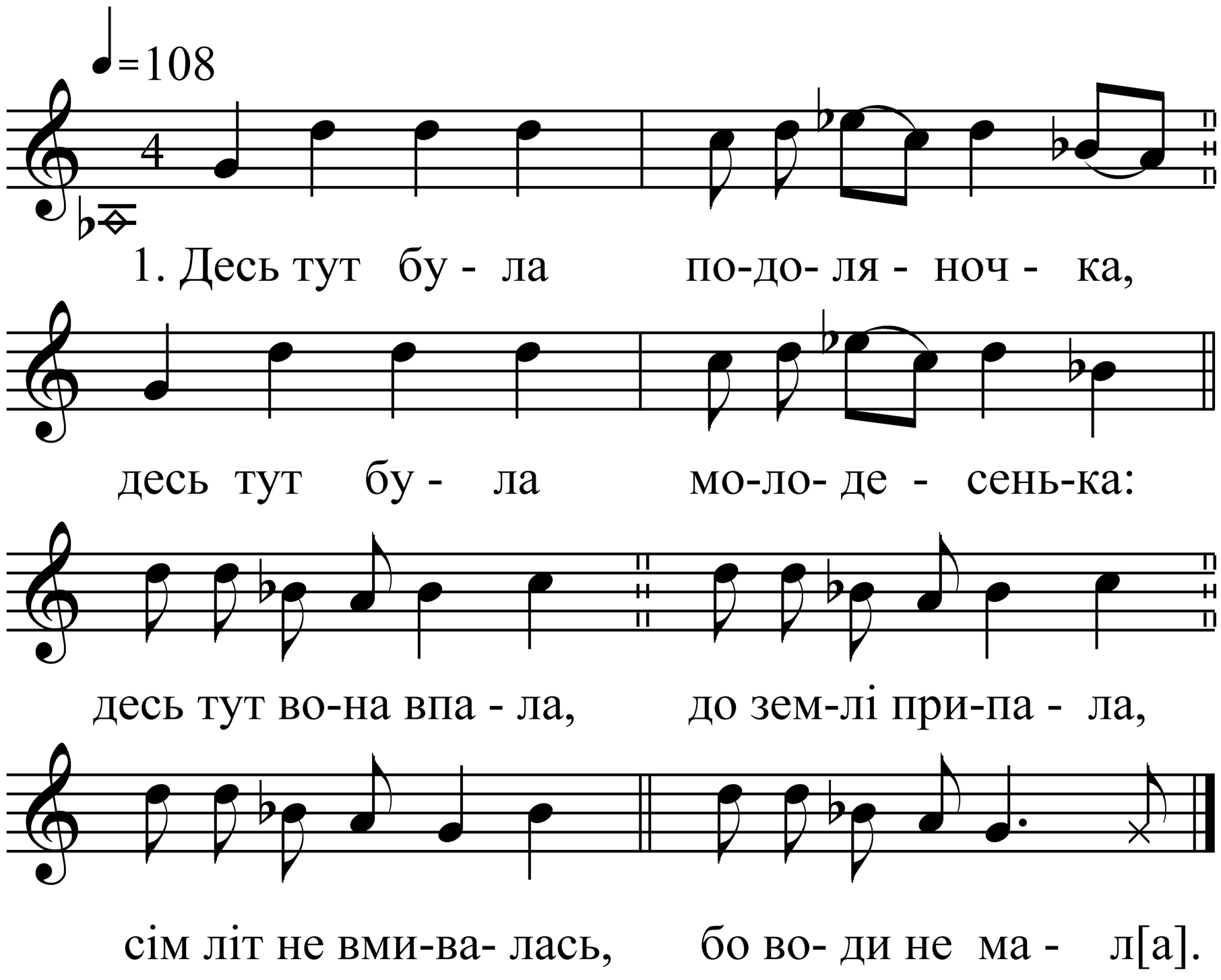

Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молодесенька:
Десь тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не вмивалась,
Бо води не мал[а].

- Й устань, устань, подоляночко,
Промий очки, як і шкляночку:
Возьмися у боки,
Скачи свої скоки,
Гуляй по Дунаю,
Бери дівку скрай[ю].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

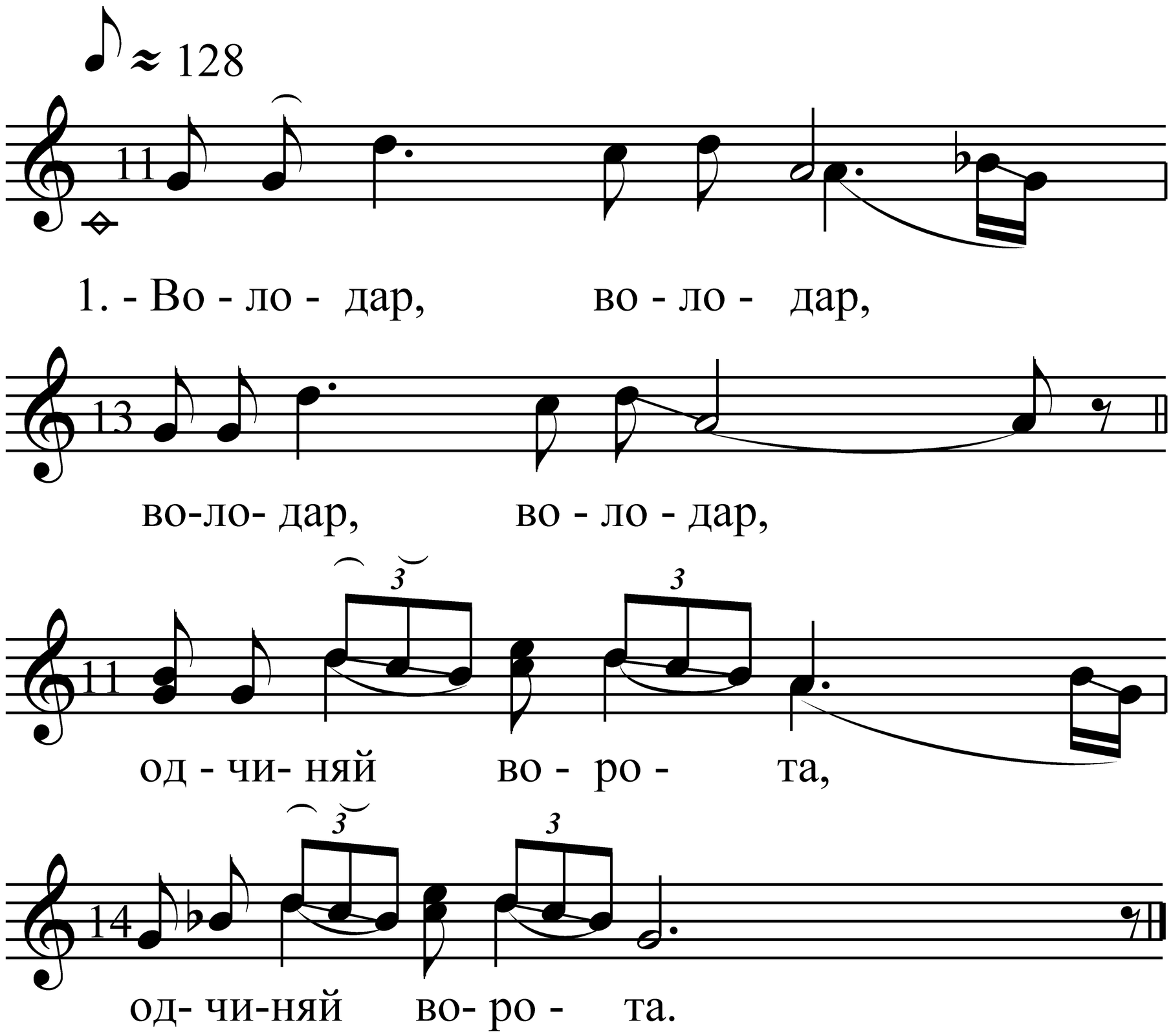

- Володар, володар,
Одчиняй ворота.

- Їде конь-сивоконь
Ще й малеє дітьо.

- Покрасок на винок.
- Ой на що вам винок?...

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

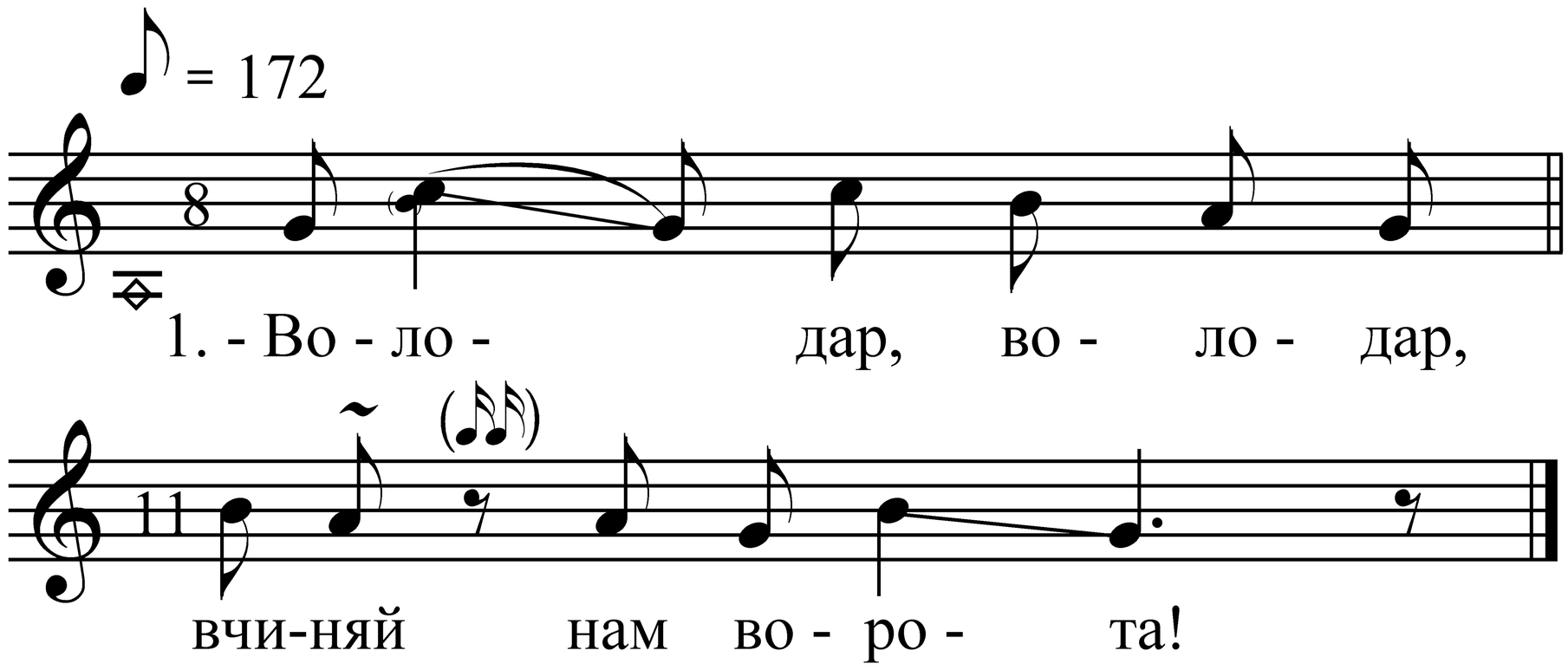

- Володар, володар,
Вчиняй нам ворота!

- Бо вже ж весна-красна,
Бо вже ж весна-красна!

- Що ж ти нам принесла,
Що ж ти нам принесла?

- Принесла вам літо,
Щоб родило жито.

- А жито-пшанеця -
На дівок красавеця.

- На дівочок - зросту,
На хлопців - куросту.

- Щоб дерли-драпали,
Щоб воши напали.

- Щоб дерли за вікна,
Щоб повелазили зікна.

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

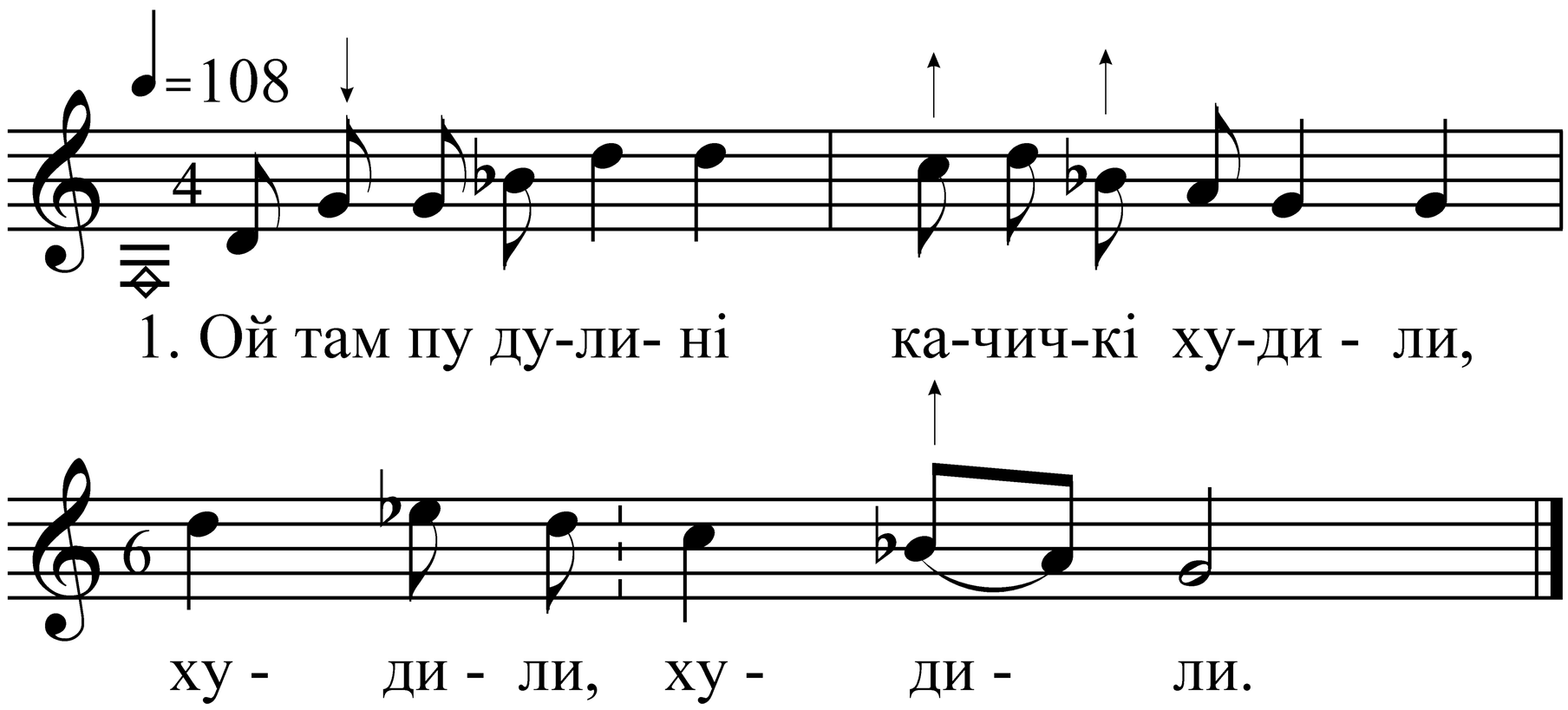

Ой там пу дулині качичкі худили, худили, худили.

Молоду дівчину парубки любили, любили, любили.

А їден виходить, кубок меду носить, частує, частує.

Не жаль мині того, кубка золотого, з тем медом, з тем медом.

Тилько мині жаль-жаль, шо ти мене взяв-взяв, облудок, облудок.

Ни тибе продати і ни проминяти до Суду, до Суду.

Ті’ко тра’ з тобою свій вік каратати до Суду, до Суду.

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

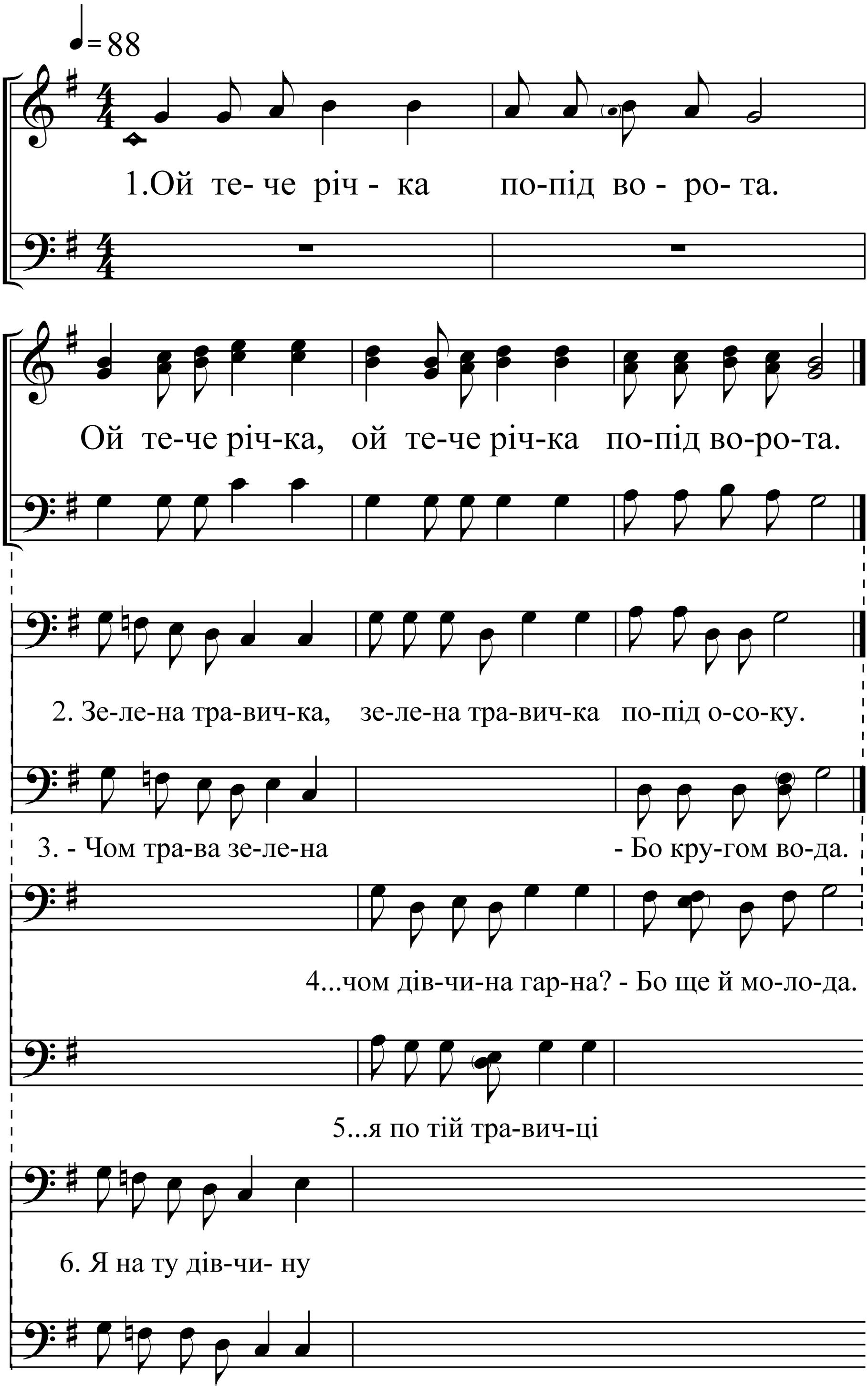
♩= 88
1.Ой те- че річ - ка по-під во - ро- та.
Ой те-че річ-ка, ой те-че річ-ка по-під во-ро-та.
2. Зе-ле-на тра-вич-ка, зе-ле-на тра-вич-ка по-під о-со-ку.
3. - Чом тра-ва зе-ле-на - Бо кру-гом во-да.
4...чом дів-чи-на гар-на? - Бо ще й мо-ло-да.
5...я по тій тра-вич-ці
6. Я на ту дів-чи- ну
7. А вже та дів-чи-на

Ой тече річка по-під ворота.
Ой тече річка* по-під ворота.

Зелена травичка по-під осоку.
Зелена травичка по-під осоку.

- Чом трава зелена? - Бо кругом вода.
- Чом трава зелена? - Бо кругом вода.

- Чом дівчина гарна? - Бо ще молода.
- Чом дівчина гарна? - Бо ще молода.

Я по тій травичці не находжуся.
Я по тій травичці не находжуся.

Я на ту дівчину не надивлюся.
Я на ту дівчину не надивлюся.

А вже та дівчина й повінчалася.
З молодим козаком повінчалася.

* Підкреслені слова повторюються двічі.

Записано від народного аматорського фольклорного ансамблю “Народна криниця” (смт Турійськ)

Ягоди

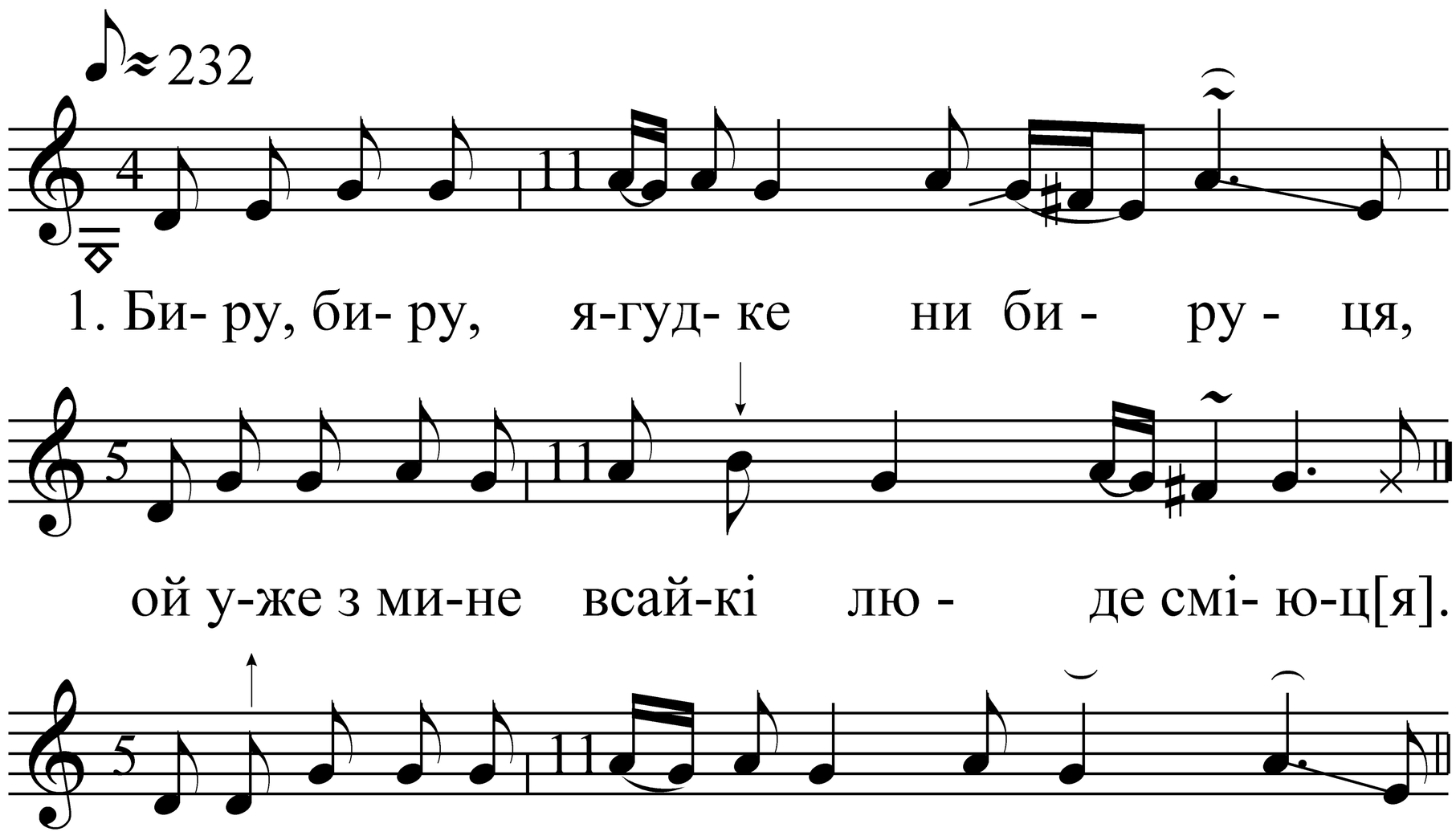
≈232
1. Би- ру, би- ру, я-гуд- ке ни би - ру - ця,
ой у-же з ми-не всай-кі лю - де смі- ю-ц[я].

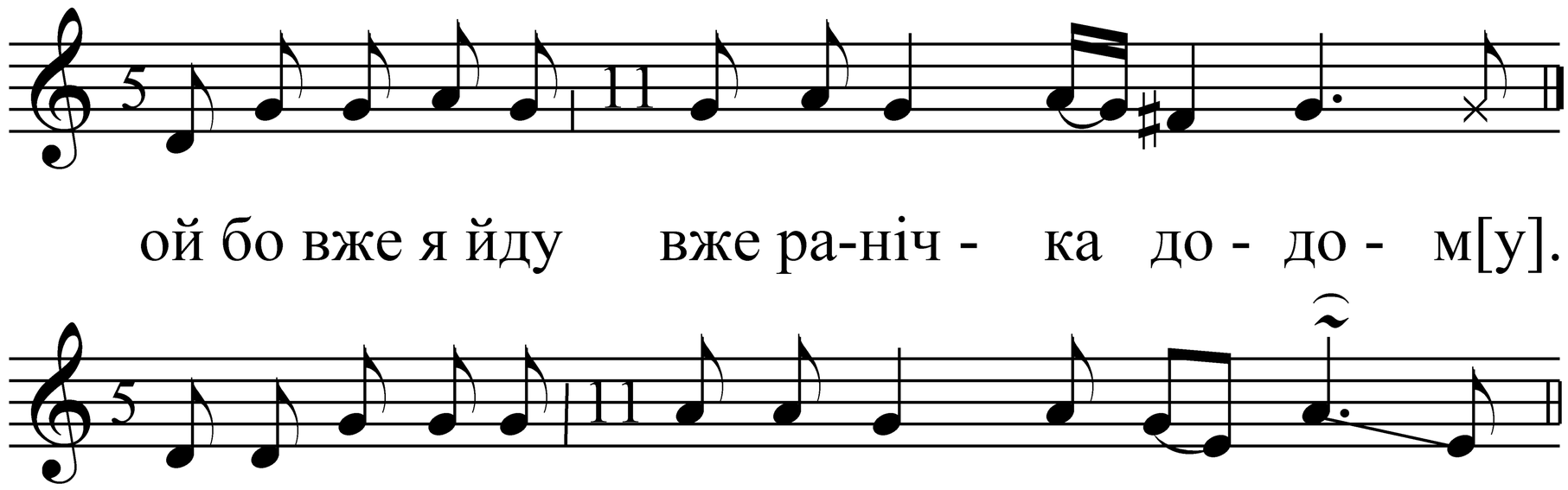
2.Ос-та-вай-те-ся, всі я- го - дой- ки, в бо - ру,
ой бо вже я йду вже ра-ніч - ка до - до - м[у].

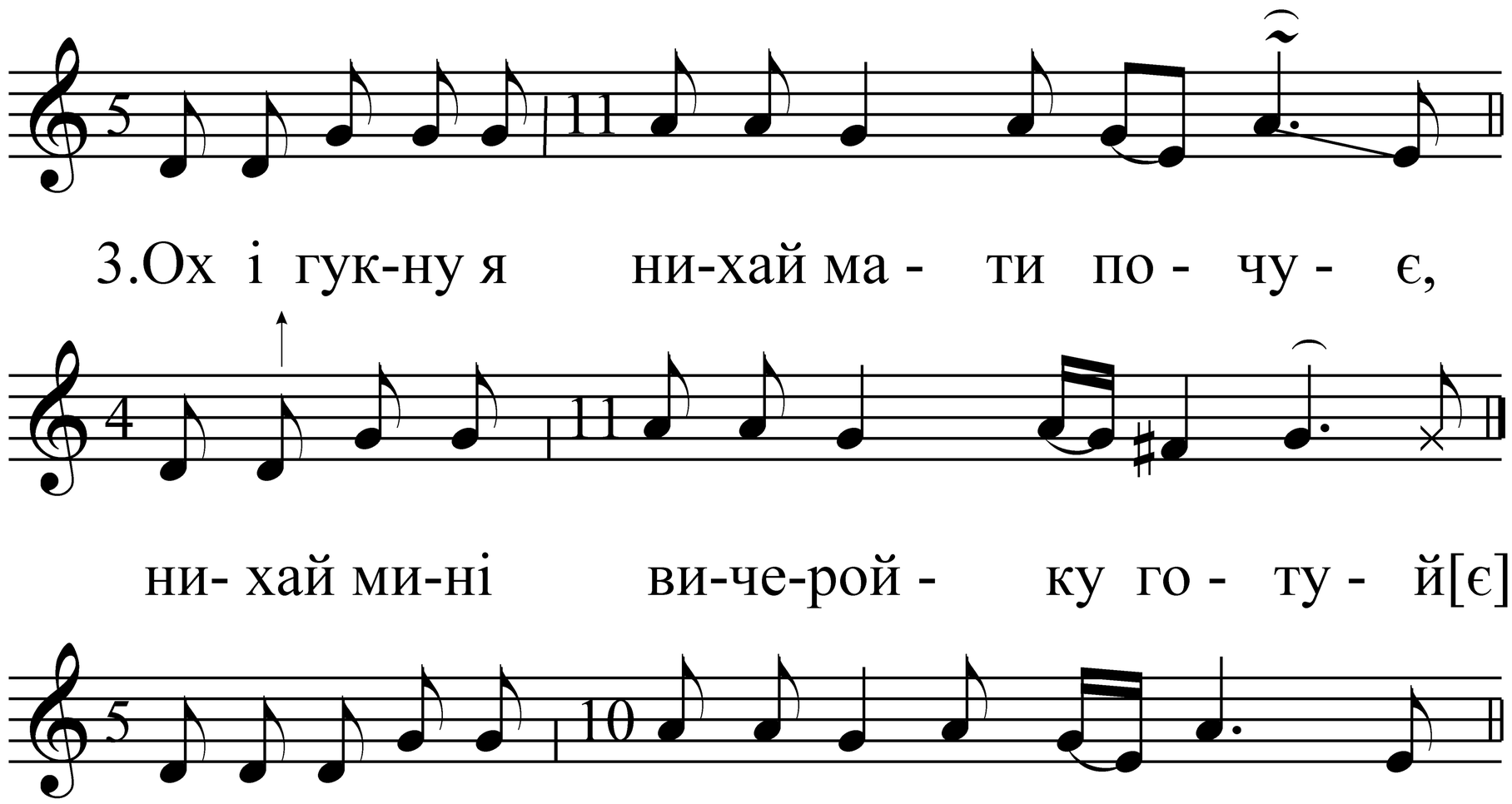
3.Ох і гук-ну я ни-хай ма - ти по - чу - є,
ни- хай ми-ні ви-че-рой - ку го - ту - й[є].

4. За-чу-ла ма-ти, до ко-мо- рой- ки йду - чи,

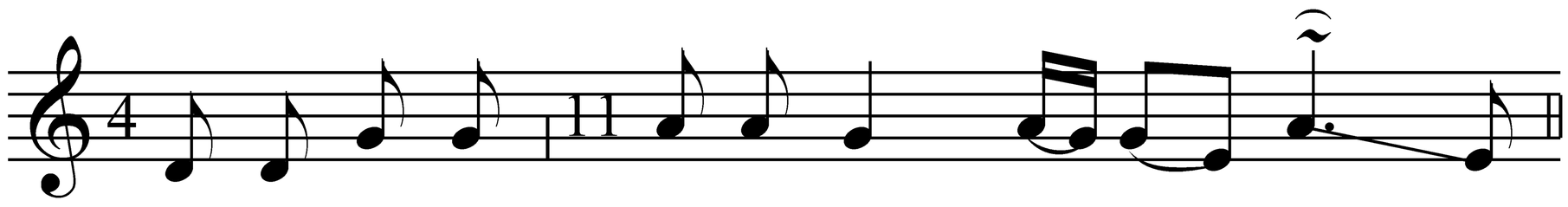

та-кей го-лос, як у ме- ї ди- те- ни,

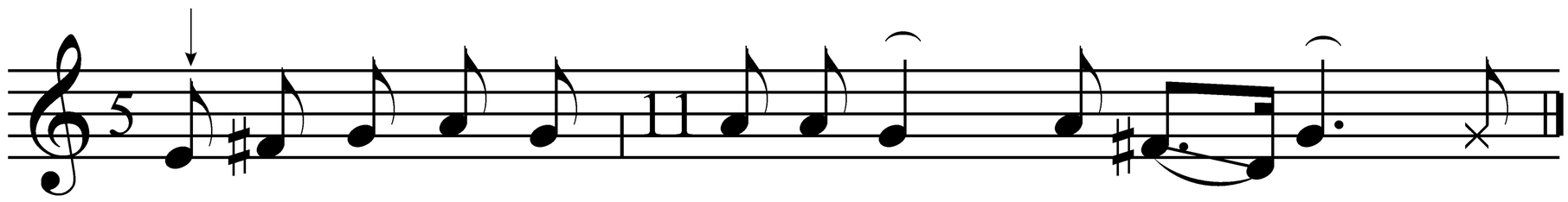

як за- спі-ва- є, то чу-ти на Вкра - ї - н[у].

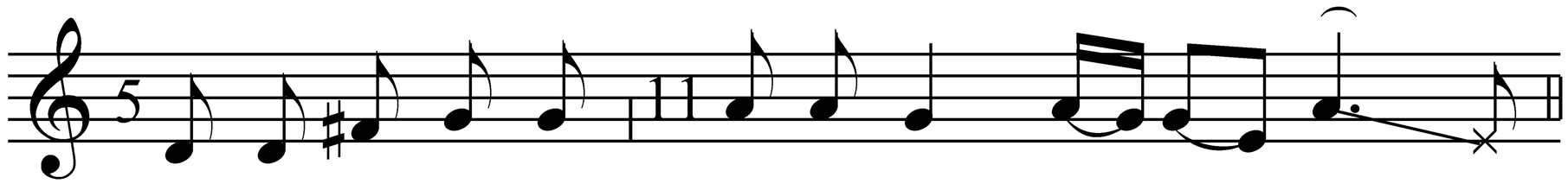

5. Як за-спі- ва- є, як у скреп- ку за - гра - й[є],

як за- го- во-рить, як у дзво- ни за - дзво-н[ить].

Записано від Капітули Є. Р.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

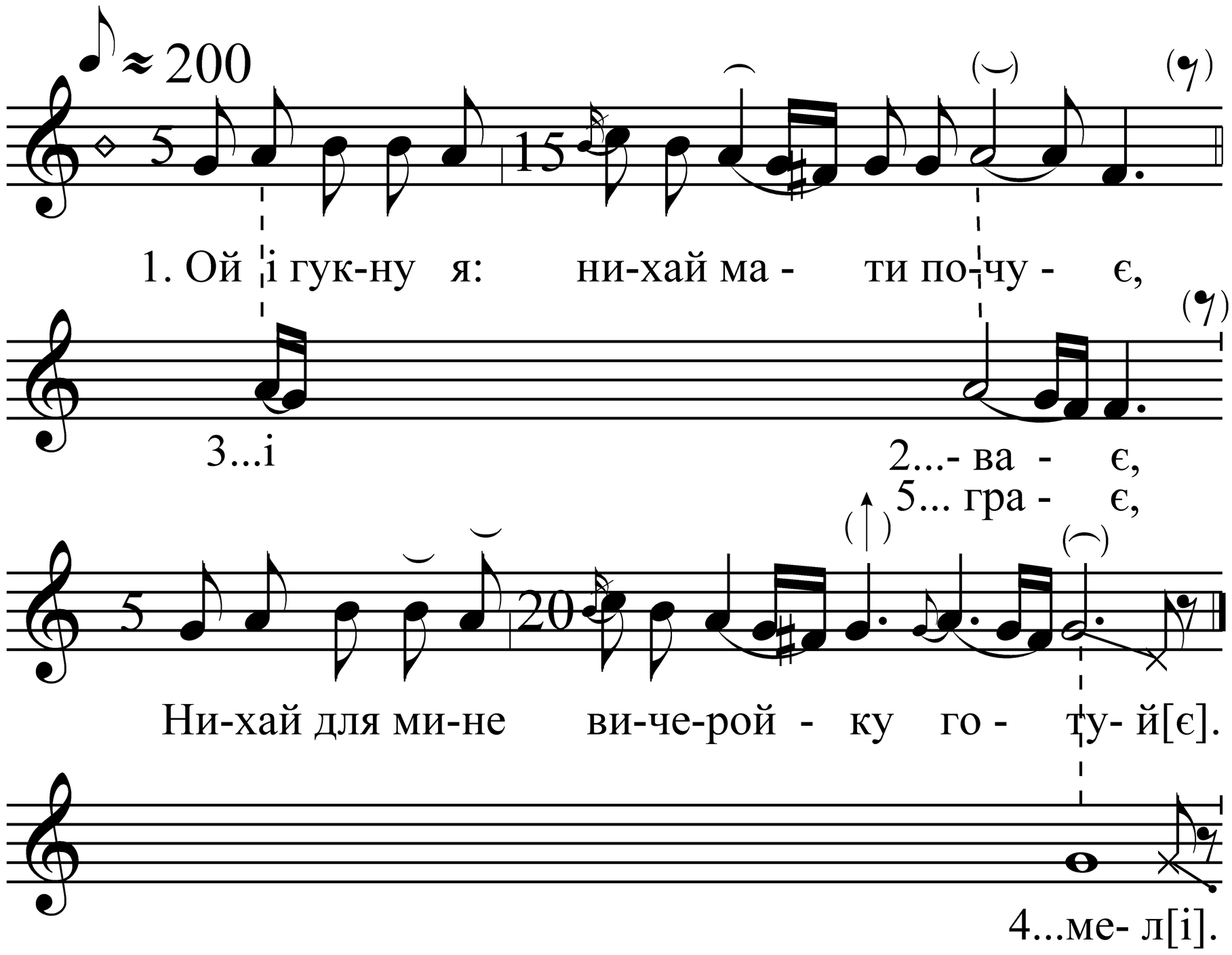

Ой і гукну я: нихай мати почує,
Нихай для мине вичеройку готуй[є].

Ой і гукну я: нихай ліс розвиває,
Нихай же мині вичеру наливай[є].

Ой і гукну я, севи воли пасучи,
Зачула мати, до коморойкі йдуч[и].

- Такєй голосок, як у меї дитени,
Як заспіває, то чуте на тре мел[і].

- Як заспіває, як у скрепку заграє,
Як заговорить, як у дзвони задзвон[ить].

Записано від Павляшик Г. Г.
(с. Видричі Камінь-Каширського р-ну)

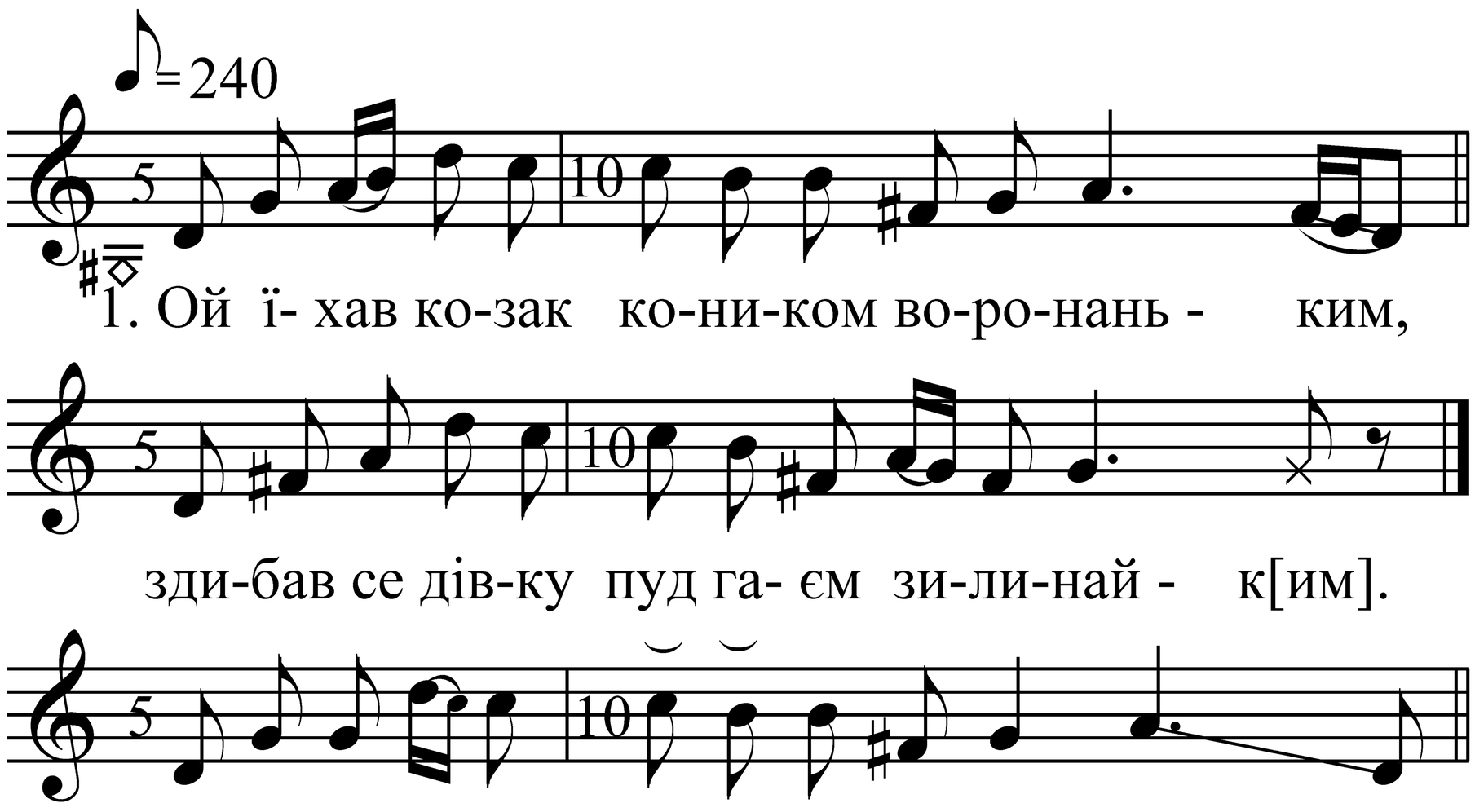

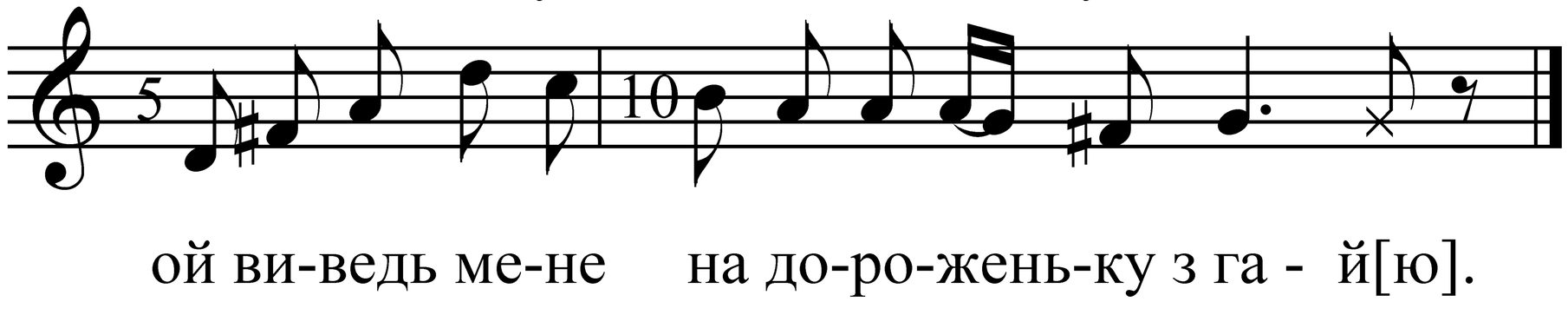

Записано від Капітули Є. Р.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

Жнива

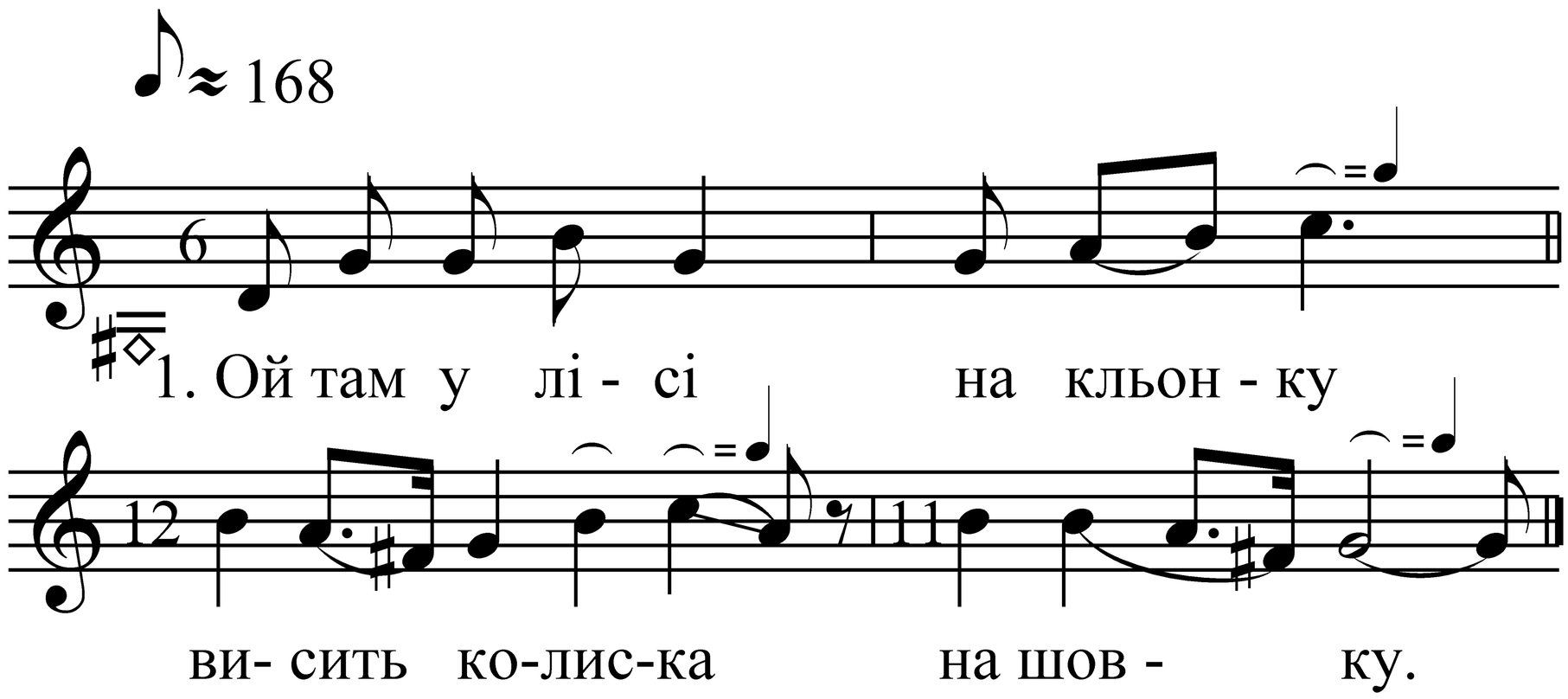

Ой там у лісі на кльонку
Висить колиска на шовку.

- Поколихніте високо -
Хай я зобачу дальоко.

- Де моя дівчина гуляє,
Широкий загін займає.

Ой наш господар шудратий -
На горілоньку багатий.

Як шудроньками затрасе,
Нам горілоньки принисе.

Нам горілонька ни мила -
Широка нива втомила.

Ой не так нива, як вони,
Були широкі загони.

Були широкі й вузькеї,
Бо ми женчикі різькеї.

- І Спасовая борода -
Тепер тобі є вигода.

- Тепер ми тебе вбиремо,
А на другій рік зоремо.

- Йдіте, женчики, до краю,
Я вам редьки накраю.

- Йдіте, женчики, до конця,
Підемо додому за сонця.

Наш господарік рано встав -
Вижав пшаничкі троє став.

А господинька раніше -
Вона вижала ще більше.

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

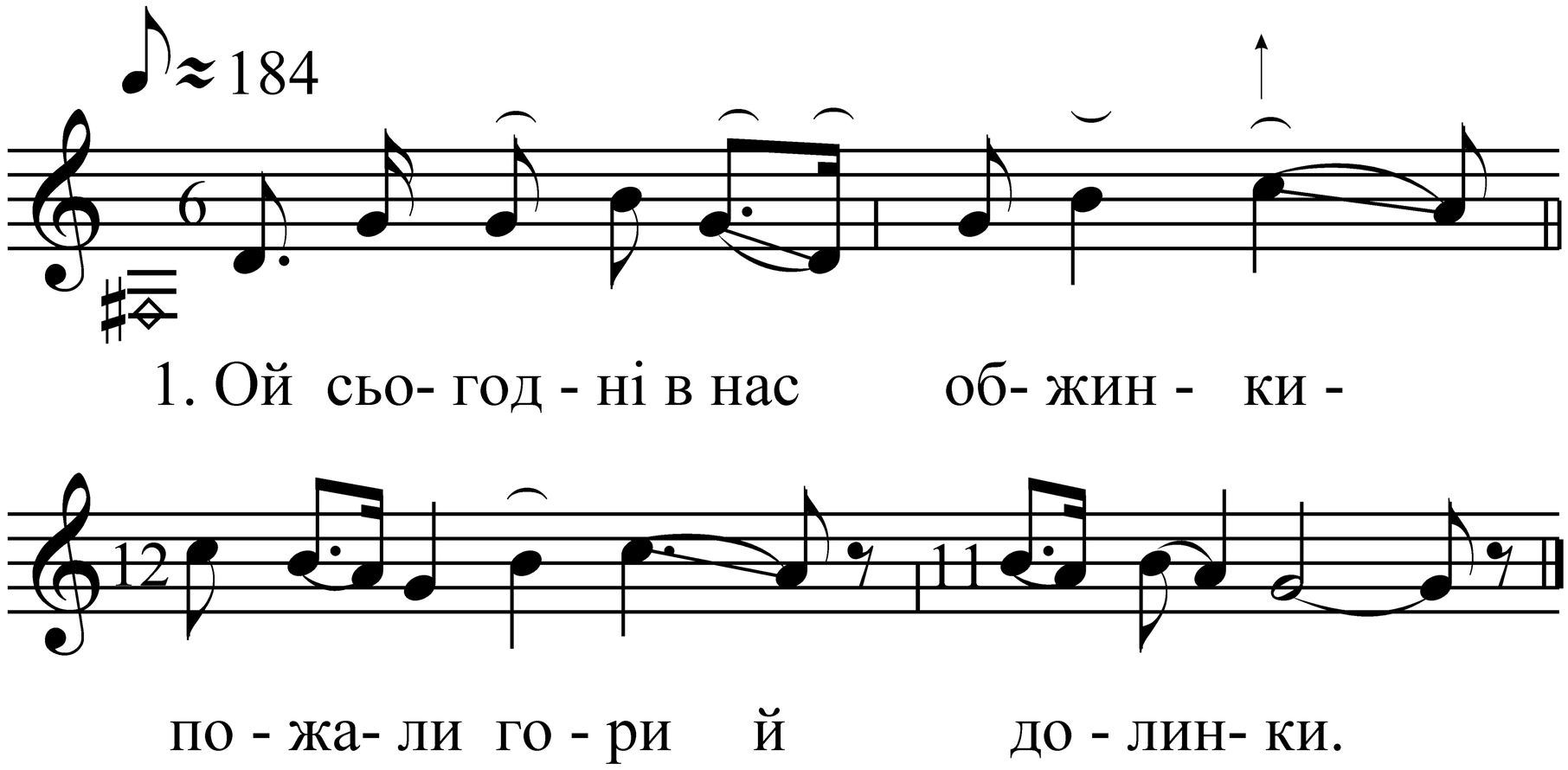

Ой сьогодні в нас обжинки -
Пожали гори й долинки.

Уже соничко з круга йде,
Хто ж нас додому завиде?

Сонце водило по бору,
Місяць нас виде додому.

Ой дома, дома, ой дома -
З-за гори плаче діброва.

Пішли дівоньки за копи,
Ришетом воду носити.

Скільки в ришеті води є -
Стільки в нас в Волі дівок є.

Скільки у дзбанку води є -
Стільки в нас в Волі хлопців є.

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

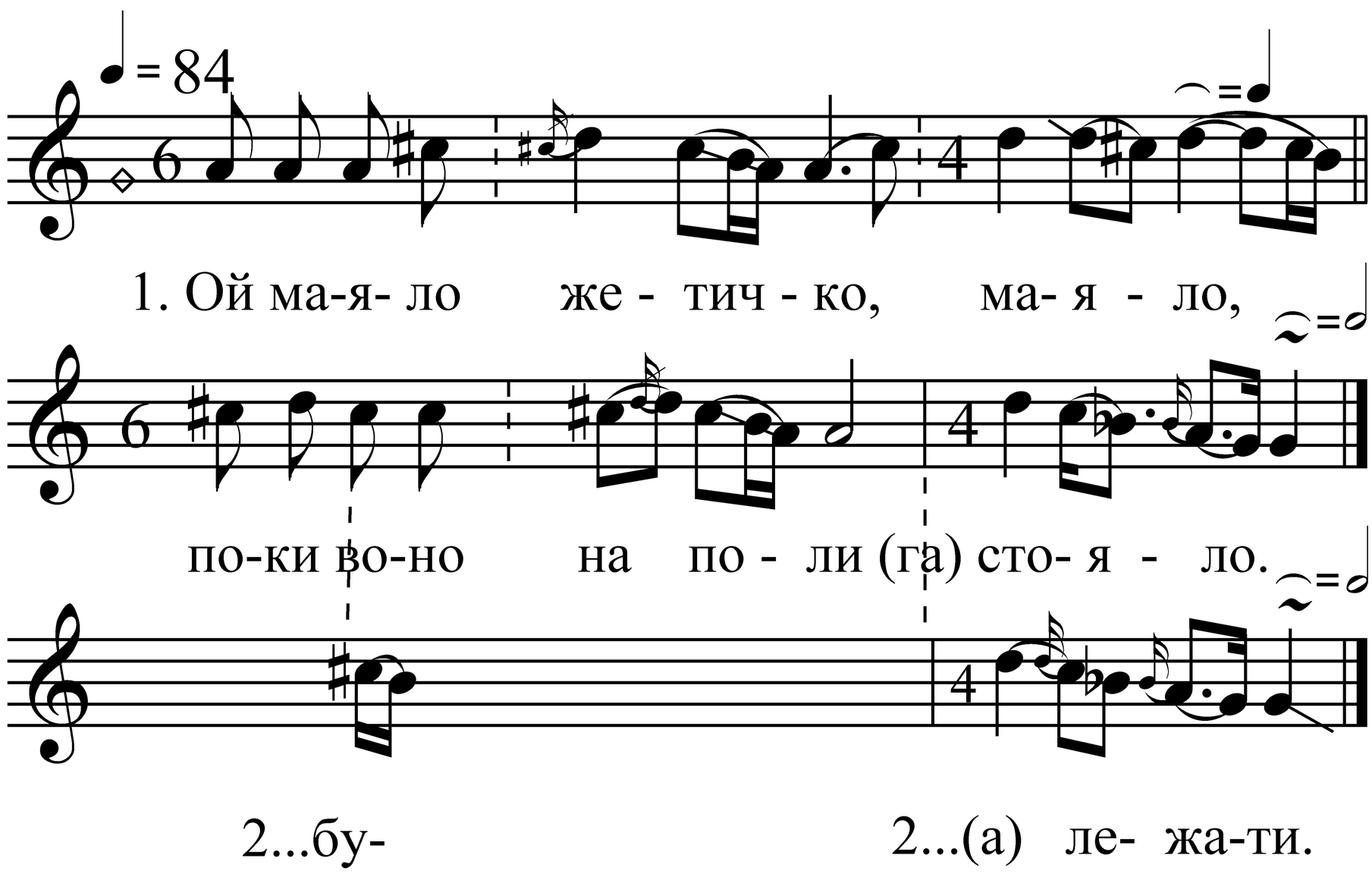

Ой маяло жетичко, маяло,
Поки воно на поли (га) стояло.

Ой бильш воно ни буде маяти,
Гоно буде й у стодоли (а) лижати.

Записано від Павляшик Г. Г.
(с. Видричі Камінь-Каширського р-ну)

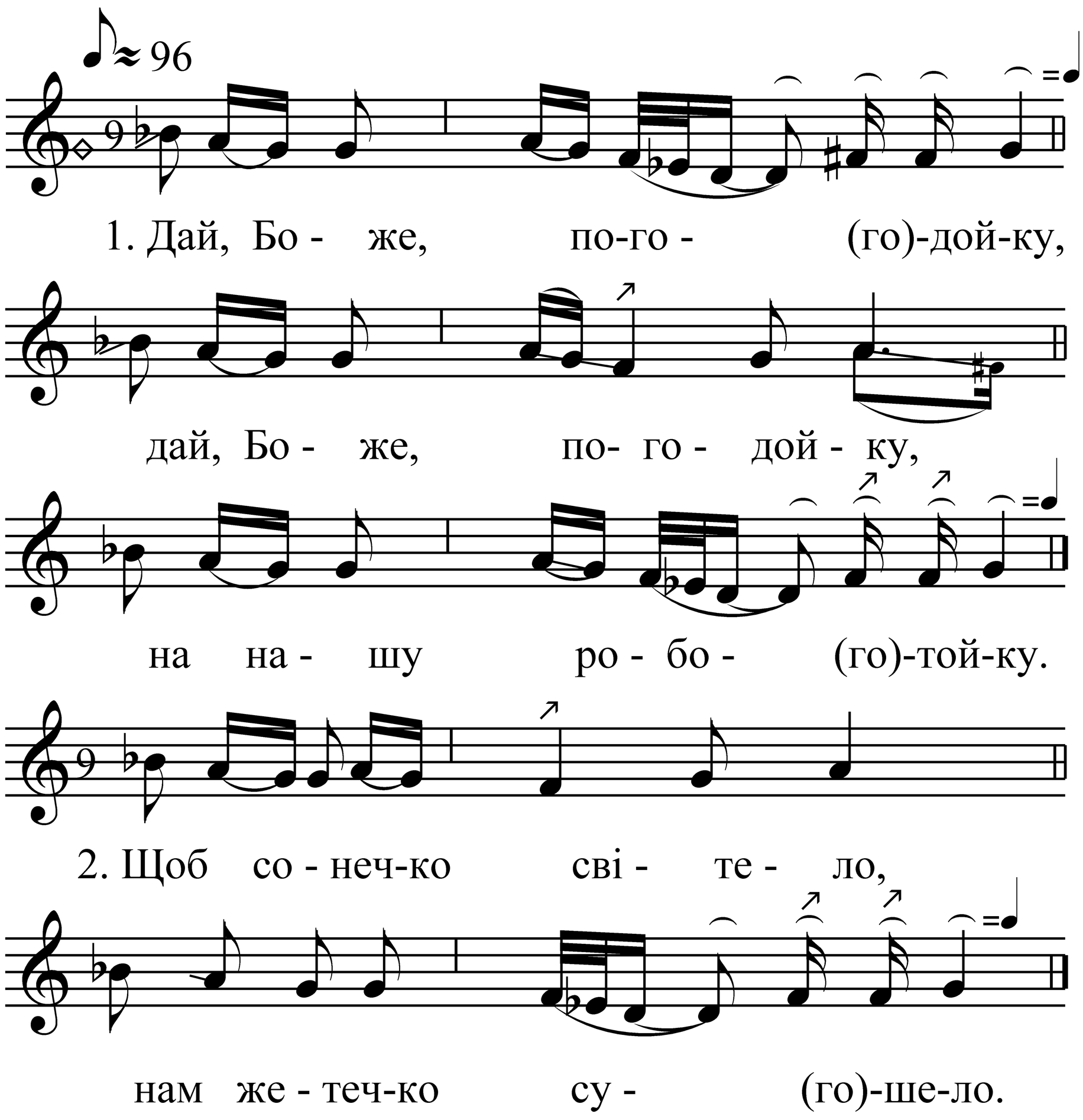

Записано від Химчик Н. П.
(с. Нуйно Камінь-Каширського р-ну)

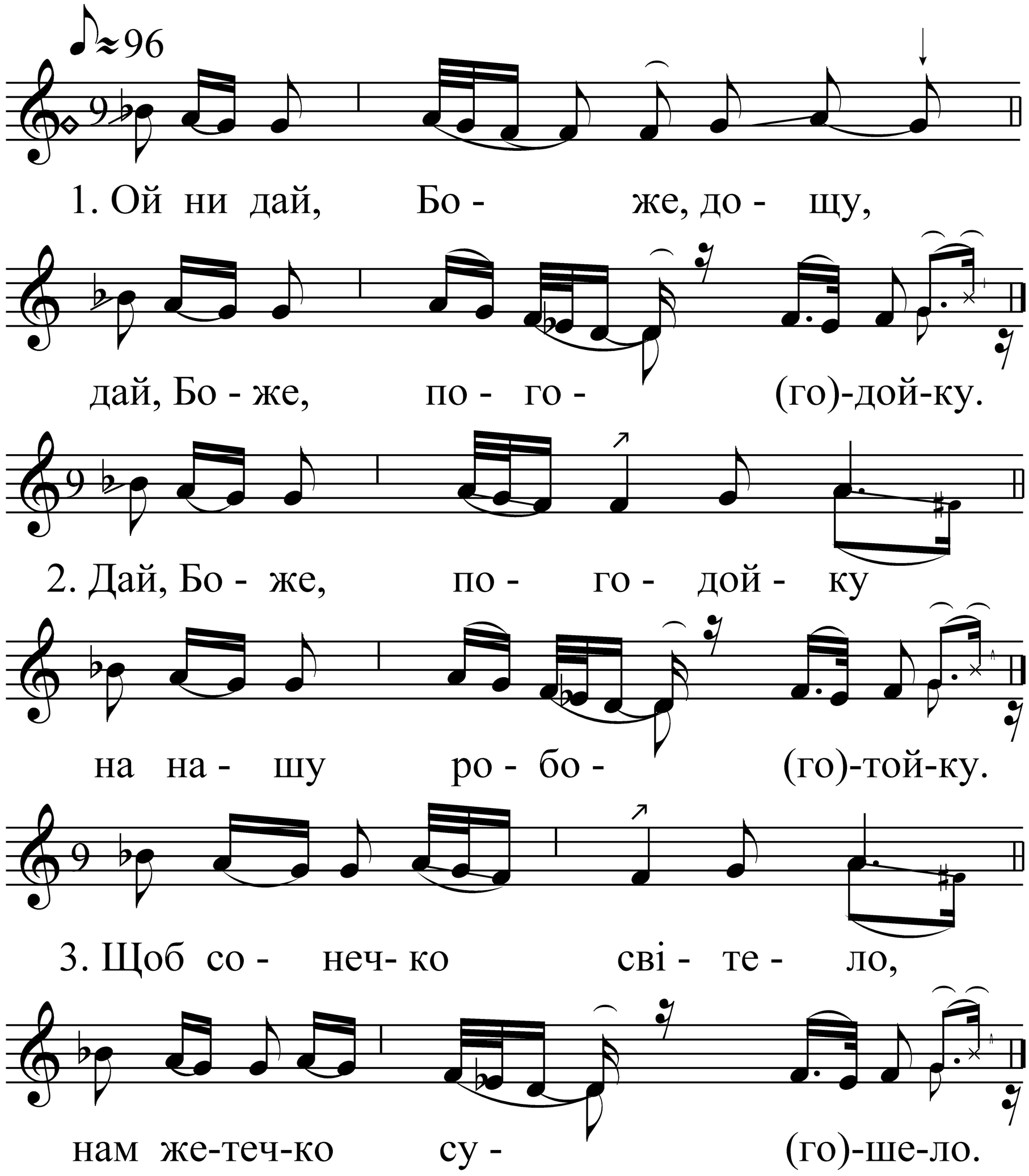

Доти ми женці були,
Жетечко ми ви(ги)жали.

Вижали, позбирали,
Снопики пов’я(га)зали.

Записано від Химчик Н. П.
(с. Нуйно Камінь-Каширського р-ну)

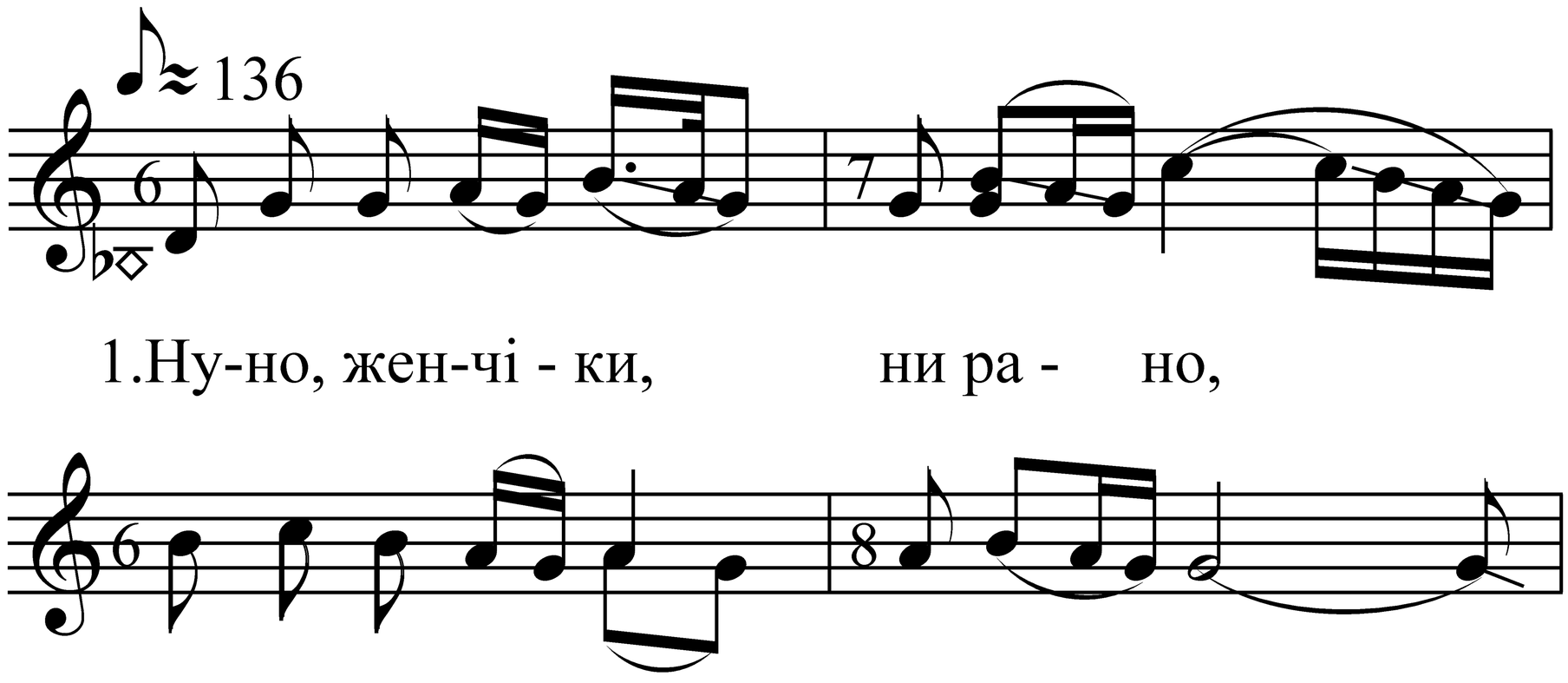

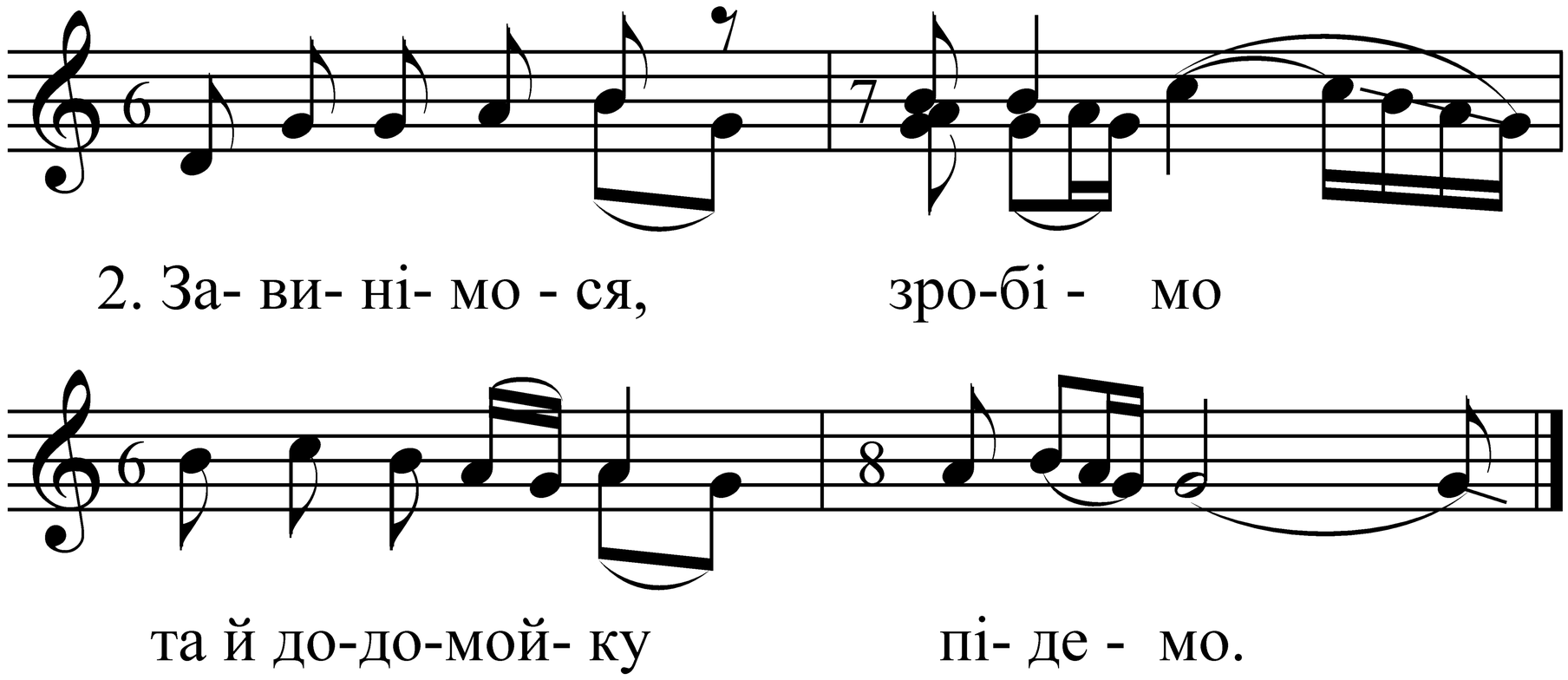

А наш господар домує,
Нам вечеройку готує.

Ой то всеп крупи, то масли,
Бо ме женчикі прикрасни.

Записано від фольклорного гурту
с. Нуйно Камінь-Каширського р-ну

♪≈128

1. Ой свя - та - я бо-ро-дой - ко,
свя- тей Спас, ме до - же - ли
же- тич - ко - доб - рий час.

2. Ме до - же - ли же - тич - ко,
до- же - ли і на ді - вой - ку
ви-но - (о)-чок на-ло - же - ли.

3. Ой ви - се - ло, та - той - ку,
4. А ще бу - де, та - той - ку,
ве- се - ло, бо ме со - бі
ве- се - лій, як по - ло - жим
ви - но - чок ой ни - се - мо.
ви - но - чок ой на сто - лі.

Записано від фольклорного гурту
с. Оленино Камінь-Каширського р-ну

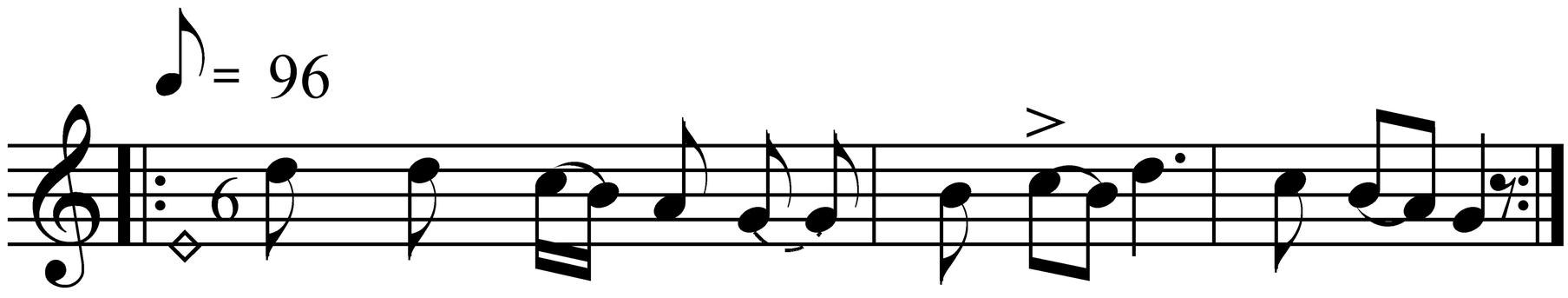

1. А в нас сьо-го дня об-жен-ки, об-жен-ки -
за - ко - лов гос-по-дар дві свен-ки, дві свен-ки.

А в нас сього дня обженки, обженки -
Заколов господар дві свенки, дві свенки.

А господиня - качора, качора,
Щоб була добра вечора, вечора.

А наш господар шудратий, шудратий -
На горілоньку багатий, багатий.

А як шудрами потрясе, потрясе -
Нам горілоньки принесе, принесе.

А наш господар - дозорця, дозорця,
Вижав пшеницю за сонця, за сонця.

Другі сусіди - лениві, лениві,
Стоїть пшениця на ниві, на ниві.

Записано від Войтюк О. І.
(смт Локачі)

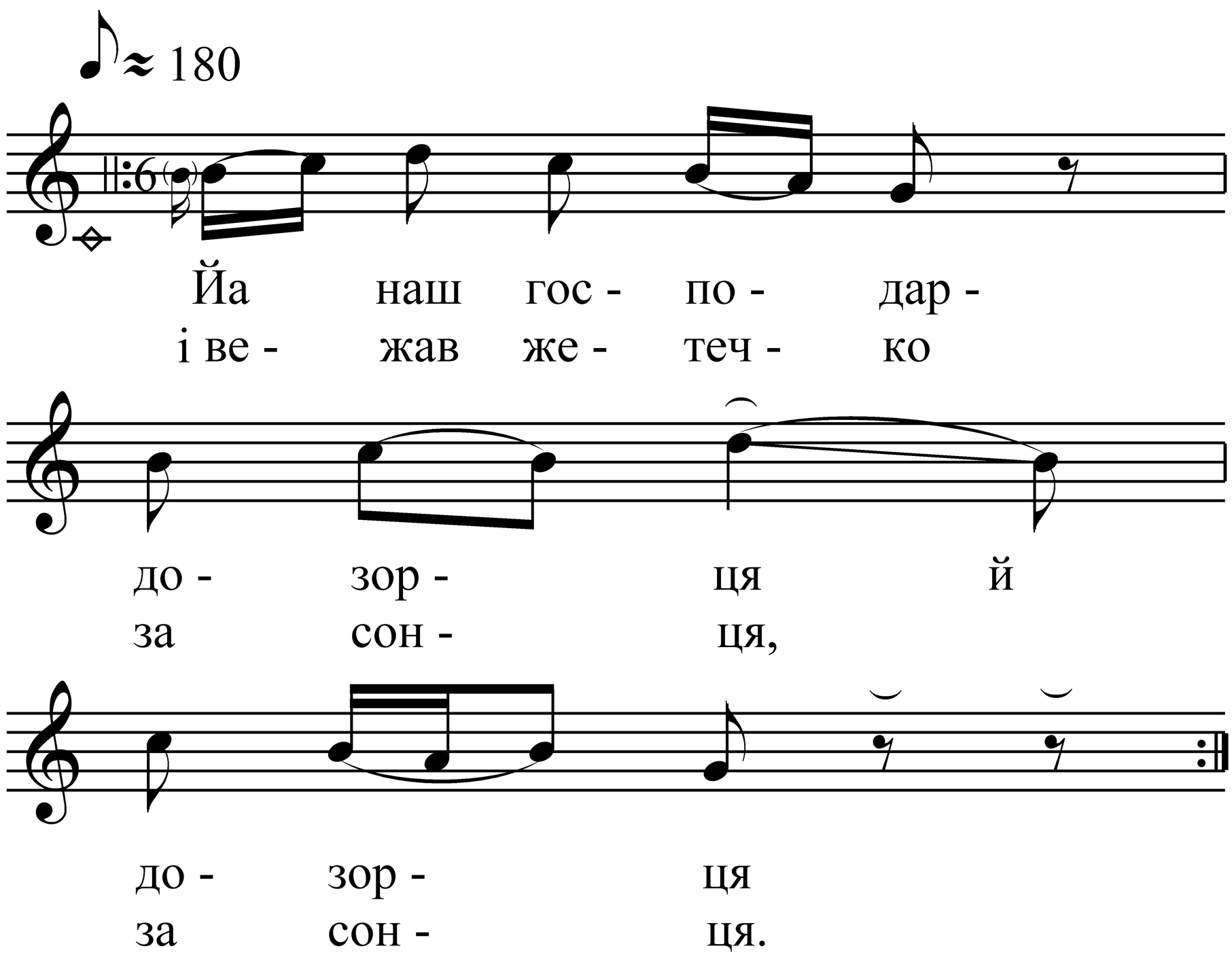

Йа наш господар - дозорця й дозорця
І вежав жетечко за сонця, за сонця.

Наша госпося домує, домує
Й нам вічароньку готує, й готує.

Й нам та вічара нимела й нимела -
Шірока нева втомела, втомела.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

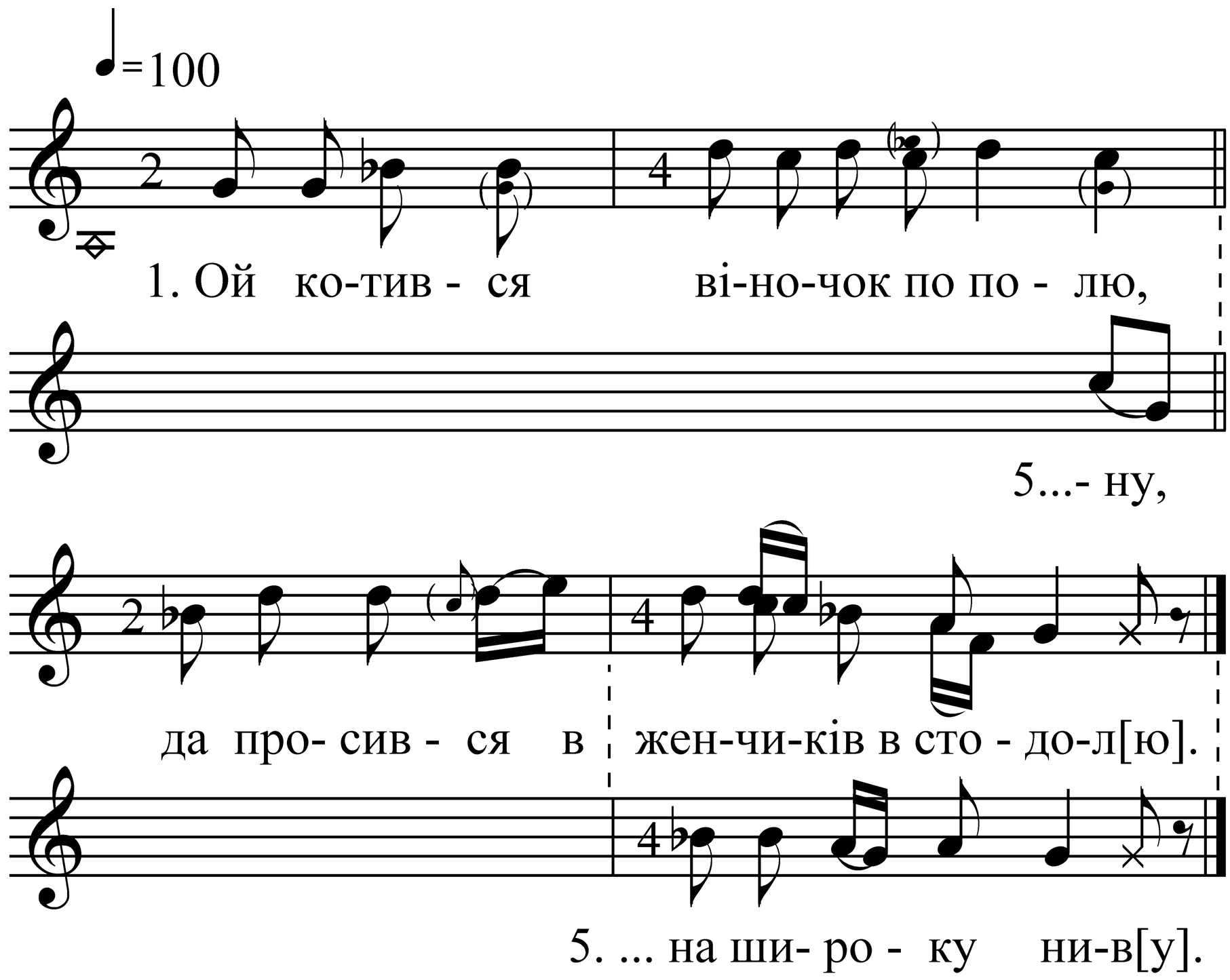

Ой котився віночок по полю
Да просився в женчиків в стодол[ю].

- Возьміть мене, женчики, в стодолю,
Бо вже міні й докучило в пол[ю].

- Ой бо вже я в полі настоявся,
Буйненького вітру наслухавс[я].

- Нихай же я в стороні спочину,
А на зиму - на широку нив[у].

Записано від фольклорного гурту
с. Стрільче Горохівського р-ну

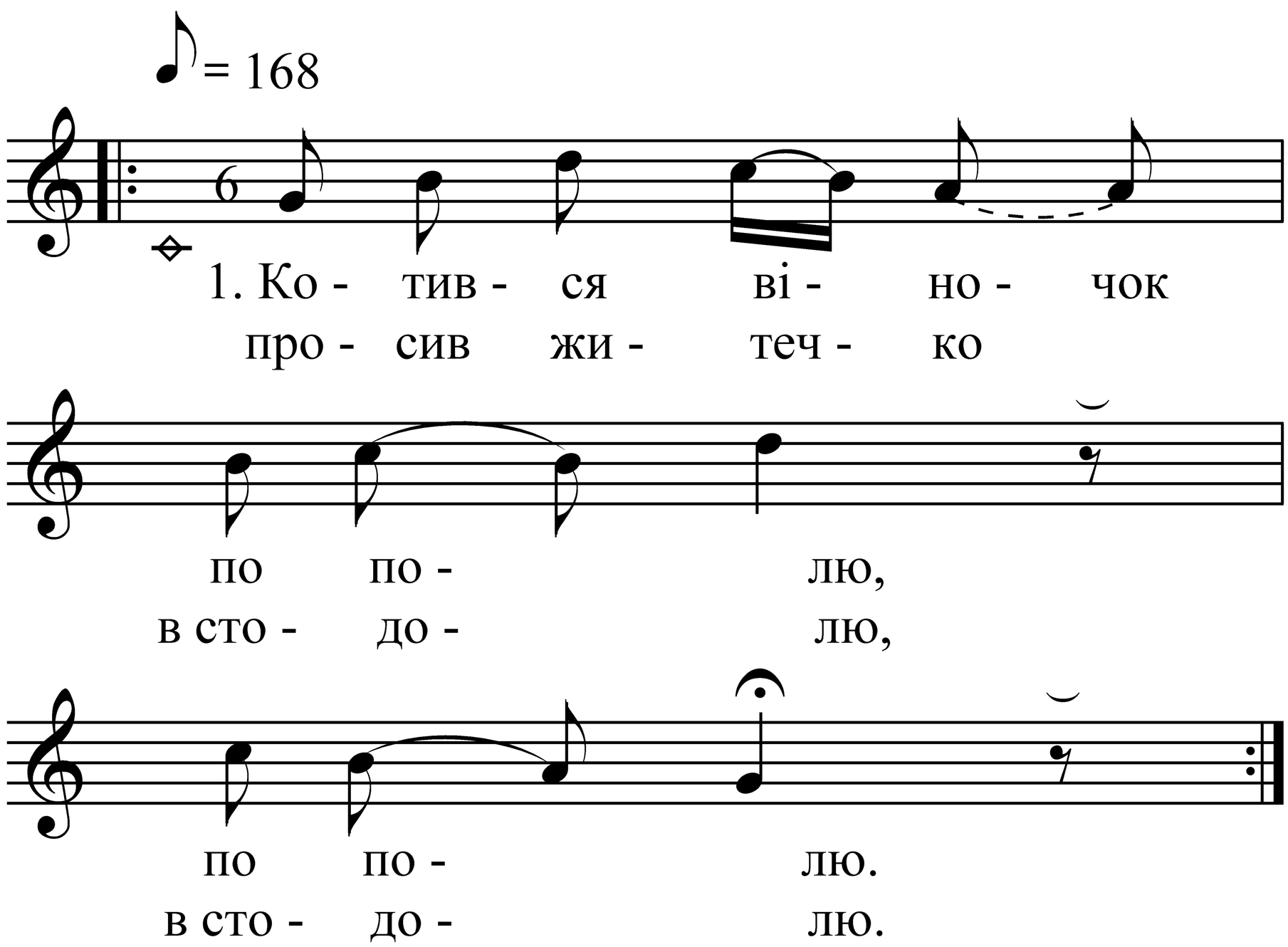

Котився віночок по полю, по полю,
Просив житечко в стодолю, в стодолю.

- Бо я вже в полі набувся, набувся,
Буйного вітрику начувся, начувся.

- Бо я вже в полі набувся, набувся,
Дрібного дощику напився.

Записано від Мельничук Н. С.
(м. Рожище)

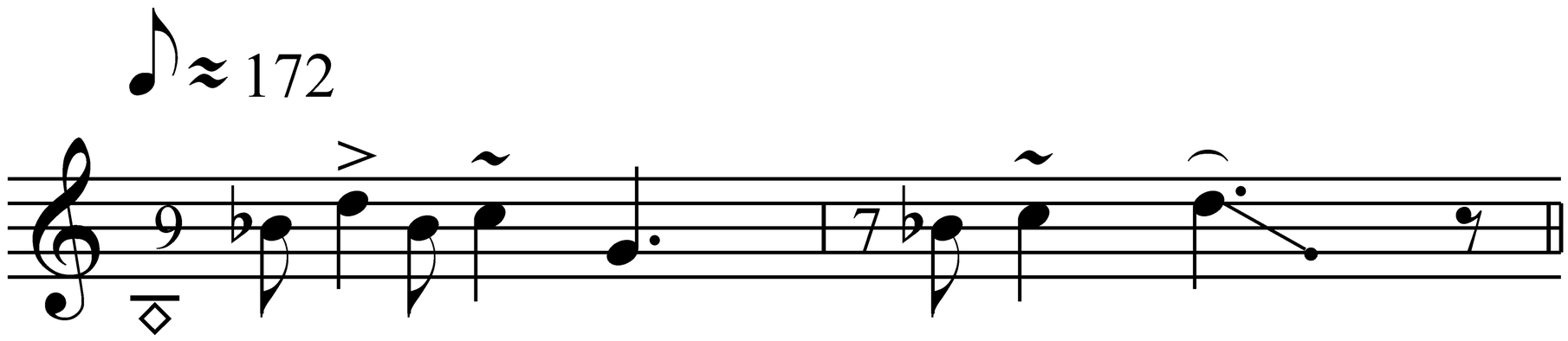

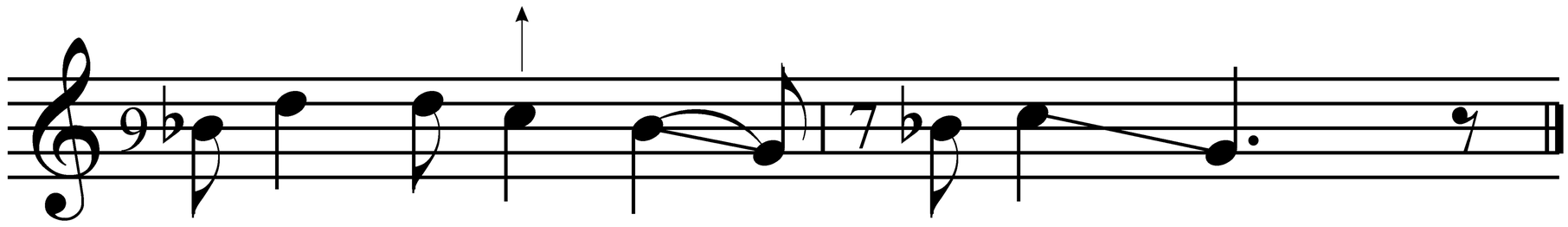

Наши сусіди - линиві,
Стоїть житечко на ниві.

Наший господар рано встав,
Своє житечко вже вижав.

Наший господар - Данило,
Принесе горілки барило.

Він своїми шудрами потрясе,
Нам барило горілки принесе.

Записано від Мельничук Н. С.
(м. Рожище)

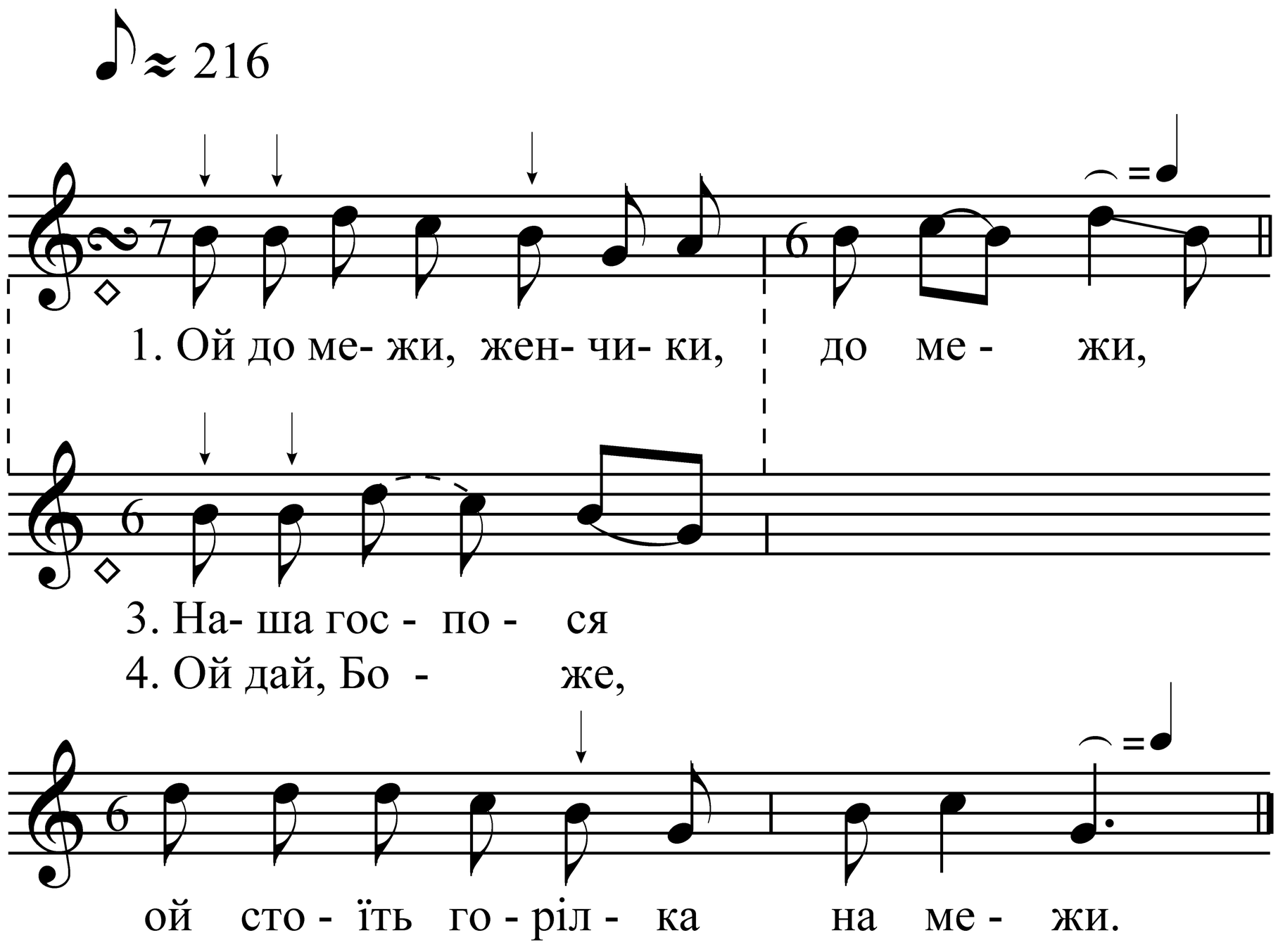

Ой до межи, женчики, до межи,
Ой стоїть горілка на межи.

А хто перший до межи дожнеця,
То той горілки нап’єця.

Нашя госпося, ой наша,
Згубила ключиці з пояса.

Ой, дай Боже, шоб знайшла
Та й нам горілки принесла.

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

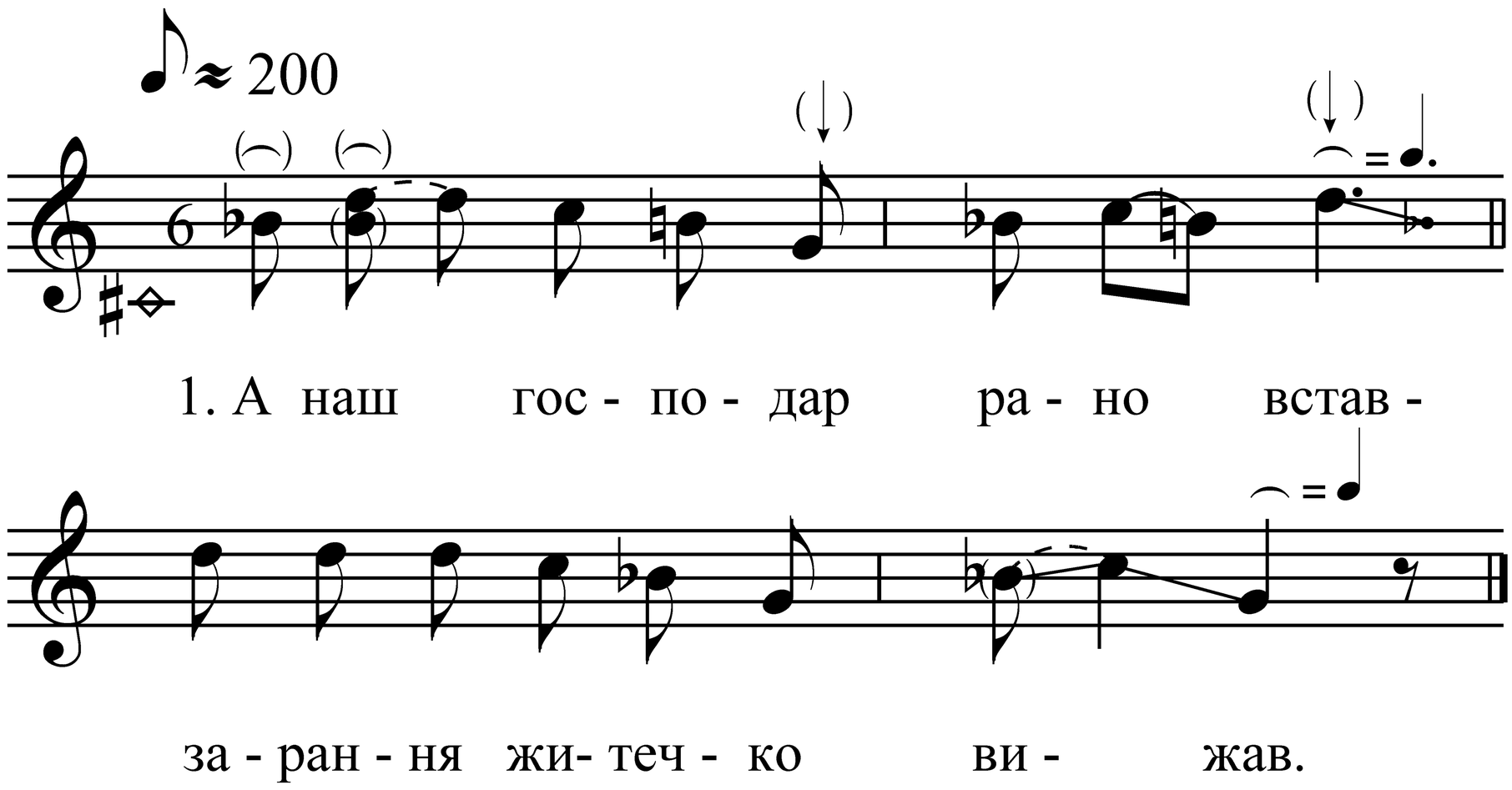

Ой наш господар рано встав -
Зарання житечко вижав.

А його сусіди линиви -
Зчорніло житечко на ниви.

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

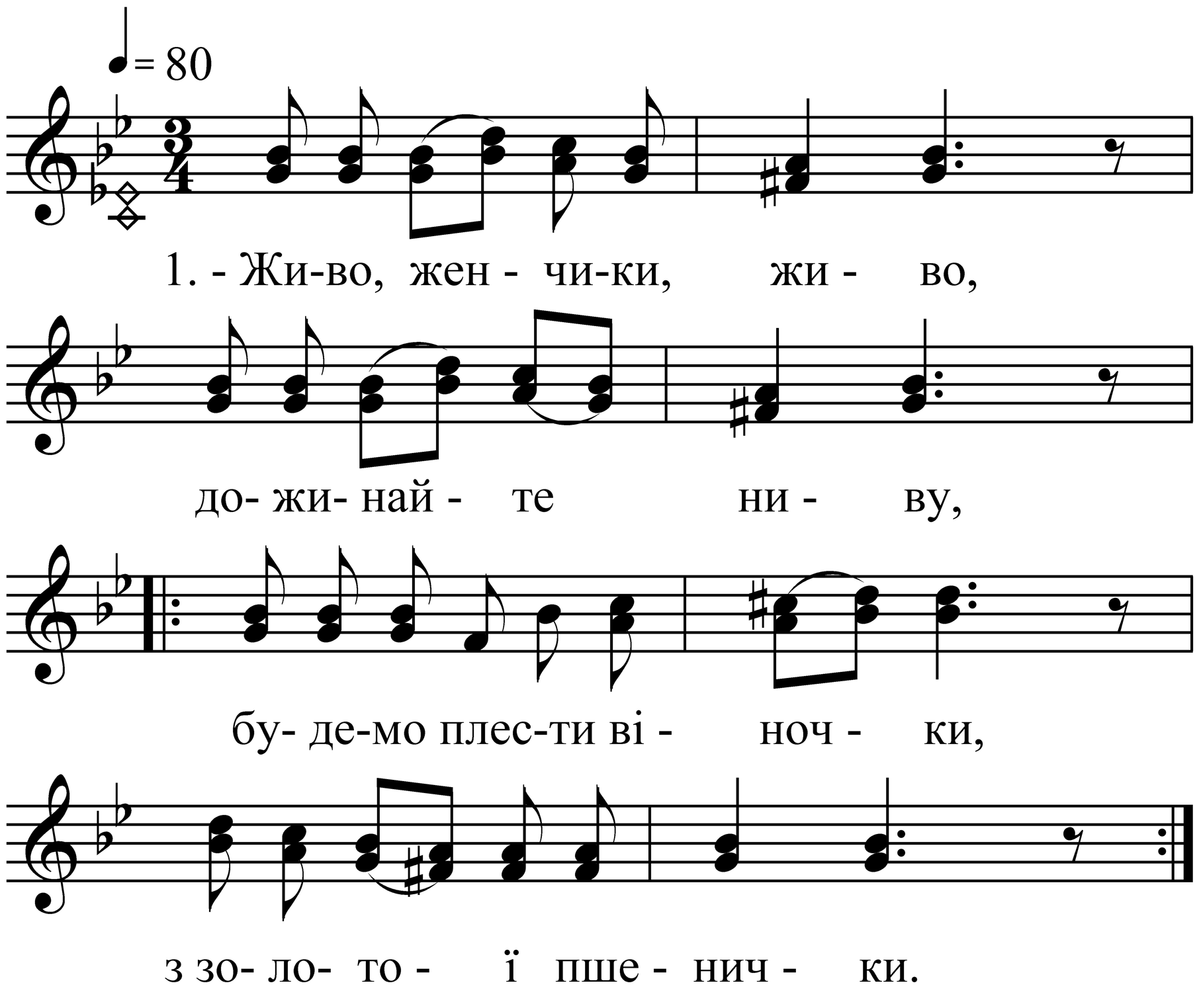

- Живо, женчики, живо,
Дожинайте ниву,
Будемо плести віночки
З золотої пшенички.

- Ми пшениченьку жали,
Снопики пов’язали,
Кіпоньки поскладаєм,
Хороше заспіваєм.

- Перепілочко біла,
Де ти будеш сиділа?
Вже немає пшениці,
Бо кінець косовиці.

Записано від фольклорного гурту
с. Жабче Горохівського р-ну

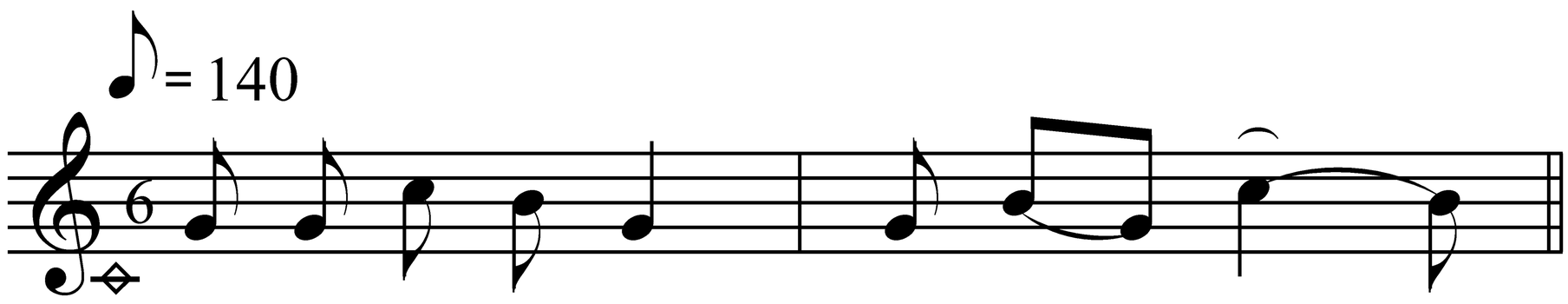

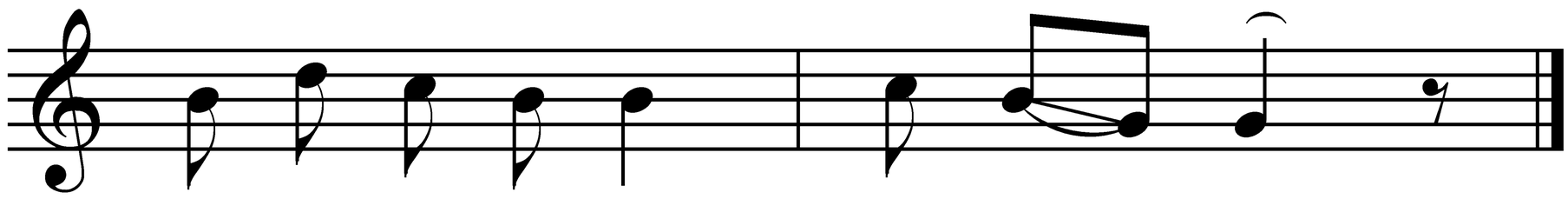

По-кло- ні- мо- ся до ні - жок.

Ой наш хазяїн, як ріжок,
Поклонімося до ніжок.

Поклонімося низейко,
Дасть вечеряти хутейко.

Ой наш хазяїн - виноград,
Насіяв жета через лад.

Він головоньку турбував,
Поки жетечко позбирав.

Ой наш хазяїн - молодець,
Узвів житечко у вінець.

Чужеї женці - леневі,
Стоїть жетечко на неві.

Ой наш хазяїн - молодей,
Під ним коничок - вороней.

Під ним коничок стрибає,
Своїх женчиків вітає.

Ой рано-рано, раненько
Будить матуся Оленку.

- Встань, Оленко, годі спати,
Йде каленойку ламати.

- Принесе же нам калену
Та й положе до зажену.

- Будуть женці жето жати,
На калену поглядати.

Маяло жетечко, маяло,
Поки на полі стояло.

Записано від фольклорного гурту
с. Жабче Горохівського р-ну

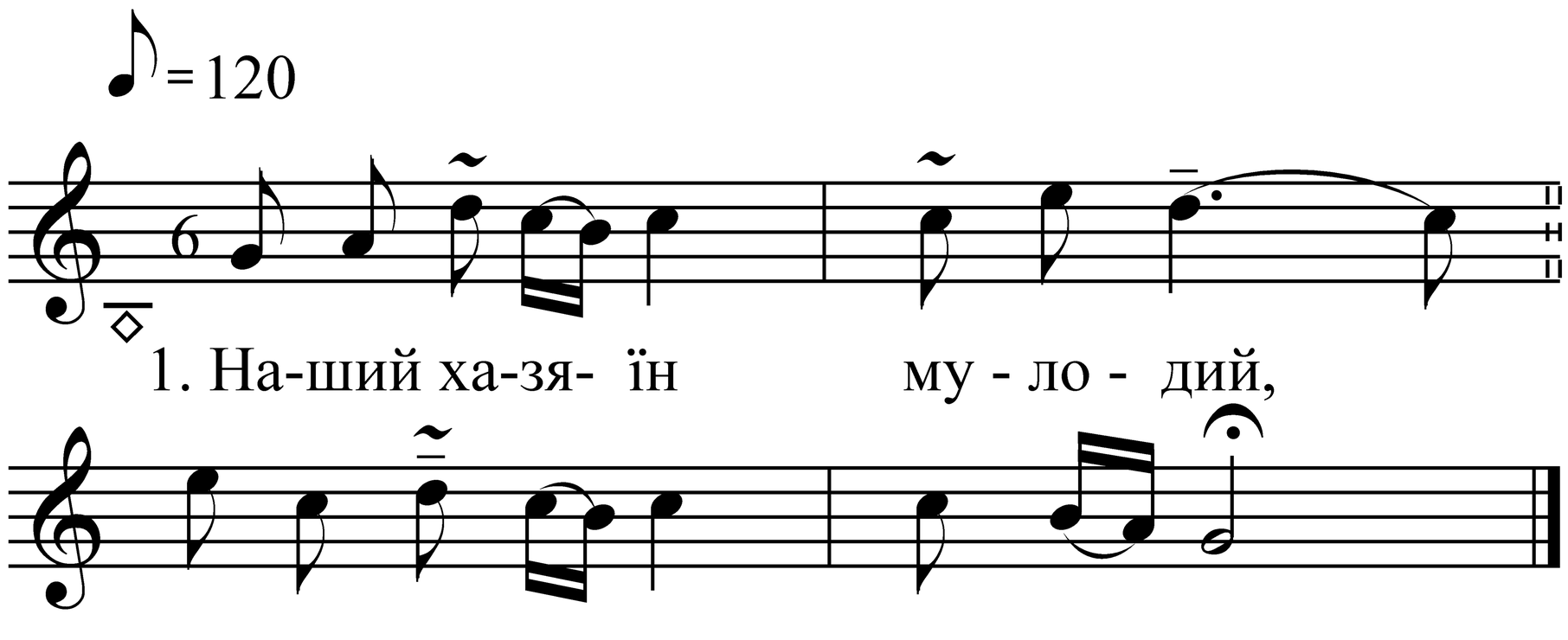

Наший хазяїн мулодий,
Пуд ним коничок вуроний.

Пуд ним коничок бігає,
Як соколичок літає.

- Ой біжи, коню, пу полю,
Збирай женчики дудому.

- Ну-те, женчики, дудому,
Нагулялися пу полю.

Ми не гуляли, но жали,
Поки житечко вижали.

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

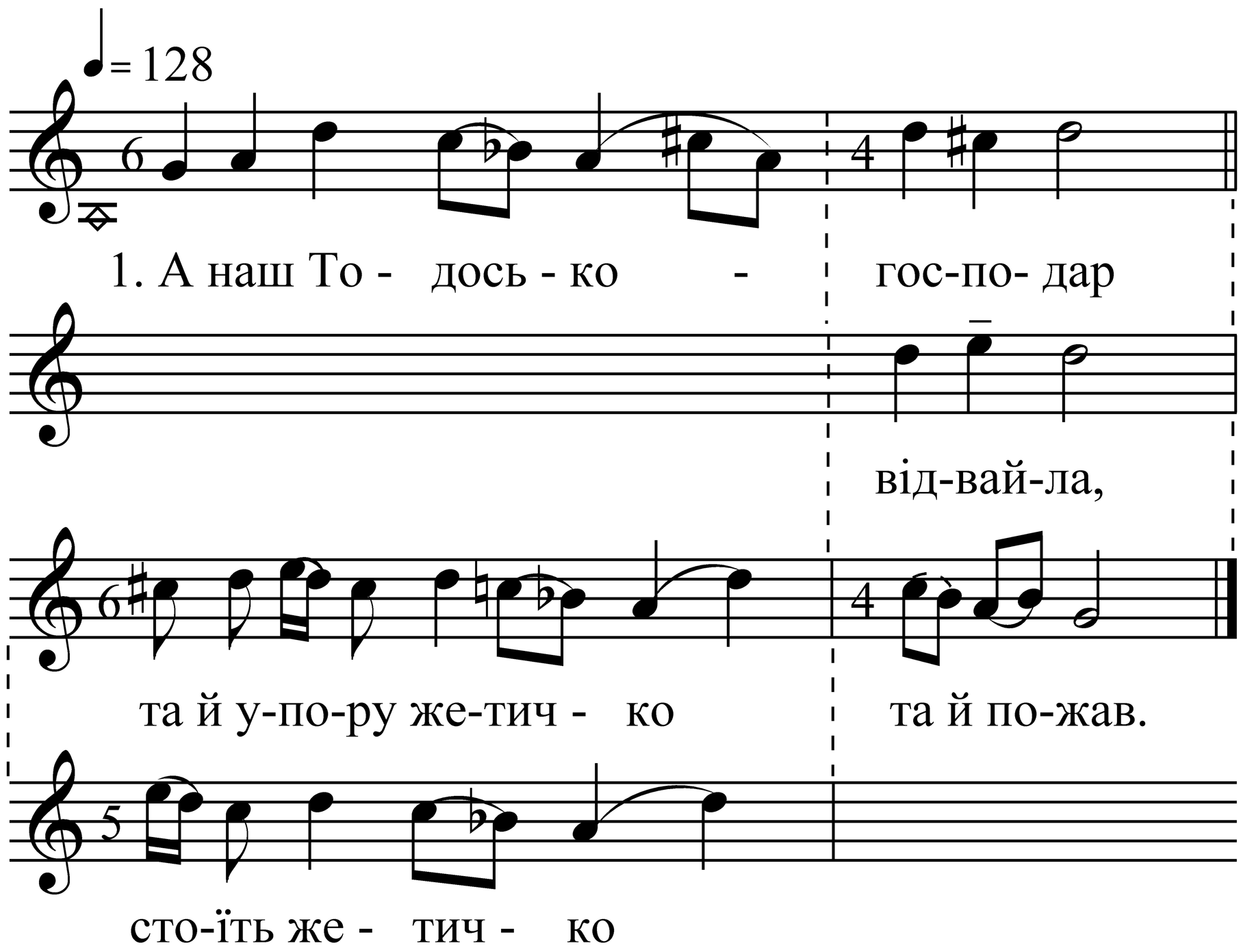

А наш Тодосько - господар
Та й упору жетичко та й пожав.

Ой а чужеї - відвайла,
Стоїть жетичко до Михайла.

Записано від Капітули Є. Р., Філозоф М. Г.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

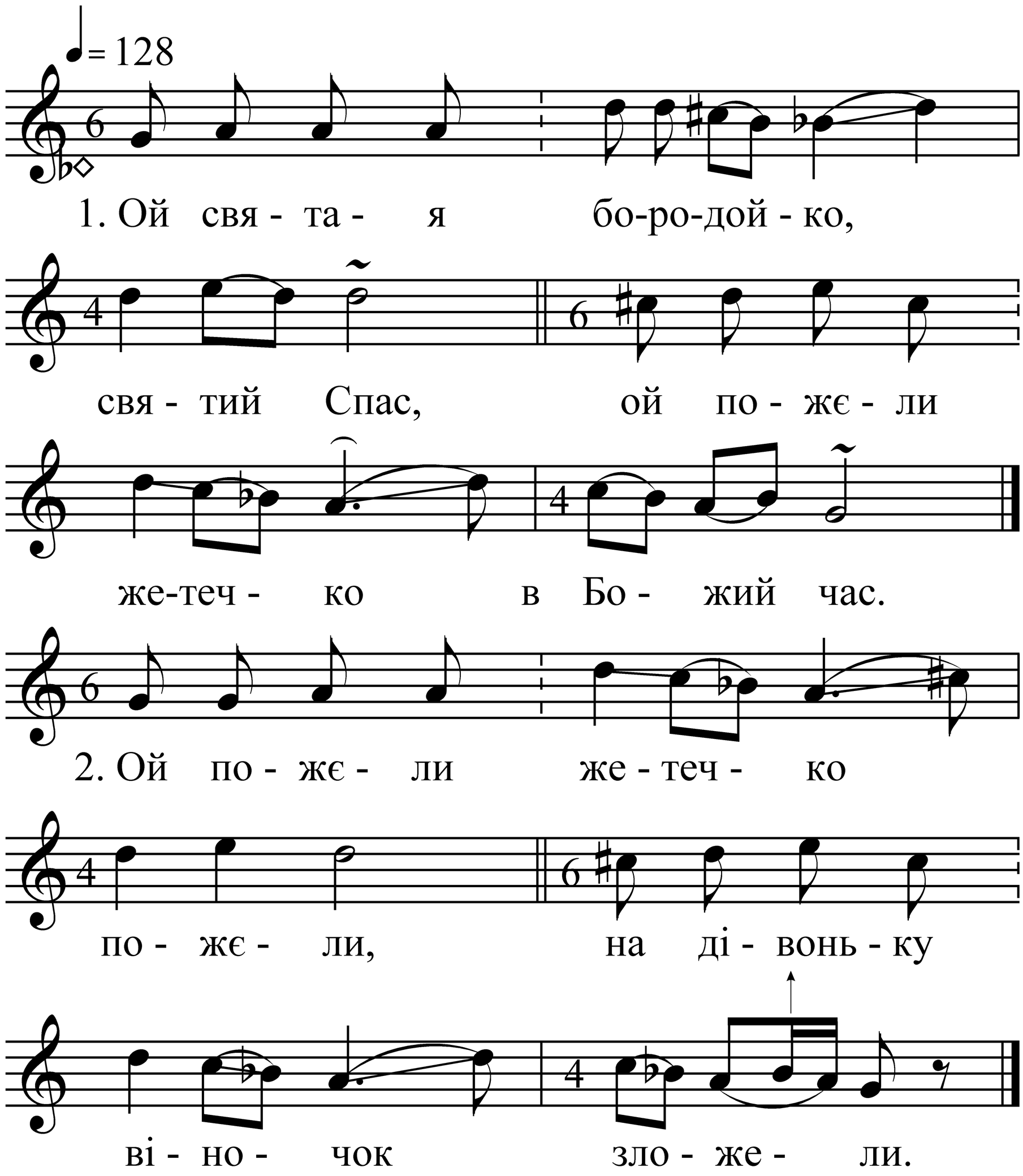

Записано від Капітули Є. Р., Філозоф М. Г.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

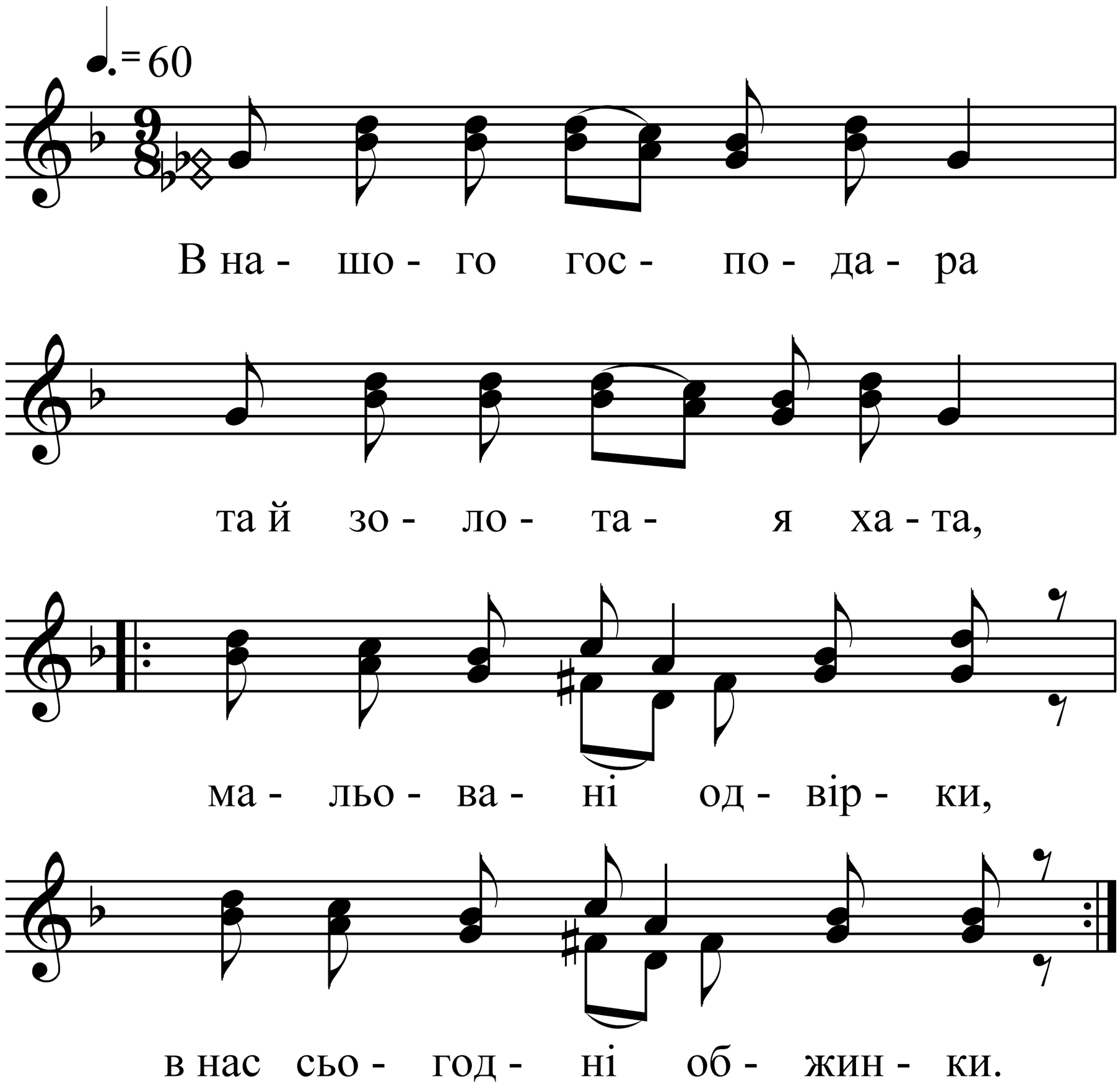

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

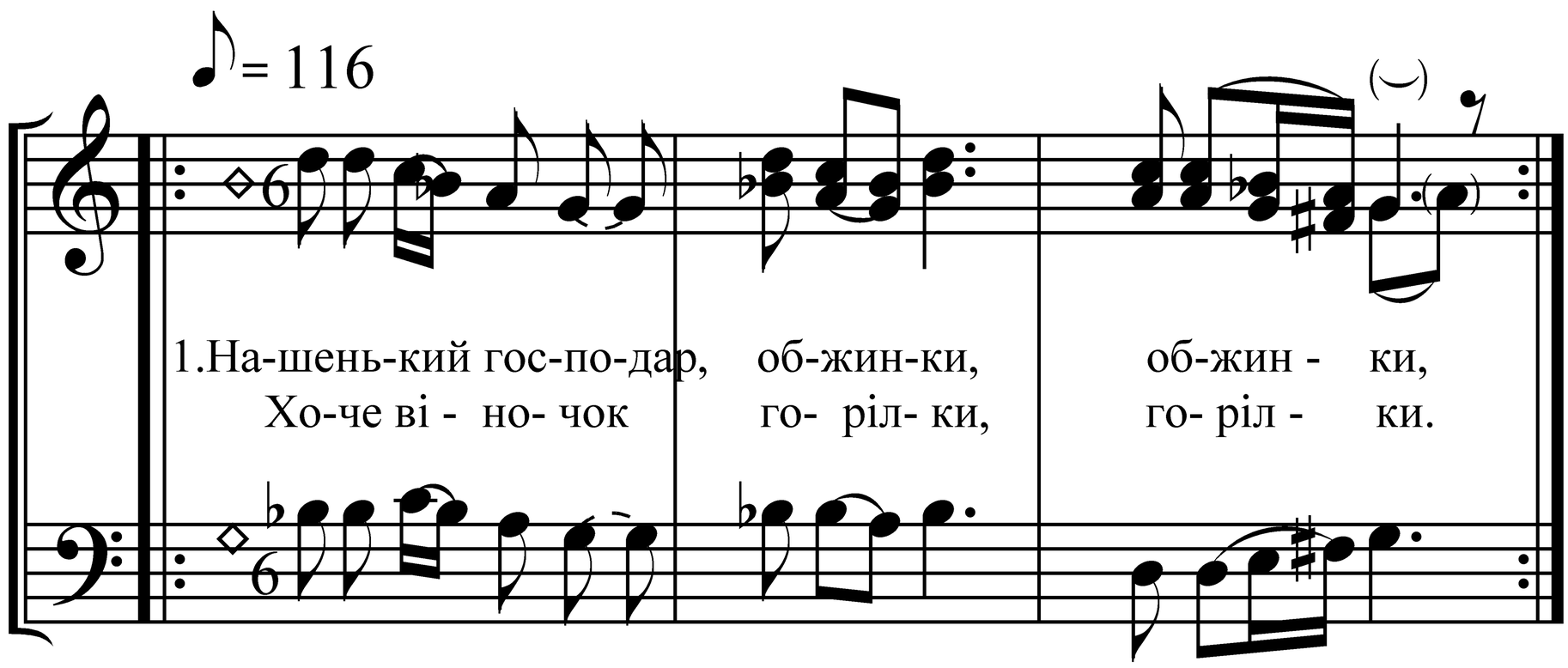

Нашенький господар, обжинки, обжинки,
Хоче віночок горілки, горілки.

Не так віночок, як женці, як женці,
Що принесли з поля гостинці, гостинці.

А наш господар шудратий, шудратий,
На горілойку багатий, багатий.

Він шудрочками потрясе, потрясе,
Нам горілойки принесе, принесе.

За ним господиня ріднейка, ріднейка,
Щоб була нам вечеря добрейка, добрейка.

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

♩= 132

Ми за - в’я - жем бо - ро - ду

на - шо - му гос - по - да - рю,

щоб на той рік ни - ва

ще кра - ще вро - ди - ла.

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

Хрестини

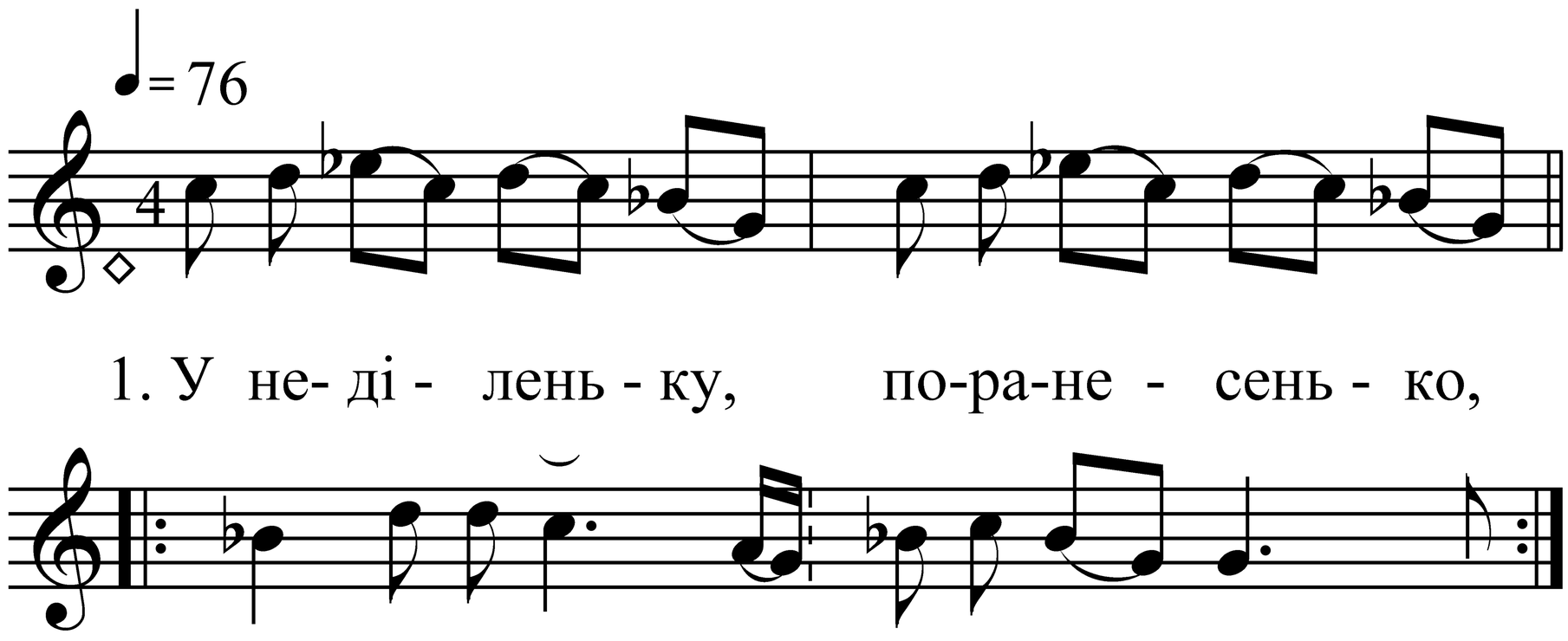

У неділеньку, поранесенько,
Біжит кумуньо по бабусень[ку].

Бабусенька летит, як голубка біжит,
Несе повивач і пелюшеч[ку].

Несе повивач і пелюшечку:
- Розв’яжи, Боже, тую душеч[ку].

З тої душечки, що в подушечці,
Горілка буде, горілка бу[де].

З тої душечки, що в пелюшечці,
Послуга буде, послуга бу[де].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

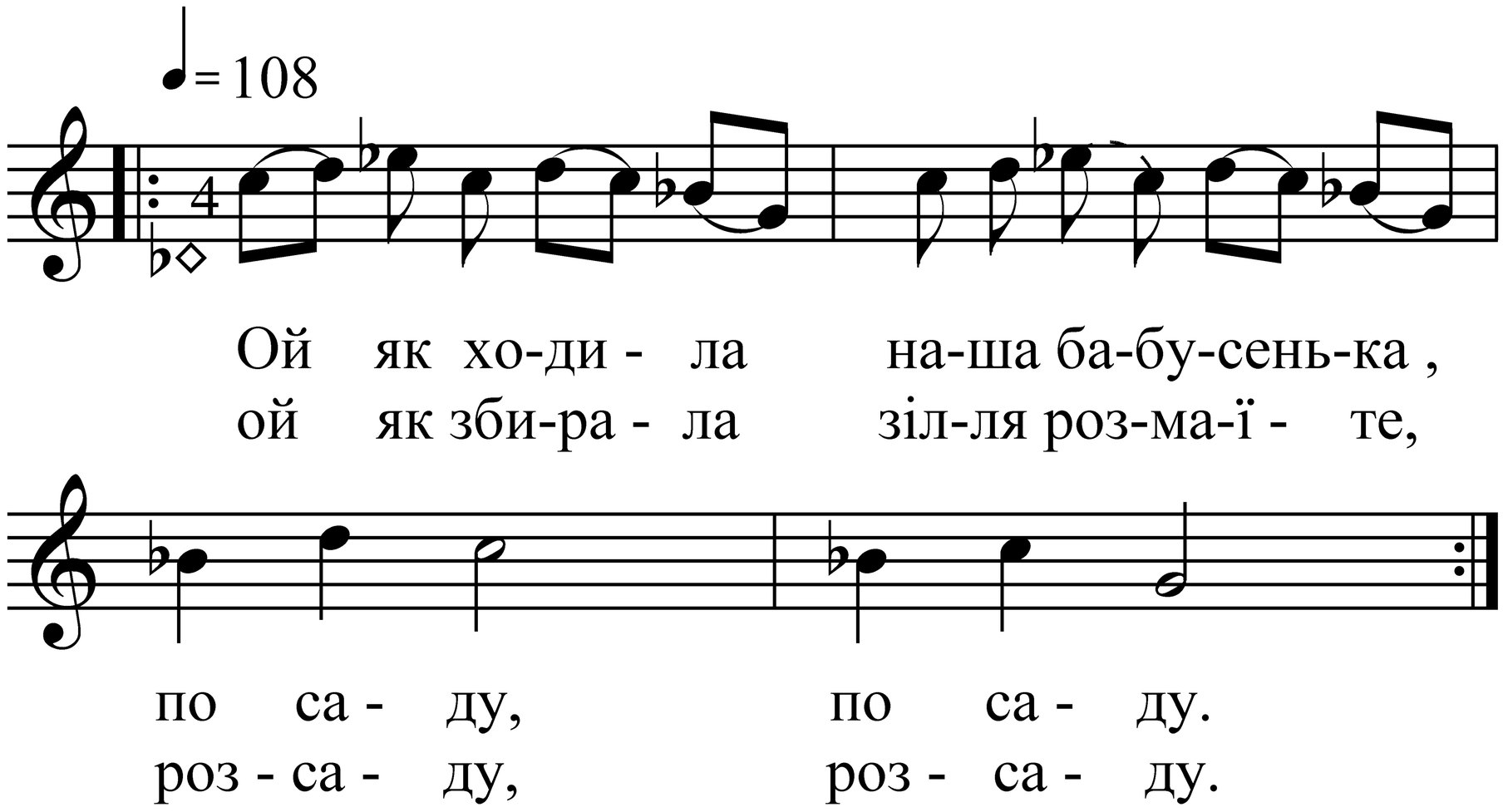

Ой як ходила наша бабусенька по саду, по саду,
Ой як збирала зілля розмаїте - розсаду, розсаду.

Ой рости, рости, ти капустице, в три листки, в три листки -
Ой йа старайся, наш кумуненько, колиски, колиски.

Ой рости, рости, ти капустице, й у листок й у листок -
Ой йа старайся, наша кумуненько, пелюшок, пелюшок.

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

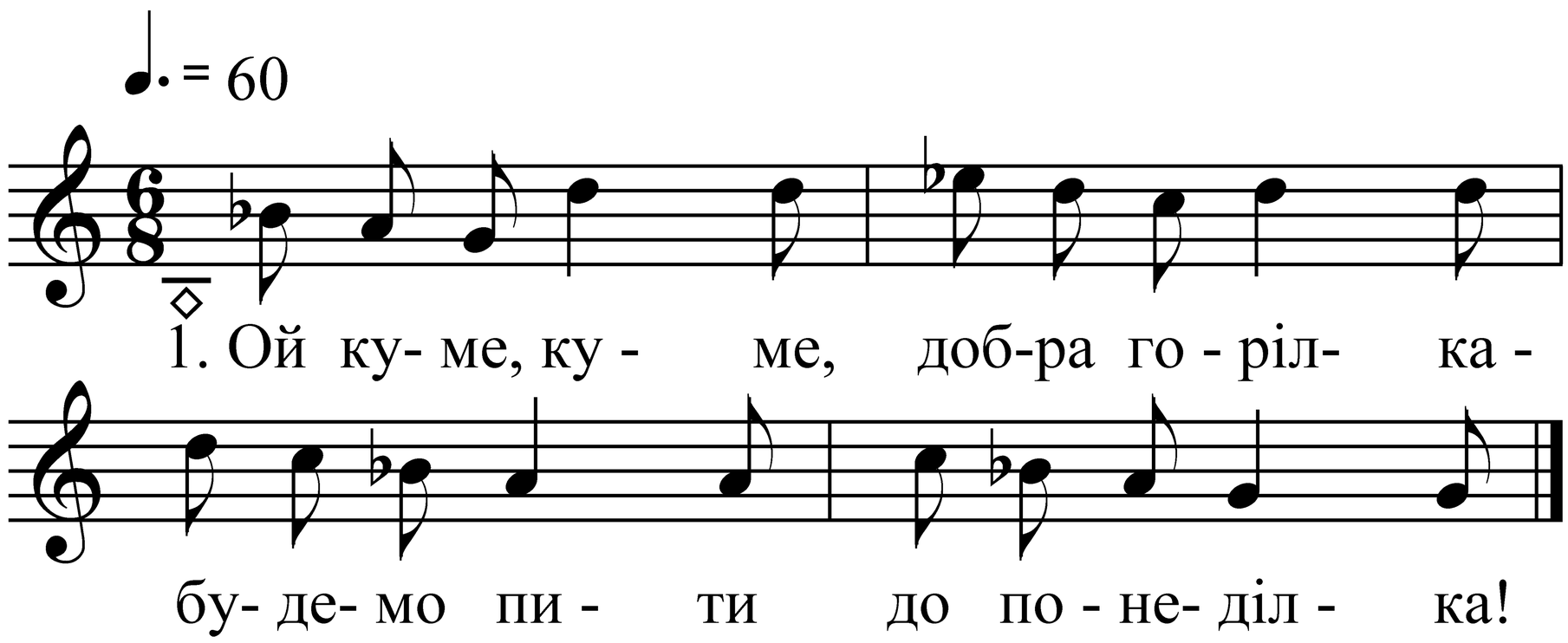

Ой куме, куме, добра горілка -
Будемо пити до понеділка!

А з понеділка та й до вівтірка -
Ой куме, куме, добра горілка!

Продаймо, куме, по снопів сорок -
Вип’ємо, куме, ще й у вівторок!

Наймемся, куме, пасти череду -
Вип’ємо, куме, ще й у середу!

Продаймо, куме, тарілки, ложки -
Вип’ємо, куме, ще й в четвер трошки!

Продаймо, куме, рябу телицю -
Вип’ємо, куме, ще й у п’ятницю!

Покиньмо, куме, всяку роботу -
Вип’ємо, куме, ще й у суботу!

Покиньмо, куме, всяку надію -
Вип’ємо, куме, ще й у неділю!

А з понеділка - до понеділка:
Ой куме, куме, добра горілка!

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

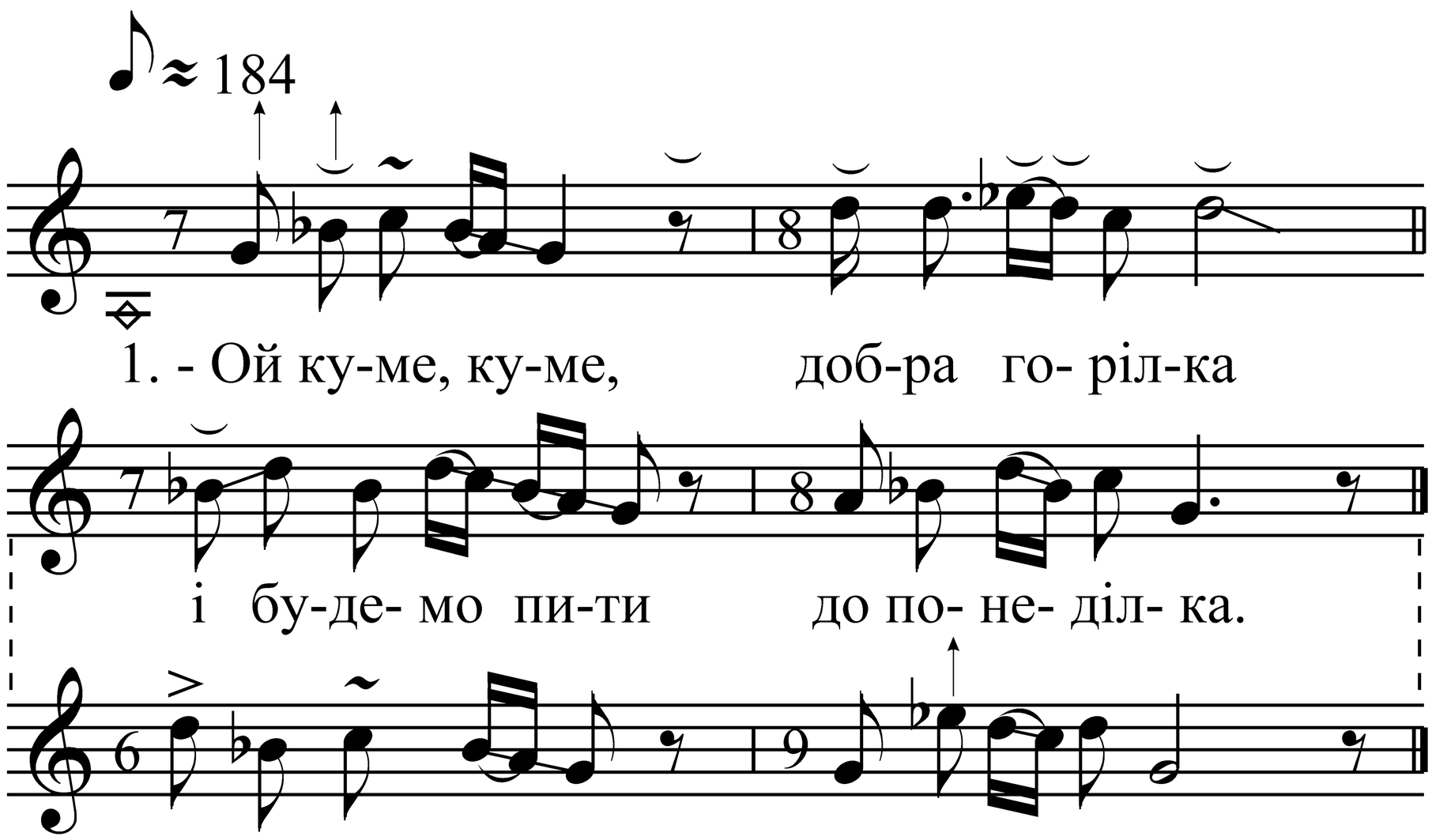

- Ой куме, куме, добра горілка
І будемо пити до понеділка.

Од понеділка аж до вівтірка,
Гой куме, куме, добра горілка.

- Запрагай, мелий, севії воли,
Одвізе, куме, блезькі сусіди.

- Запрагай, мелий, севу лошецю,
Одвізе, куме, брата й сестрецю.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

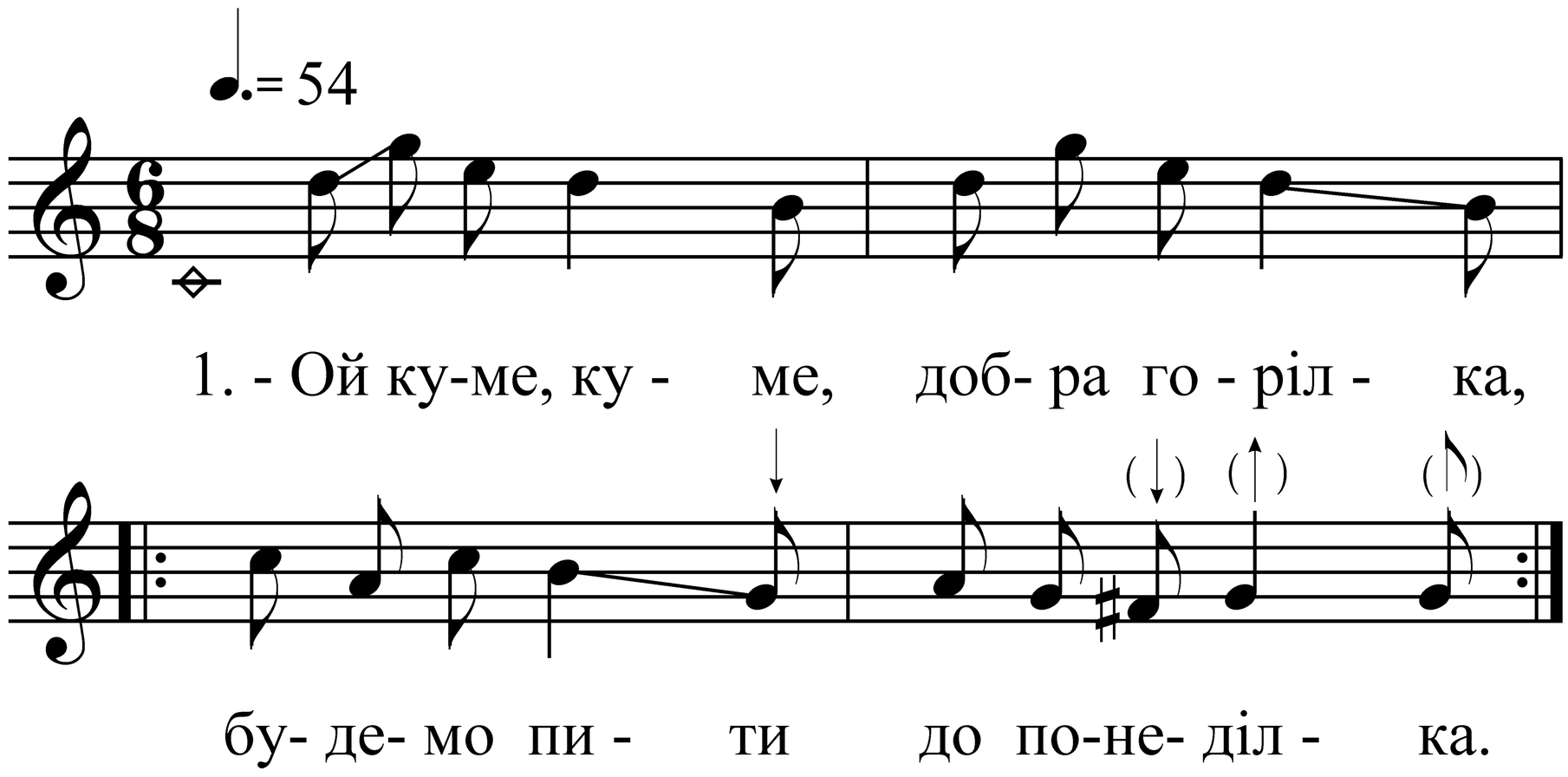

- Ой куме, куме, добра горілка,
Будемо пити до понеділка.

- Від понеділка та й до вівтірка,
Ой куме, куме, добра горілка.

- Продаймо, куме, всеньку череду,
Вип’ємо трошки ще й у середу.

- Продаймо, куме, миски та ложки,
Вип’ємо, куме, ще й в четвер трошки.

- Продаймо, куме, рябу телицю,
Вип’ємо, куме, ще й у п’ятни[цю].

- Покиньмо, куме, всеньку роботу,
Вип’ємо, куме, ще й субо[ту].

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

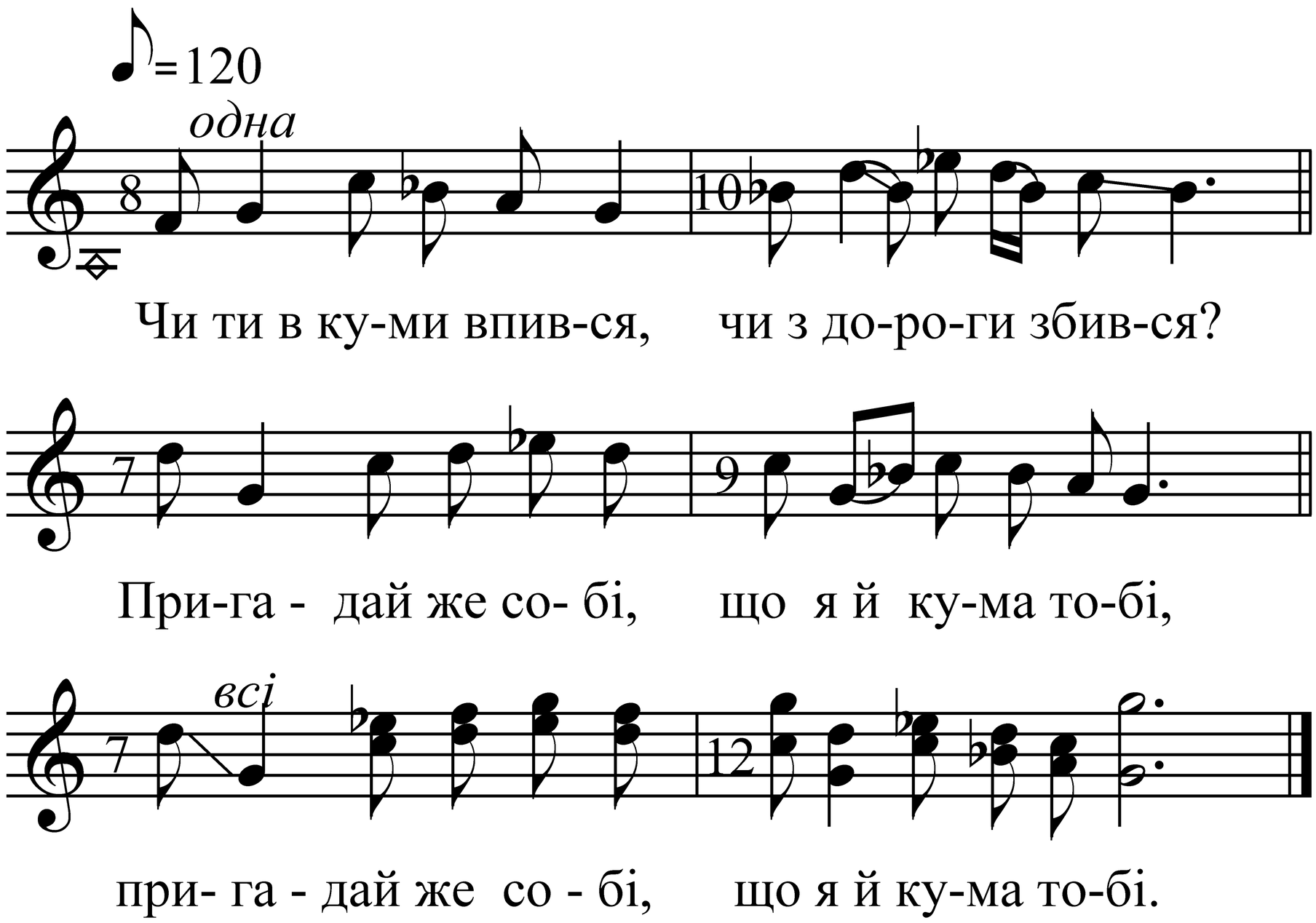

Записано від фольклорного гурту
с. Жабче Горохівського р-ну

При колисці

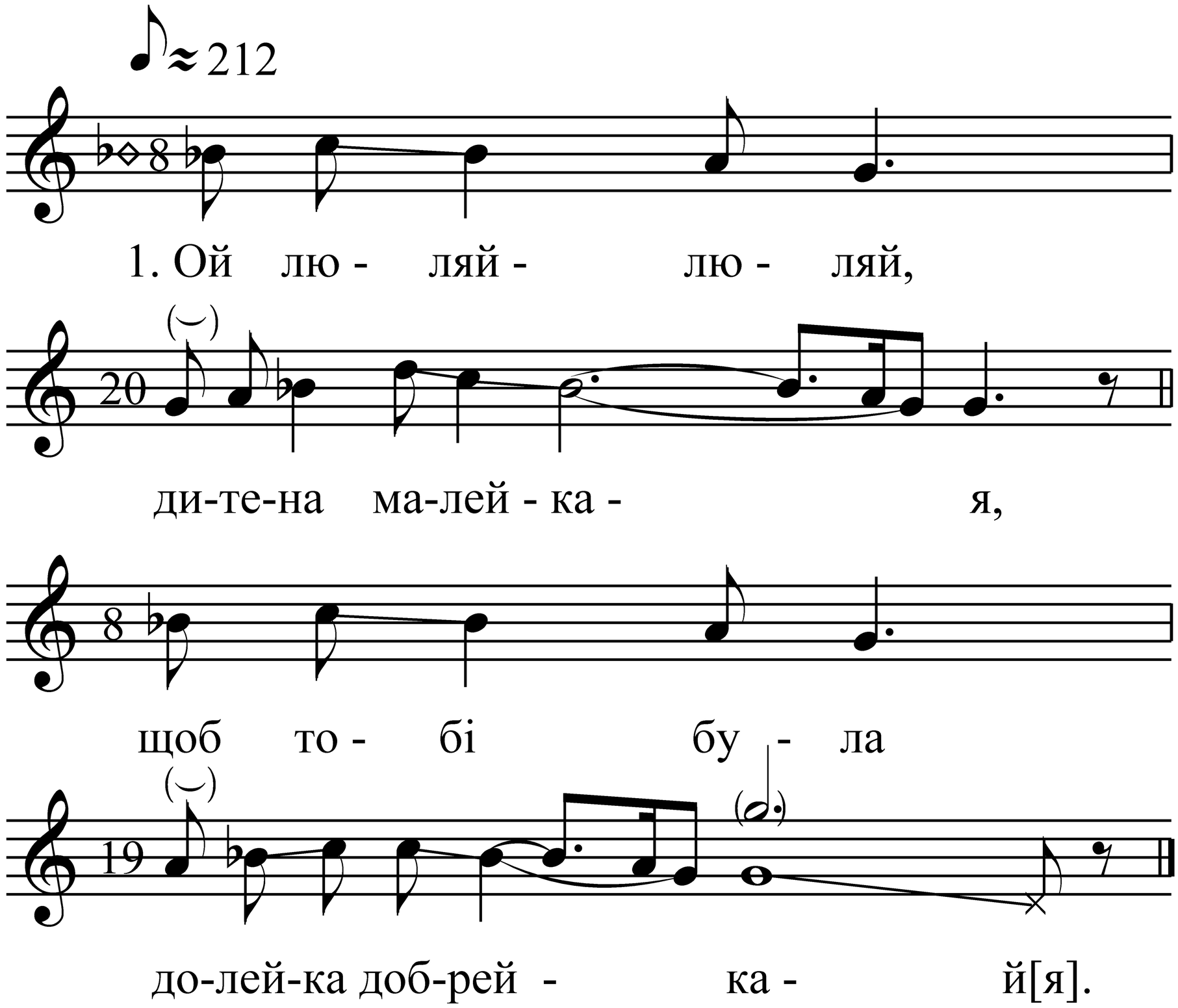

Ой люляй-люляй, дитена малейкая,
Щоб тобі була долейка добрейкай[я].

Ой щоб те спала, ой щоб те не плакала,
Ой щоб те росла й николи не боліл[а].

Ой щоб те росла й николи не боліла,
Ни головка і ни цілеє тіл[о].

Записано від Фесини Є. К.
(с. Стрільче Горохівського р-ну)

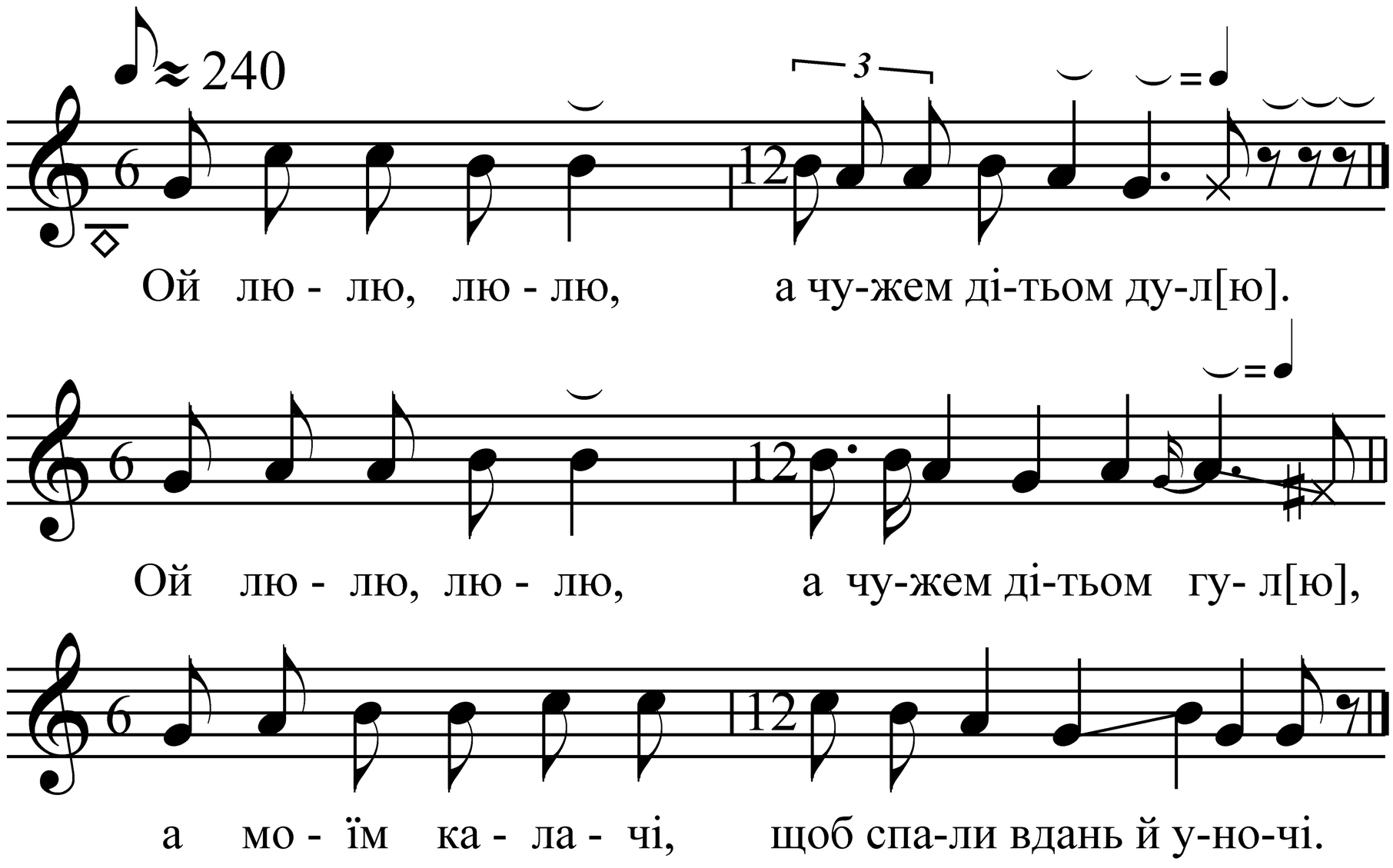

Записано від Капітули Є. Р.
(с. Велимче Ратнівського р-ну)

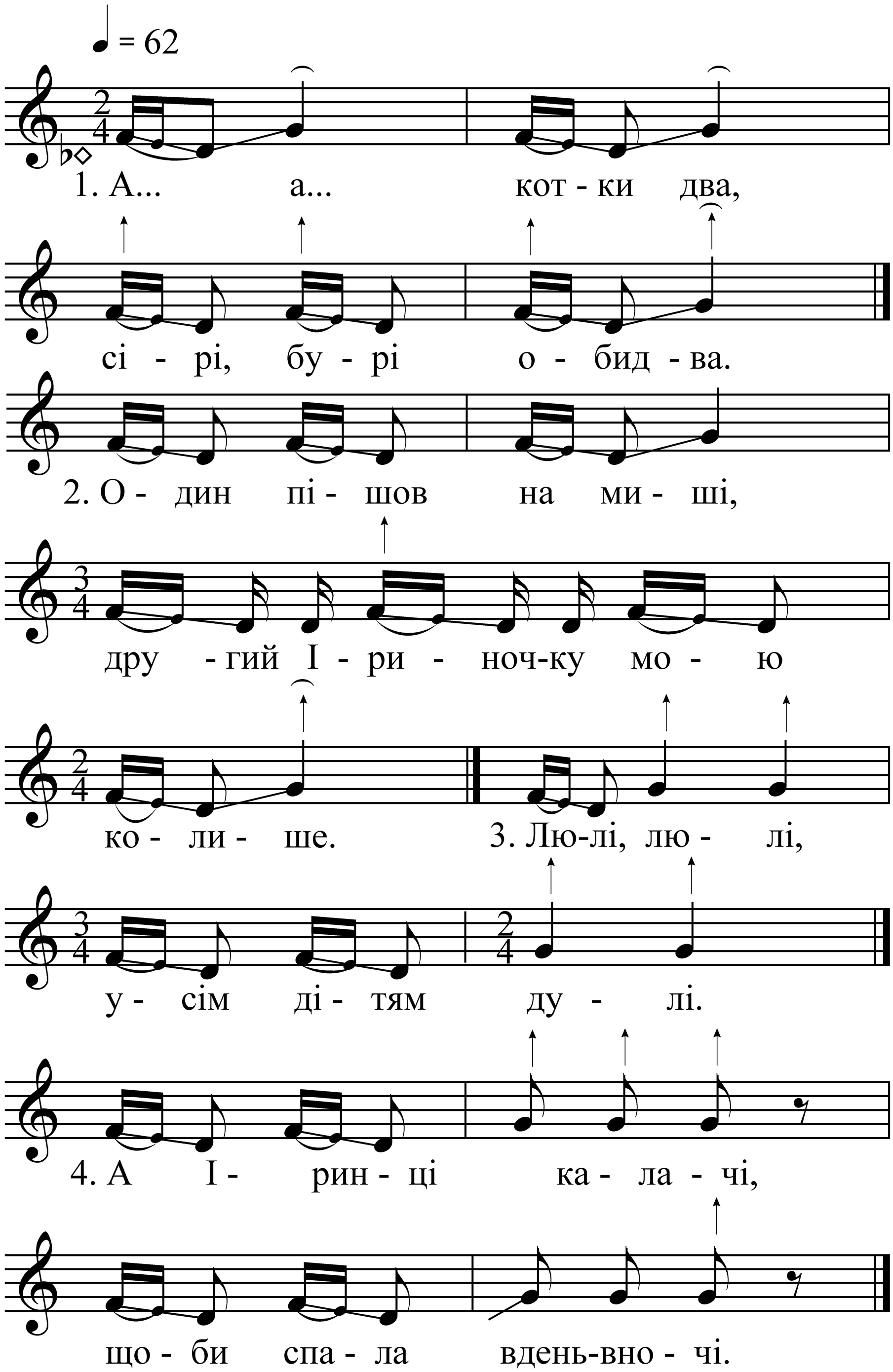

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

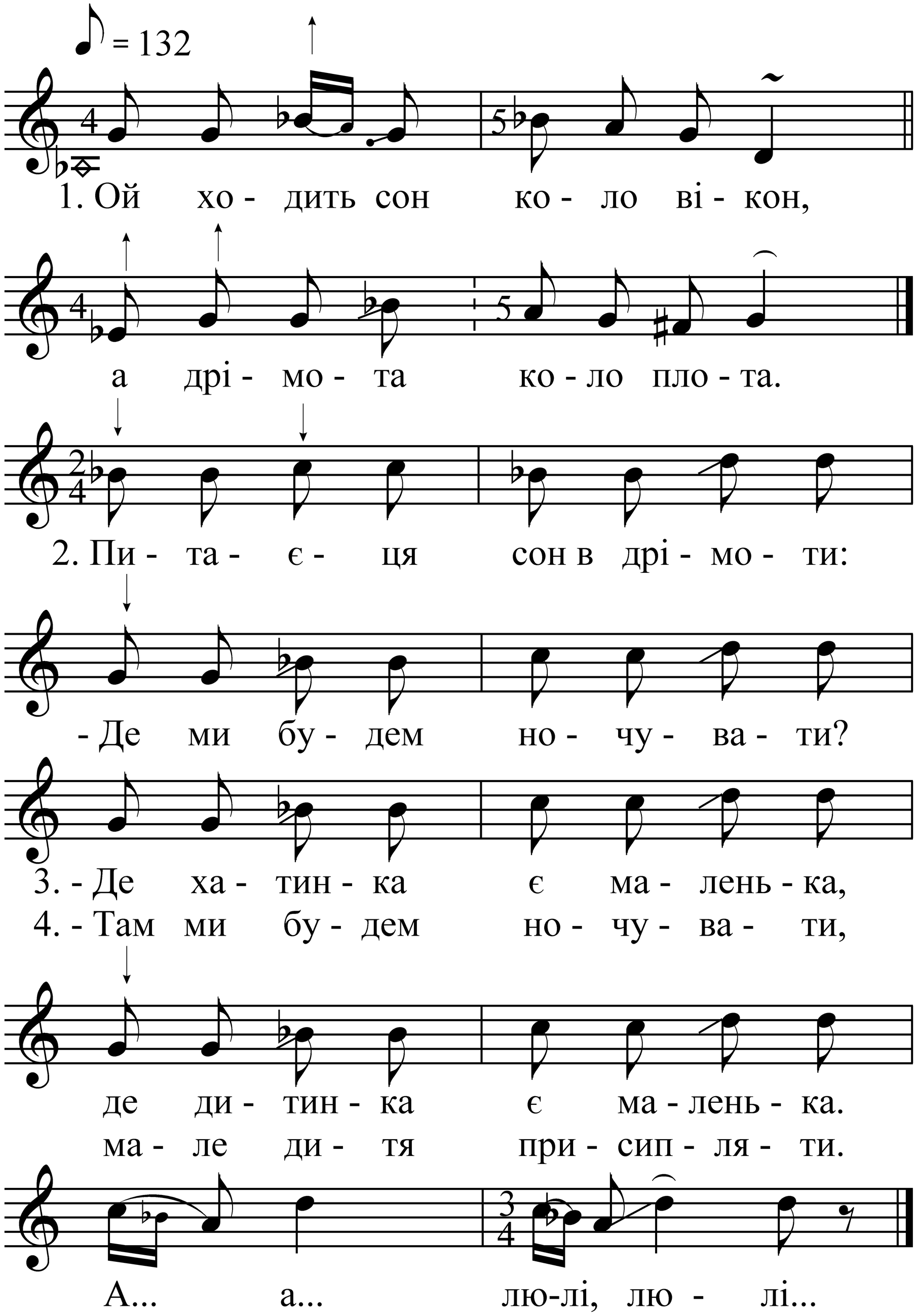

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(смт Локачі)

♩ = 38

1. Ой хо - дить сон ко - ло ві - кон,

а дрі - мо - та ко - ло пло - та.

Кінець

А... а...

а... а...

Ой ходить сон коло вікон,
а дрімота коло плота.

Питається сон дрімоти:
- Де ти будеш ночувати?

- Де хатина білесенька,
Де дитина малесенька.

- Там я буду ночувати
І дитятко колихати.

А... а... а... а...
А... а... а... а...

Записано в с. Заставне Іваничівського р-ну

Весілля

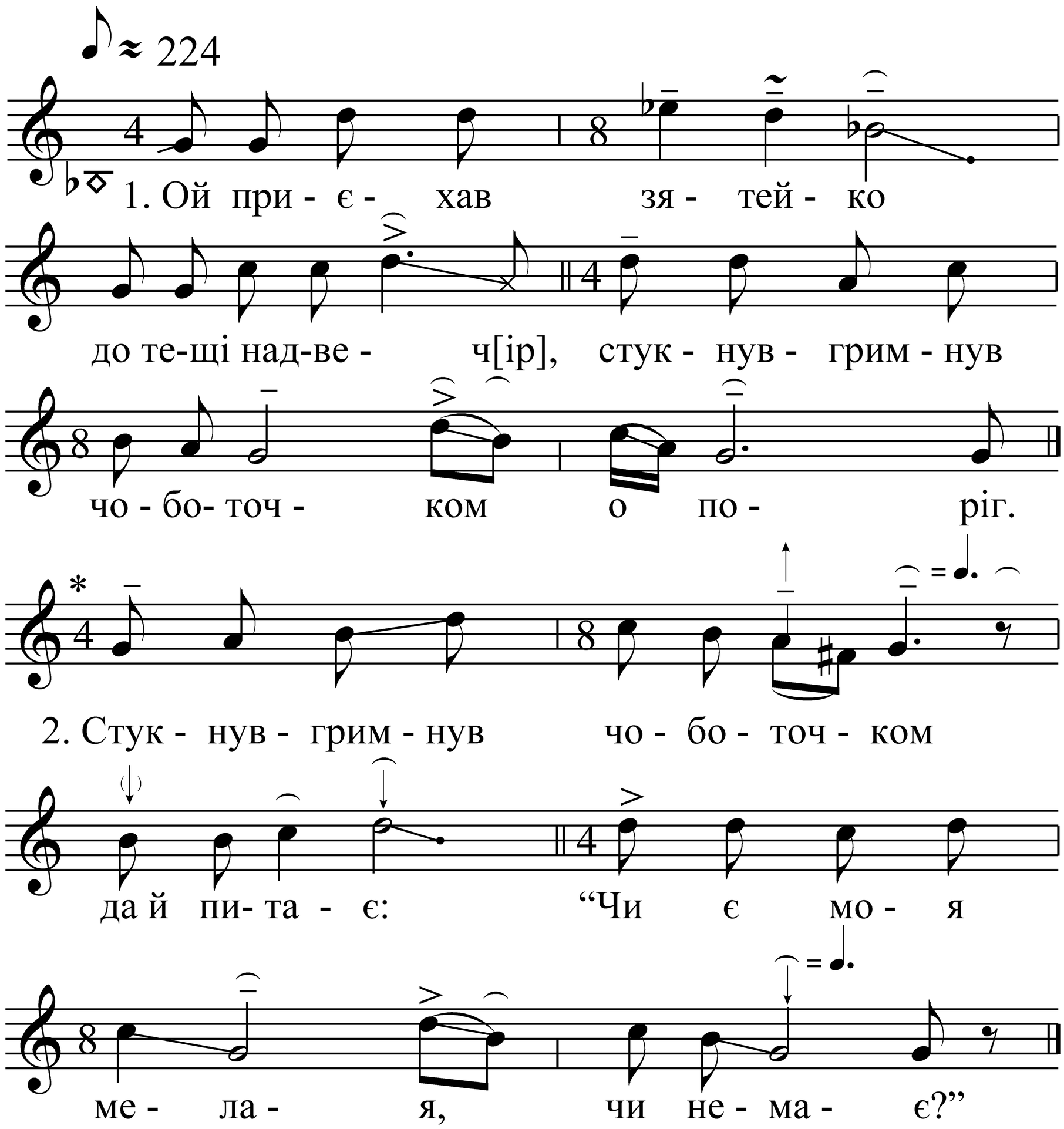

Ой приєхав зятейко до тещі надвечір,
Стукнув-гримнув чоботочком о поріг.

Стукнув-гримнув чоботочком да питає:
“Чи є моя мелая, чи немає?”

“Чи є моя мелая, чи немає,
Чи з другими парубками не гуляє?”

“Не гуляє, зятейку, не гуляє,
Вона тебе молодого дожідає”.

* Всі строфи,
за винятком першої,
співаються як друга.

Записано від
Юзепчук Г. Г.,
Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка
Маневицького р-ну)

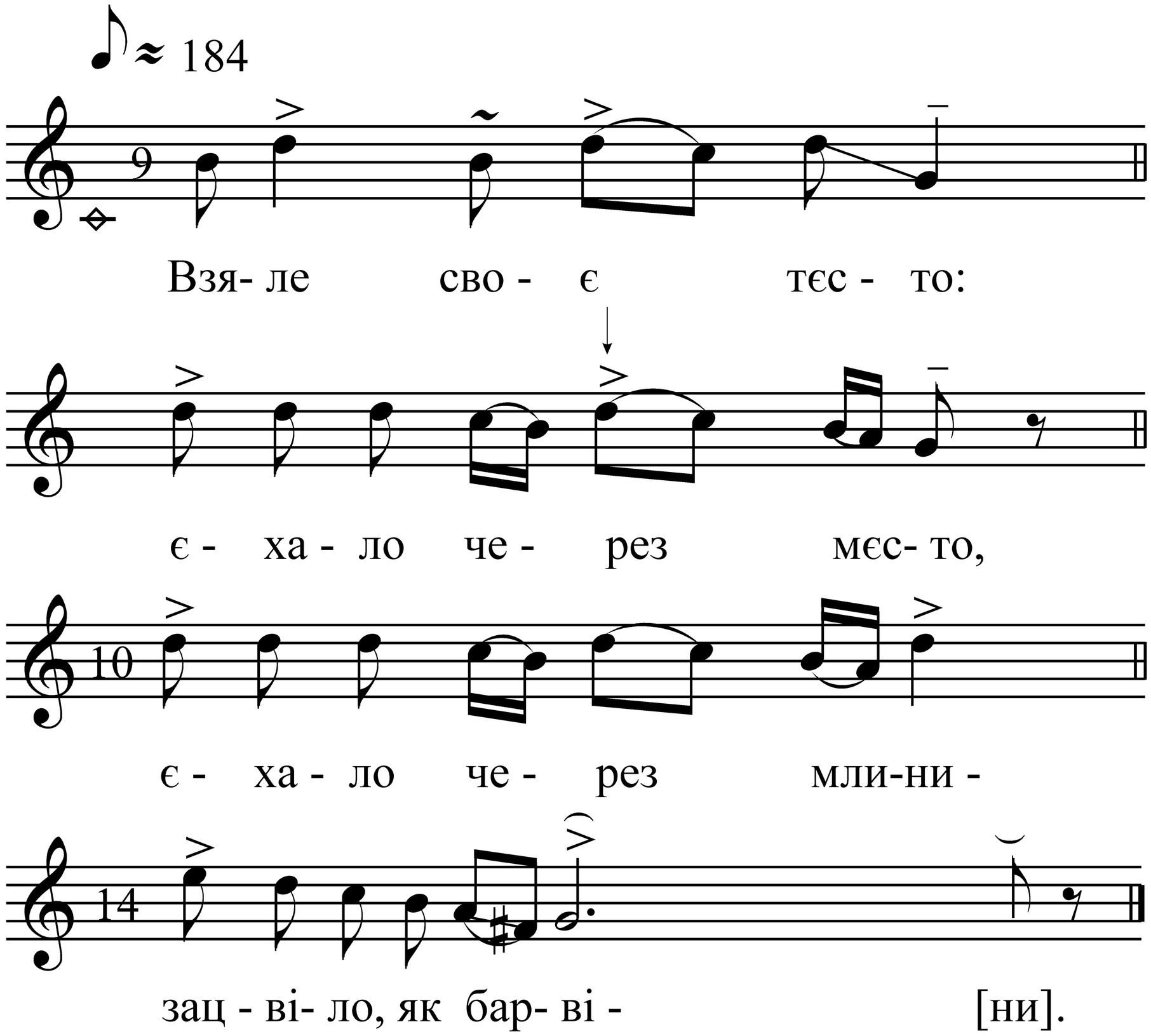

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

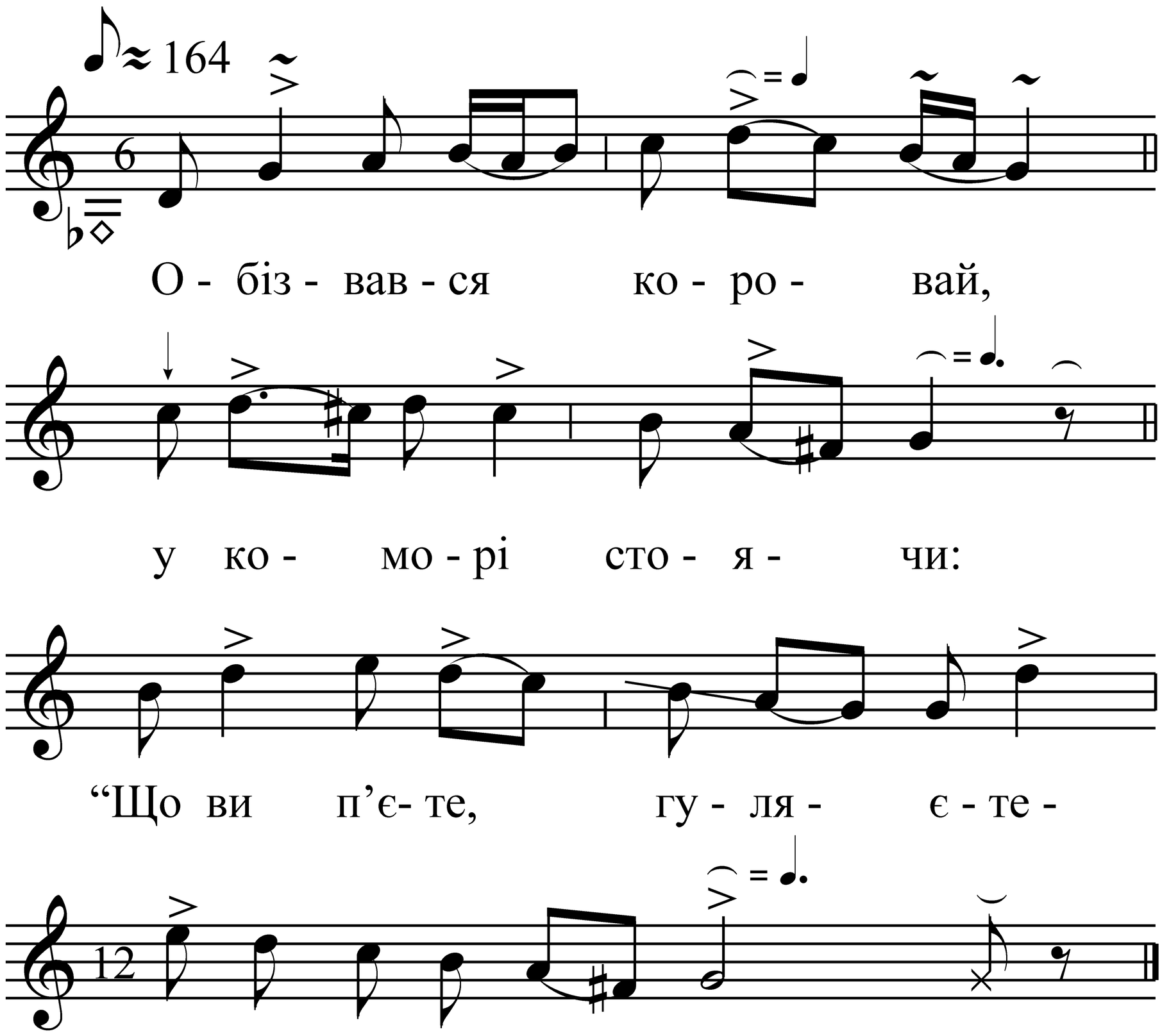

Як ми це дитятко хрестели, то всі Бога просели:
“Ой дай, Боже, цьому дитяті весіллячка дождат[и]”.

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

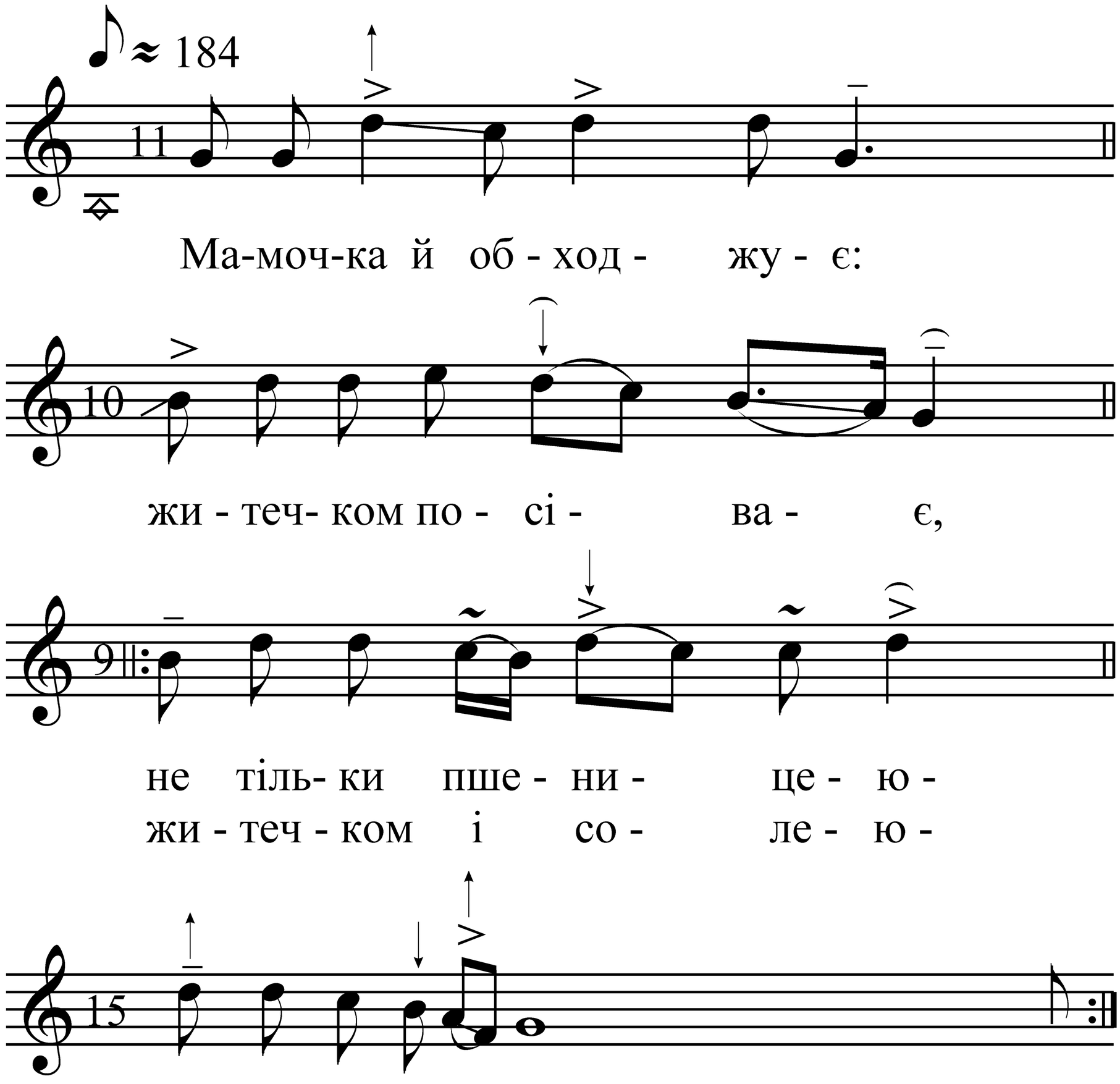

Я на коровай єшла,
Коробку яєць несла:
Де не узялись хлопцє -
Тарах яйця в короб[кє].

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

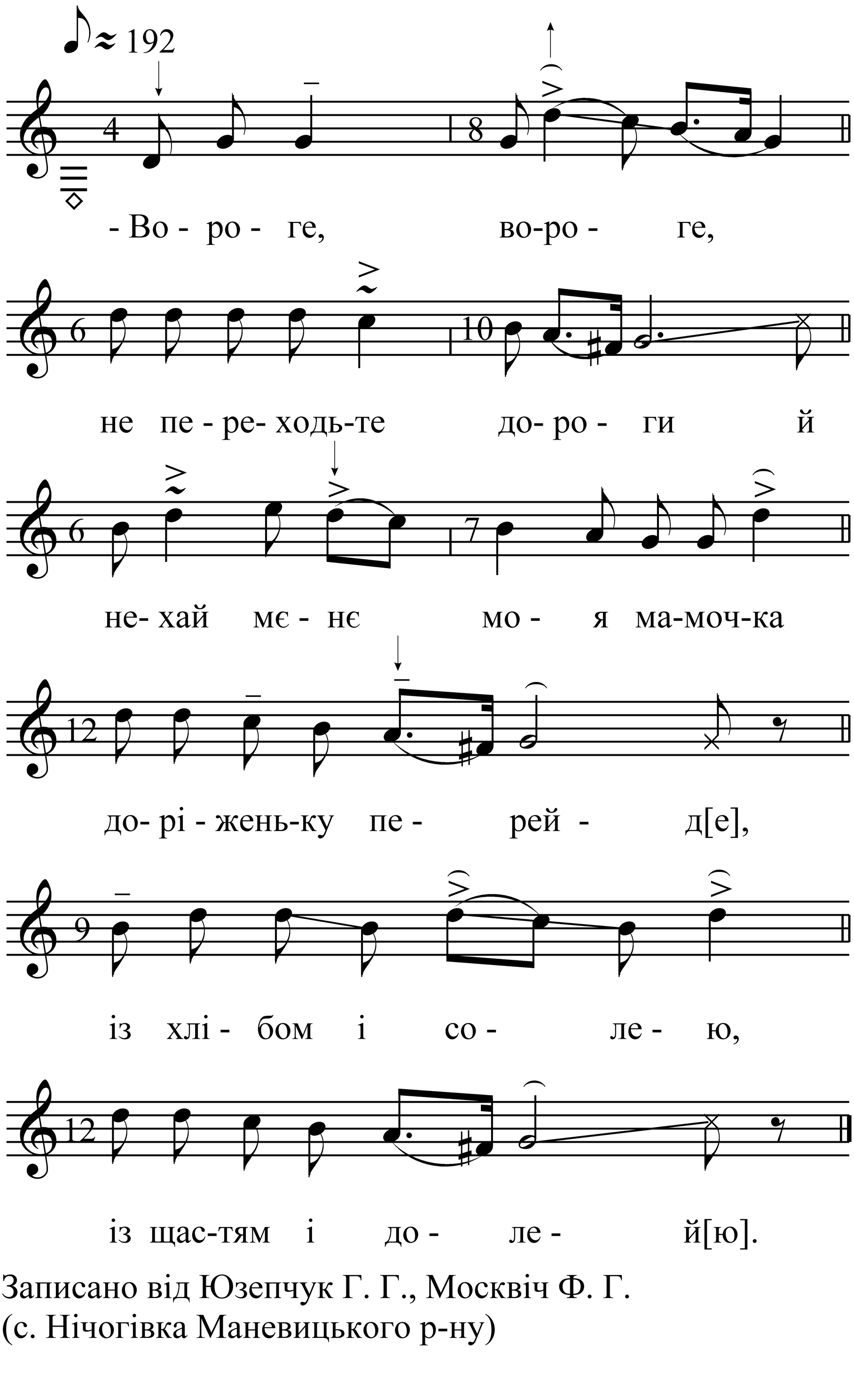

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

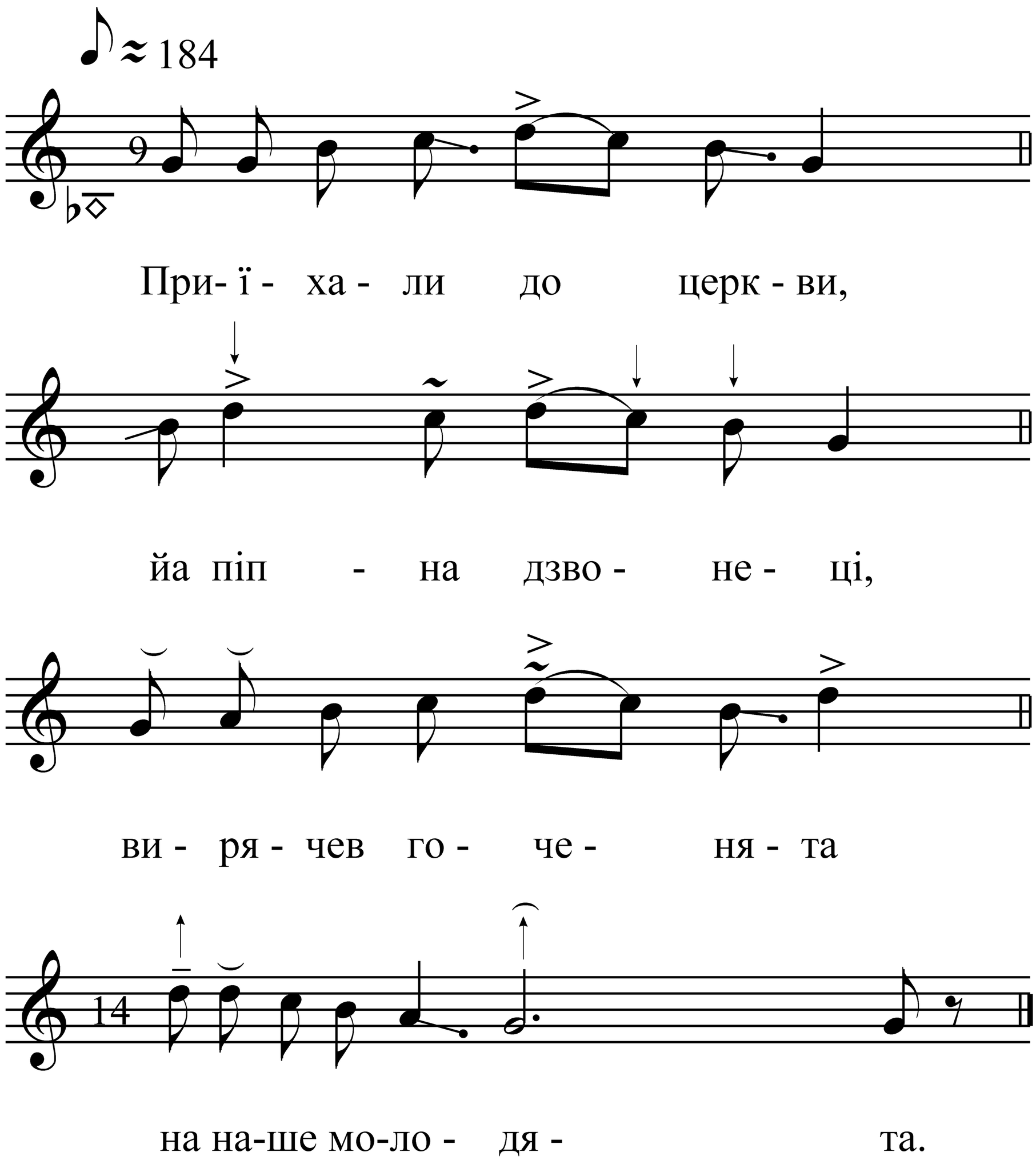

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

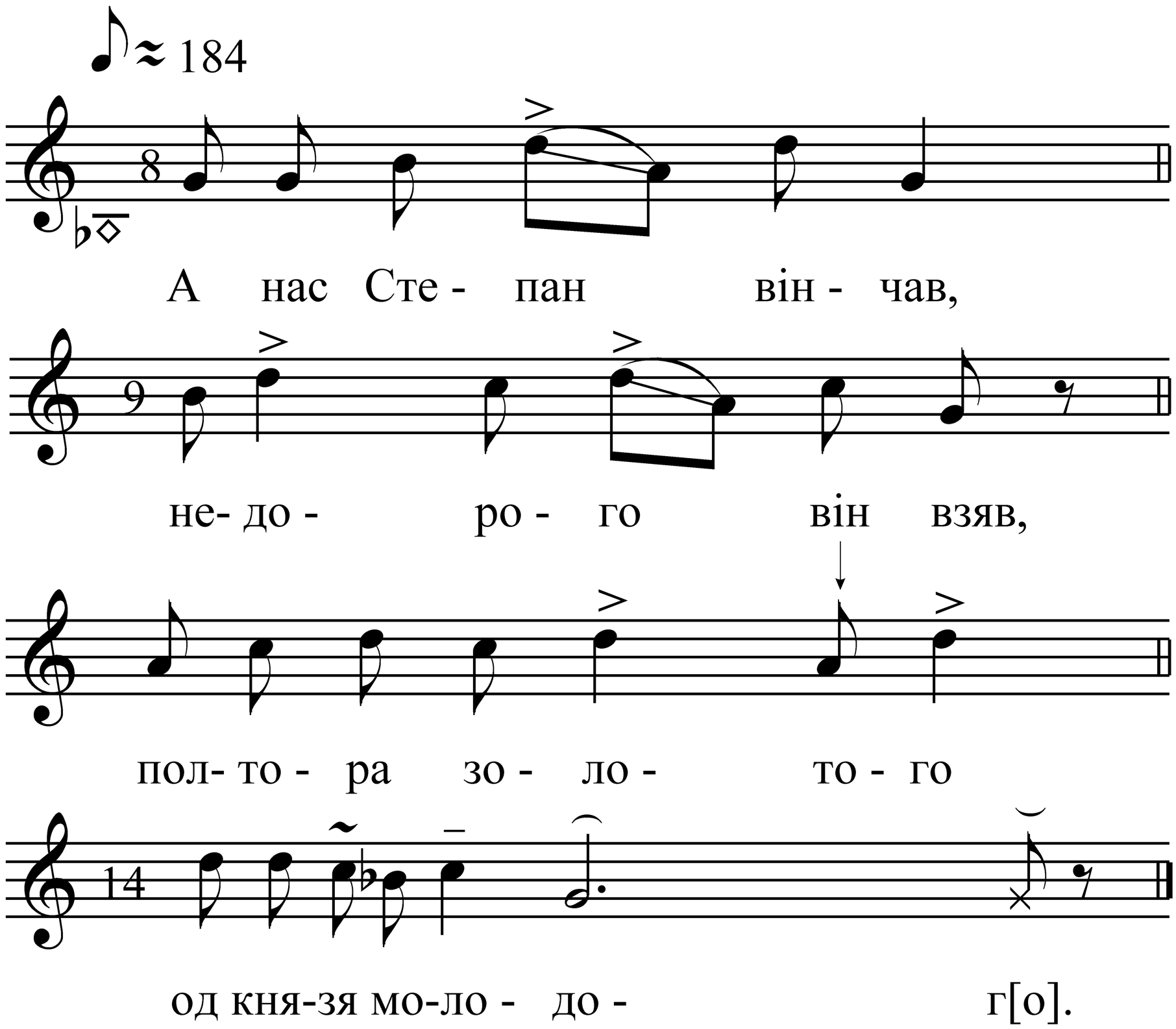

Пудмануле попа,
Як доброго хлопа:
Дале трісок жменю,
Він забрав у кишен[ю].

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

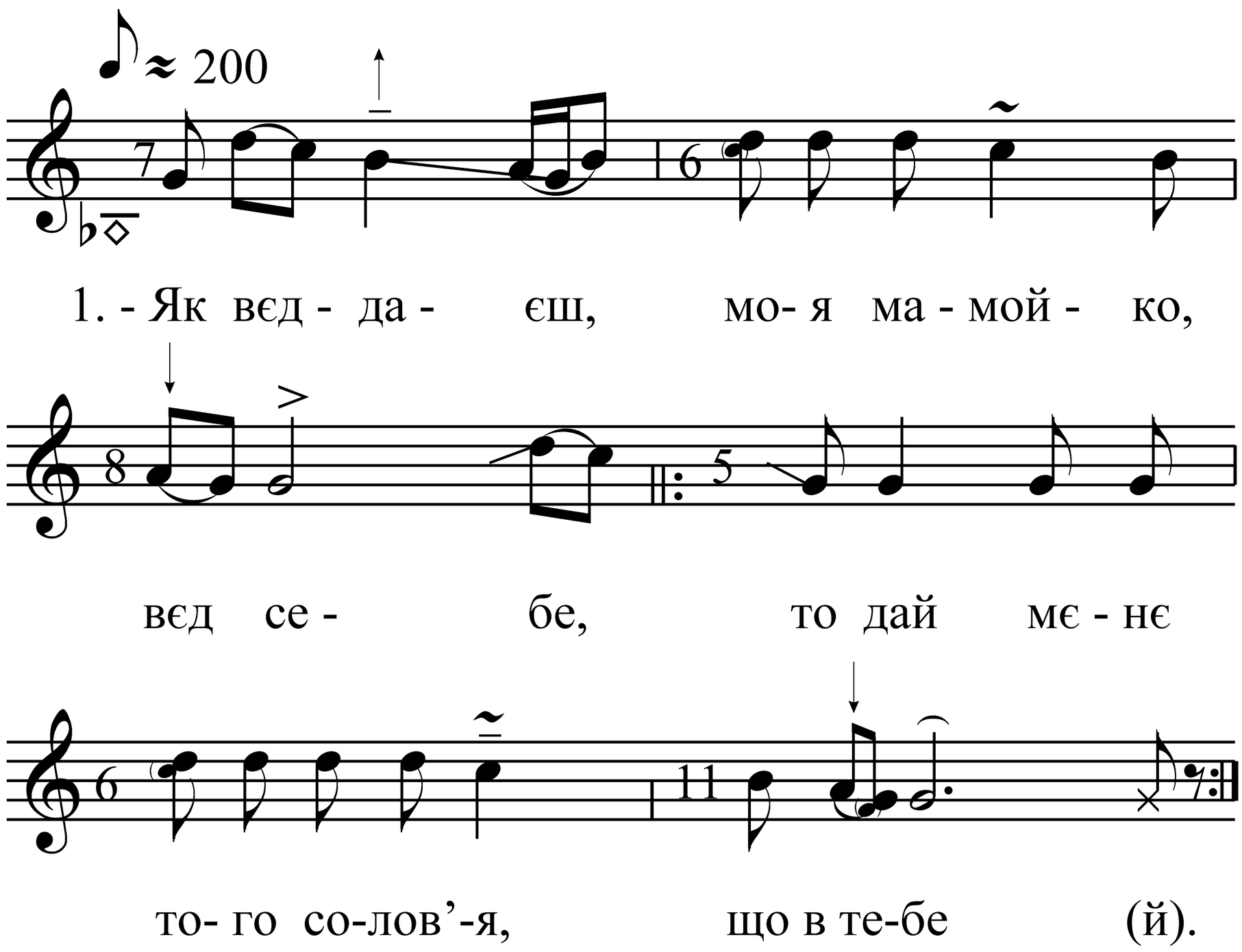

- Як вєддаєш, моя мамойко, вєд себе,
<u>То дай менє того солов'я, що в тебе (й).</u>

- Щоб він менє ранесенько щебетав,
<u>Щоб він менє ранесенько проводжа... (й).</u>

- А й бо менє чужая мати не зводеть,
<u>Оно вийде на вулицю й осуде... (й).</u>

- Ой є менє невєсточка дорогейка,
<u>То й спить вона до зіходу сонейка (й).</u>

- Як сонейко в оконечко засяє,
<u>Тоді вона голєвойку підводе... (й).</u>

Записано Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

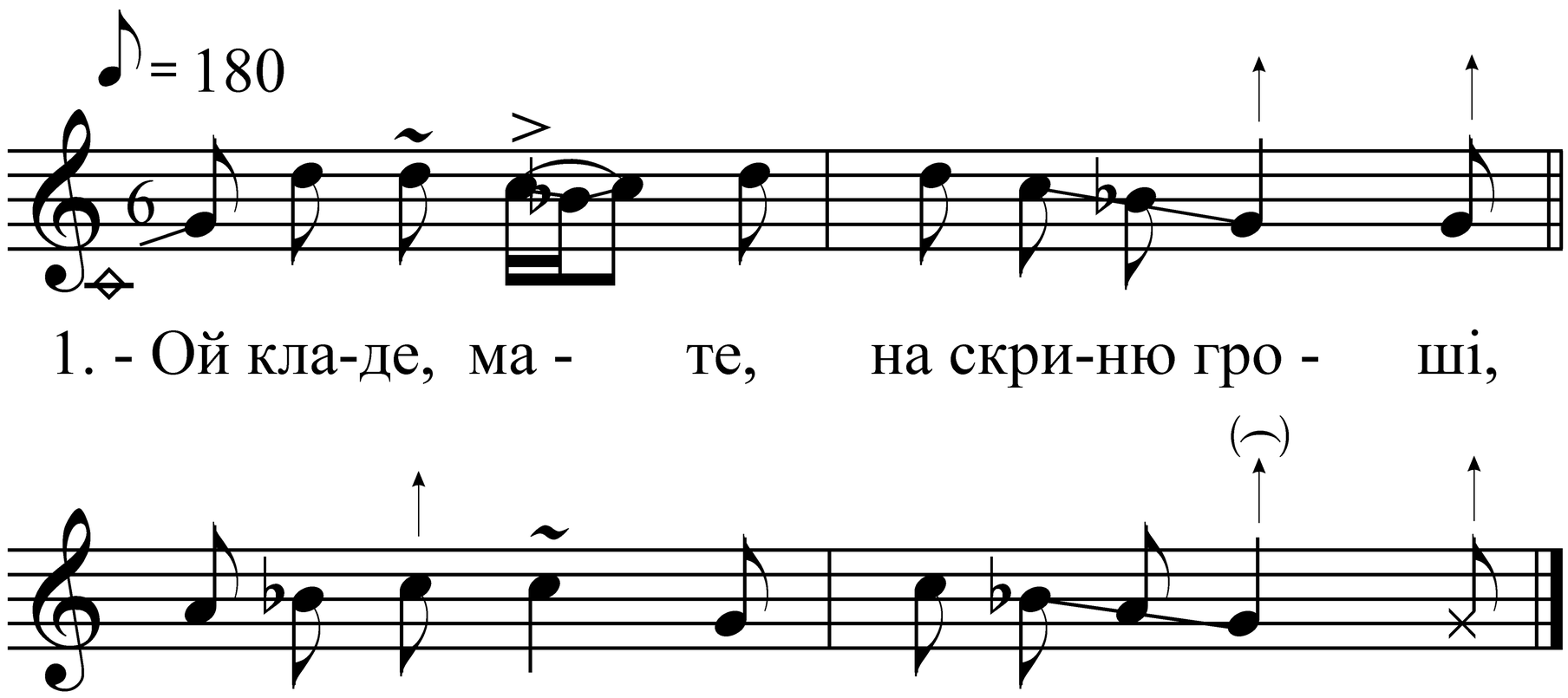

- Ой кладе, мате, на скриню гроші,
Я в тебе була жинець хорош[ий].

- Я в тебе жала, грошей не брала,
Типер наймайте, гроше давайт[е].

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

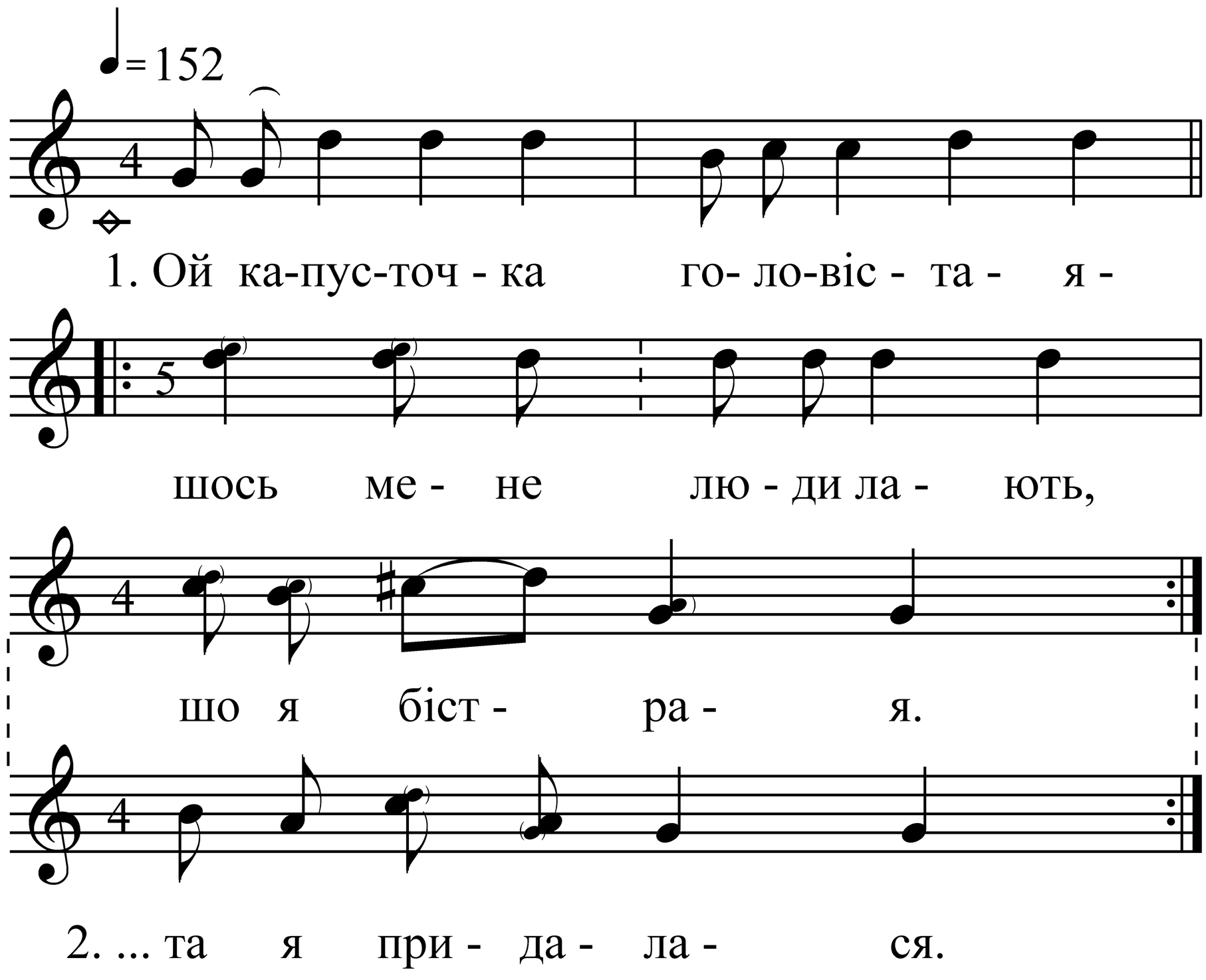

Ой капусточка головістая -
Шось мене люди лають, шо я бістрая.

Я не бістрая, така вдалася,
Чужим хлопцям то я придалася.

Ой капусточка дрібно стелиця -
Один ходить, другий любить, третій сердиця.

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

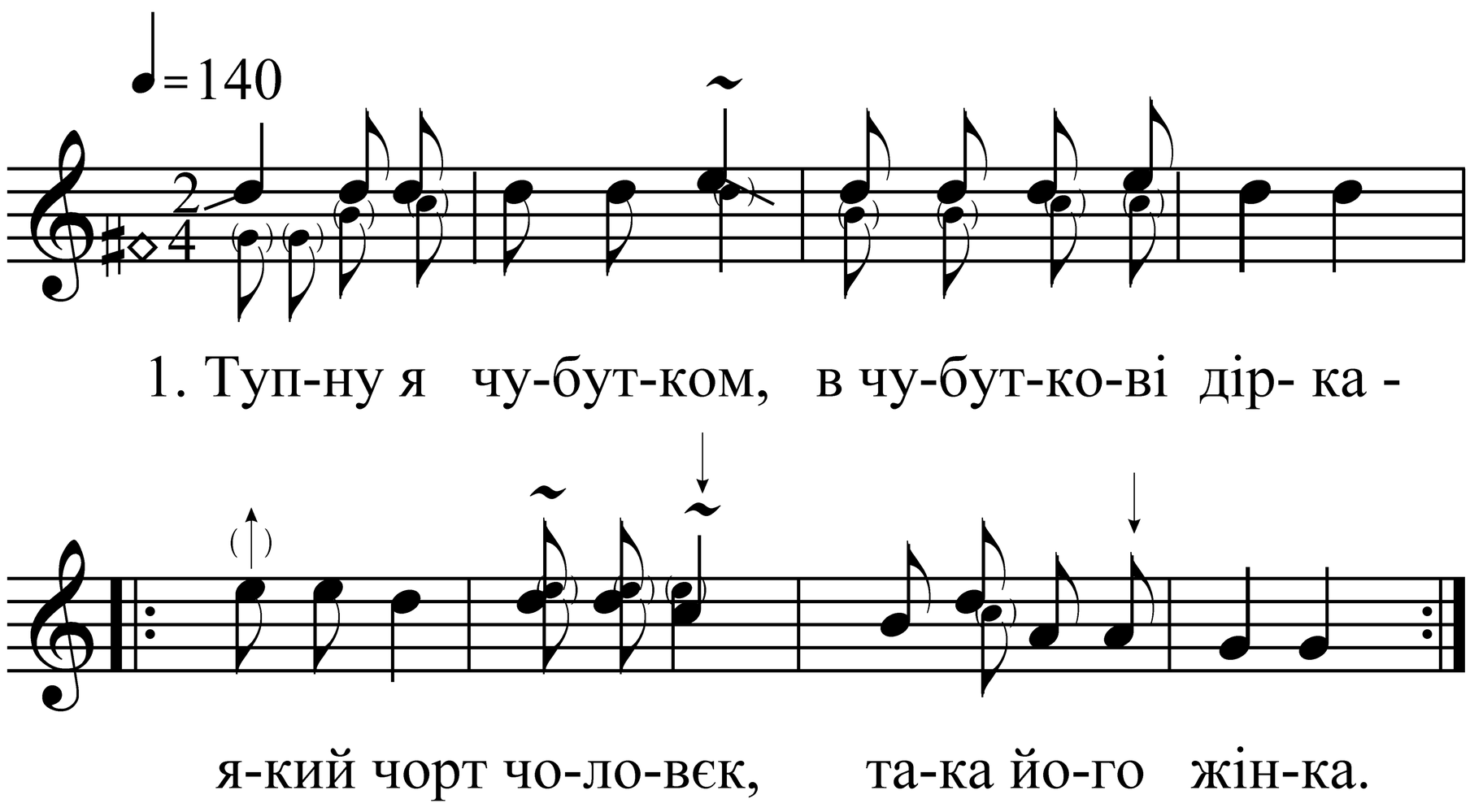

Тупну я чубутком, в чубуткові дірка -
Який чорт чоловєк, така його жінка.

- Чом ти тоді не прийшов, як я говоріла -
Батько свінку заколов, я лапку зваріла.

- Ой тоді я не прийшов, бо чобіт не найшов,
А в батькових не хочеця, бо гонучі волочеця.

Записано від Юзепчук Г. Г., Москвіч Ф. Г.
(с. Нічогівка Маневицького р-ну)

♪ ≈ 152

1. - Десь ти, Ма-ру- сю, без ро - ду,

що в те-бе ти-хо в су - бо - ту:

і ні-ко-му прий-ти, край сто-ла ста-ти,

пі-сень-ку за-спі-ва-т[и]. 2. - Ой є в ме-не

ро - ди - на: ой ма - тень-ка й

ба - тень - ко: і ой то го- ро-ю,

то до-ли-но - ю, ой то з ро- жо- ю,

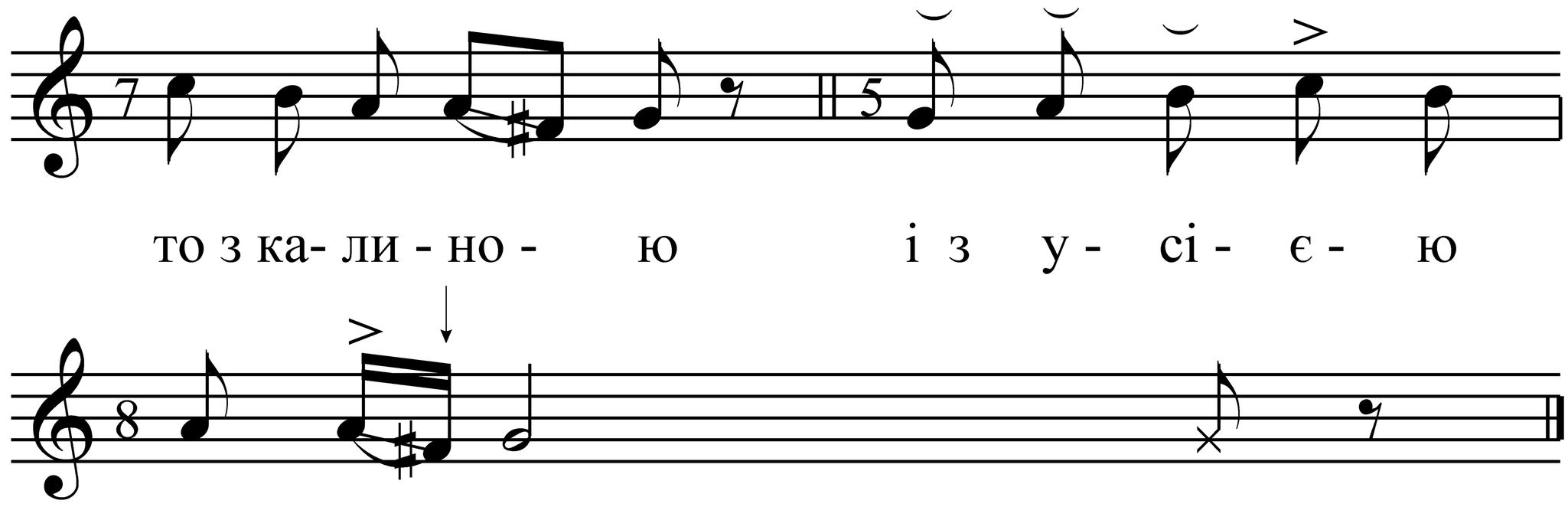

Плива човничок по річці,
І рада свекруха невістці,
І не годовала, і не одягала - послужонькі дождал[а].

Плива човничок по річці,
Плаче матюнка по дочці:
“І годовала я, і одягала - послужонькі не май[ю]”.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

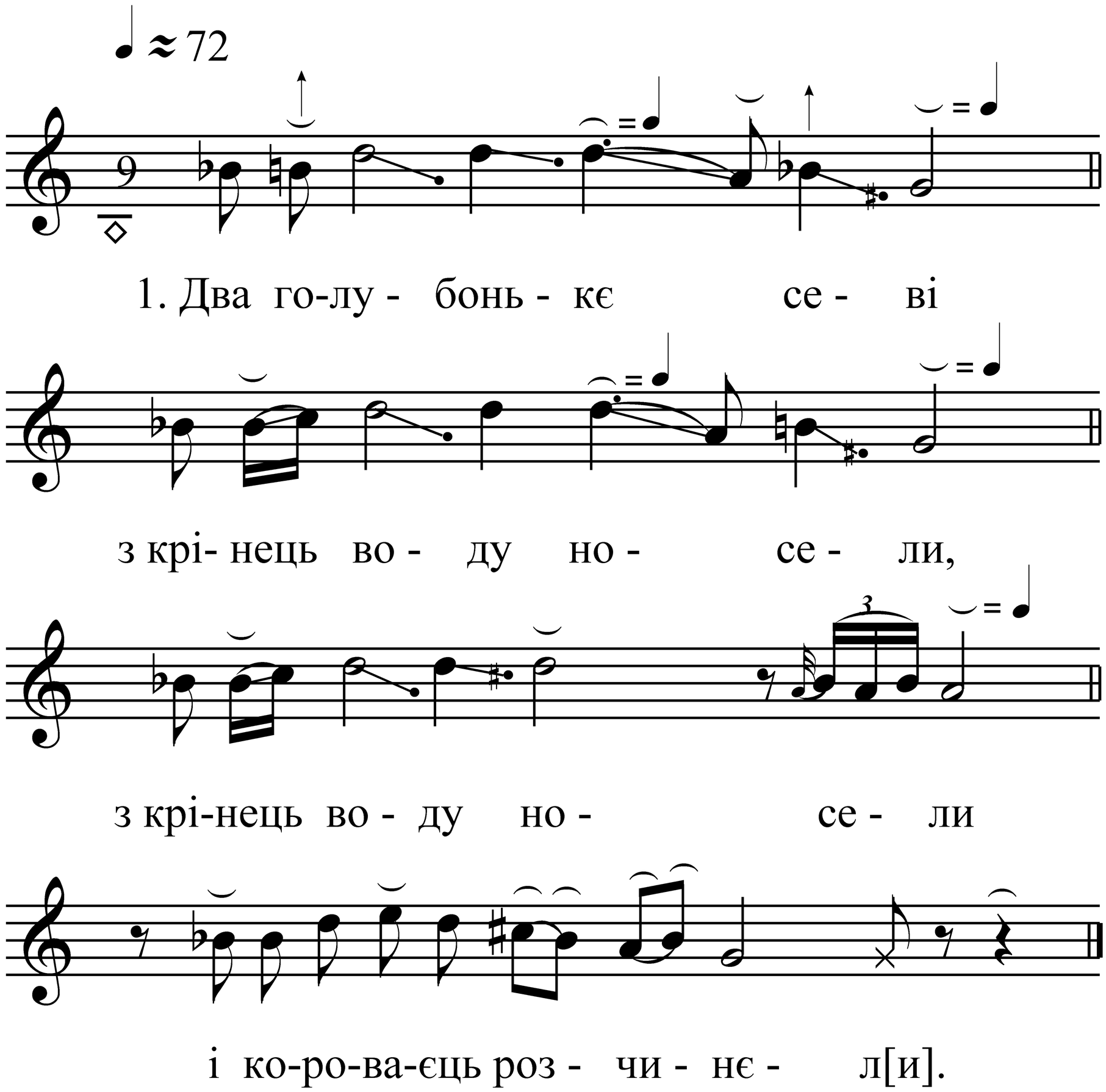

Два голубонькє севі
З крінець воду носели,
З крінець воду носели
І короваєць розчинєл[и].

І два голубонькє севі
З крінець воду носели
І ой не так з крінець, як із ріке -
Зав’язали головоньку ой навік[е].

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

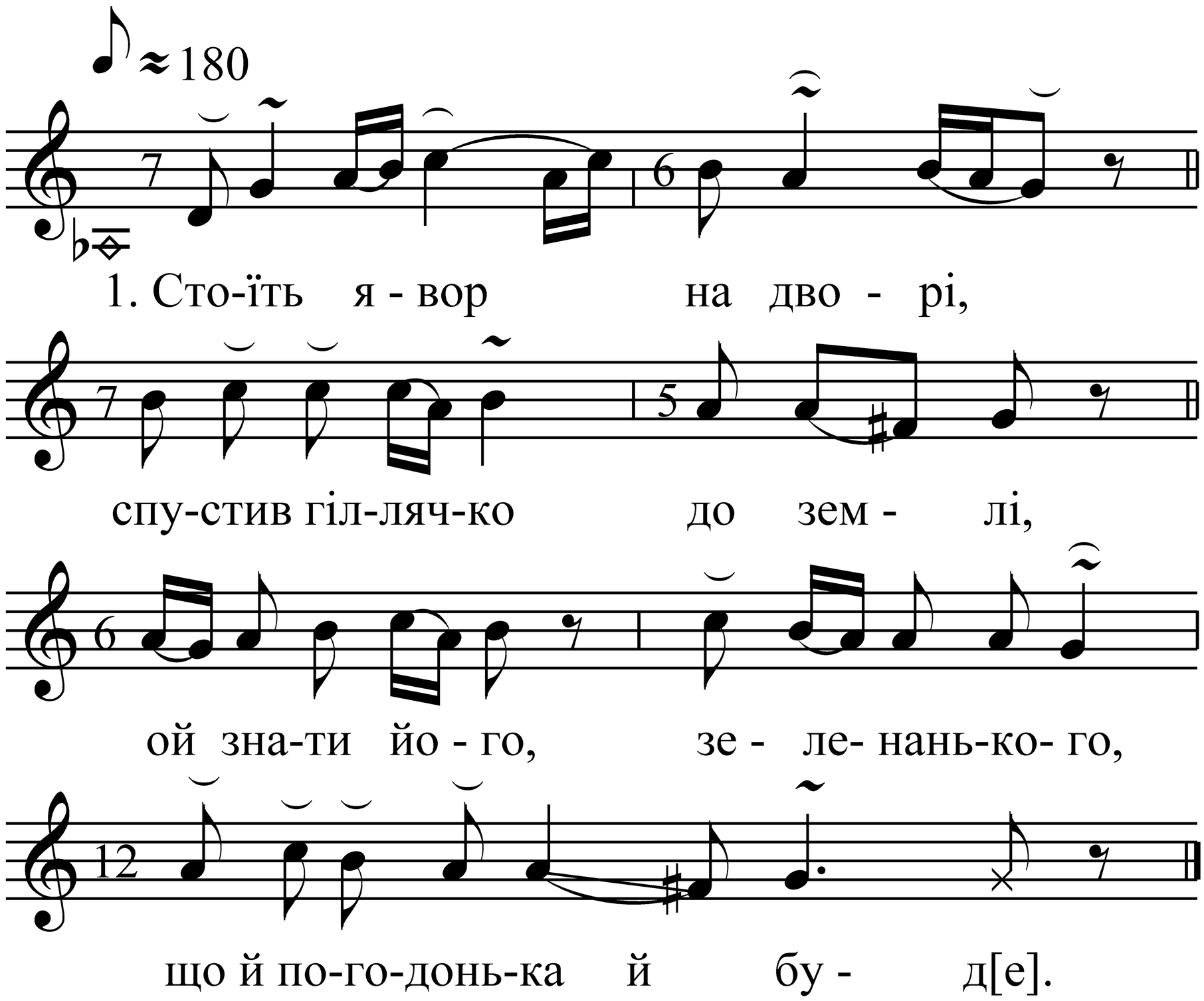

Стоїть явор на дворі,
Спустив гіллячко до землі,
Ой знати його, зелененького, що й погодонька й буд[е].

Сидеть Васюньо й на коні,
Спустев шубоньку до землі,
Ой знати його й молоданького, що він їде до дівоньк[и].

Їде Васюньо й до дівки,
Як місяченько до зірки,
То й пітаїться свого батенька, що до дівки говорит[и].

- Не му’, сину, нечого,
Бо є дружбонька до того,
Він буде їсти, він буде пети і за табе говорет[и].

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

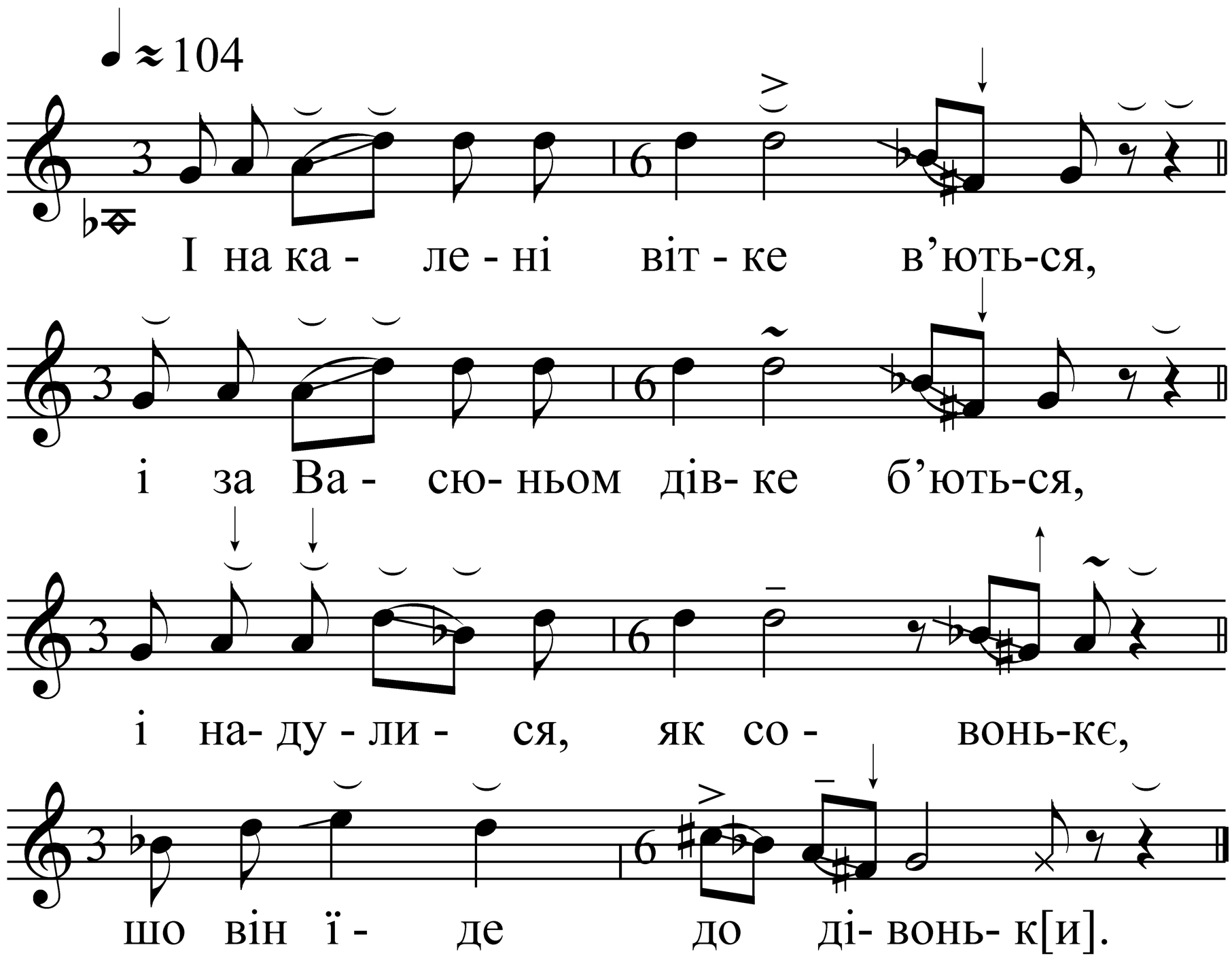

... вороженькє,
Й вступіте з дороженькє,
Й вступіте з дороженькє,
І бо ме їдим до дівоньк[и].

І наш тастенько залякався,
І до комори заховався,
І біз гоконця віглядає,
І чи багато бояр май[є].

І на дворі дощик (и) плющить,
До хати річка і біжить,
А в хаті - болото,
І за столом - золото,
Щоб нам до хати упасти -
Тоє золото вкраст[и].

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

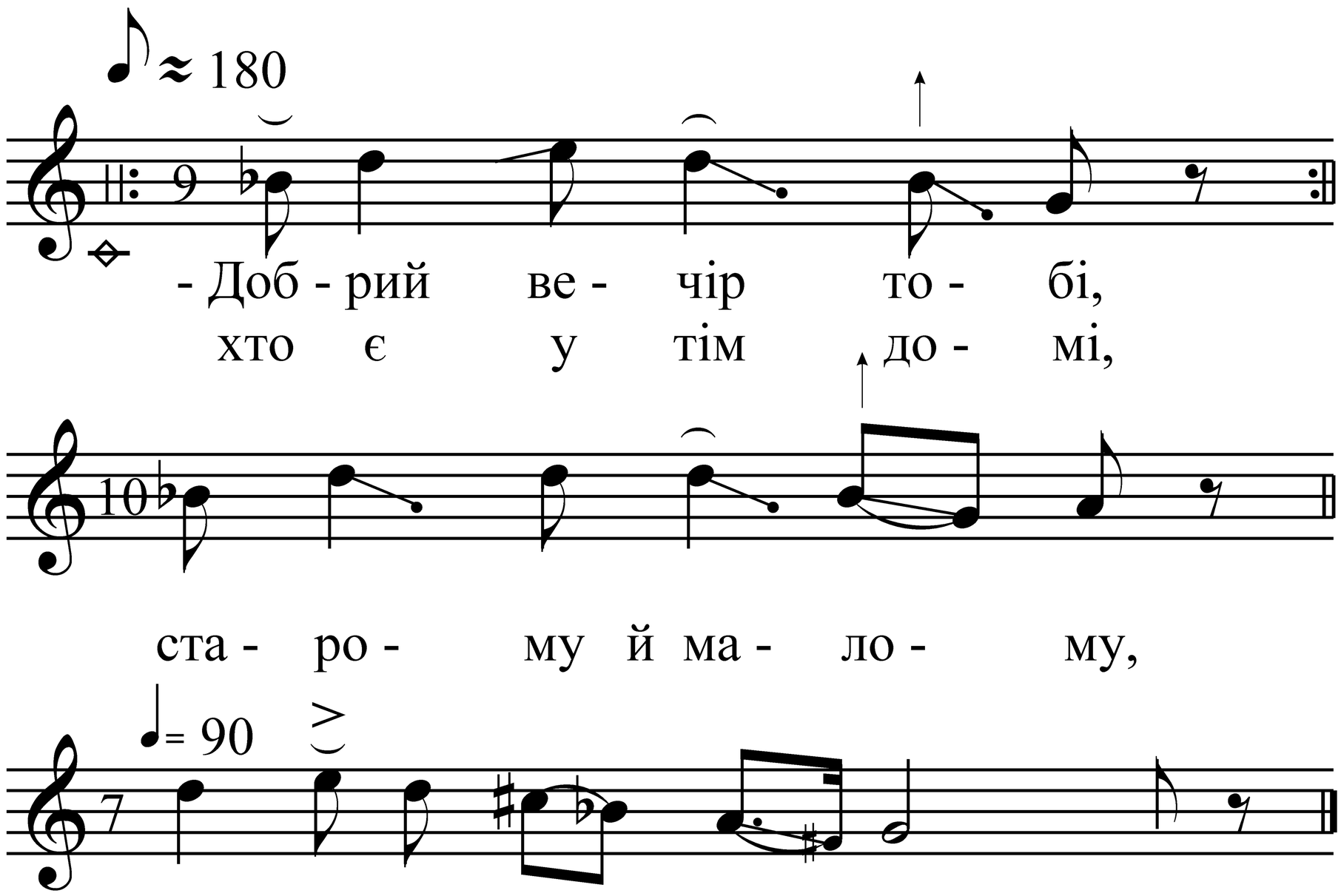

- Ой свату наш, свату,
Розшеруй нам хату,
Розшеруй нам сіни,
Щоб гостоньке всі сі[ли].

Як гостоньке сіли,
Здрегнулися сіни,
А ше лучче здрегнуться,
Як горілкі нап’ю[ця].

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

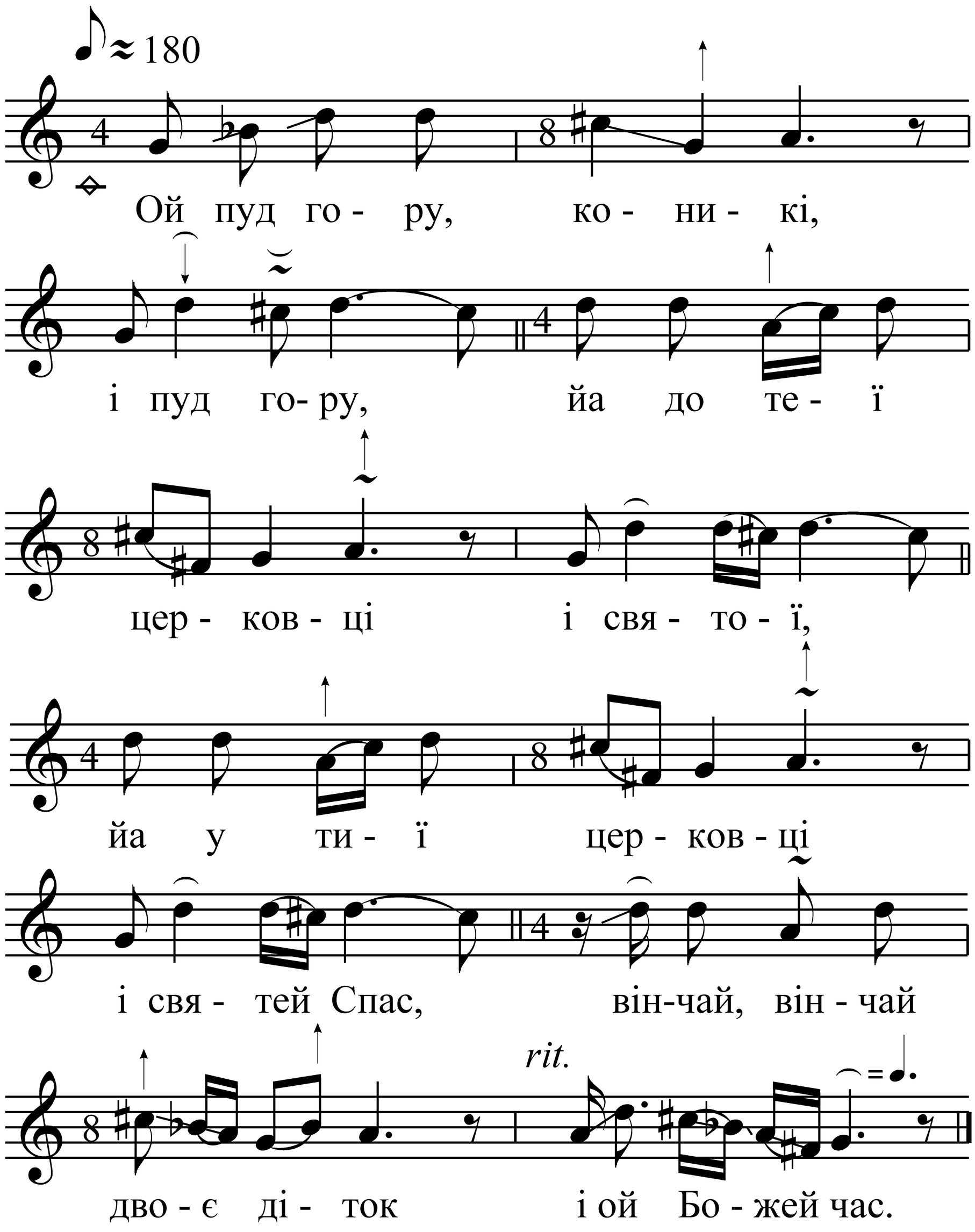

- Полань, полань, соколоньку, і веше й нас
Та занесе лестонькє і йо перед нас,
Та ніхай віходять і з калачом -
Звінчалася Марусюня і з паничом,
Ой ні так з паничом і як з мужиком,
Ой зв’язали білі ручкі ой рушничком.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

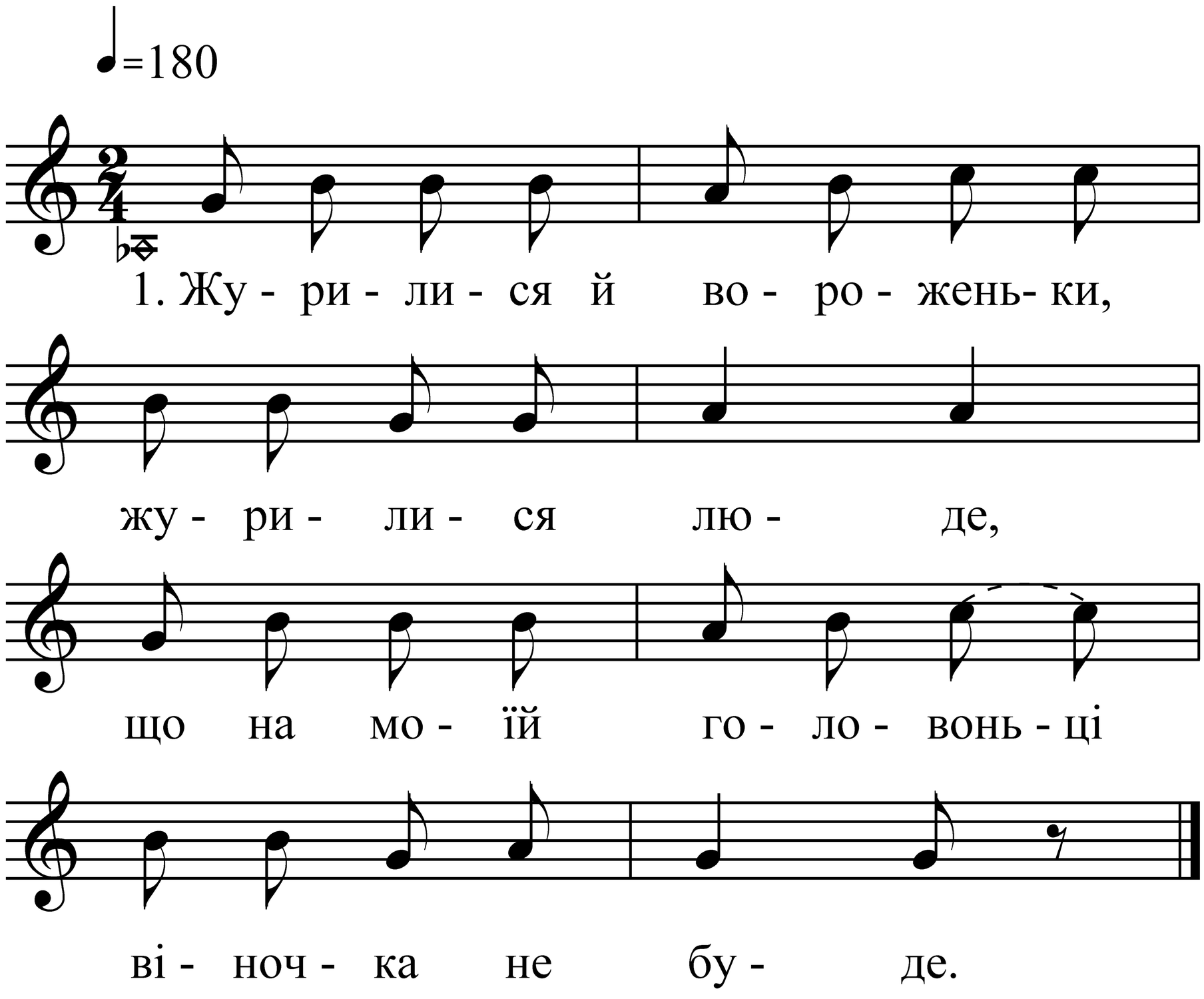

Журилися й вороженьки, журилися люде,
Що на моїй головоньці віночка не буде.

Прійшла тая годинонька, я віночок ношу,
А я своїх ворогів на весілля прошу.

- Прійдіть, прійдіть, вороженьки, на моє весіллє,
Бо й на моїй головоньці розмаїте зіллє.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

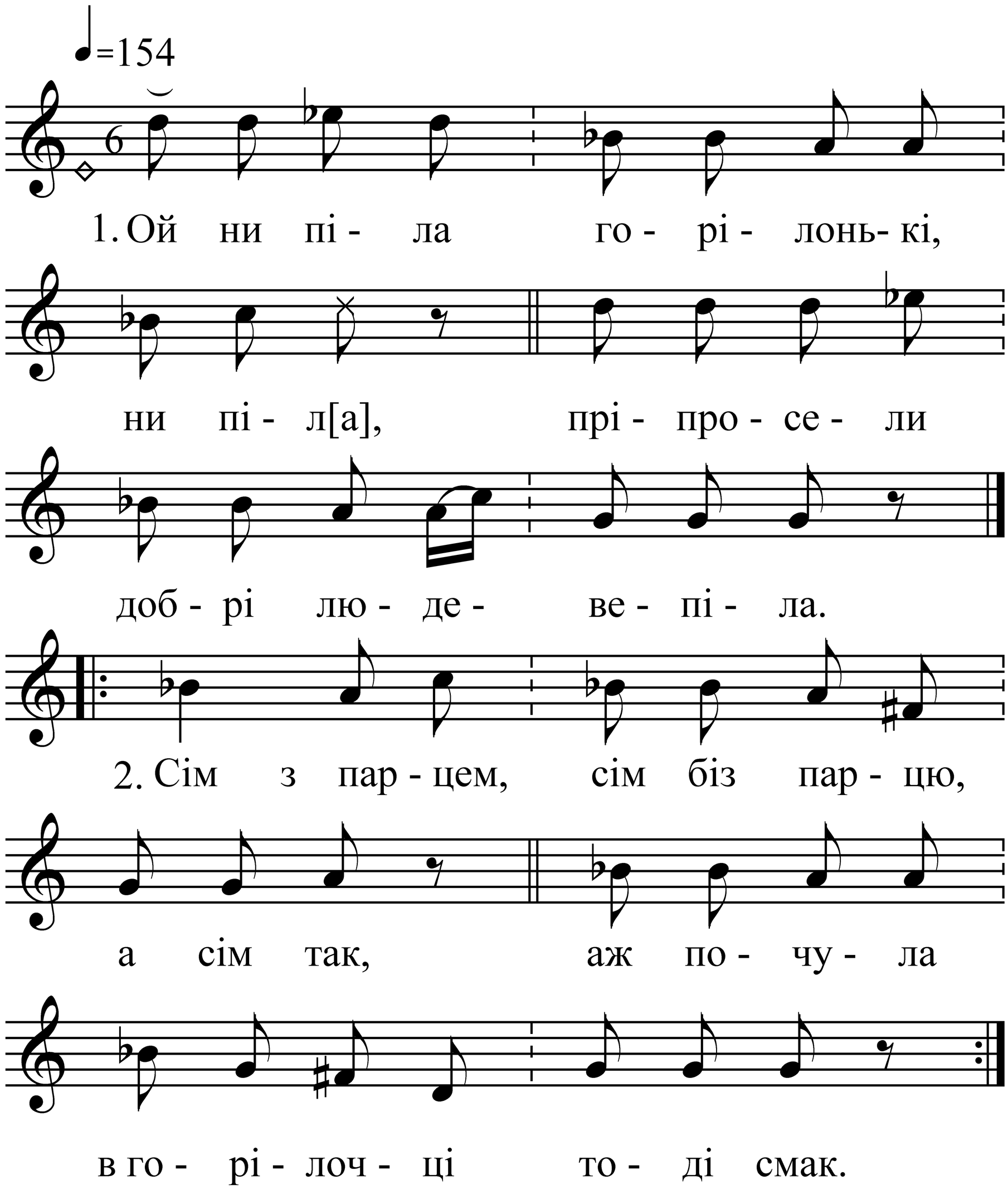

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

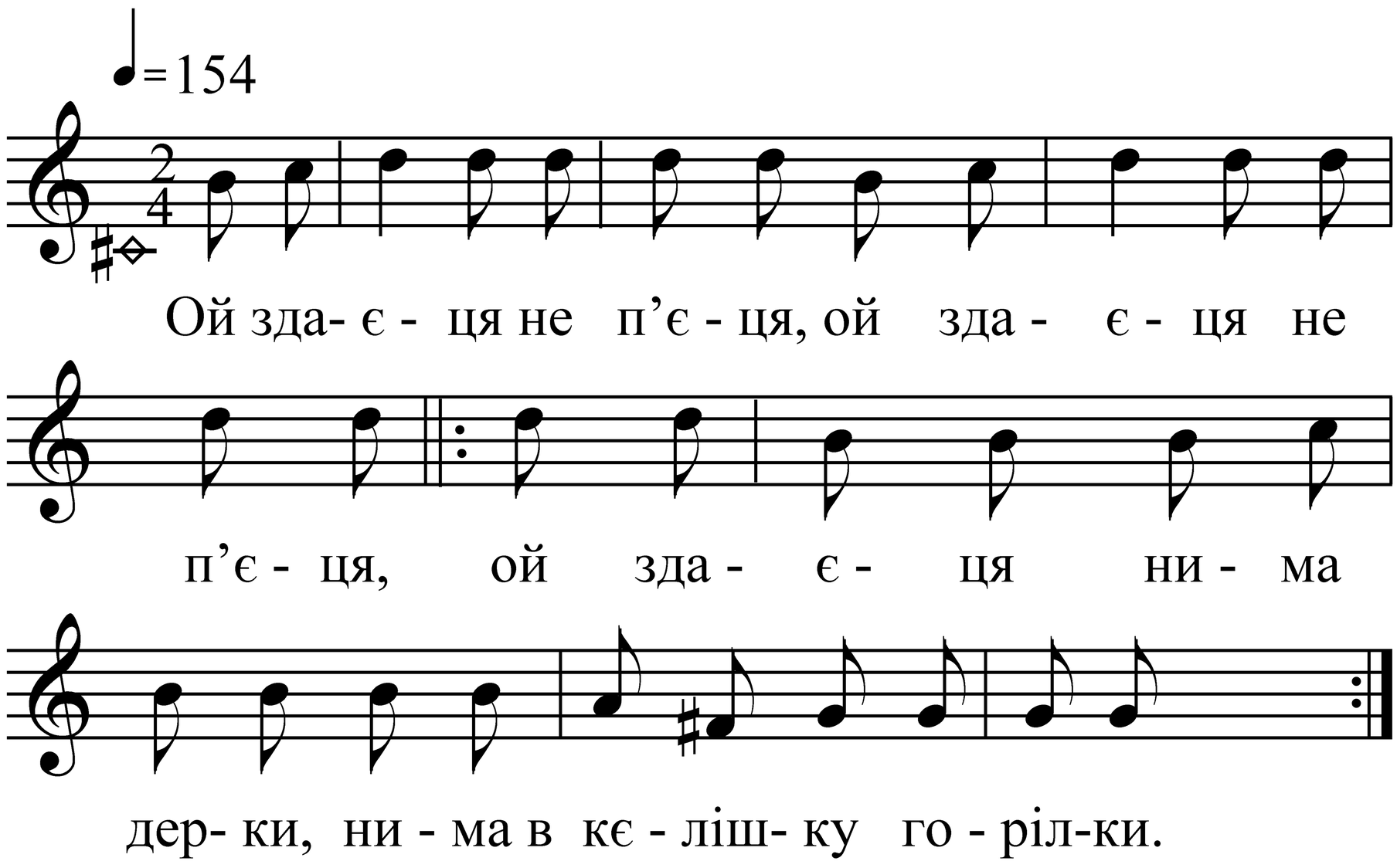

Ой піла я, піла й ни закушувала,
<u>Й на горілку всанькі гроші повітрушувала.</u>

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

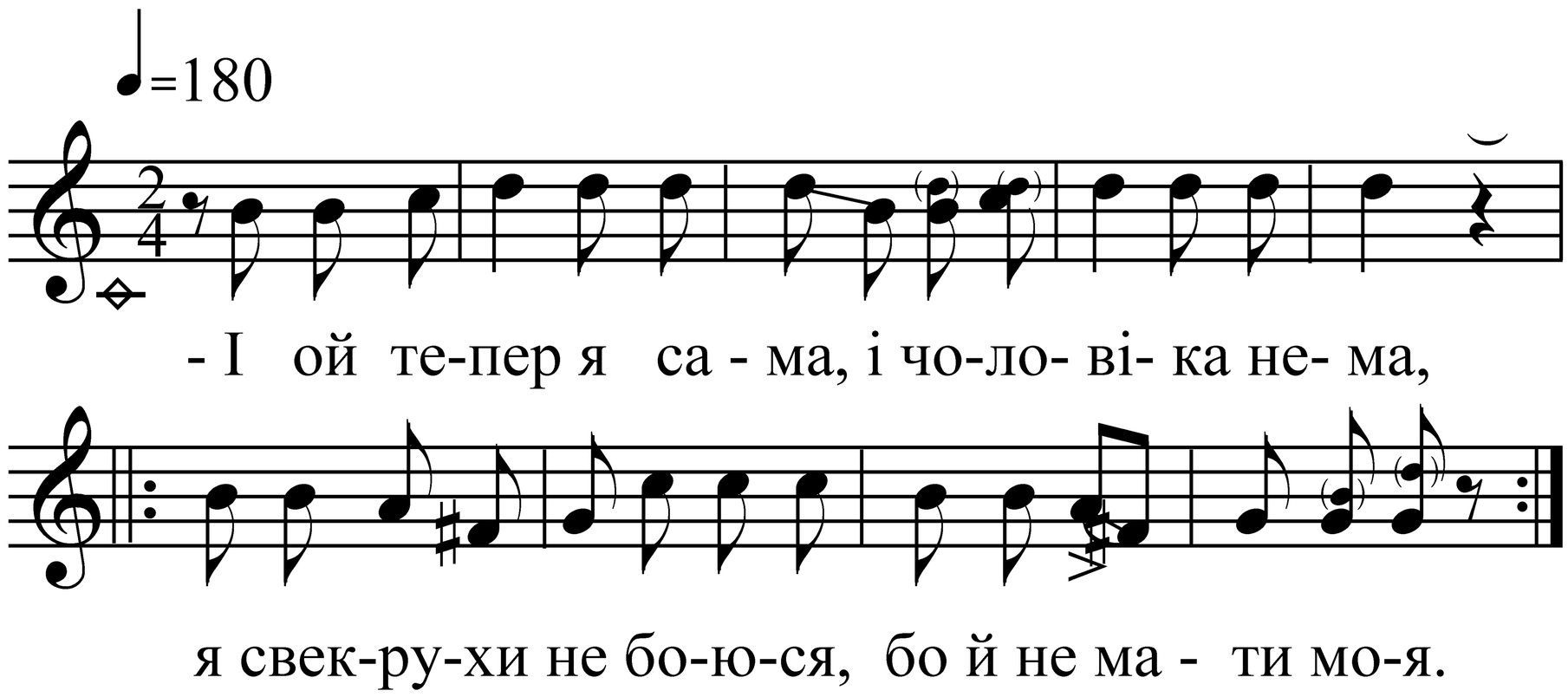

Хоч мати моя, то й не рідняя,
<u>І тепер моя головонька то й не бідная.</u>

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

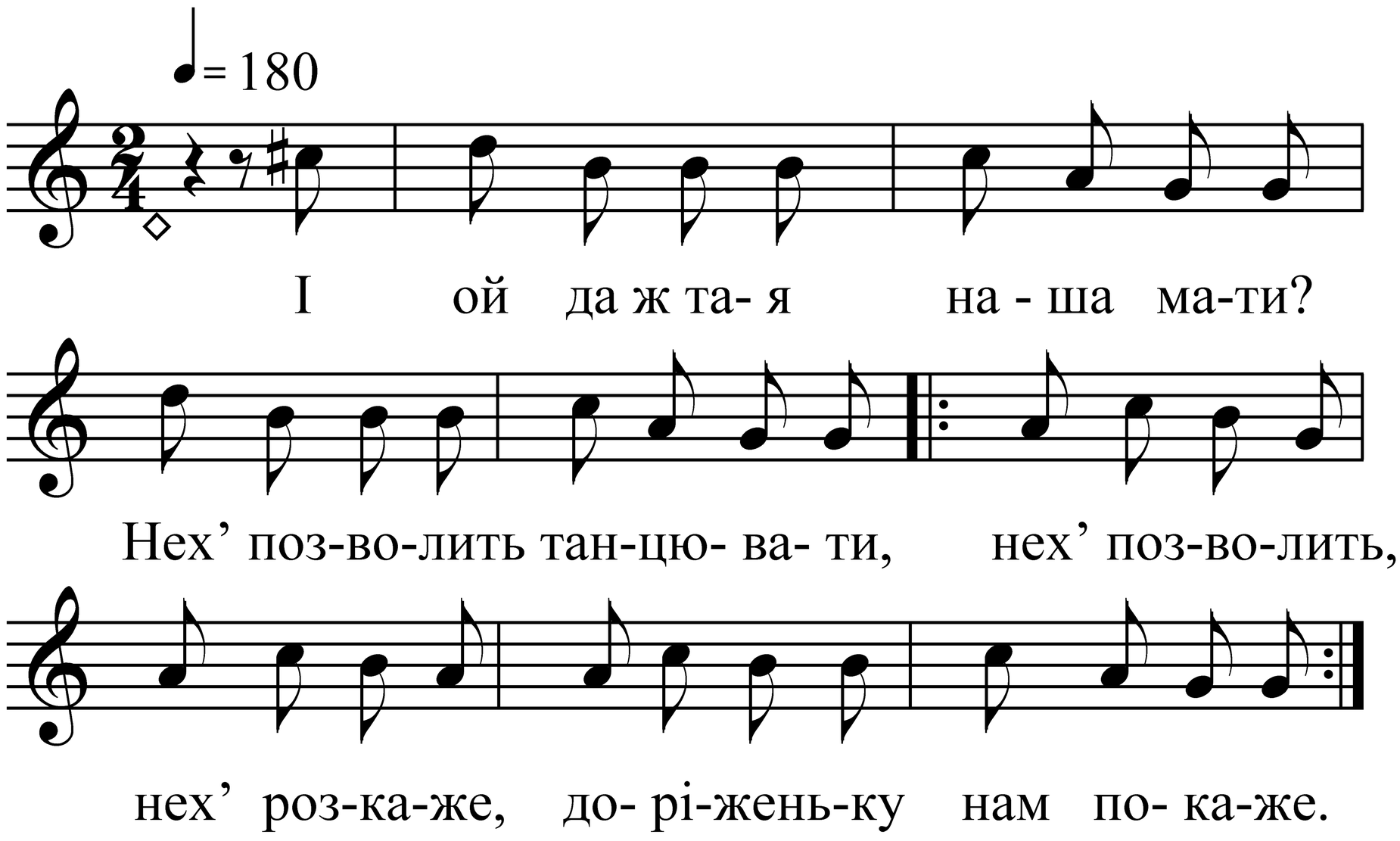

І ме Марусю годовали,
Гуляннєчко готовали,
В нас Ганнуся росте,
Гуляннєчко буде ще.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

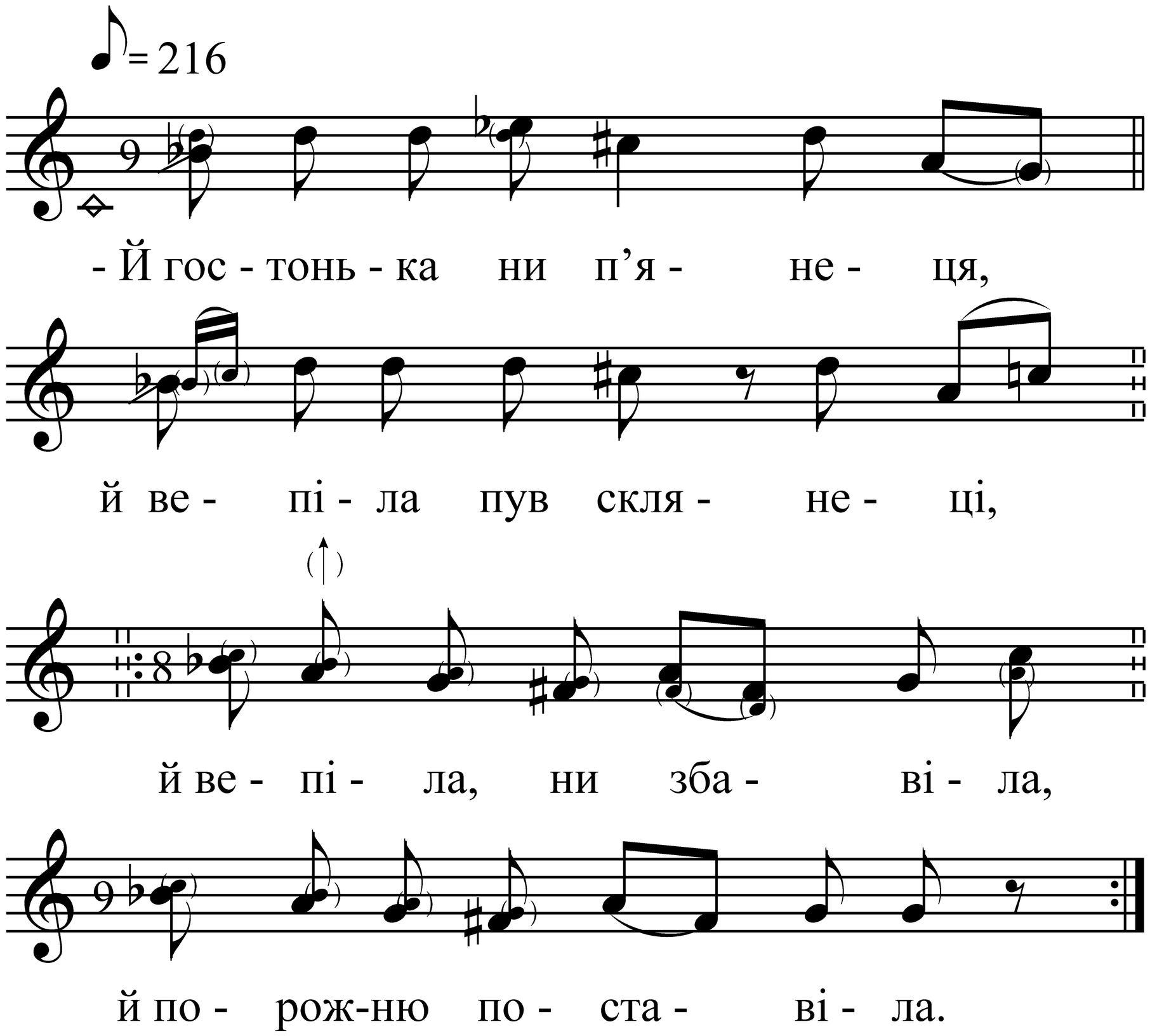

- Вепій, гостонько, вепій,
Кєлішок нивелекій,
Вепій, гостонько, й до дна,
Бо горілонька й добра.

У нашого й гостя
Кобела куцохвоста,
Лошата рабасенькі,
Гостонькі меласенькі.

Записано від Сороки О. М.
(смт Локачі)

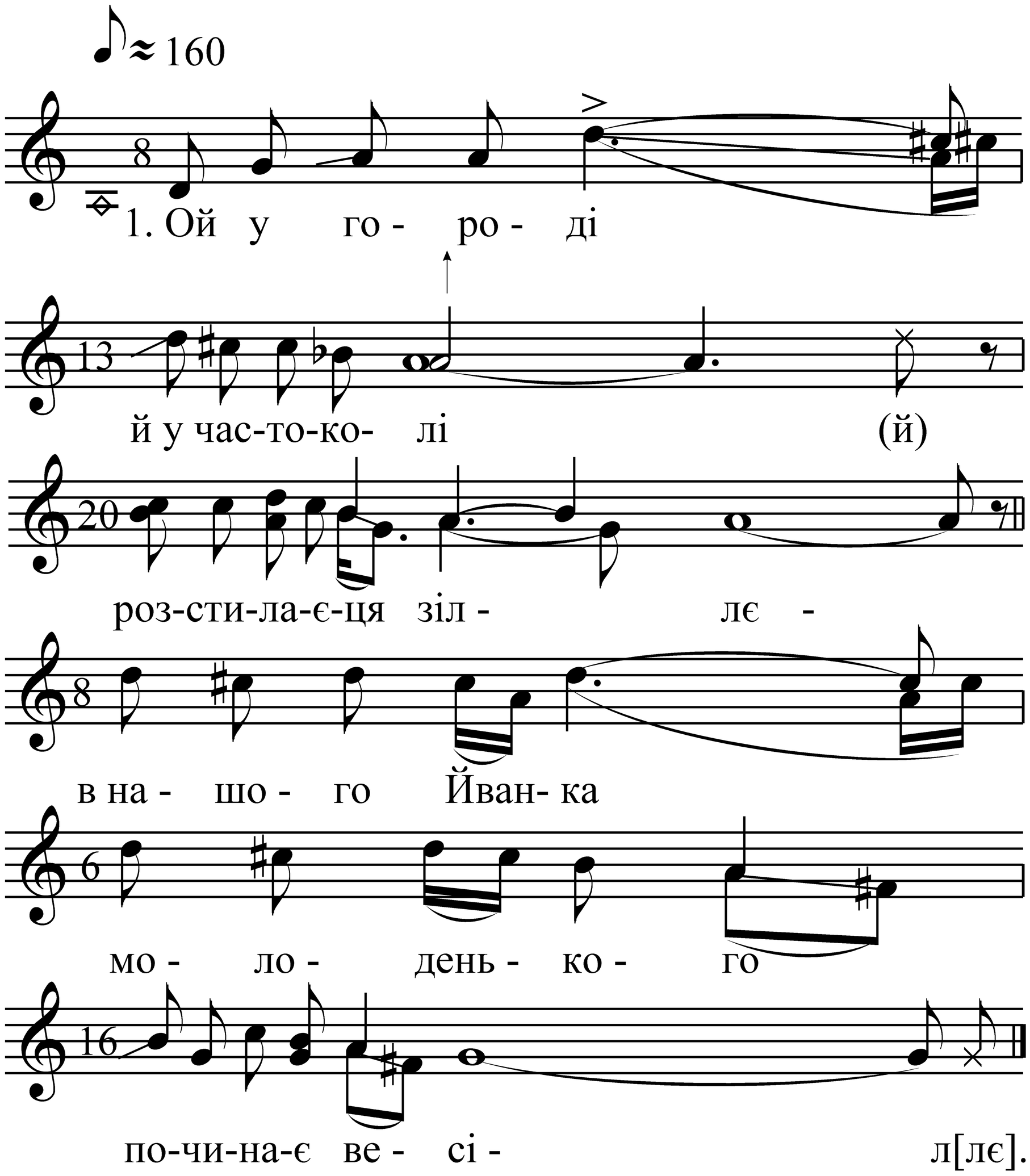

Ой у городі й у частоколі (і) розстилаєця зіллє -
В нашого Йванка, молоденького, починає весіл[лє].

Бог йому дає, Бог йому дає, матьонка споряджає -
Від суботоньки до неділеньки коровай розчиняй[є].

Від суботоньки до неділеньки коровай розчиняє -
Йа в неділеньку поранесенько коровай убирай[є].

Записано від Шеремської О. М. та ін.
(с. Муравище Ківерцівського р-ну)

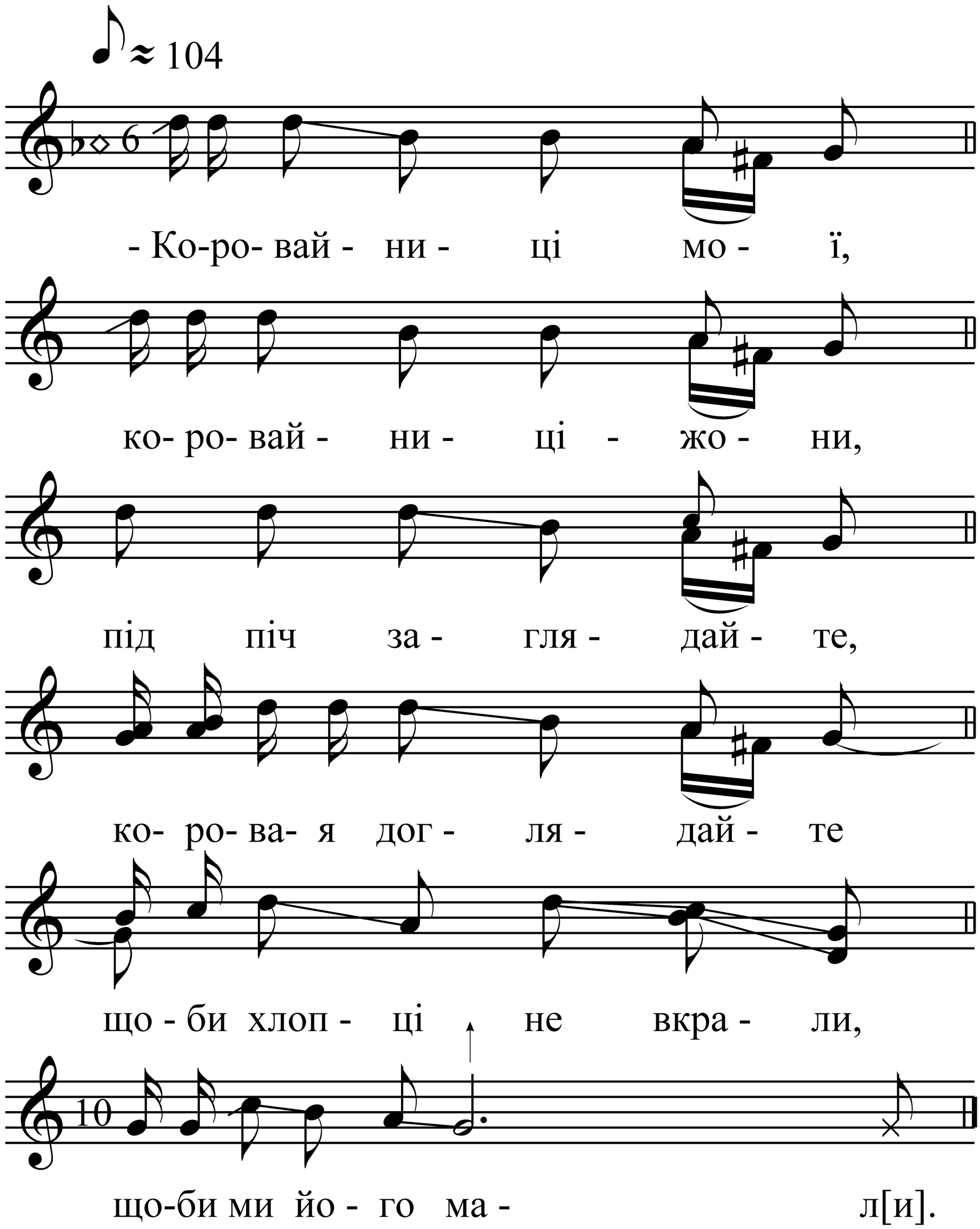

Записано від Шеремської О. М. та ін.
(с. Муравище Ківерцівського р-ну)

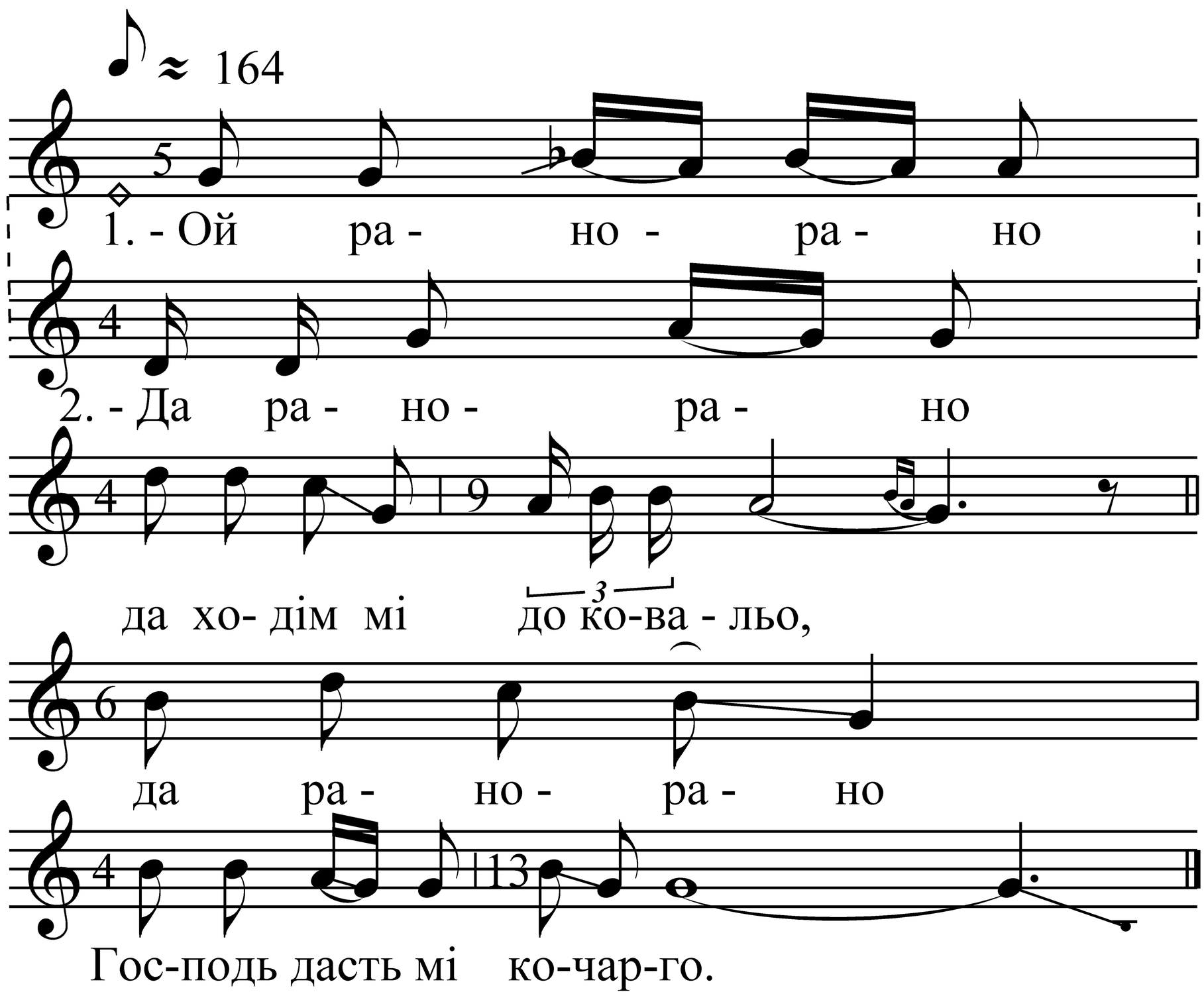

Записано від
Шеремської О. М.
(с. Муравище
Ківерцівського р-ну)

- Ой рано-рано да ходім мі до ковальо,
Да рано-рано Господь дасть мі кочарго.

- Да рано-рано Господь дасть мі кочарго,
Да рано-рано, шоб нам жару не бракло.

- Да рано-рано да ходім мі до ковальо,
Да рано-рано Господь дасть мі помало.

- Да рано-рано Господь дасть мі помало,
Да рано-рано, шоб нам пєчку не мало.

- Да рано-рано да ходім мі до ковальо,
Да рано-рано Господь дасть мі лопато.

- Да рано-рано Господь дасть мі лопато,
Да рано-рано, щоб рікою нам плаво.

- Да рано-рано, щоб рікою нам плаво,
Да рано-рано спечу коровай на славу.

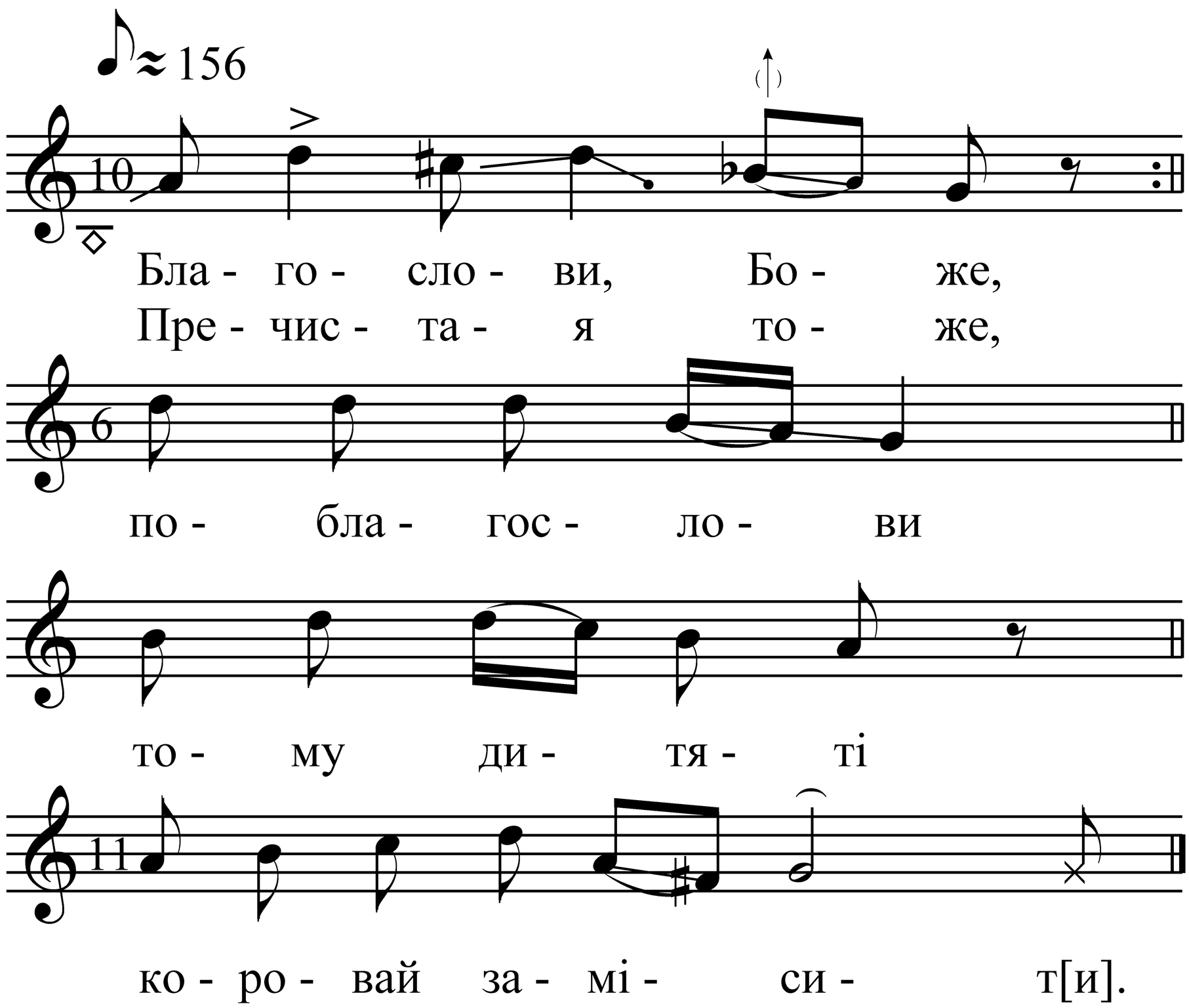

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

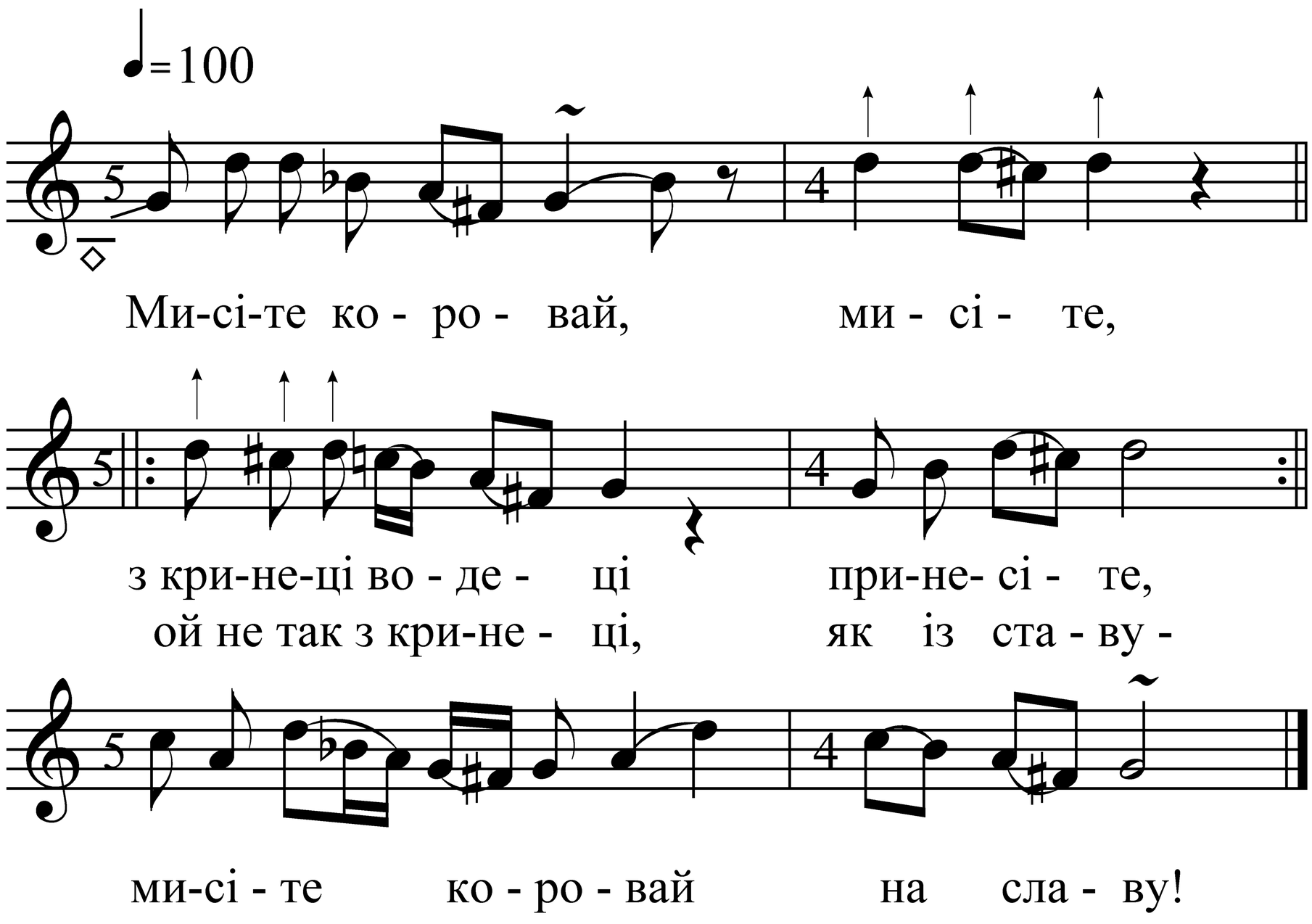

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

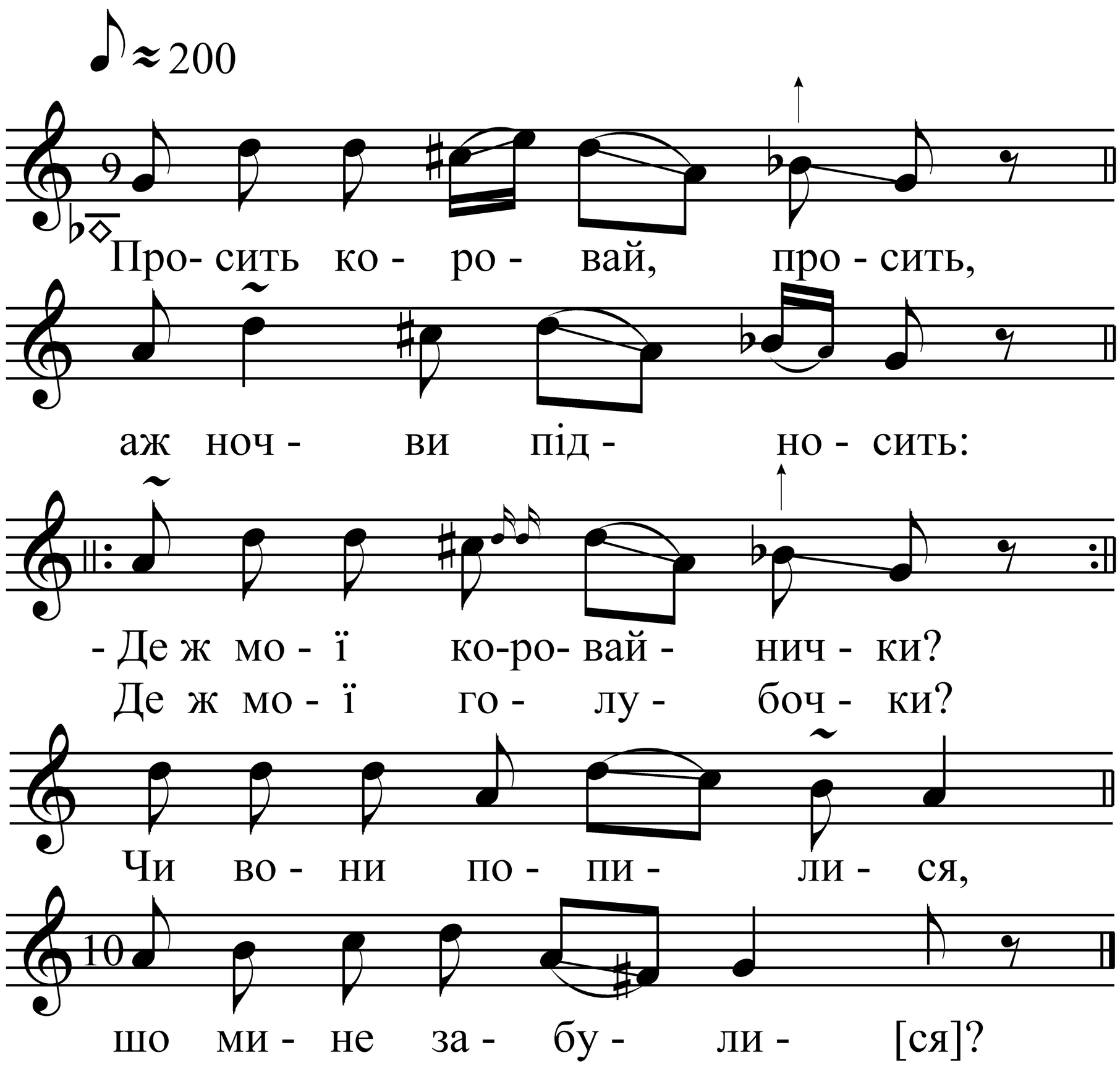

- А ми не попилися,
А ми не забулися,
Ми до нього готовесенькі,
Як лебеді білесень[кі].

- Не йди же на присідочки, -
Гукну я до сусідочки.
- Сусідонькі мої,
Ходіте до мене,
До мого дитяти,
Медове вино пити,
Короваю міси[ти].

На стіні нагай висить -
Хорошая коровай місить,
Як буде муку знати -
Буде нагайом бра[ти].

А в нашої коровайночки -
Золотеї золотавочки.
То не гріх її дати
Короваю міси[ти].

- Де та стара мати?
Обіцяла горілки дати,
Обіцяла солодкої,
Коб дала хоч гіркої.
Медила, солодила,
Бо та й гірку зроби[ла].

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

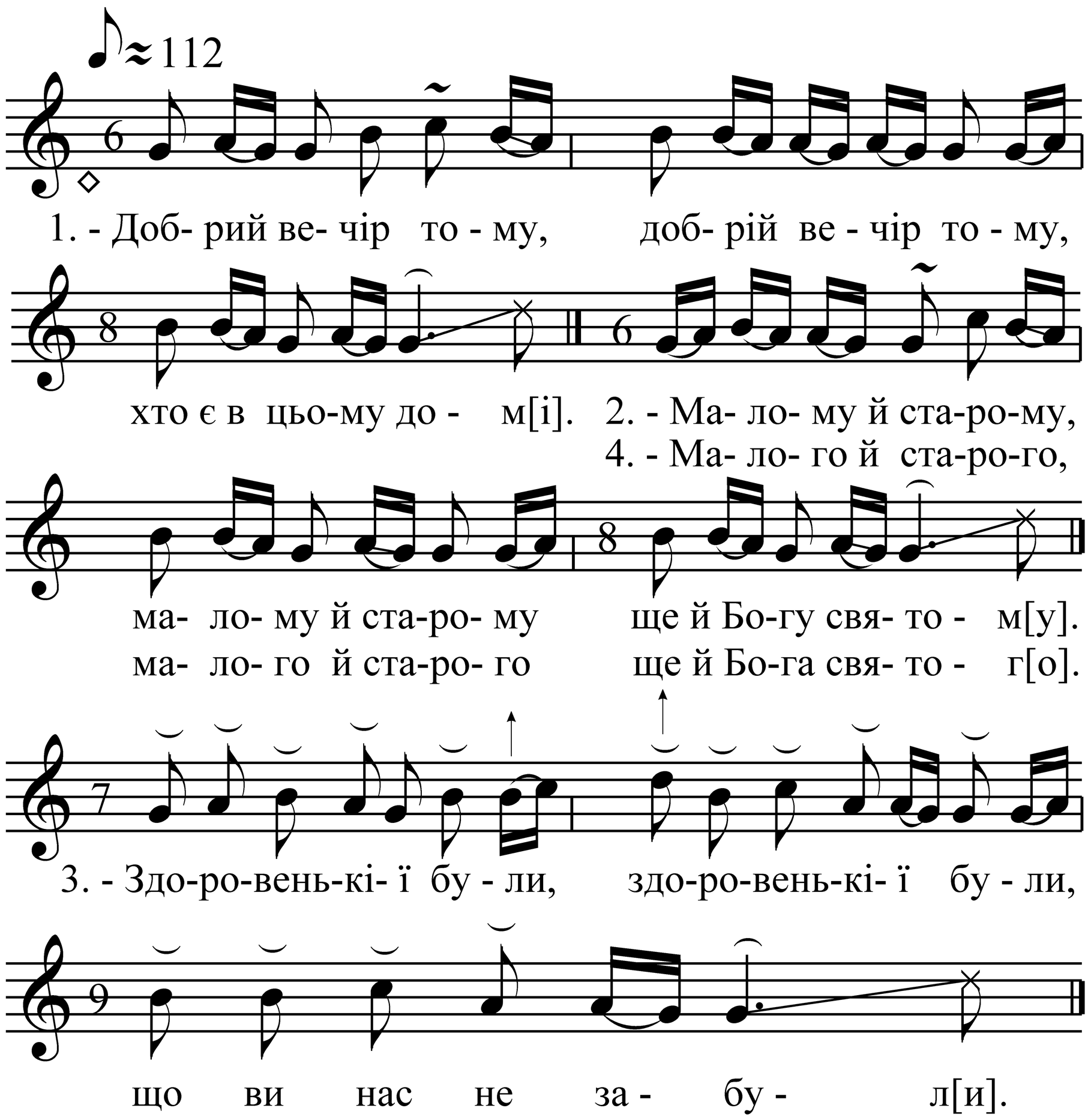

- Добрий вечір тому,
Хто є в цьому дом[і].

- Малому й старому
Ще й Богу святом[у].

- Здоровенькії були,
Що ви нас не забул[и].

- Малого й старого
Ще й Бога святог[о].

Записано від Олексюк М. Ф.
(с.Веселе Луцького р-ну)

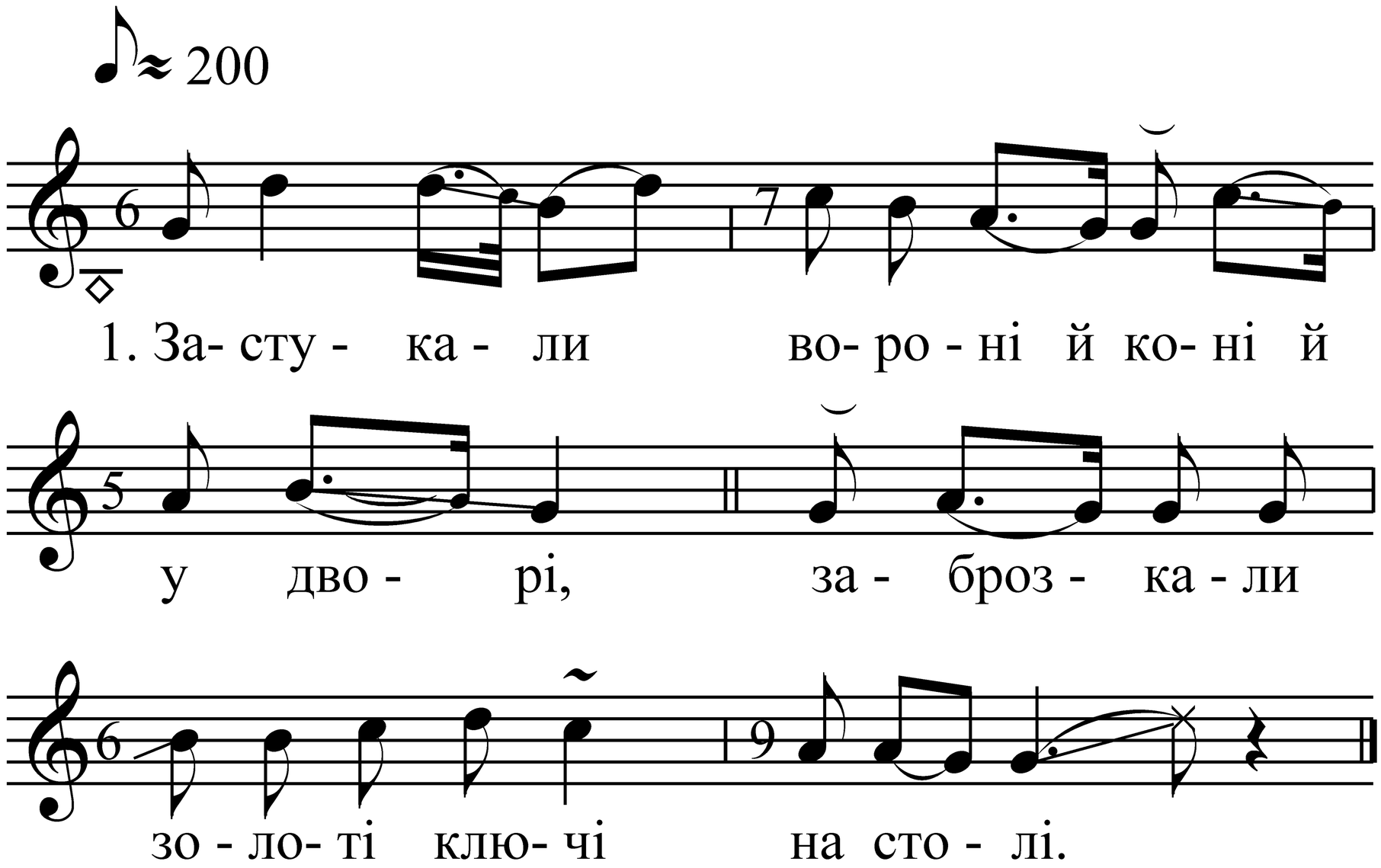

Застукали вороні й коні й у дворі,
Заброзкали золоті ключі на столі.

Да вібігла молода дівка з коморі,
Да впадала свойом’ батеньку й у ногі.

- Не дай, не дай - дай мо’, батеньку, хоч рочок,
Пока зношу цьой ротв’яненькій віночок.

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

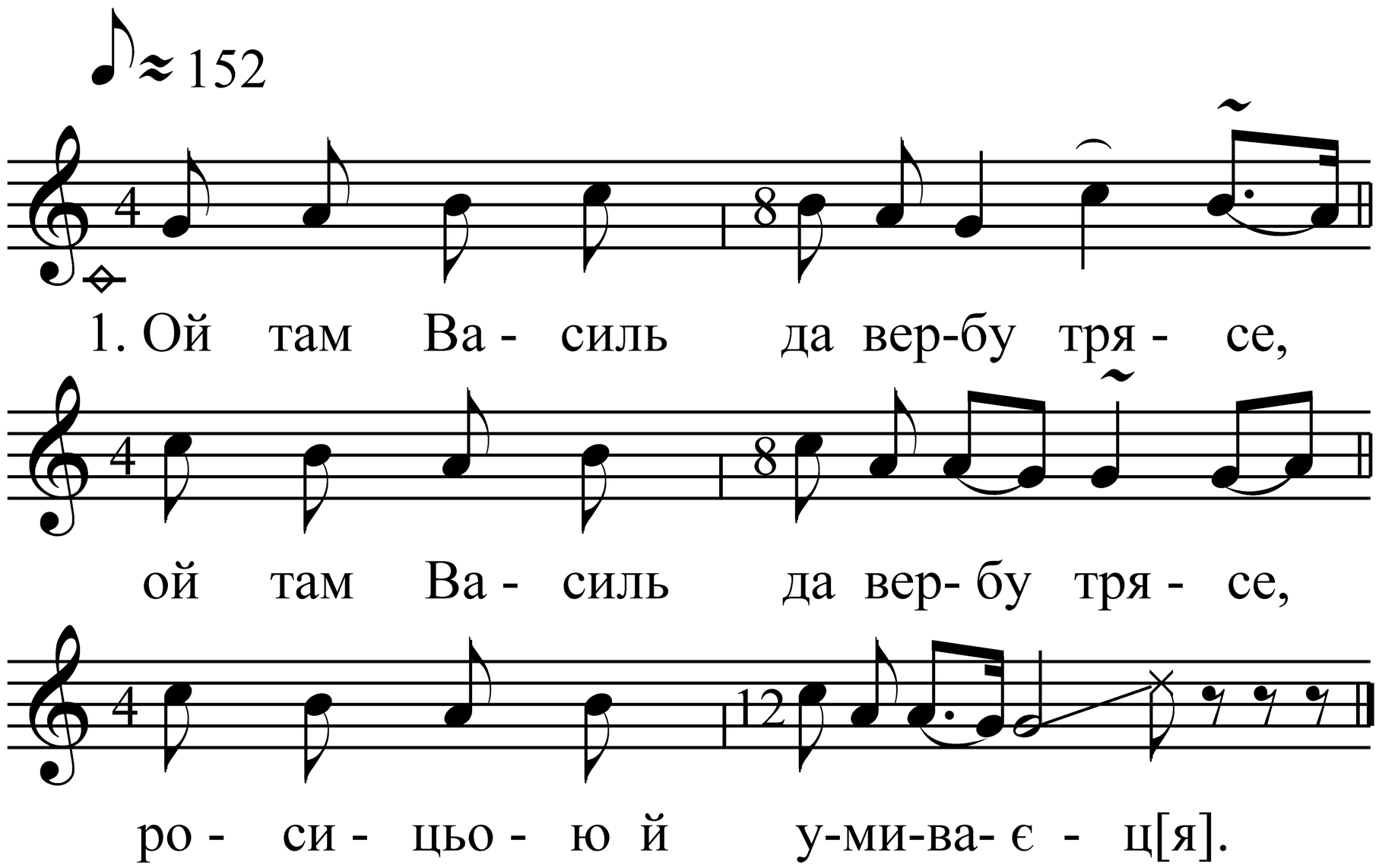

<u>Ой там Василь та вербу трясе,</u>
Росицьою й умиваєц[я].

<u>Росицьою й умиваєця,</u>
До дівчини собіраєц[я].

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

♪≈ 220

◇1. Нех-то, нех- то йа не сло-веч-ка не мо - вить, тіль-ки о - дин хлоп-чи-на до ко-ни-ка го- во- рить.

2. - Ой ко-ню, мій ко-ню, ой ко-ню, мій ко-ню, де ж я те - бе на - по - й[ю]?

3. - Хі - ба в тес - тя під по- віт-ко - ю, хі - ба в тес - тя під по-віт- ко - ю: ви - ном, ме - дом та го- ріл- ко - й[ю]?

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

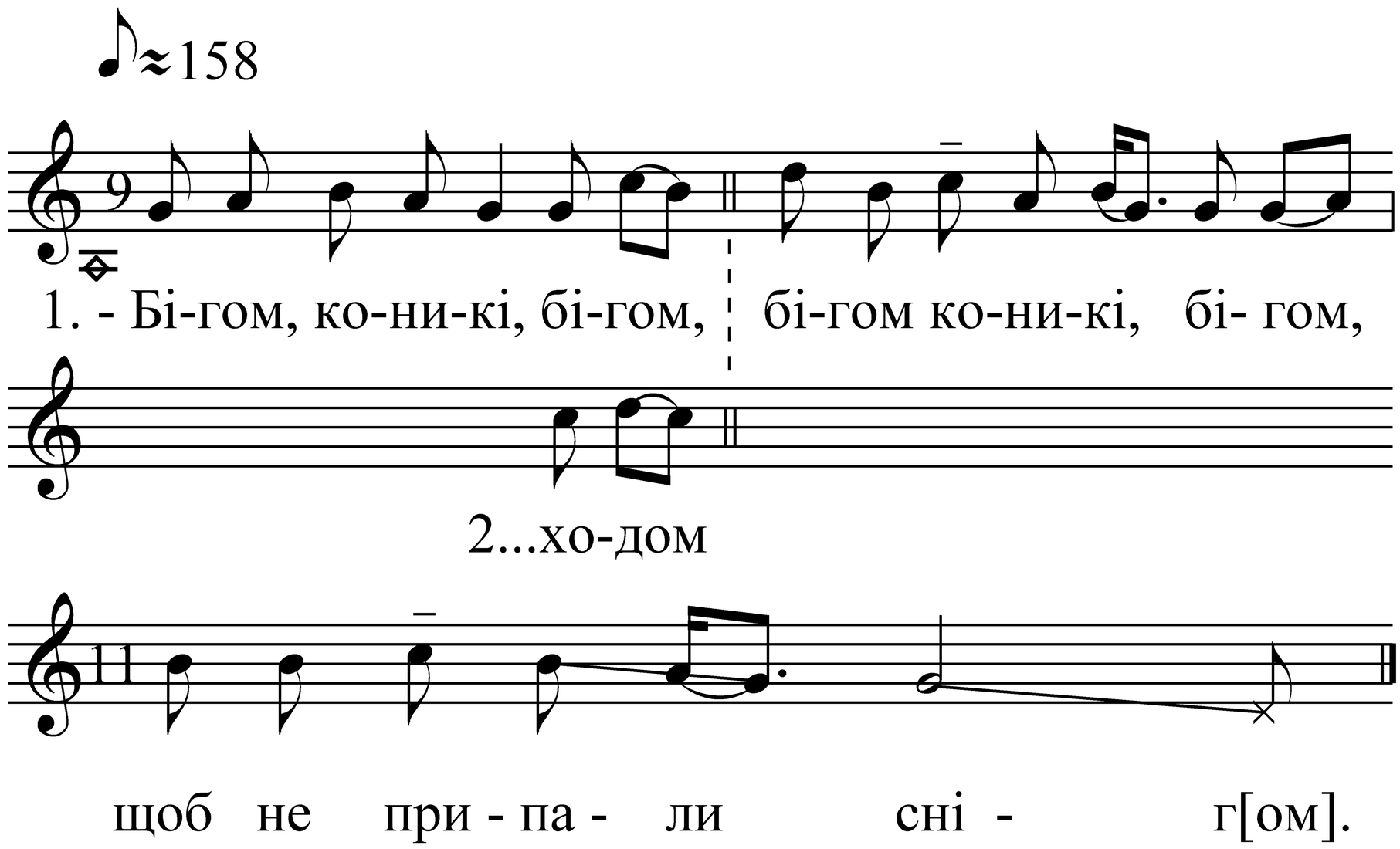

Бігом, коникі, бігом,
Щоб не припали сніг[ом].

Ходом, коникі, ходом,
Щоб не припали льод[ом].

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

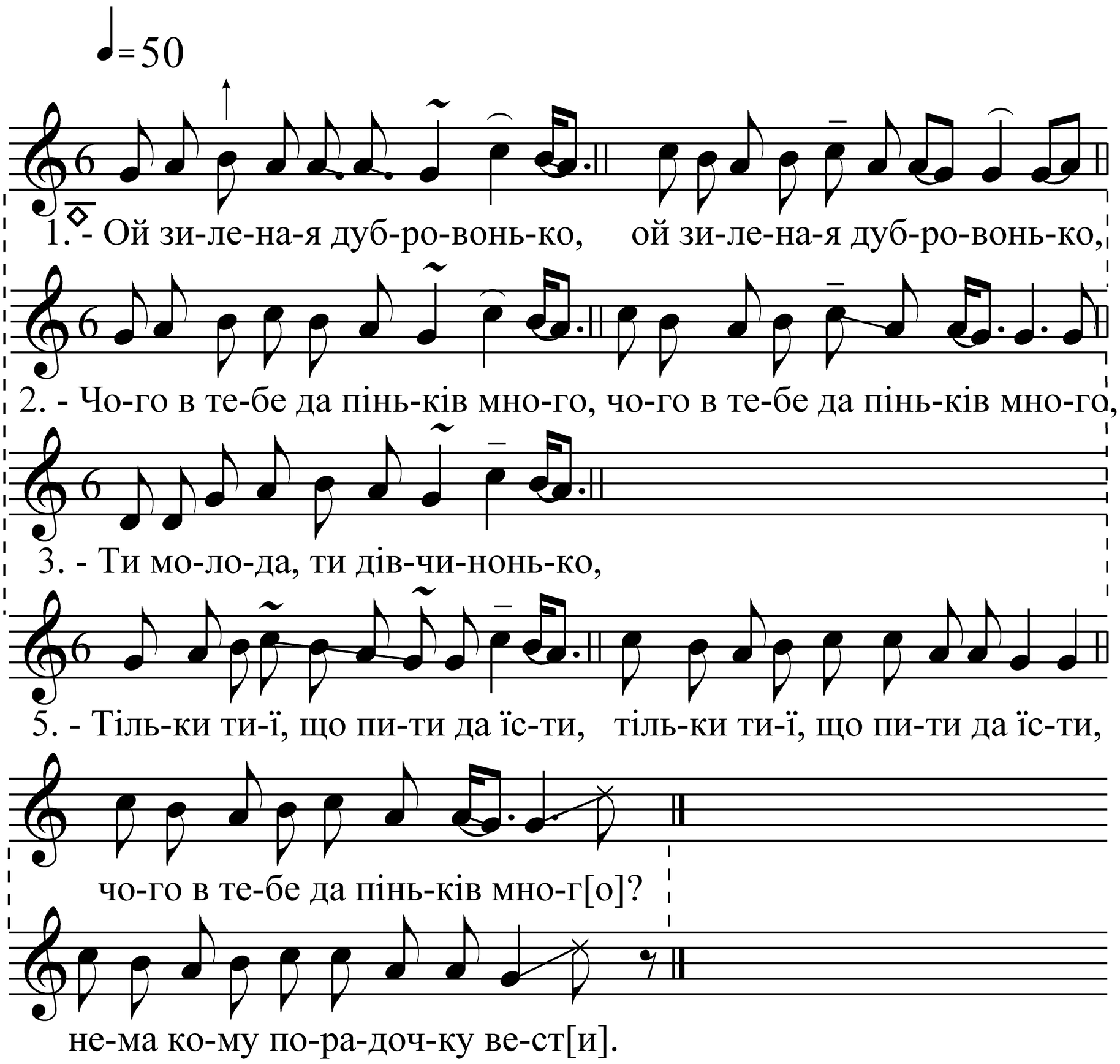

- Ой зиленая дубровонько,
Чого в тебе да піньків мног[о]?

- Чого в тебе да піньків много,
Зеленого та й не єдног[о]?

- Ти молодая дівчинонько,
Чого в тебе да батьків мног[о]?

- Чого в тебе да батьків много,
А рідного та й не єдног[о]?

- Тільки тиї, що пити да їсти,
Нема кому порадочку вест[и].

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

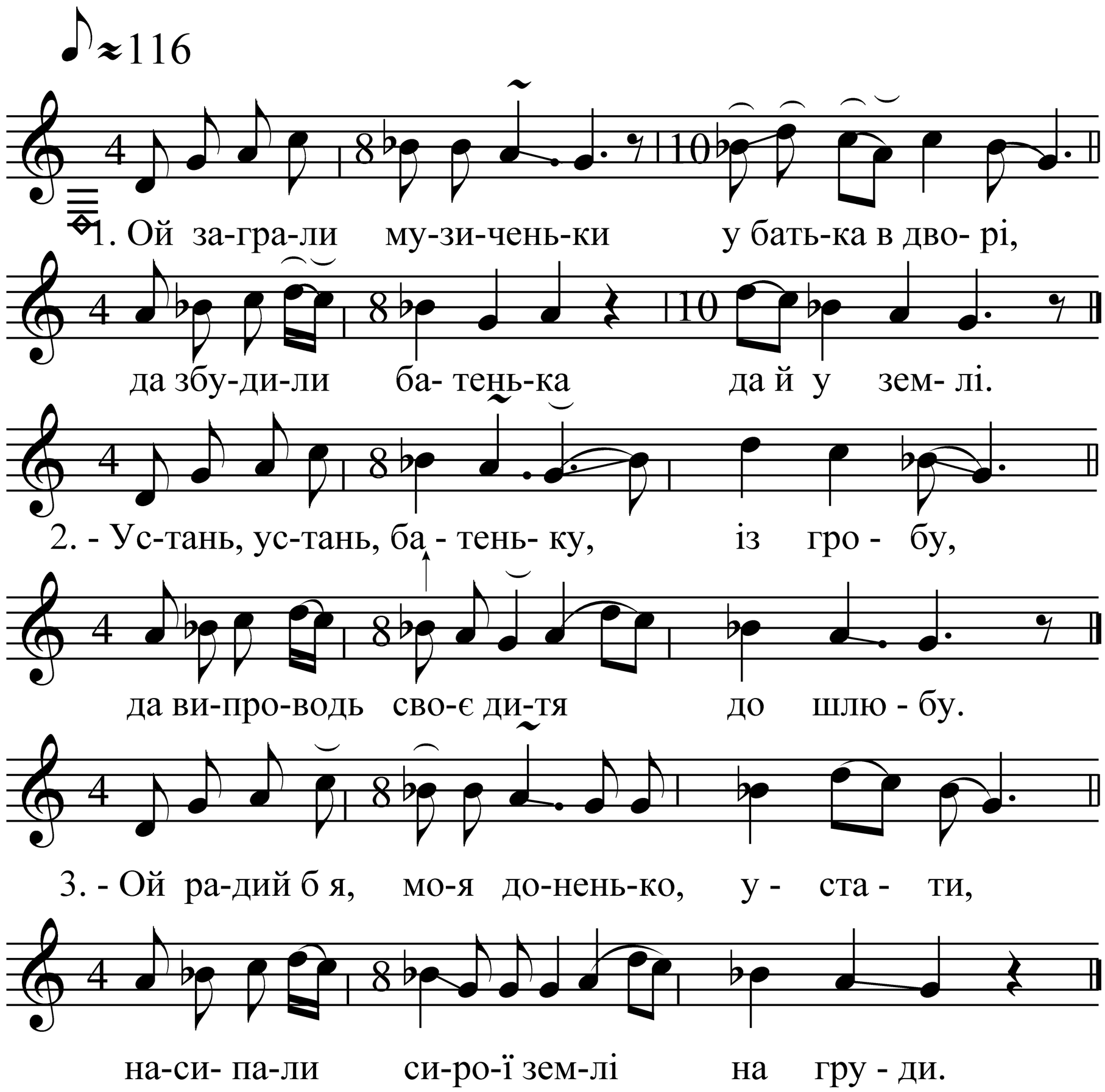

Записано від Олексюк М. Ф.
(с. Веселе Луцького р-ну)

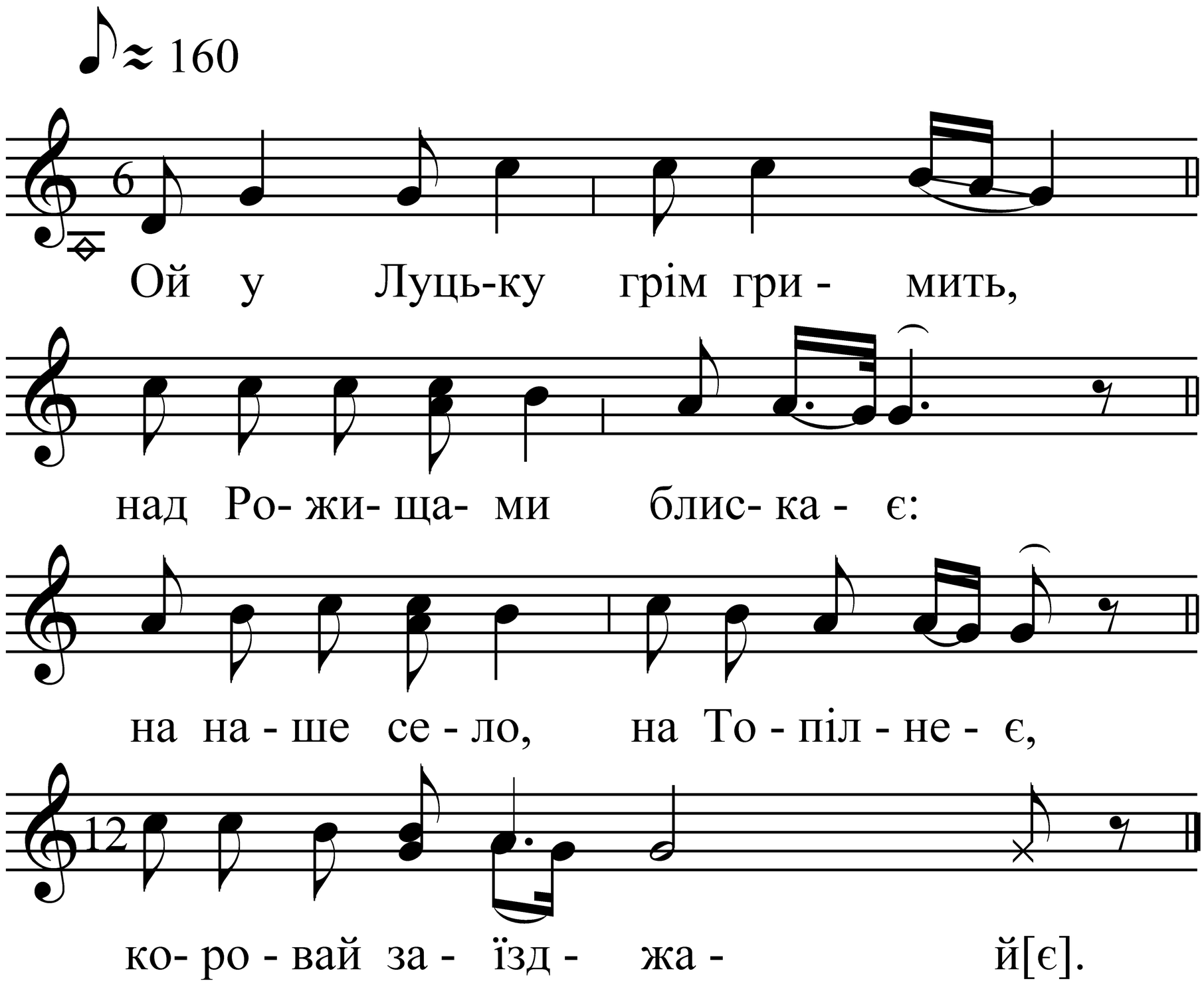

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

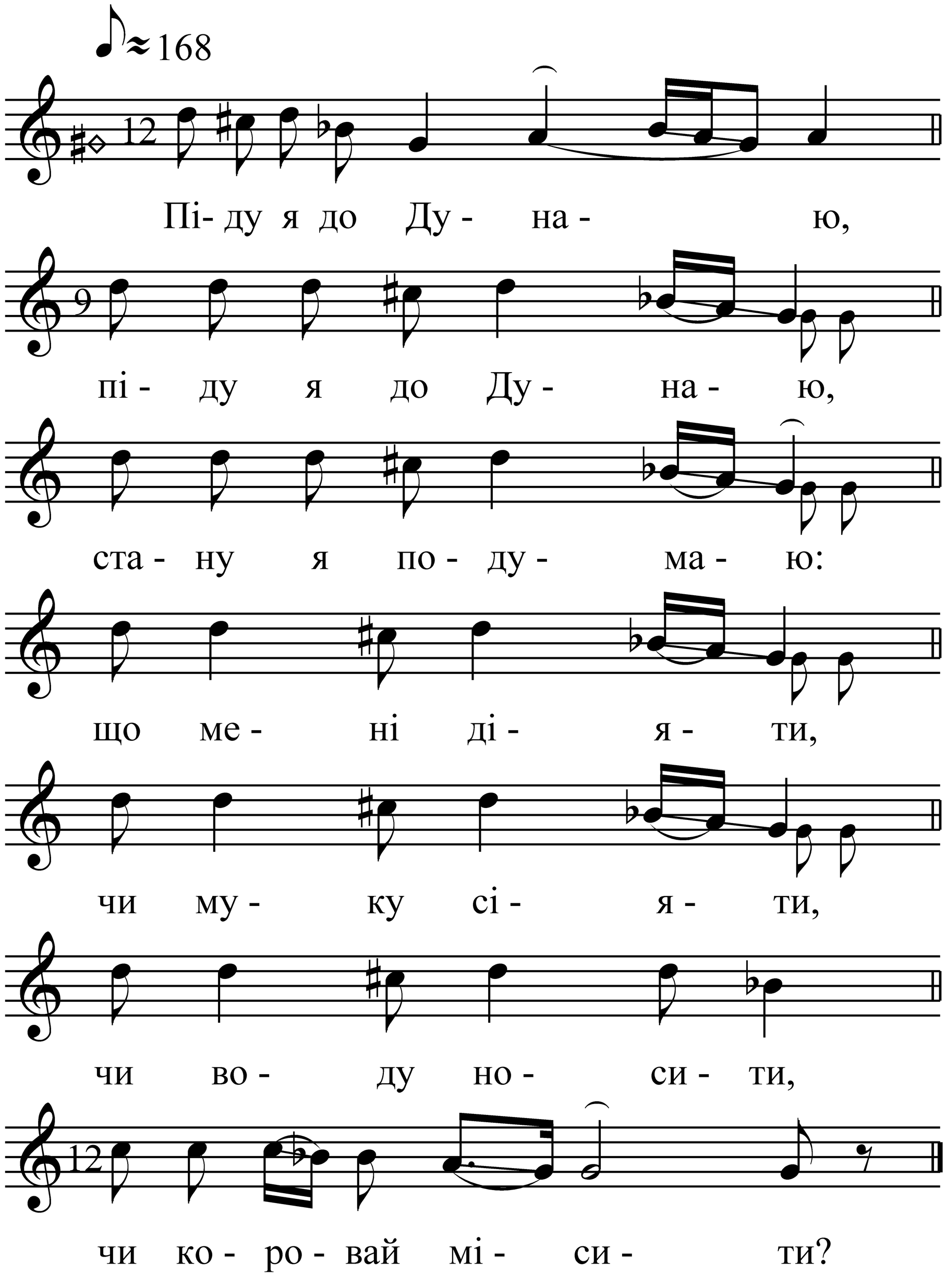

А воду носячи,
То й я утомлюся,
А муку сіючи,
То й я обсіюся,
А коровай місячи,
Горілоньки нап’юся.

Зібралося три кльоци,
Кльоцали до півночі.
- Коб ви нас попросили,
То ми б вам замісили.
- Не будем вас просити,
Будем самі місити.

Пшеничнеє тісто
Їхало через місто,
Їхало через вінок -
Зацвіло як барвінок.

- Короваю-раю,
Я тебе убираю
У зеленії віти,
Щоб любилися діти.

- Світи, місяцю-раю,
До нашого короваю,
Щоб було виднесенько
Краяти дрібнесенько,
Бо наш рід великий,
Щоб було чим ділити.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

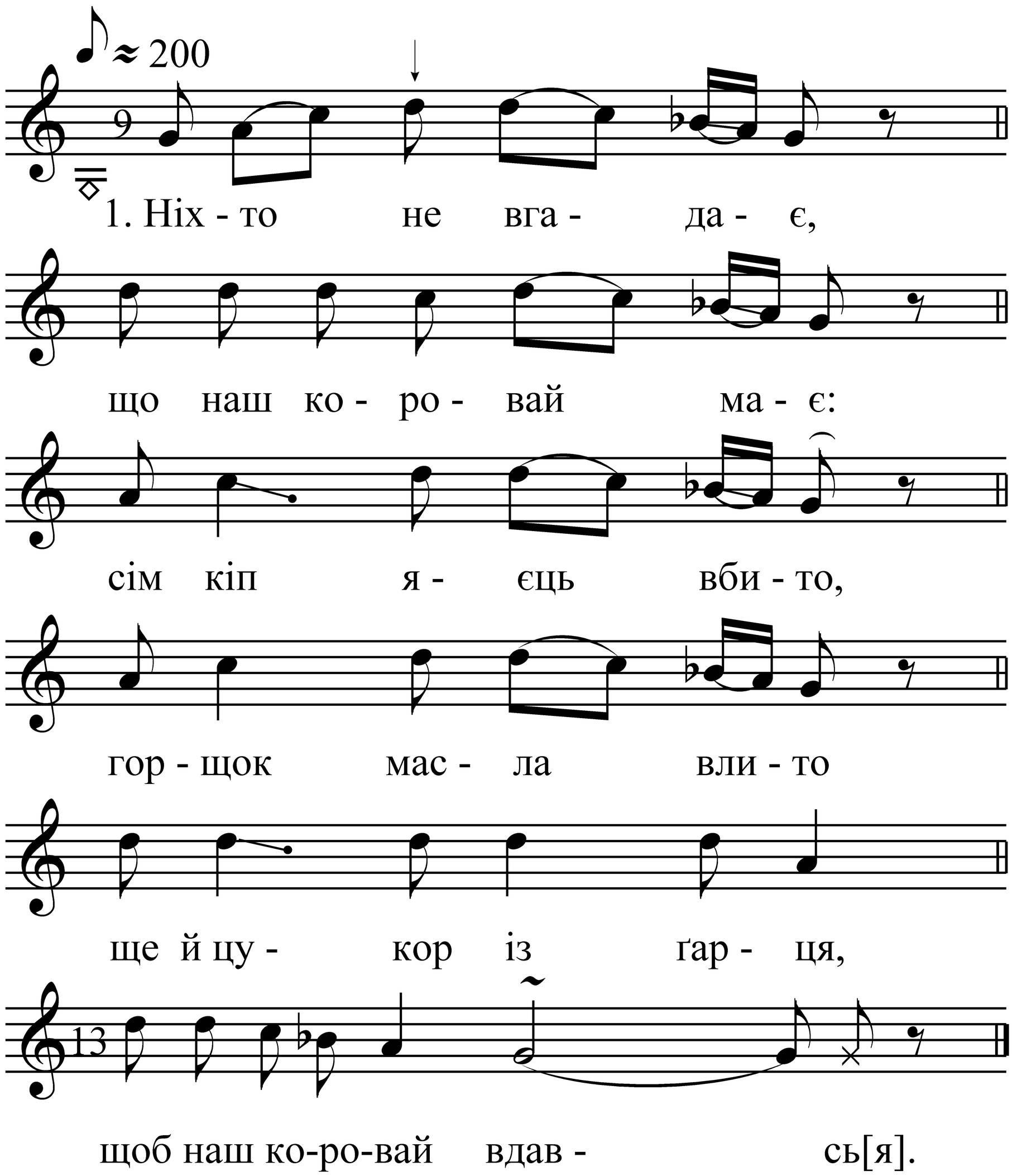

- Ой де тая мати?
Мала ж горілки дати,
Мала ся троякої,
Ни дає ниякої,
Мала ся солодкої,
Шоб дала хоч гіркой[ї].

Ганька коровай місить,
А Йванко воду носить,
Ганька Іванка просить:
- Не ходи, Йванку, бос[ий].

Зибралось штири коци,
Коцали до півночі:
- Шоб ви нас попросили,
То б ми вам замісил[и].

- Ни будимо просити
Короваю місити,
Ми самі замісимо,
Хорошенько вберемо
І в піч усадим[о].

- Короваю-раю,
Я тебе убираю
У рожевії квіти,
Щоб любилися діт[и].

- Ой дайте нам діжку,
На діжку подушку,
На подушку кожуха,
Шоб сіла молодух[а].

- Багатирський сину,
Плати нам за дівчину,
Всади руку в кишеню,
Набери грошей жменю,
Посип на талірку
За хорошую дівк[у].

- Що то в вас за таке,
Таке дороге?
Ви її вберіте,
За стіл посадіте,
То ми будемо знати,
За що вам гроші дат[и].

Вийшла з-за ліса хмара -
Сіла за столом пара,
Обоє рівнесенькі,
Як рожа повнесеньк[і].

- Ой дружбонько-дядьку,
Глядіте пурадку,
Бо нам теє буде,
Попа в церкві не буде,
Бо нам теє вчинять,
Що церковку зачин[ять].

Пудманули попа,
Як гречаного снопа:
Дали йому трісок жменю,
Він сховав у кишеню,
Він думав, шо то гроши,
А то тріски хорош[і].

Теща зятя вітала,
Солодкий медок мала:
- Будь, зятю, добренький,
Як цьой медок, - солоденький,
Будь, зятю, ше й ліпший,
Як цей мед, - солодіш[ий].

- До нас, Галюню, до нас,
Буде добренько у нас:
Сама діжка хліб пече,
Крізь окно вода тече,
Вітрець повіває,
Світьолку замітай[є].

- Чого, дружки, плачите?
Чи ви замуж хочите?
Прийде така година,
Буде кожній дружин[а].

- Ми не того плачимо,
Ми замуж ни хочимо,
Тілько нам невигода,
Бо товаришки шкод[а].

- Де ти, Іванку, бував,
Де таких гостей набрав?
Старі та вусаті,
Мов ті миші хвостат[і].

- Ой дивно нам, дивно,
В свахи калача видно,
Вона його закриває
Та й на нас поглядай[є].

- Ми ножками ни йшли,
Нас коники нисли,
Нас кони поносили,
Ми калача згубил[и].

- Ой дивно нам, дивно,
В свахи ковбасу видно,
Вона її закриває
Та й на нас поглядай[є].

- Ой дивно нам, дивно,
В свахи бутельку видно,
Вона її закриває
Та й на нас поглядай[є].

- Свасю наша мила,
Любим вашого сина,
А ви - нашую дочку,
Та й пиймо горілочк[у].

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

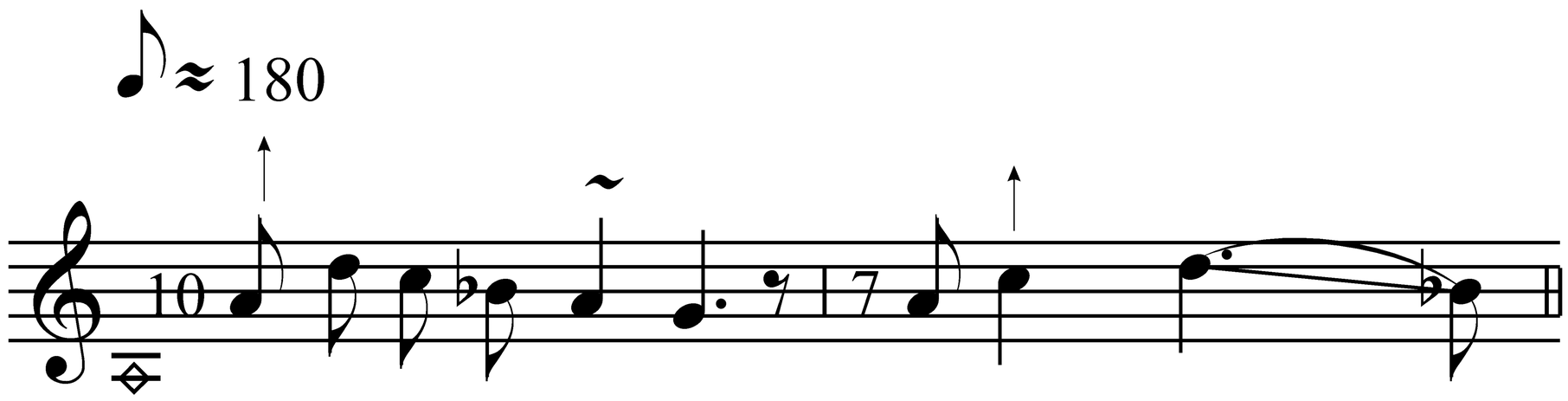

Мі-си-ли ко-ро-вай, мі-си - ли,

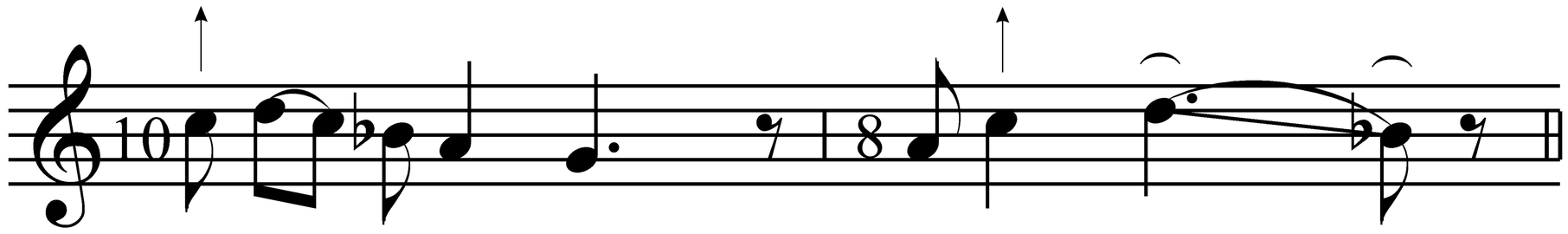

з Ду-на - ю во - ду но-си - ли,

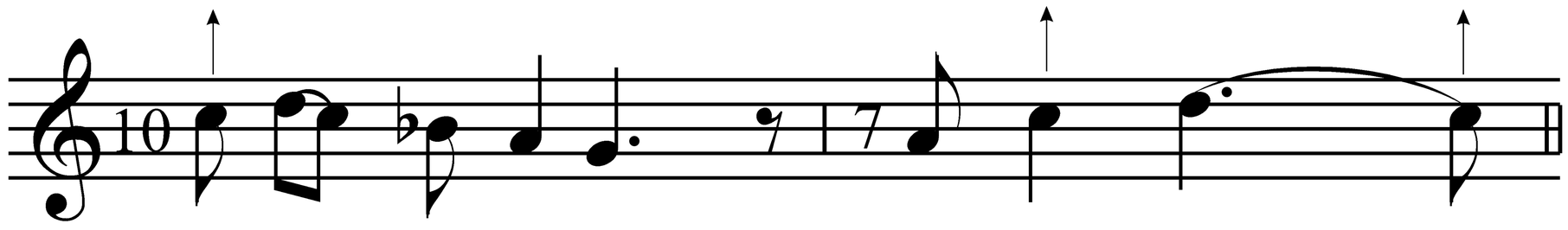

не так з Ду-на-ю - з кри-ни - ці,

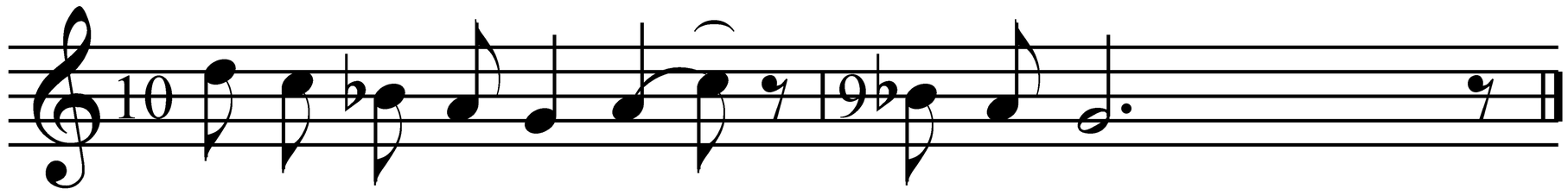

мі-си-ли ко-ро-вай сест-ри-ці.

А брат сестрицю розплітав,
Де ті оплітки подівав?
Попускав оплітки на ріки,
Розплели косоньку навіки.

- Не їдь, Галюню, з бабами,
Да останься з нами, з дівками,
Ми тобі косоньку заплетемо,
Ми тебе до себе приймемо.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

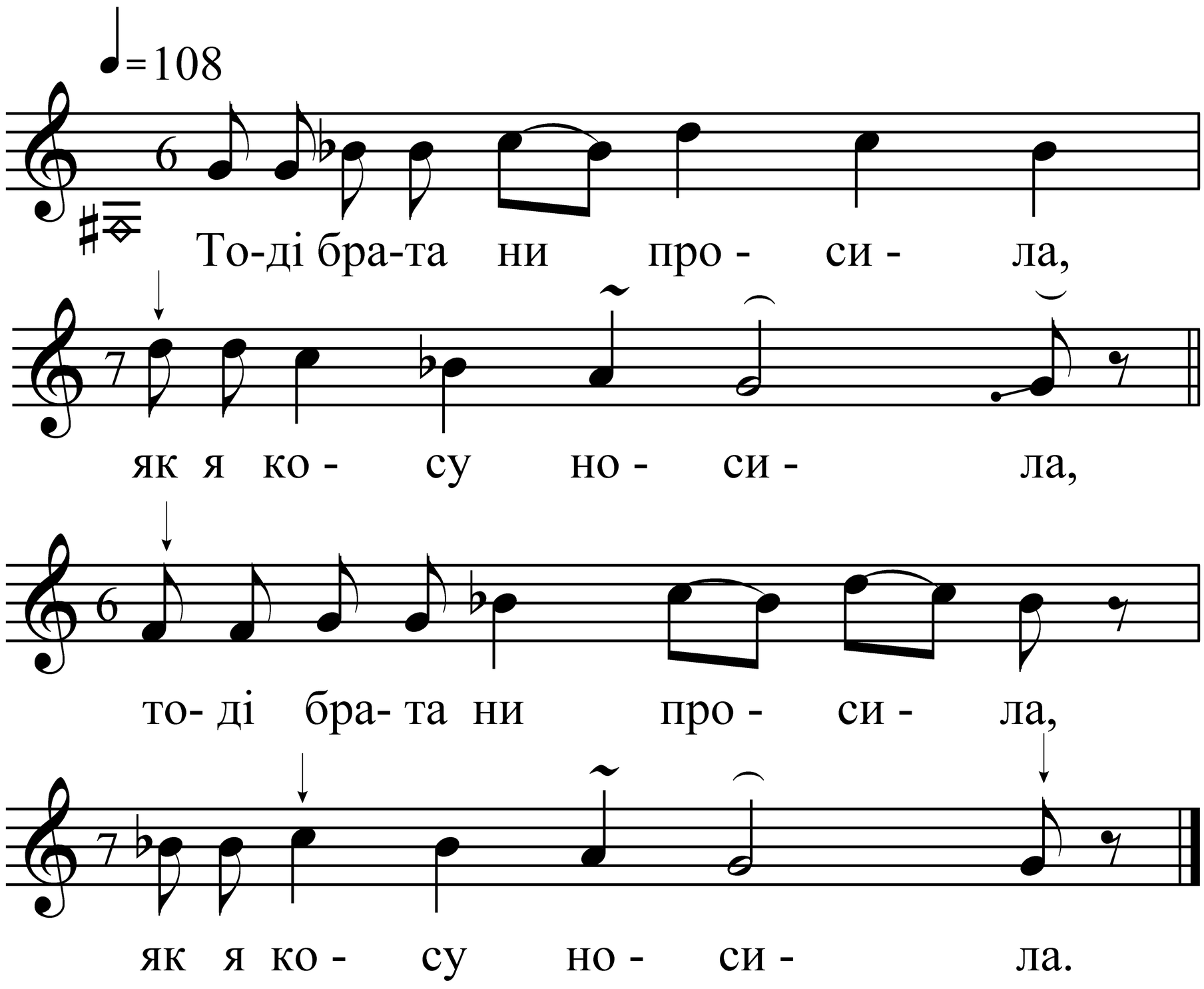

Теперечка брата прошу:
розплети, брате, косу.

Розплітали - потомилися,
Чорні очки надивилися.

Як не буде заплати,
Будем назад заплітати.

Було в свати не ходити,
Як нема чим заплатити.

Було грошей заробити,
Щоб було чим заплатити.

Питалася мати дочки:
- Чи горіли хороше свічки?

- Ой горіли, палали,
Як нам руки в’язали.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

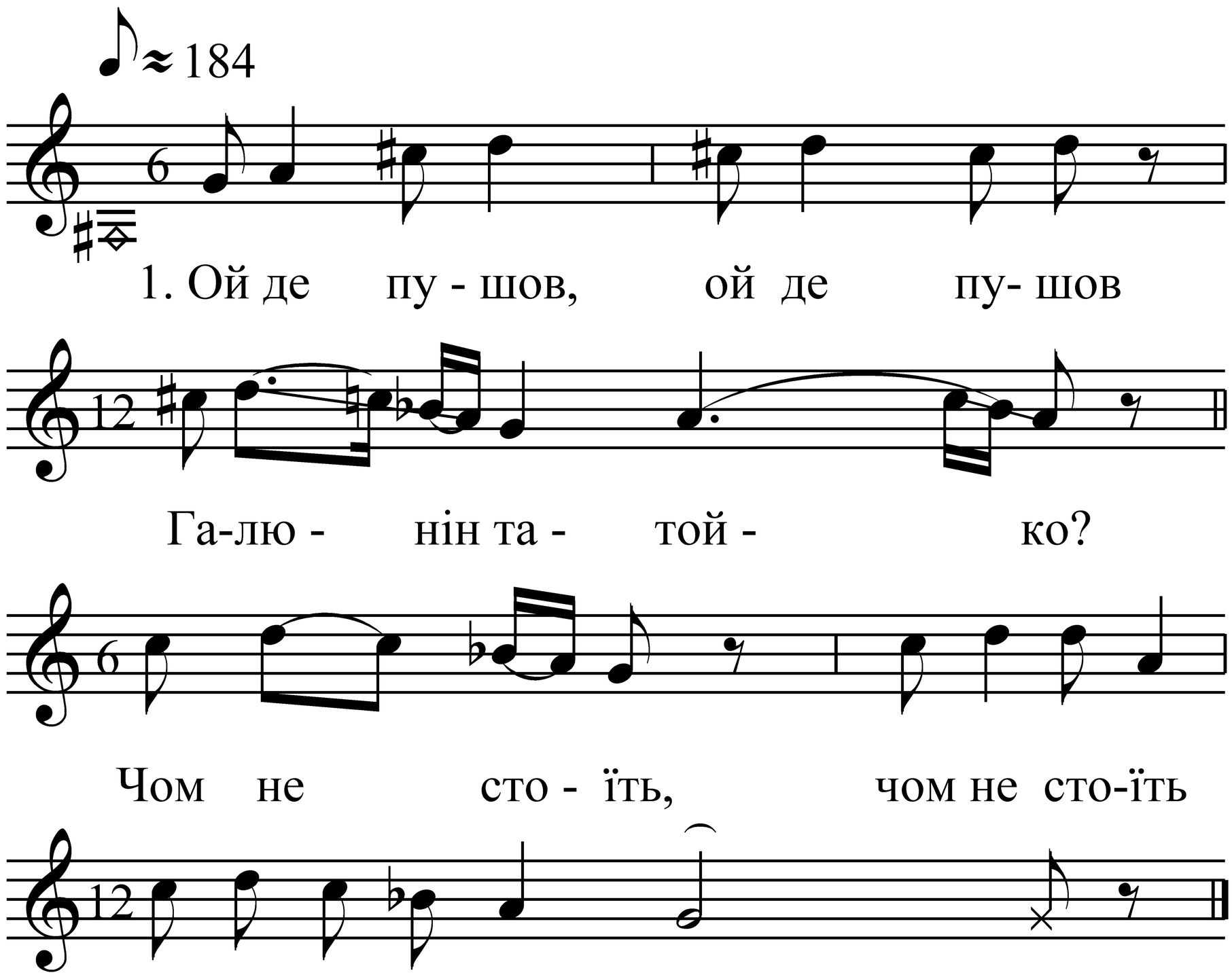

Ой де пушов, ой де пушов Галюнін татойко?
Чом не стоїть, чом не стоїть в Галюні за плечим[а]?

Чом не стоїть, чом не стоїть в Галюні за плечима?
Чом не держить, чом не держить тройчастої свічк[и]?

Ой де пушла, ой де пушла Галюніна матюнка?
Чом не стоїть, чом не стоїть в Галюні за плечим[а]?

Чом не стоїть, чом не стоїть в Галюні за плечима?
Чом не маже, чом не маже русої коси мед[ом]?

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

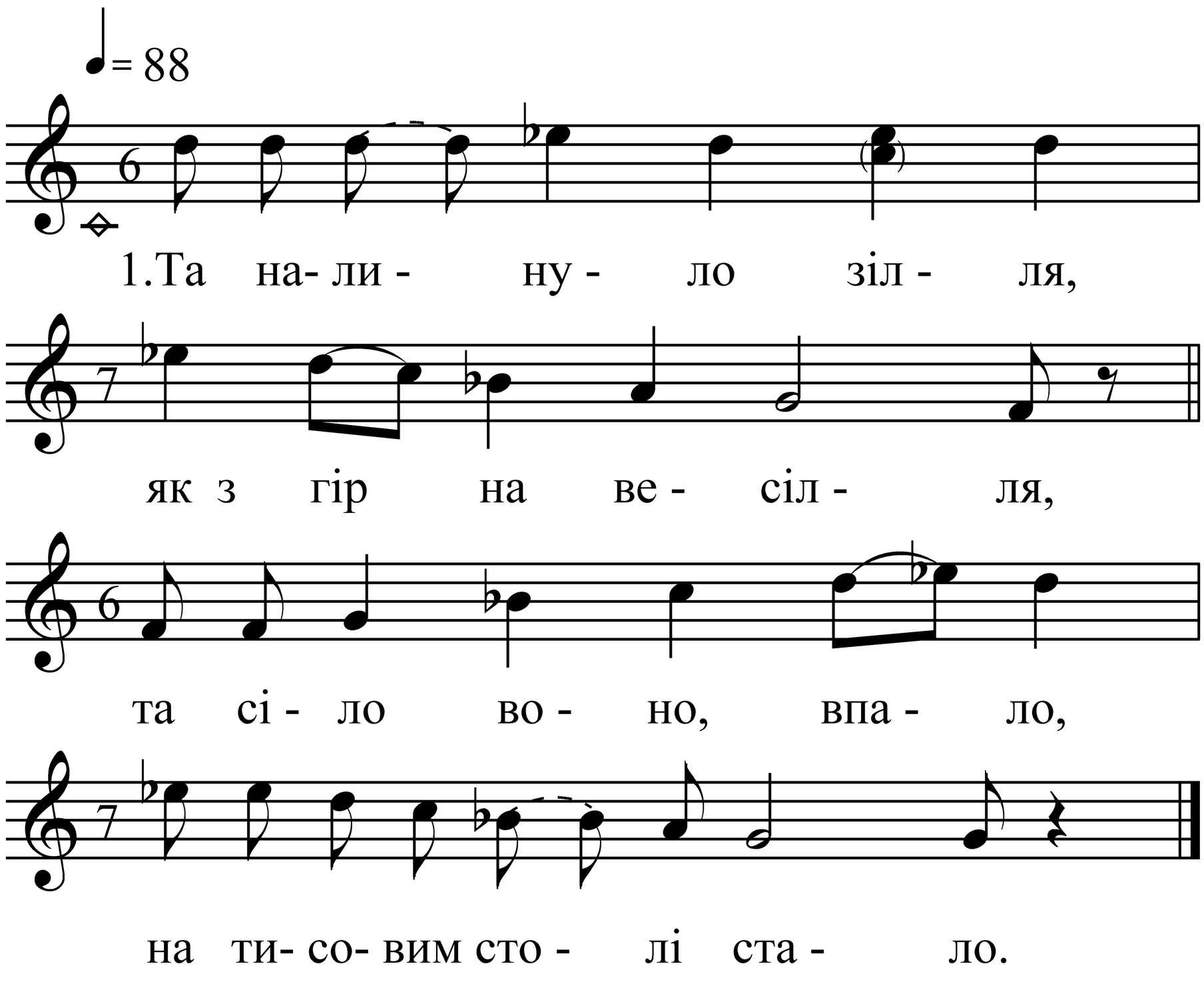

Та налинуло зілля, як з гір на весілля,
Та сіло воно, впало, на тисовим столі стало.

На тисовим столі стало, перед господарами.
На тисовим столі стало, перед господарами.

- Статечні господарі, одгадайте, що за зілля?
- Ой ми старий розум маєм, цього зілля не вгадаєм.

Та налинуло зілля, як з гір на весілля,
Да сіло воно, впало, на тисовим столі стало.

На тисовим столі стало, перед гостойками:
- Статечнії гостоньки, одгадайте, що за зілля?

- Ой ми старий розум маєм, цього зілля не вгадаєм.
Ой ми старий розум маєм, цього зілля не вгадаєм.

Та налинуло зілля, як з гір на весілля.
Та налинуло зілля, як з гір на весілля.

Да сіло воно, впало, на тисовим столі стало.
На тисовим столі стало, перед молодятами.

- Статечні молодята, одгадайте, що за зілля?
- Ми молодий розум маєм, цеє зілля одгадаєм.

- Цеє зілля одгадаєм, святий короваю.
Цеє зілля одгадаєм, святий короваю.

- Дай нам, Боже, розпочати та й на мирі роздати
По Росії, по Вкраїні, по всій нашій родині.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

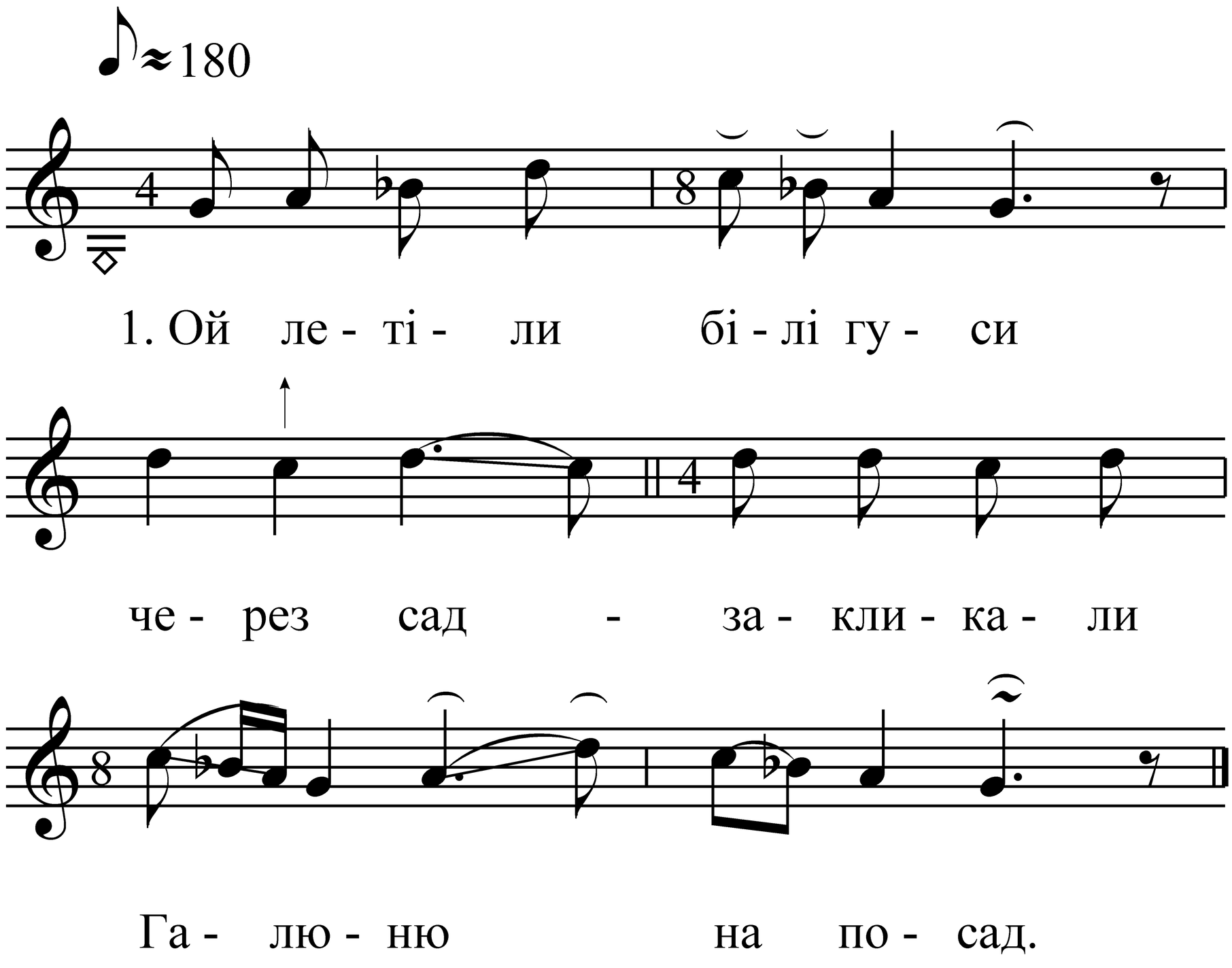

Ой летіли білі гуси через сад -
Закликали Галюню на посад.

- Ходи, ходи, Галюню, із нами,
Дамо тобі віночок з перлами.

- Ой не мушу, білі гуси, не мушу,
Полюбила Іванка, як душу.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

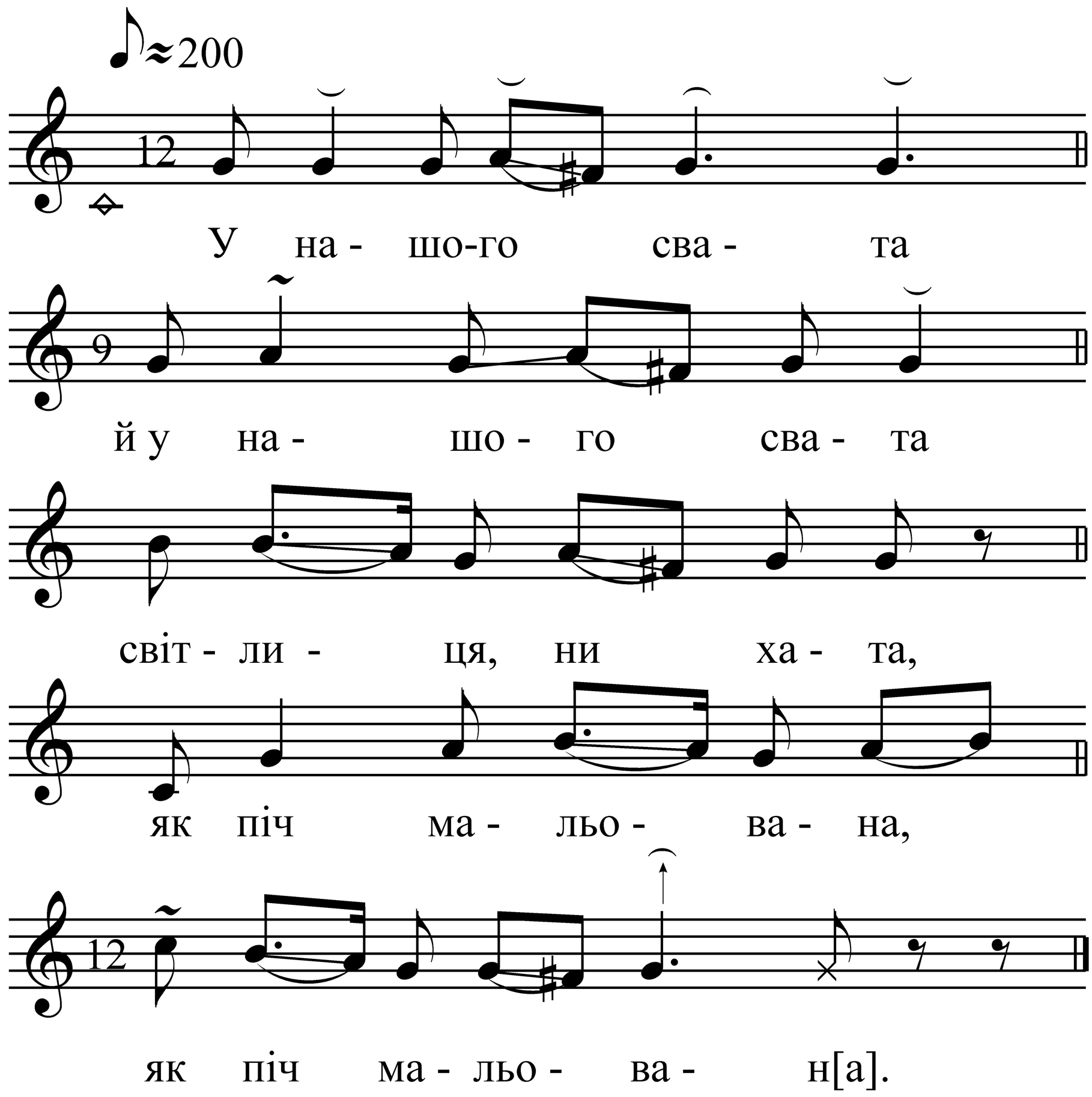

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

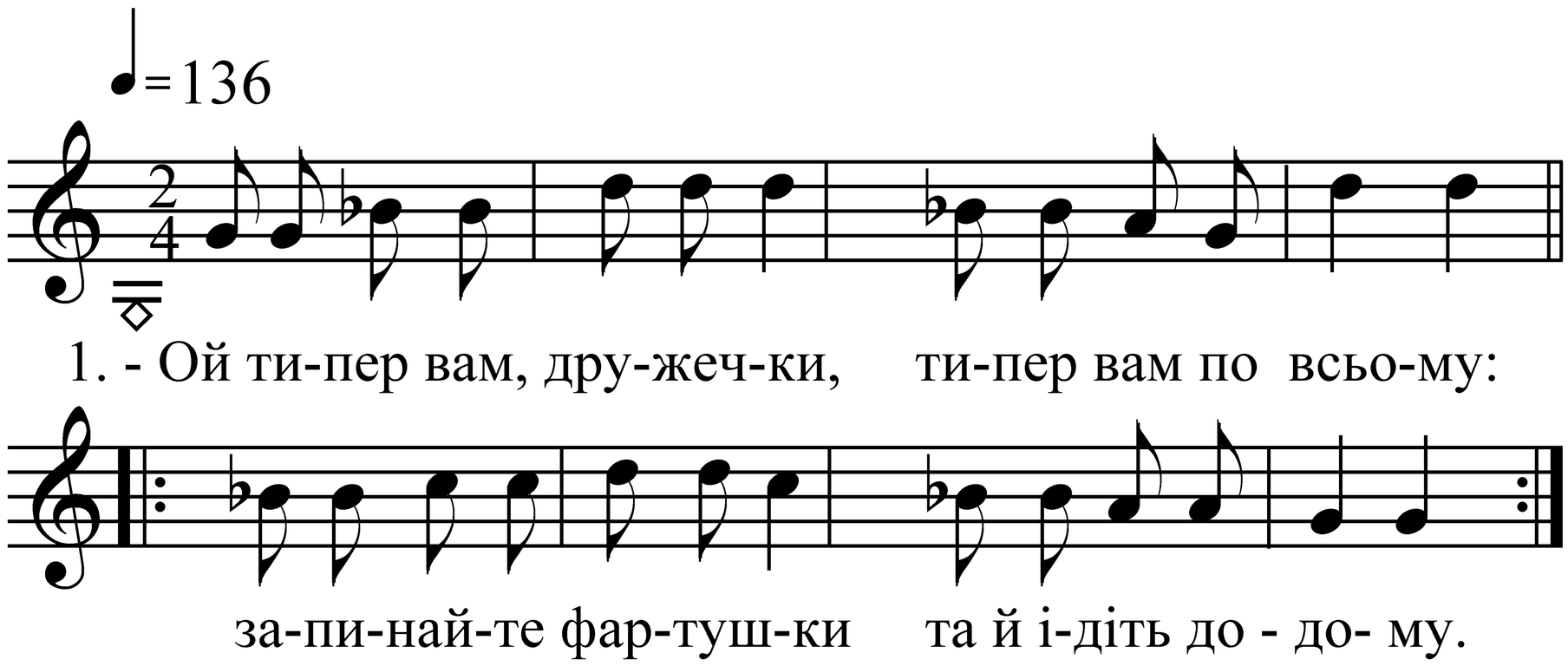

- Вийди, мати, подивись, що ми тобі привили:
Чи корову, чи теля, чи до хати крутиля.

- Привили, привили міщаночку з міста,
Що не вміє замісити гричаного тіста.

- А я його не місила, а місила мати,
Як укусиш гричаника - під зубами знати.

Записано від Мельничук Н. С.
(смт Рожище)

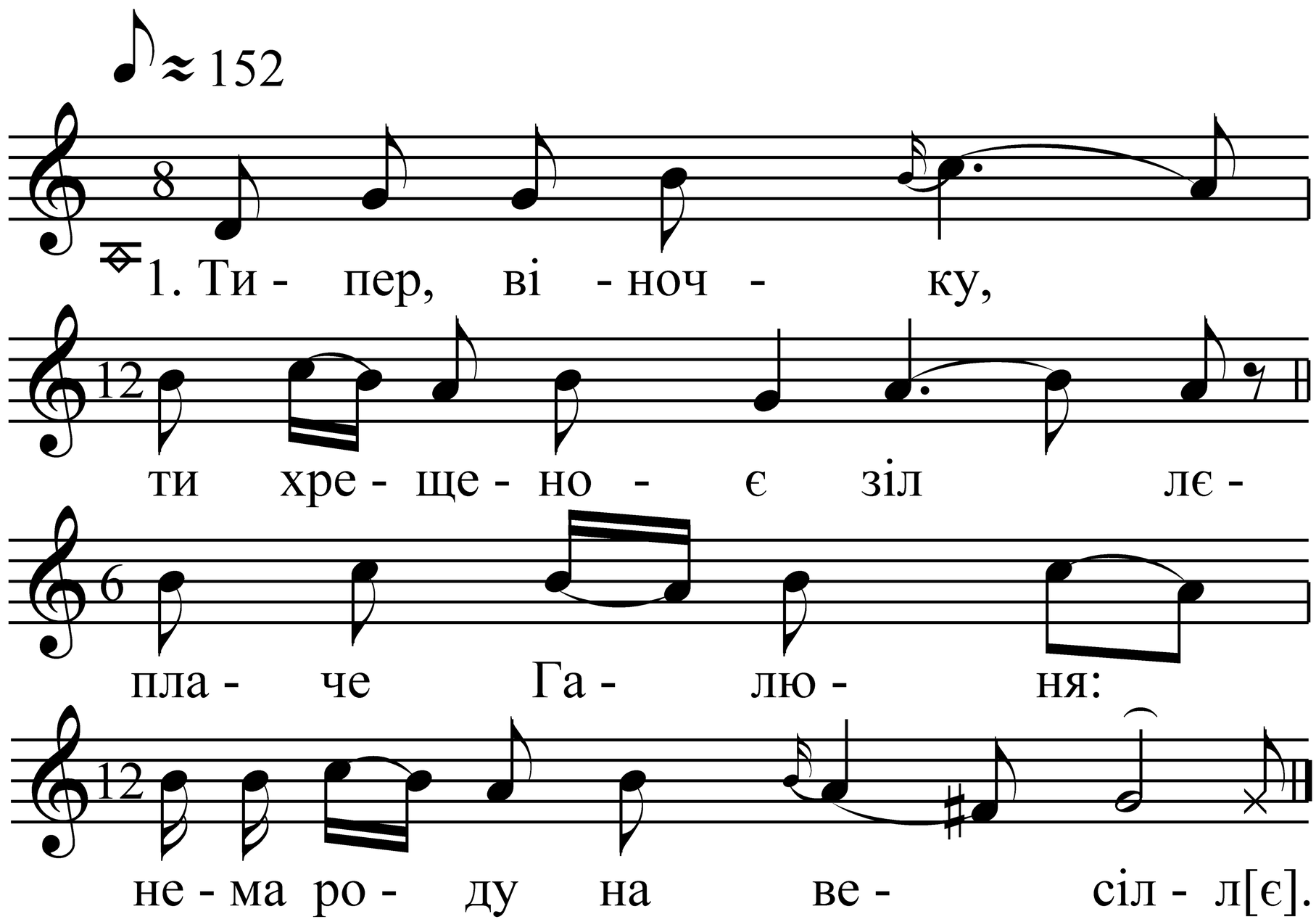

Типер, віночку, ти хрещеноє зіллє -
Плаче Галюня: нема роду на весіл[лє].

Треба батеньку соколонька найняти,
Тра’ соколоньку на крілечку напісат[и].

Тра’ соколоньку на крілечку напісати -
Тра’ соколонька по родину послат[и].

Прилетів сокіл до родиноньки на двір,
Сів на яворі, на високім дерев[і].

Вийшла родина соколонька ганяти,
Він її дає дрібні лести читат[и].

Він її дає дрібні лести читати,
А слугам каже коникі запрягат[и].

А слугам каже коникі запрягати,
Щоб до Галюні на коровай застат[и].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

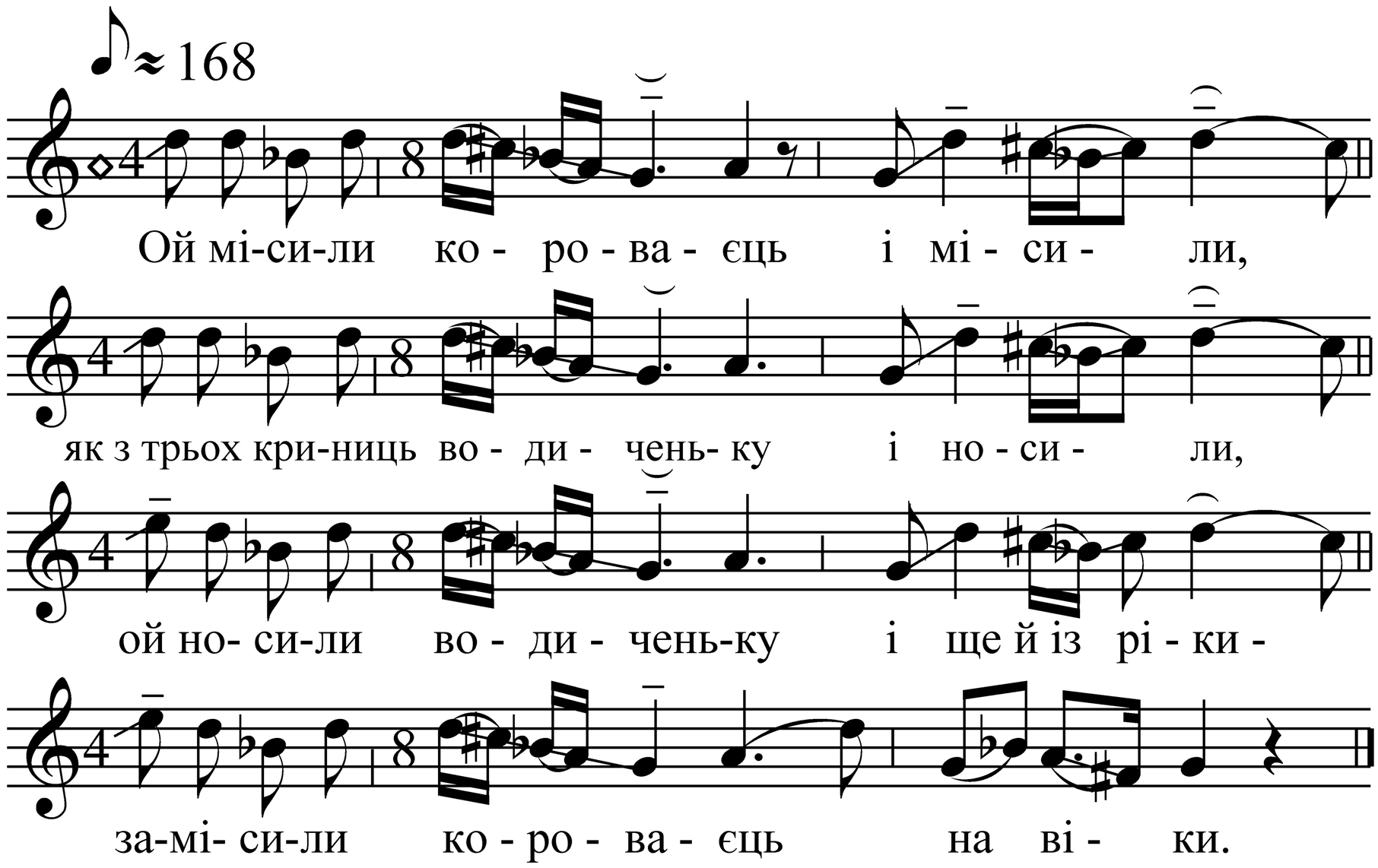

Ой погнала Галюнюня і на росу,
Як приїхав Федюнюньо і по косу:
- Жени-жени, Галюнюньо, із роси,
Бо приїхав Федюнюньо до коси.

Ой як загули янголи і у небі -
Як збудили матюнку і у гробі.
- Ой уставай, матюнко, і до столу,
Ведуть твою дитеноньку і до шлюбу.
- Ой не встану, доненько, і не встану,
Прикипіли білі ручки і до стану,
Йа смачнії устонька і до зубів,
Йа білії плеченьки і до доски,
Не бачила і не буду своєй дочки.
Вже й поросла на могилі у мене трава -
Ой нехай же виряжає й родина.

- Лети-лети, соколоньку, і вище всіх,
Йа занеси вісточку наперед всіх.
Нехай вийде матюнка і з калачем,
Звінчалася її дочка і з паничем.
Ой не так і з паничем - і з мужичком,
Йа зв'язав ті білі ручкі і рушничком.
Ой якій же той рушничок і велікій,
Йа зв'язав ті білі ручкі і навікі.

Приїхала матюнка в перезве,
Наставили горілоньки і, як воде,
Насипали перчику і, як піску,
Ото тобі, матюнко, ой за дочку.

Ой а братік матюнкі і пітає:
- Ой чи давно, матюнко, і світає?
- Ой йа давно, сеноньку, і давно світ,
Нема тваї састронькі і тілько її слід.
Ой десь чути голосочок і там її,
У чужого батенька й на дворі.

- Не княжися, Надюнюню, і не княжися,
Йа відчини оконечко і подивися,
Шо твій Федюнюньо і на дворі,
Йа він сидить молоденький і на коні,
Йа під ним же коничок і вороний,
Йа він сидить на конику і молодий.

- Ой я тебе, дружбонько, і пітаю:
Ой чи дасиш йа ти мені і короваю?
Як ти мені короваю і не даси,
То ж я тебе у долині і перепіню,
То я тебе з коника і зсажу,
Ой я ж тобі соромоньку і нароблю.

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

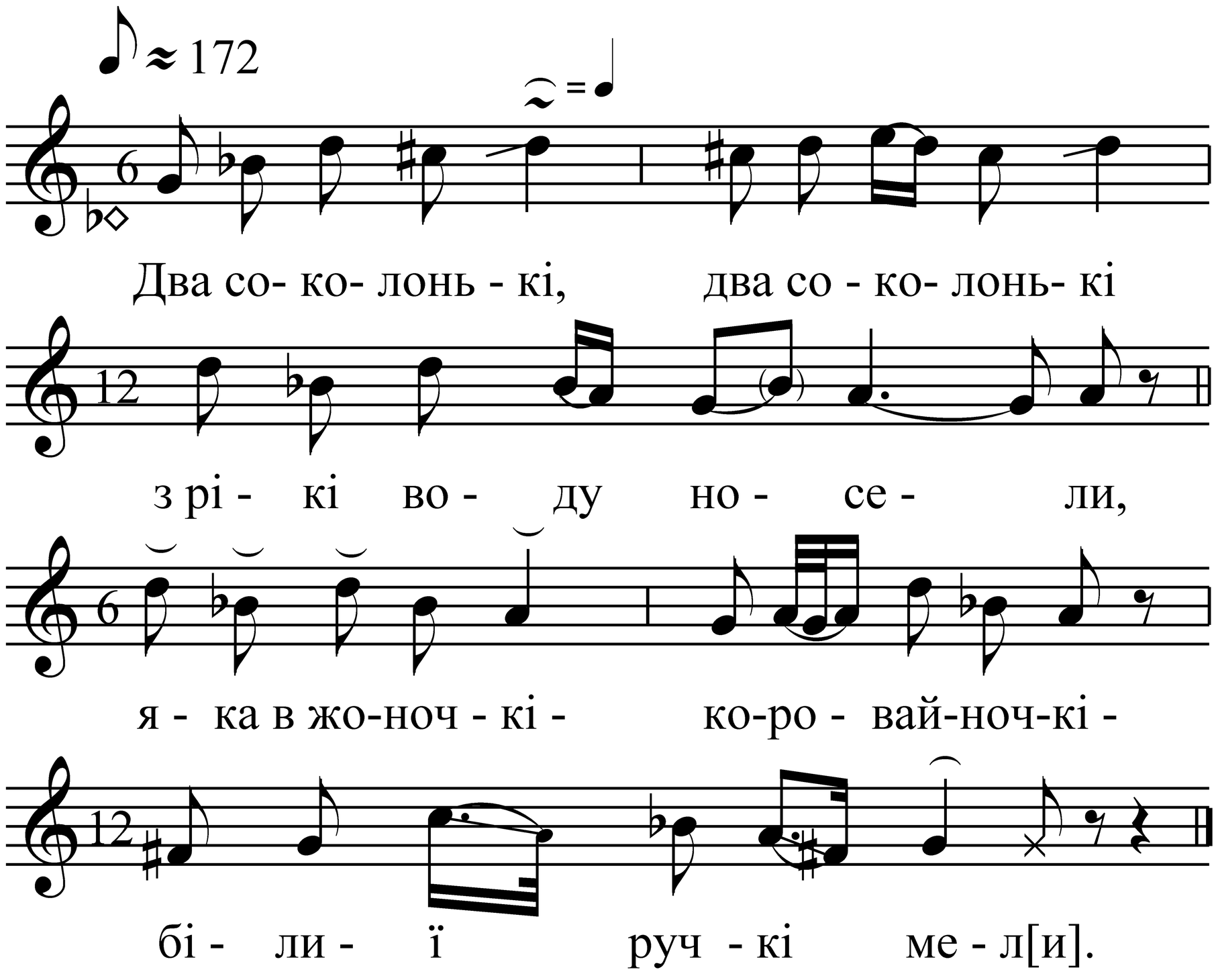

- Ой чи рада ти, моя матюнко, мойому прибуванню?
Ой як же не рад, то й вертай назад чужую дитиноньк[у].

- Ой рада ж бо я, ти мій синоньку, ще як ти й уродився,
Тепер радніша, ще й веселіша, що ти вже й оженивс[я].

Ой як загуло три соколоньки, на яворі сидячи -
Ой заплакало три рідних брати, на встречу в'їзджаюч[и].

- Ой була й у нас сестра Галюня, як була, так і не була, -
Звили віночок з трьох ягодочок, з червоної калин[и].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

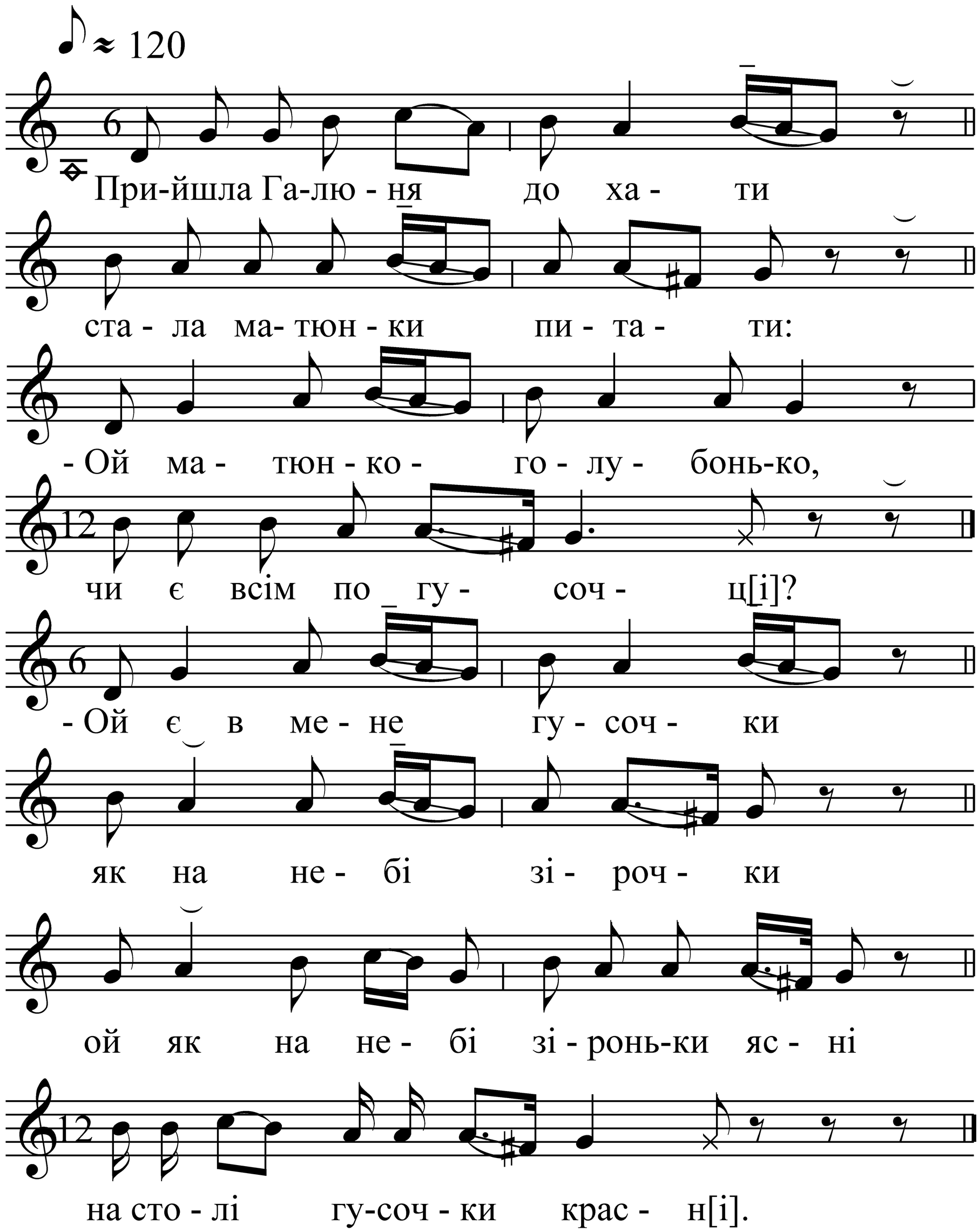

Пливе качечка по річці -
Плаче матюнка по дочці,
Що годовала, одягала - послуженьки немай[є].

Пливе качечка по річці -
Рада свекруха невістці,
Не одягала, не узувала - послуженьки дождал[а].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

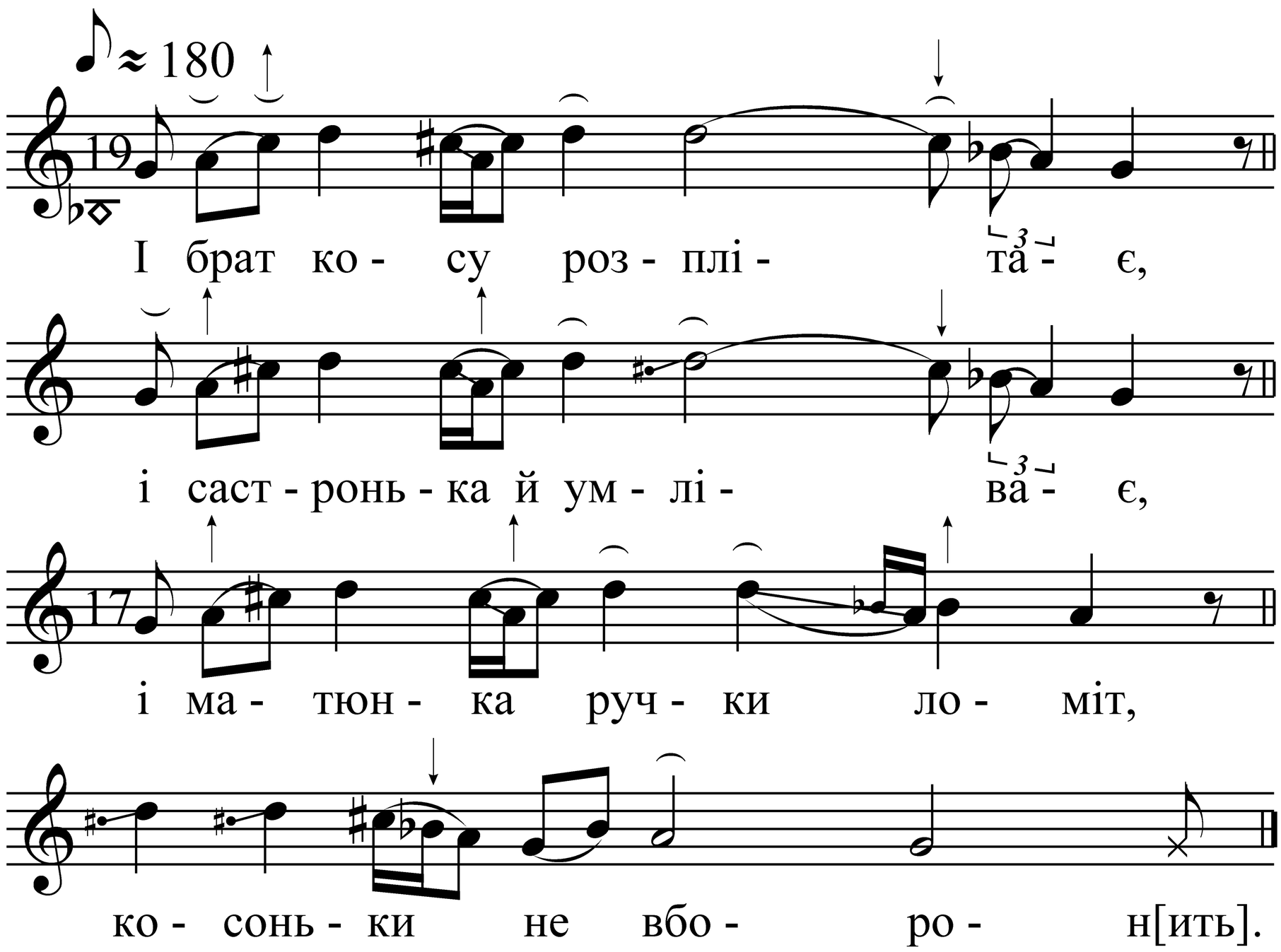

І ніхто не вгадає,
І що в нашім короваї:
І сім кіп яєць, дрожжей ґарнець -
Славний наш коровай.

І місила селяночка,
Йа з міста міщаночка:
Із Горохова горохівка -
То Федюньова жінк[а].

- Ви, свате, не мутіте
І нам за косу заплатіте,
І наша дівка молодая,
Її коса дорогай[я].

- Одчини, мати, ліску,
І привіз син невістку,
І висока, як ялена,
Червона, як кален[а].

- І братіку-намісничку,
І сядь собі на кріслечку,
І учися торговати,
І як сестру продавати,
І не дай сестри за гріш, за два,
І бо гріш не є сестра мела,
За столом, як кален[а].

І братічок, і татарін,
Продав свою сестроньку і задаром,
Як за косу русую і взяв шостак,
Йа білеє личенько оддав так.

І мати діти вітає,
І кожуха вивертає:
- І будьте, діти, багаті,
Як кожух волохат[ий].

І мати гостей виряджає,
І хорошенько научає:
- І їдьте, гості, дорогою,
І зеленою дубровою,
І з дороги не зблудіте,
І короваю не згубіте,
І бо в Васюні рід великий,
Щоб було чим обдарит[и].

- І щипай, мати, рожу,
Здіймай Матір Божу,
Давай дочці в руки,
Бо вона йде до свекрух[и].

- Вийди до нас, сама мати,
І невісточку вітати,
І вчора була наречона,
І йа вже тепер сі звінчона,
І вчора була, як день біла,
Йа тепер журба з’їл[а].

А ми попа піддурили
І черепками заплатили,
І піп думав, що то гроші -
То черепки хорош[і].

А наш дружба коровай крає
І золотий ножик має,
І срібную талірочку -
Обсилає родиночк[у].

- І крайте коровай, крайте,
І родоньку не минайте:
Од старшого до меншого -
Всім по дрібочці дайт[е].

Наш дружбонька вдався,
Сім літ не вмивався,
І йа восьмого року,
І пішов він до потоку,
І там його дружке вмели
Через ’слон підголел[и].

- Слідом, матінко, слідом
І з пшеничним хлібом,
І всенькою родиною
За своєю дитиной[ю].

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

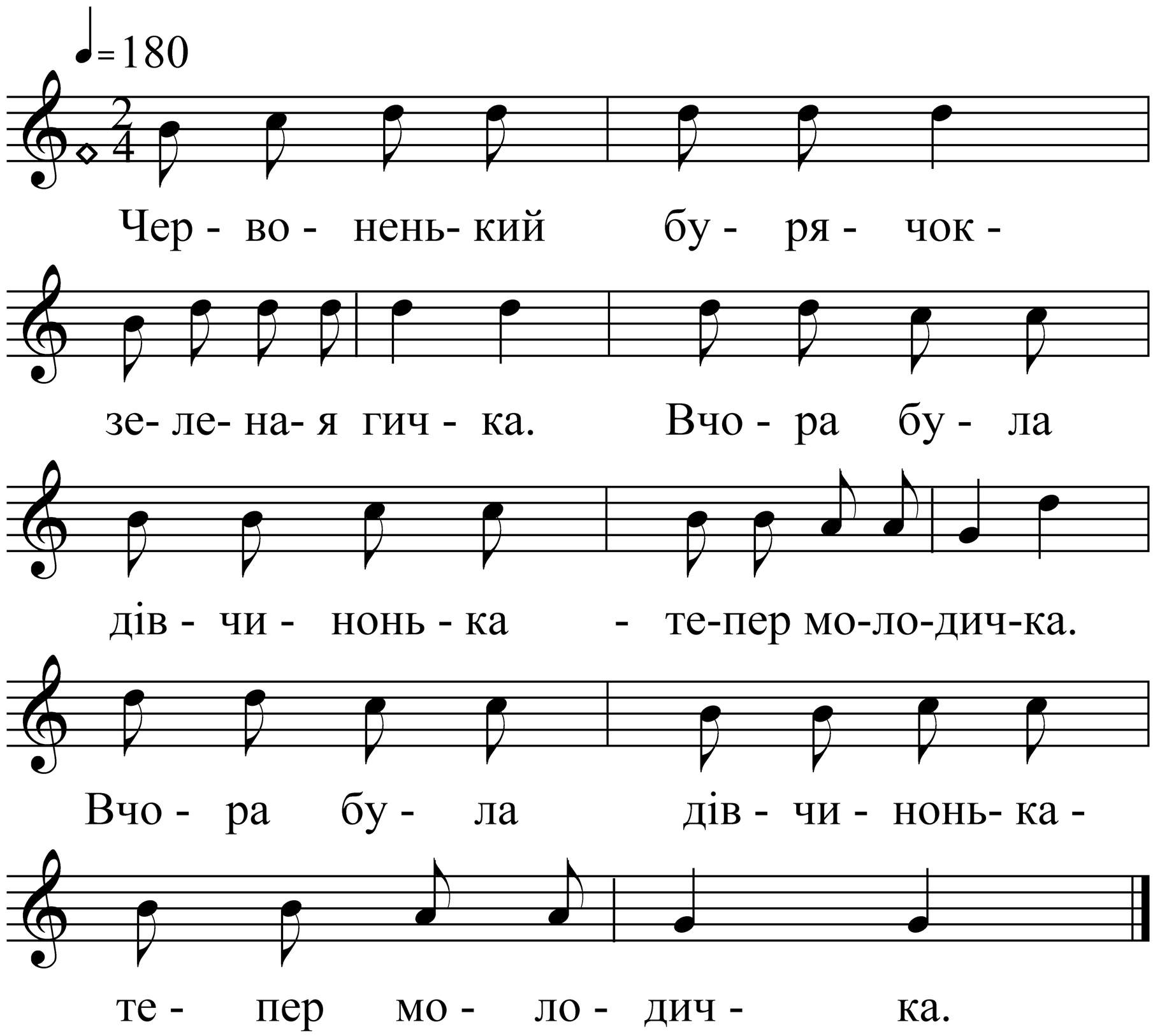

Записано від Гальчун А. А., Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

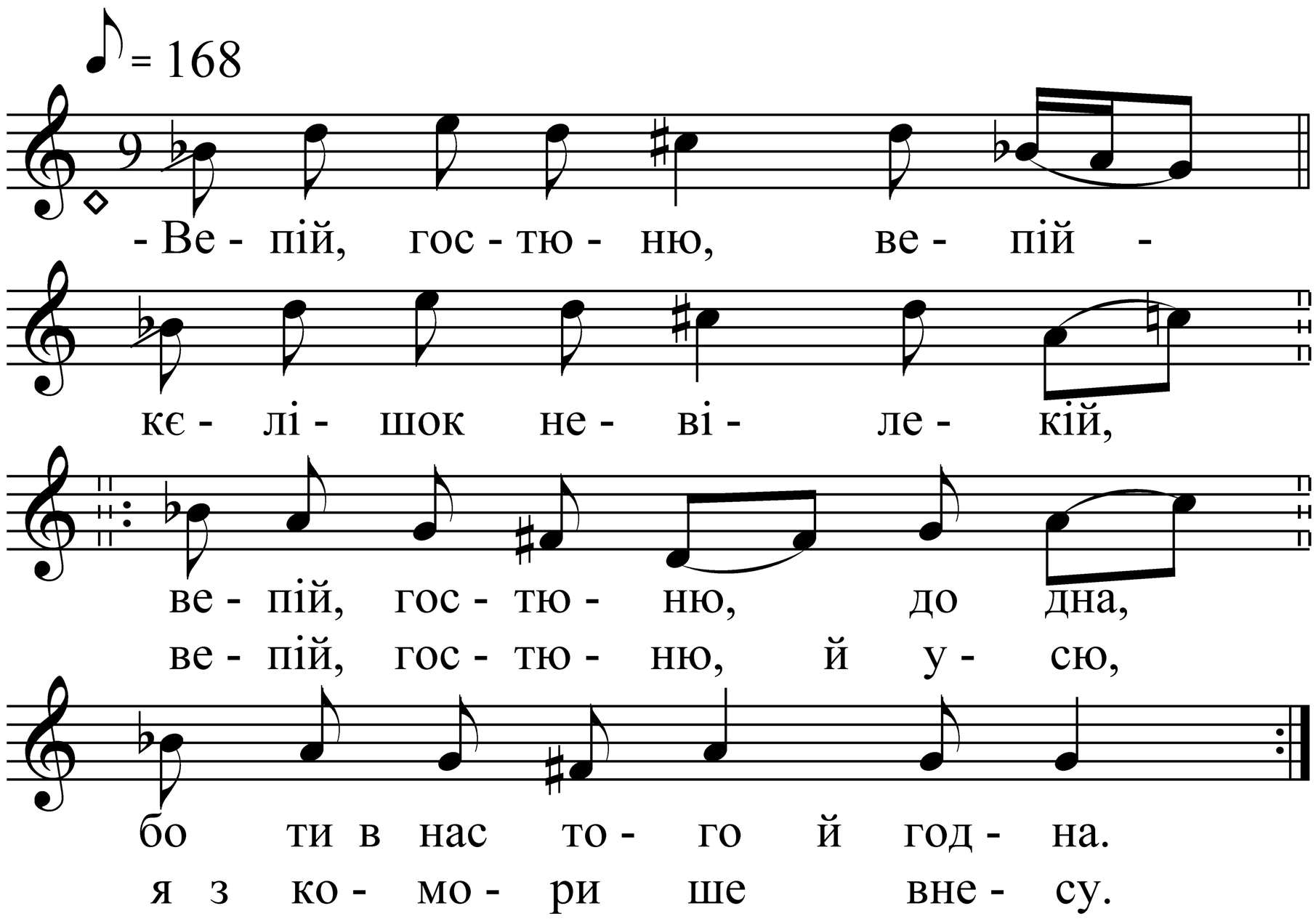

- Ме гості - не п’янеці,
Вепіли по шкляночці,
Вепіли, закусели,
Бо ви нас попросели.

Й у в нашого свата -
Каленова хата,
Йа сіни березові -
Гостоньки тверезії.

- То ж ме вас дожидали,
То ж ме вас виглядали,
Чорного вола вбели,
Напекле, наварели,
Чорного, рогатого,
Ме роду богатого.

- А ме вас не просели,
Щоб ве нам вола вбели,
Було свіню колоти,
Бо свіня - без роботи.

Записано від Гальчун А. А.,
Хамежук О. М.
(с. Хорів Локачинського р-ну)

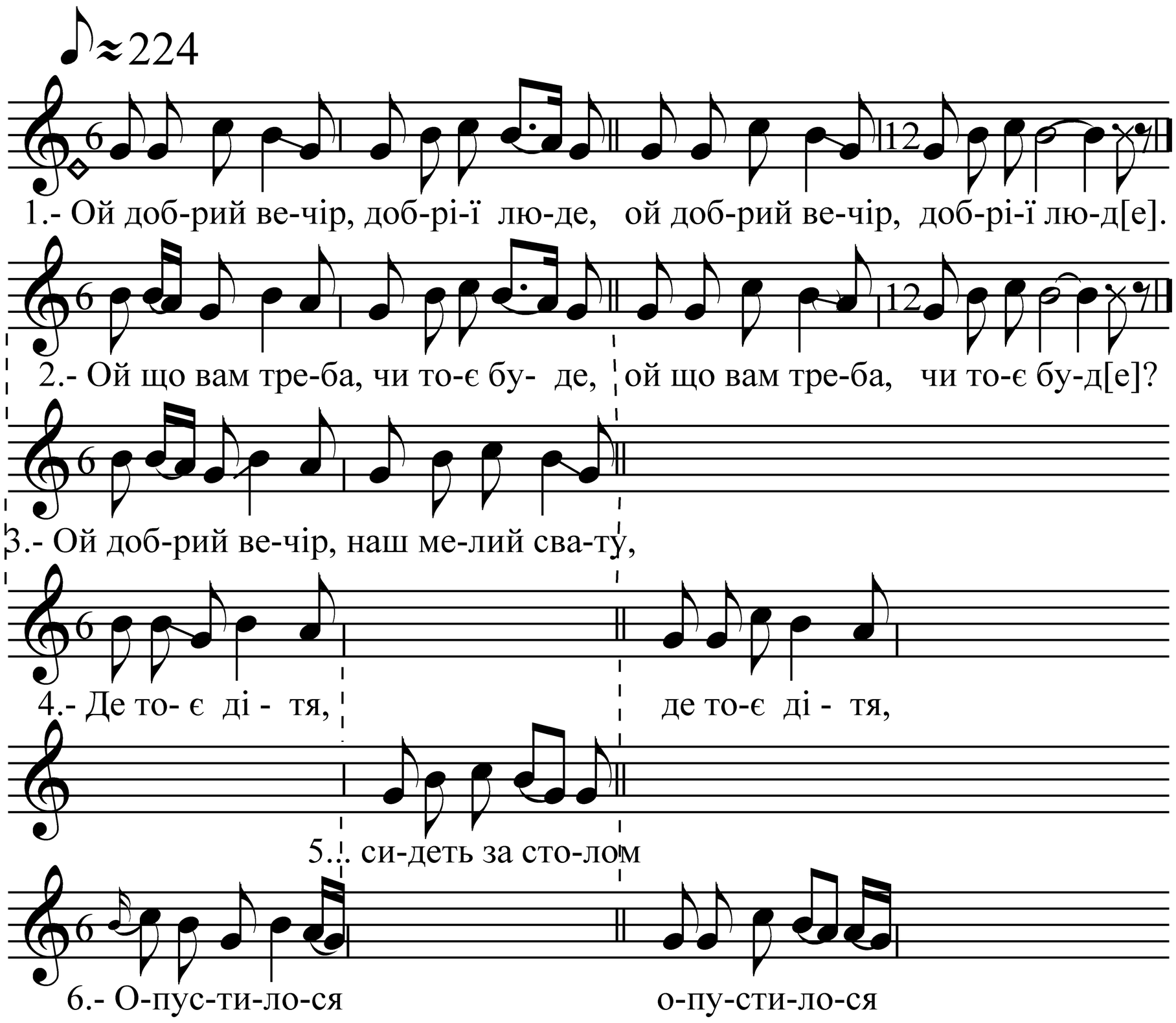

- Ой добрий вечір, добрії люде,
  Ой добрий вечір, добрії люд[е].

- Ой що вам треба, чи тоє буде,
  Ой що вам треба, чи тоє буд[е]?

- Ой добрий вечір, наш мелий свату,
  Ой добрий вечір, наш мелий сват[у].

- Де тоє дітя, що нам узяти,
  Де тоє дітя, що нам узят[и]?

- Ой тоє дітя сидеть за столом,
  Ой тоє дітя сидеть за стол[ом].

- Опустилося русим волосом,
  Опустилося русим волос[ом].

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

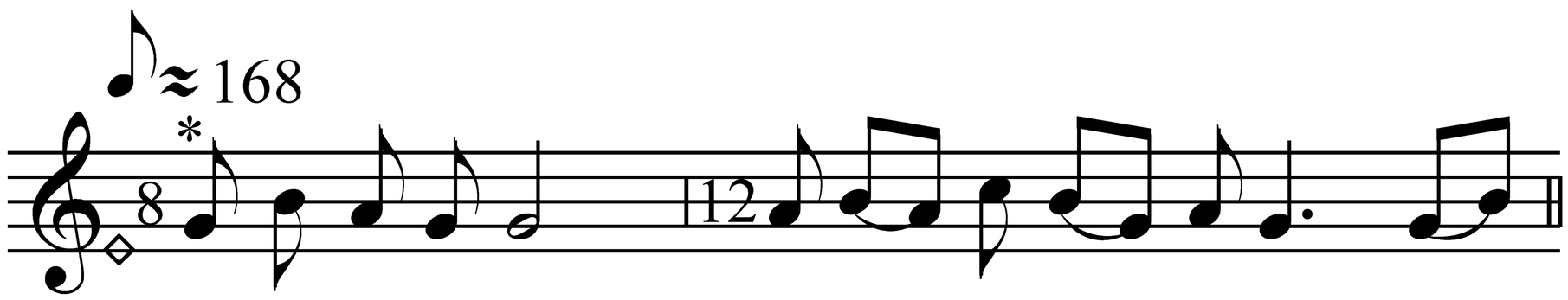

1. Пе-ред по-ро-гом ши-ро- ка- я до-ле - на.

Пе-ред по-ро-гом ши-ро-ка-я до-ле- на.

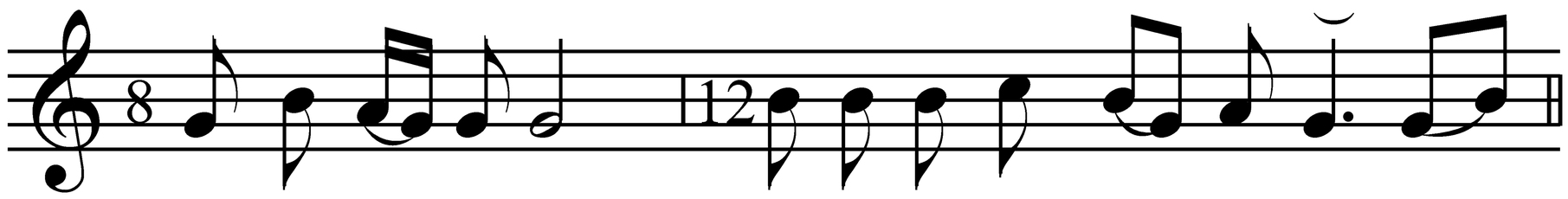

2. По тій до-ле-ні мо-ло-да доч-ка хо-ди - ла.

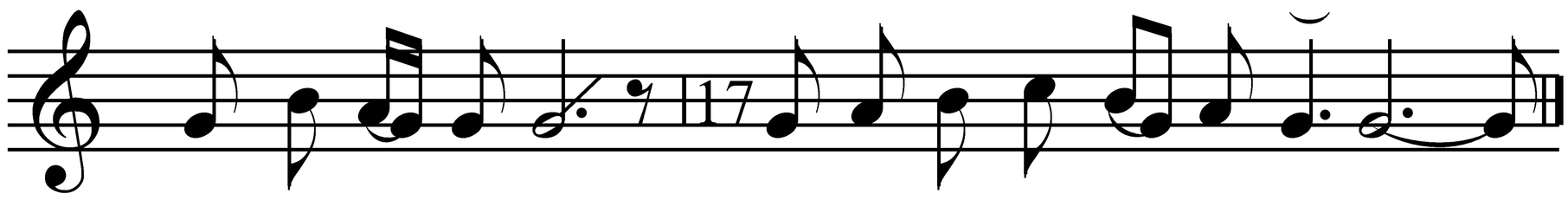

По тій до-ле-ні мо-ло-да доч-ка хо-ди-ла.

Перед порогом широкая долена.

По тій долені молода дочка ходила.

З низьким поклоном свого батейка просила.

- Ой не дай, не дай, те, мій батейку, сьой рочок.

- Нехай я сходю із рутойке віночок.

* Третя і четверта строфи співаються як друга, п’ята як перша.

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

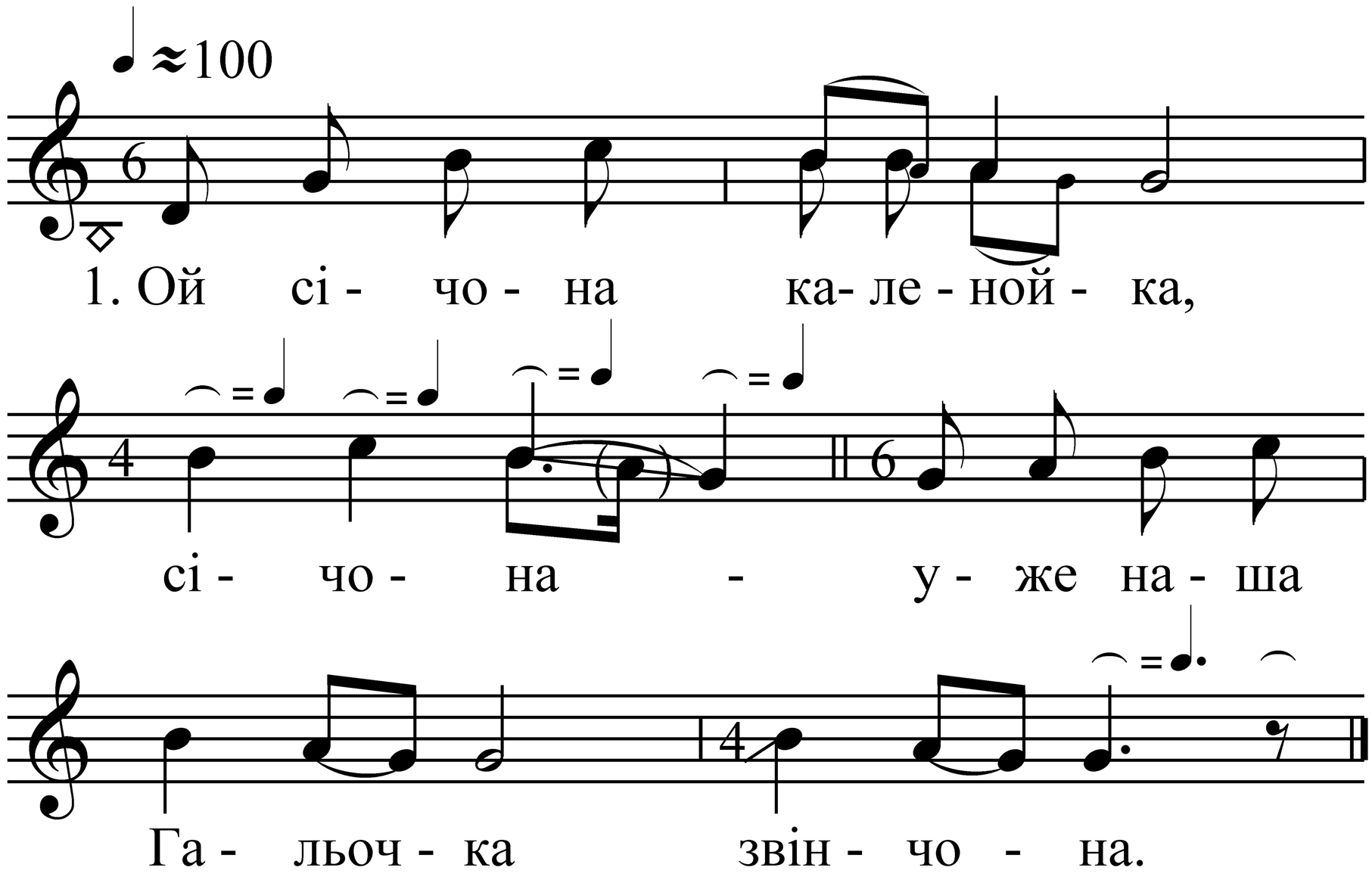

Ой січона каленойка, січона -
Уже наша Гальочка звінчона.

Ой січона каленойка сікачем -
Ой звінчона Гальочка з паничем.

Ой ни з яким паничем - з парубком,
Ой зв’язале рученьки рушником.

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

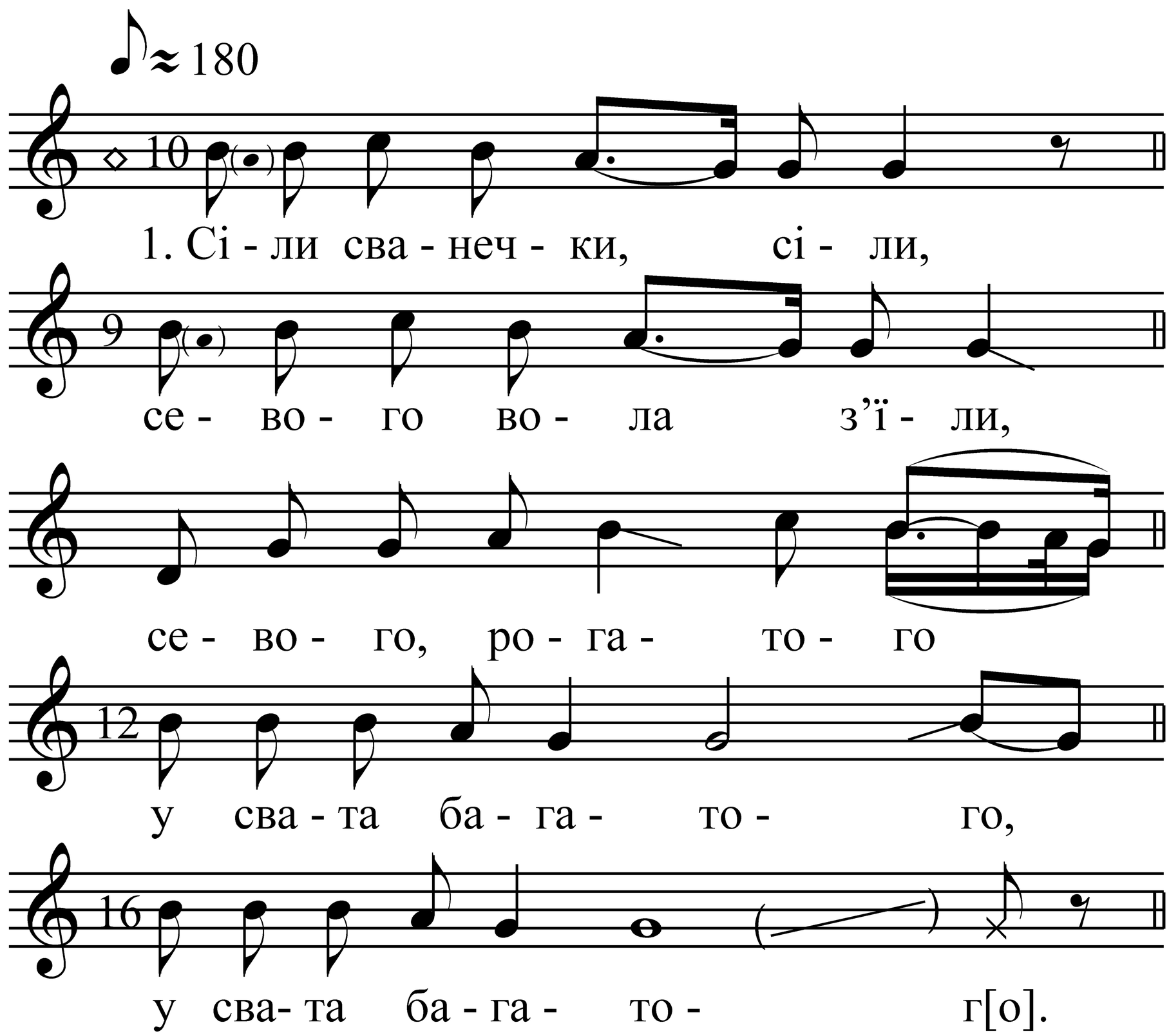

Сіли сванечки, сіли
Севого вола з'їли,
Севого, рогатого
У свата багатого,
У свата багатог[о].

Сванечки, живітеся,
На нас ни дивітеся,
Бо ме у своїй хаті,
То ж ме вас попрохати,
То ж ме вас попрохат[и].

У нашого свата,
У нашого свата
З калени і хата,
А двері дубовії,
Госточки хмельонії,
Госточки хмельоній[ї].

У городі жито,
У городі жито,
За городом просо,
А нам сванечкам
Молодесеньким
Погуляти хочеця,
Погуляти хочец[я].

Записано від фольклорного гурту
с. Велимче Ратнівського р-ну

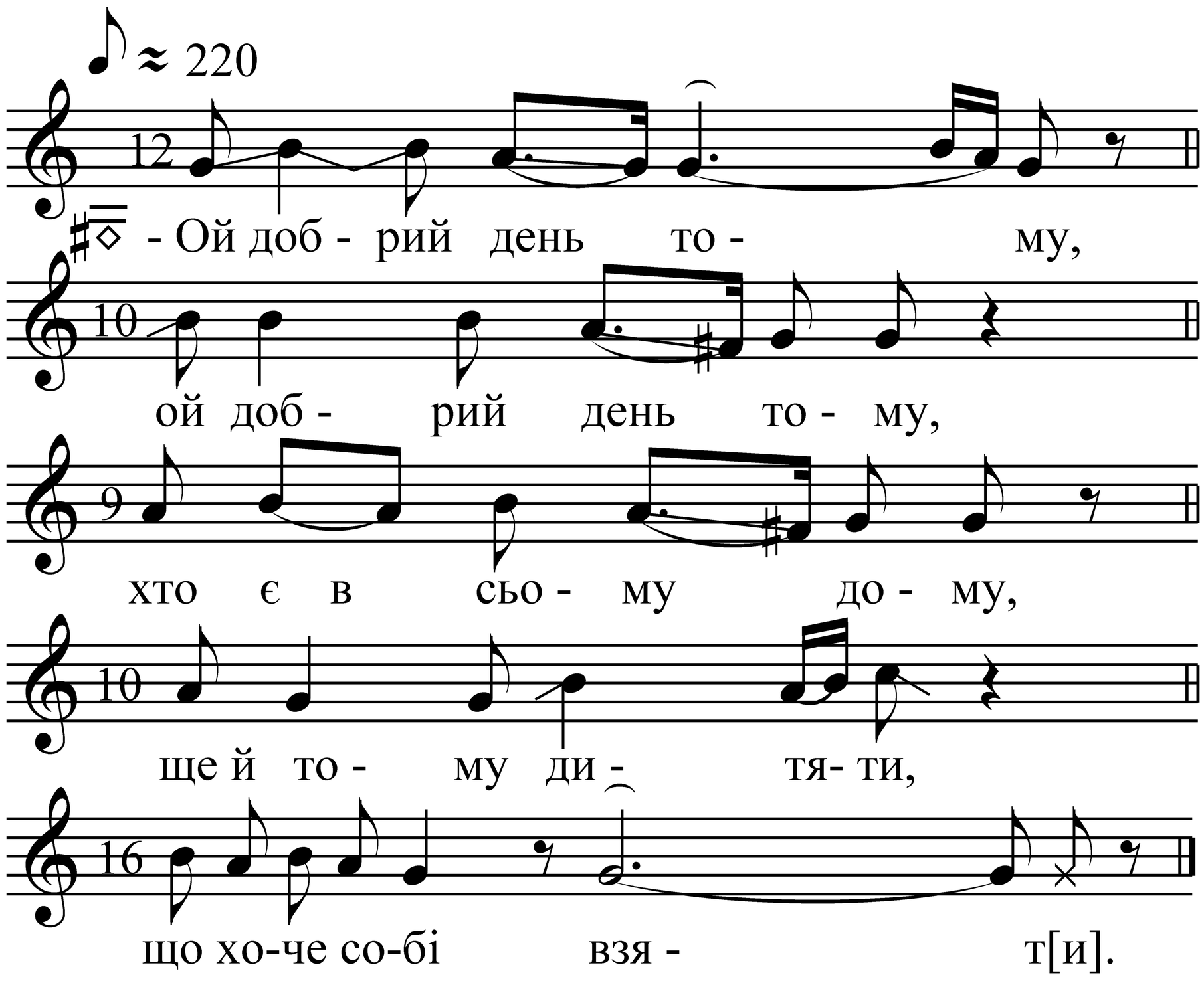

- Вбирай, мати, дочку,
В крамную сорочку
Ша в білую шубу,
Бо поїдем до шлюб[у].

- Давай, мати, масло,
Бо я корову пасла
На раннії росі,
Шоб була коса в крас[і].

На дворі терен тешуть,
Йа в хаті косу чешуть,
Вже терен й обтесали,
Вже косу й розчесал[и].

Куми просо молотять,
В хаті косу золотять,
Вже просо змолотили,
Вже косу золотил[и].

- Давай, мати, шубу,
Бо поїдем до шлюбу,
Досі нас ожидають,
Досі нас виглядай[ють].

- Виходьте, попи, з Риму,
Виносьте білу книгу,
Чорноє писаннячко -
Навіки вінчаннячк[о].

- Стрічай же нас, Боже,
На першім порозі,
На другім порозі,
На щасливій дороз[і].

Як ми до шлюбу ішли,
За нами вишні цвіли,
Як назад повертали,
То й червонії стал[и].

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

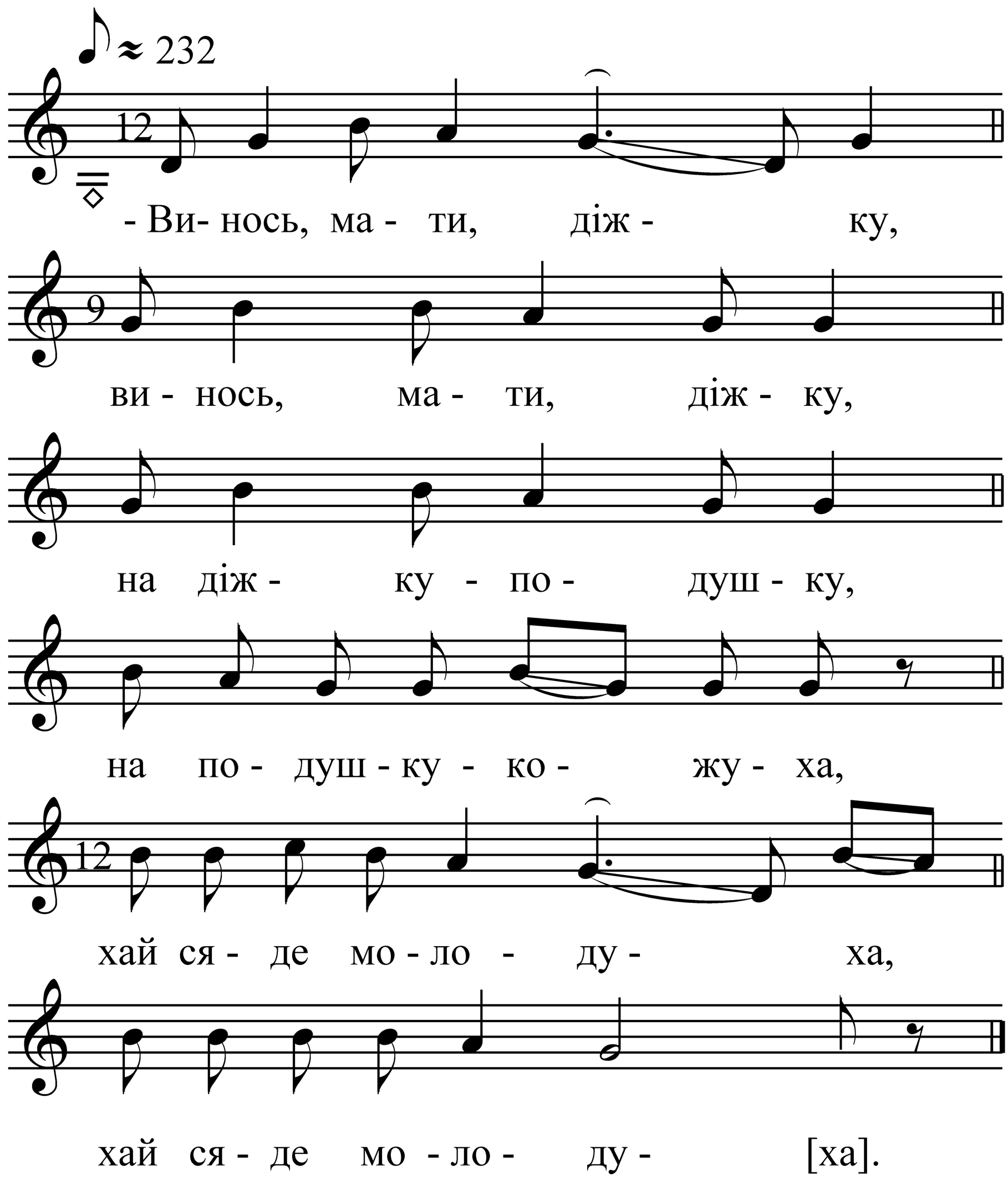

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

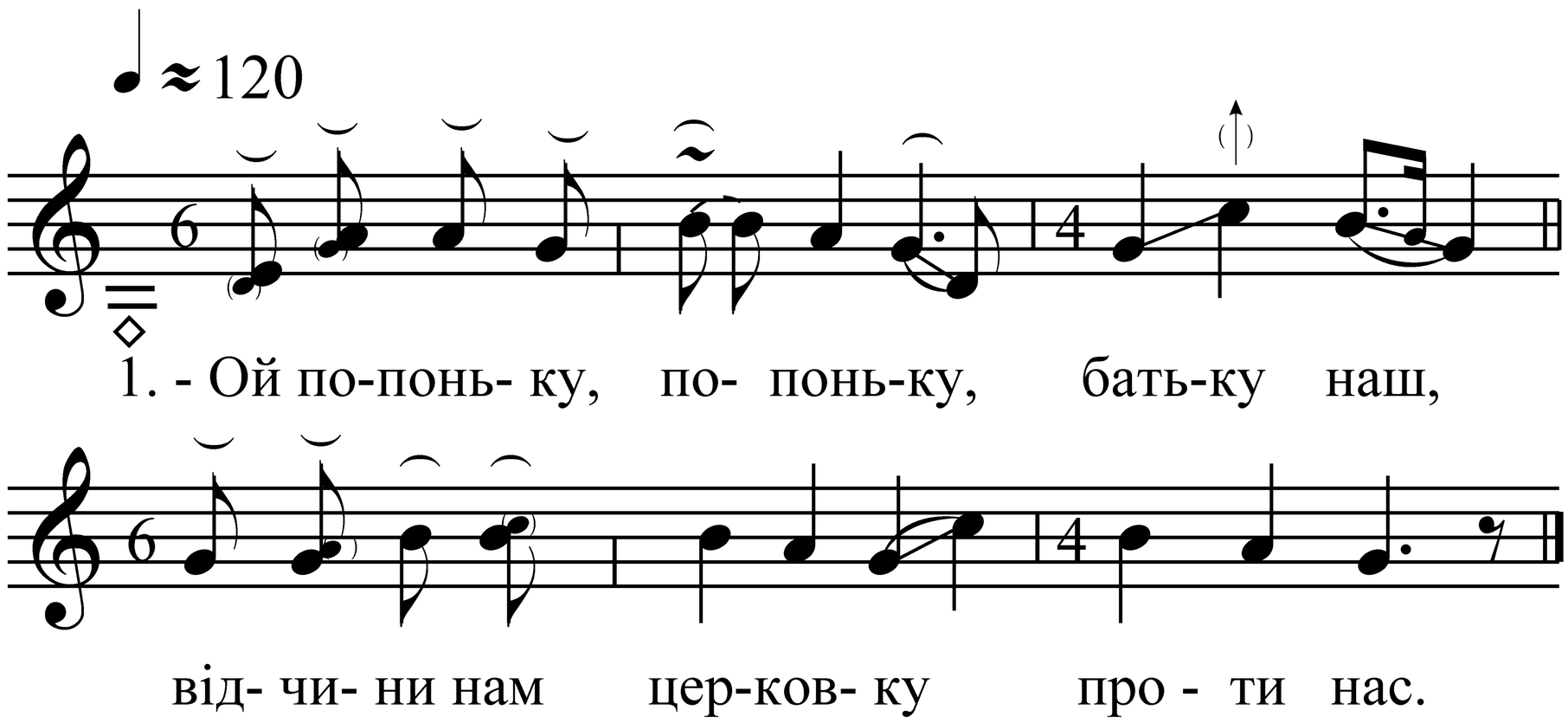

- Ой, попоньку, попоньку, батьку наш,
Відчини нам церковку проти нас.

- Відчини нам церковку ключами,
Звінчай наших діточок вінцями.

- Ой дорога, дороженька, січана,
Уже наша Ганнуся звінчана.

Ой летіли білі гуси через сад,
Закликали Ганнусю на посад.

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

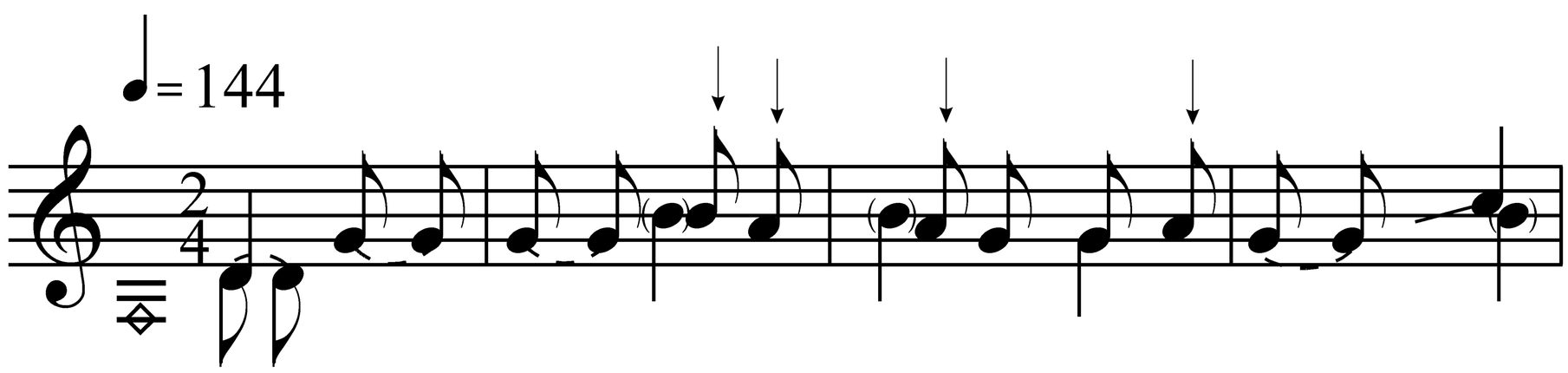

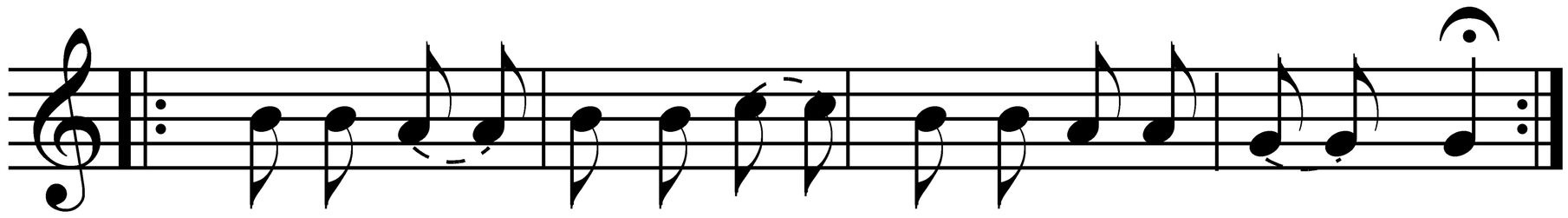

Ой що то за весілля, коли тільки один день,
А я собі молодая: гупа-гупа цілий день.

Ой що то за весілля, коли тільки два дні,
Якби було цілий тиждень, то й було б доладній.

Ой що ж мені за лишенько, що ж мені за скука:
Мати в запічку сидить - колише онука.

Ой в мене чоловік своєї хатини:
Іде жінка на весілля - поглядить дитини.

- Іди, жіночко, на весіллячко,
Іди пий і гуляй, і нікому не моргай.

Записано від Кузніцової Л. К.
(с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну)

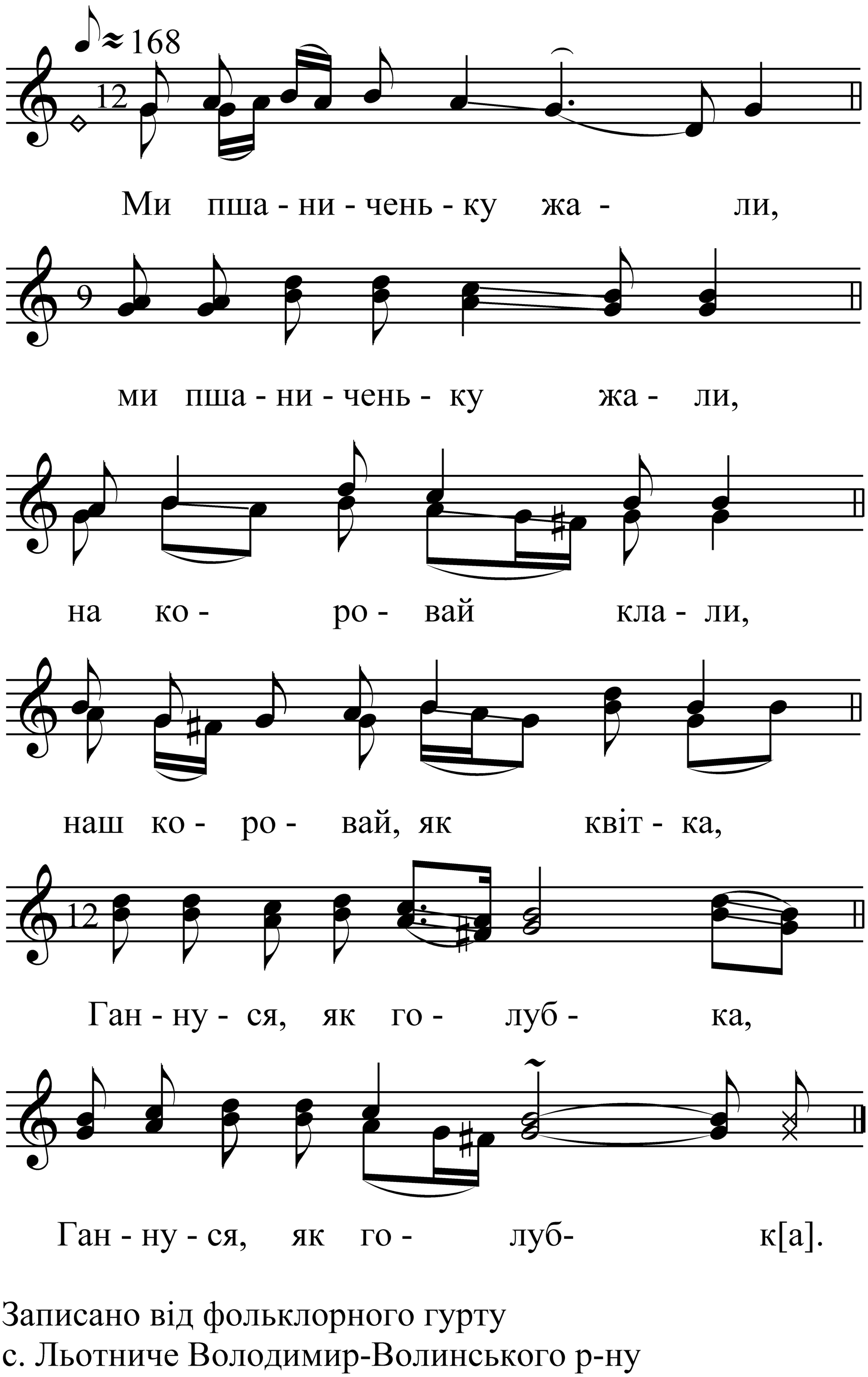

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

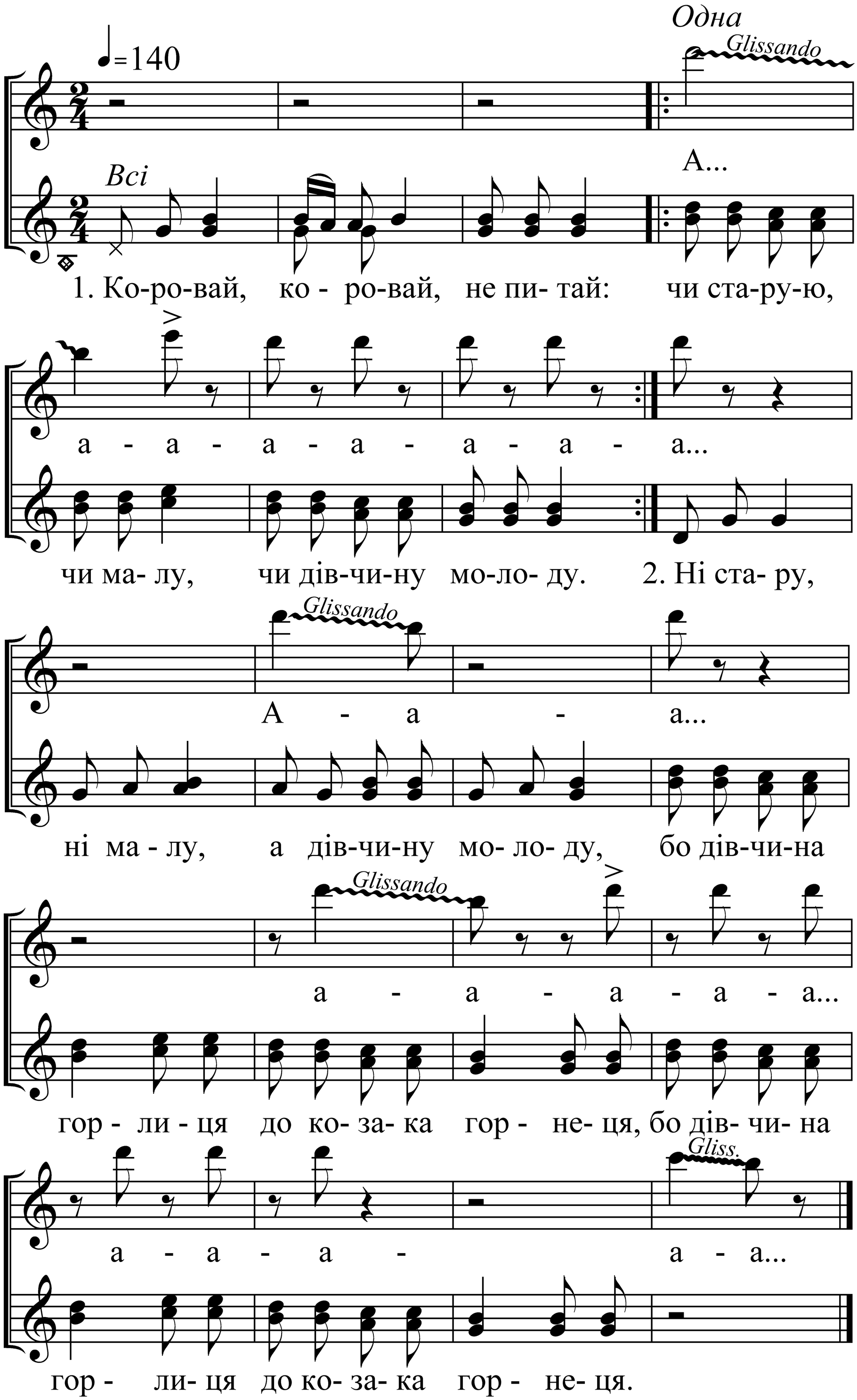

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

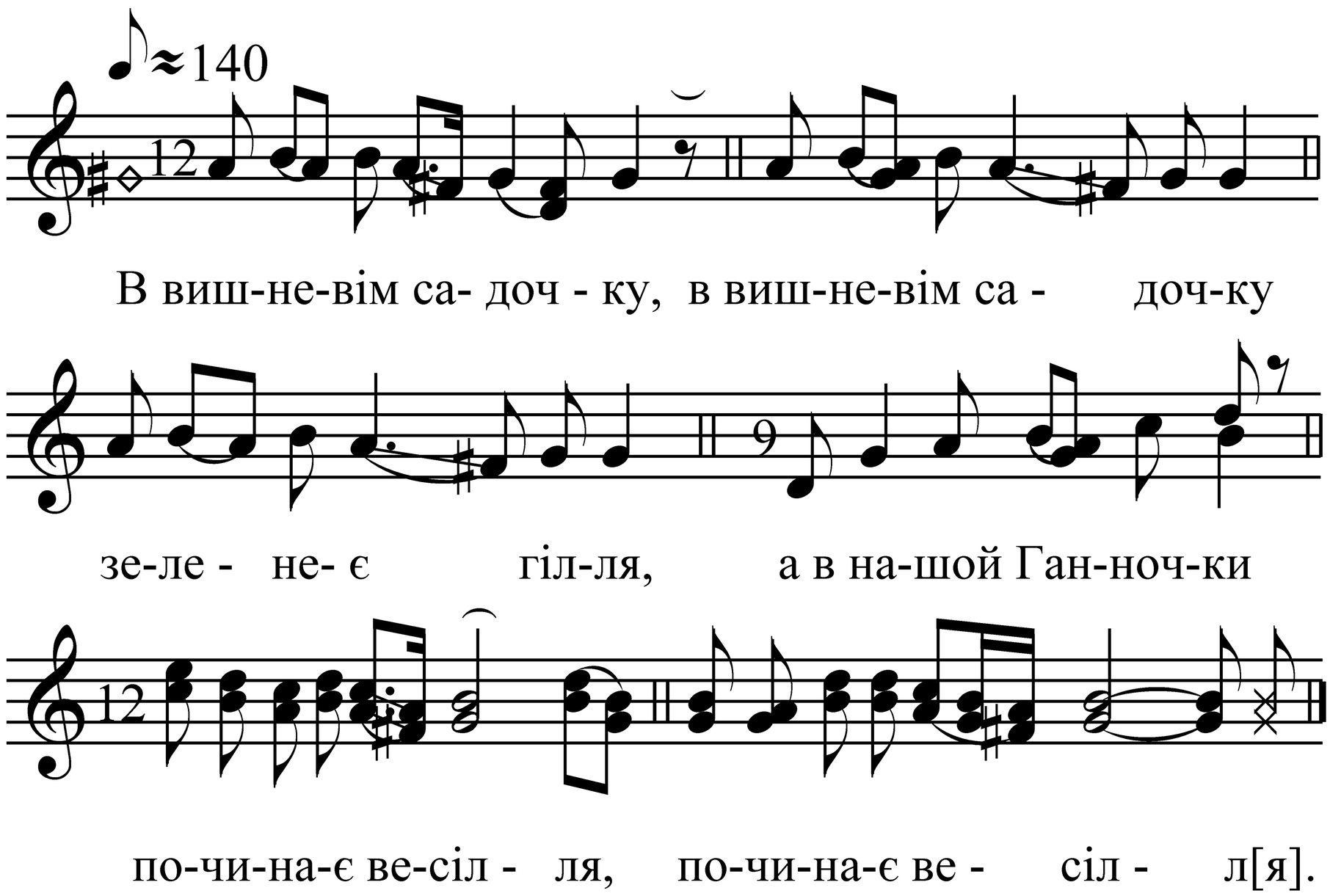

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

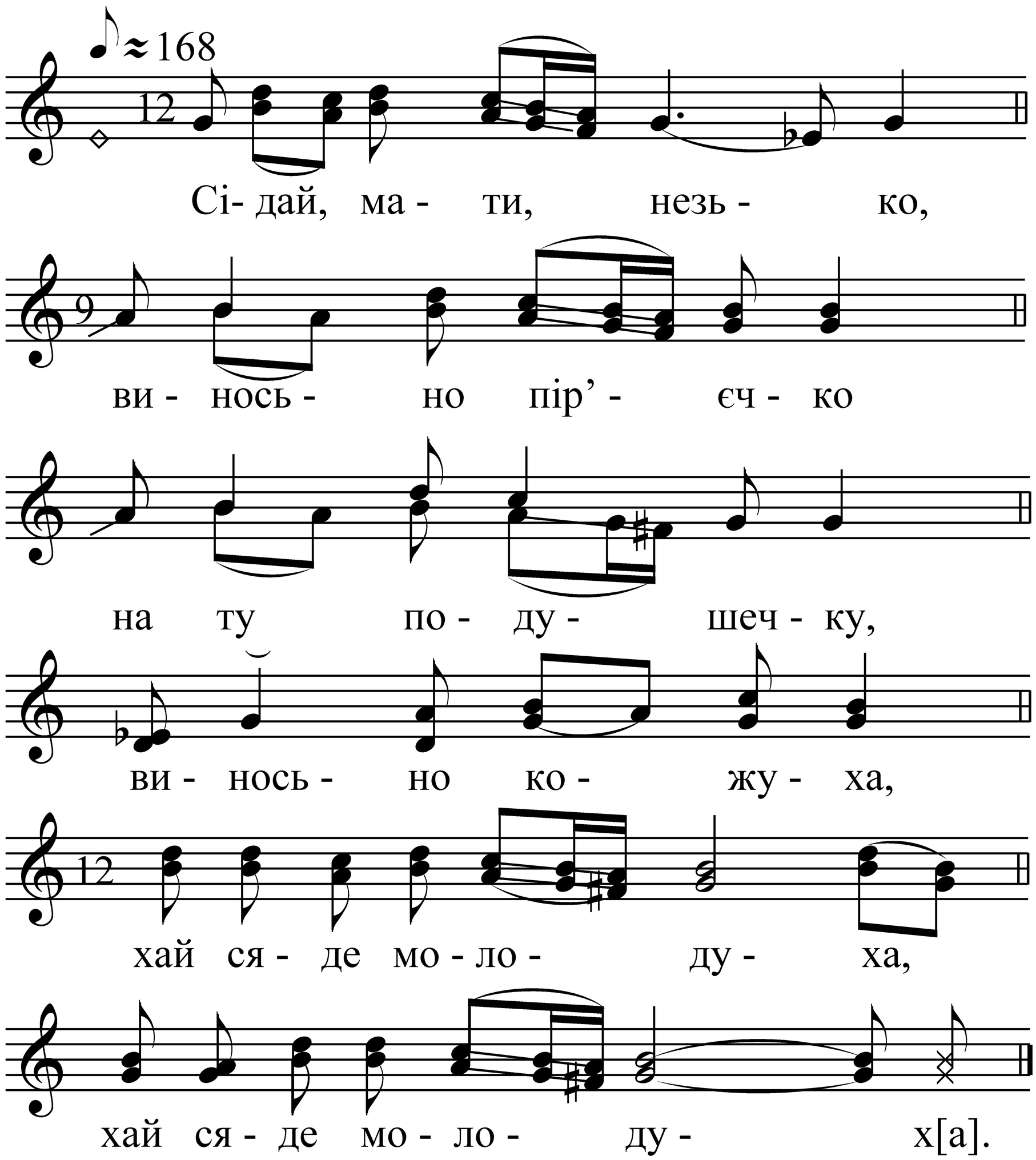

- Давай, мати, масла,
Давай, мати, масла,
Я козоньку пасла,
На росу гонила,
На косу заробила,
На косу заробил[а].

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

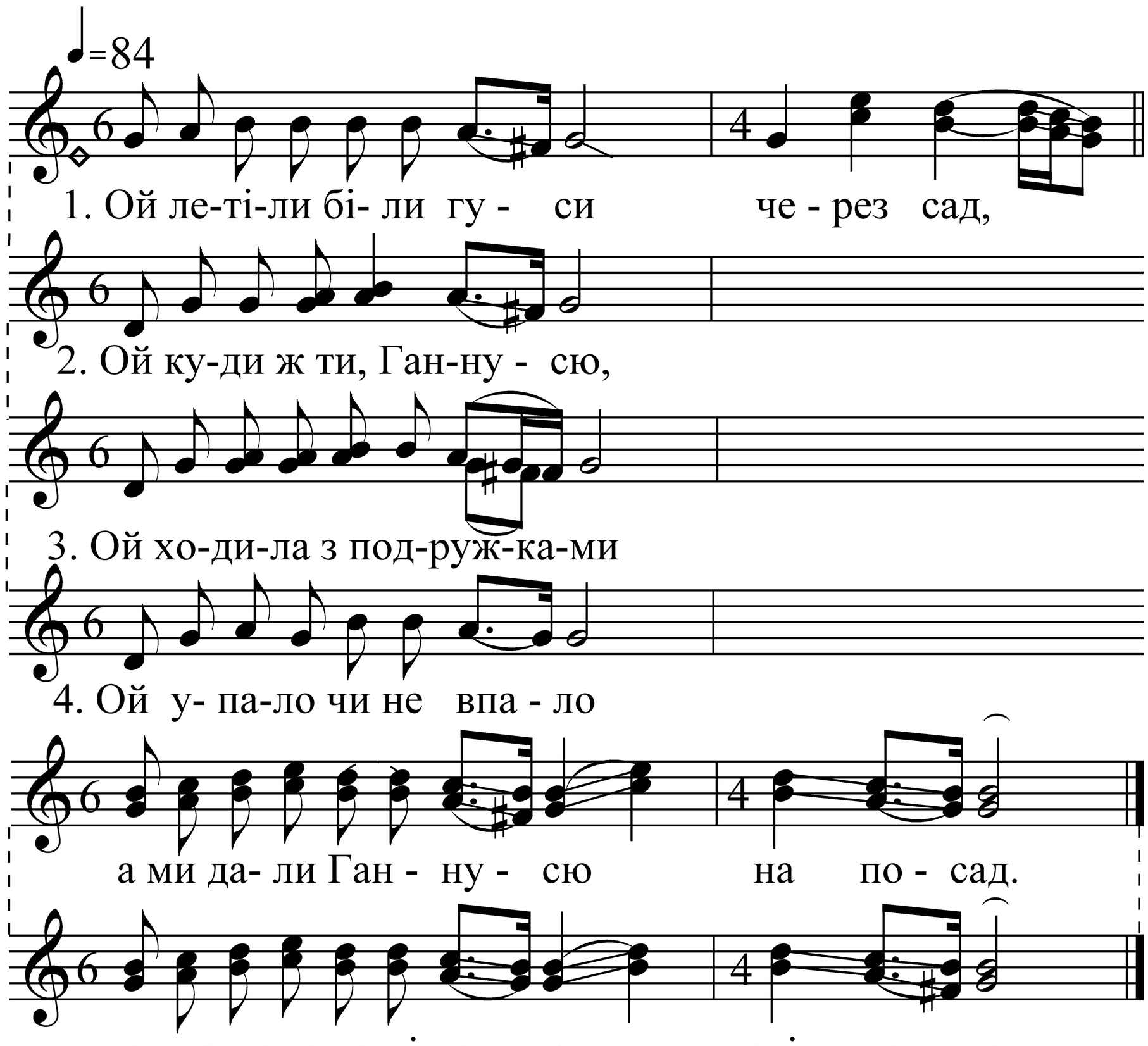

Ой летіли біли гуси через сад,
А ми дали Ганнусю на посад.

Ой куди ж ти, Ганнусю, ходела,
що ти свою голівоньку вбілела?

Ой ходила з подружками в вешній сад,
Впав на мою голівоньку снігопад.

Ой упало чи не впало - не впало,
А вже моє моє дівоцтво пропало.

Розчешу я руси коси гребінкою,
Вже останній денньочок дівкою.

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

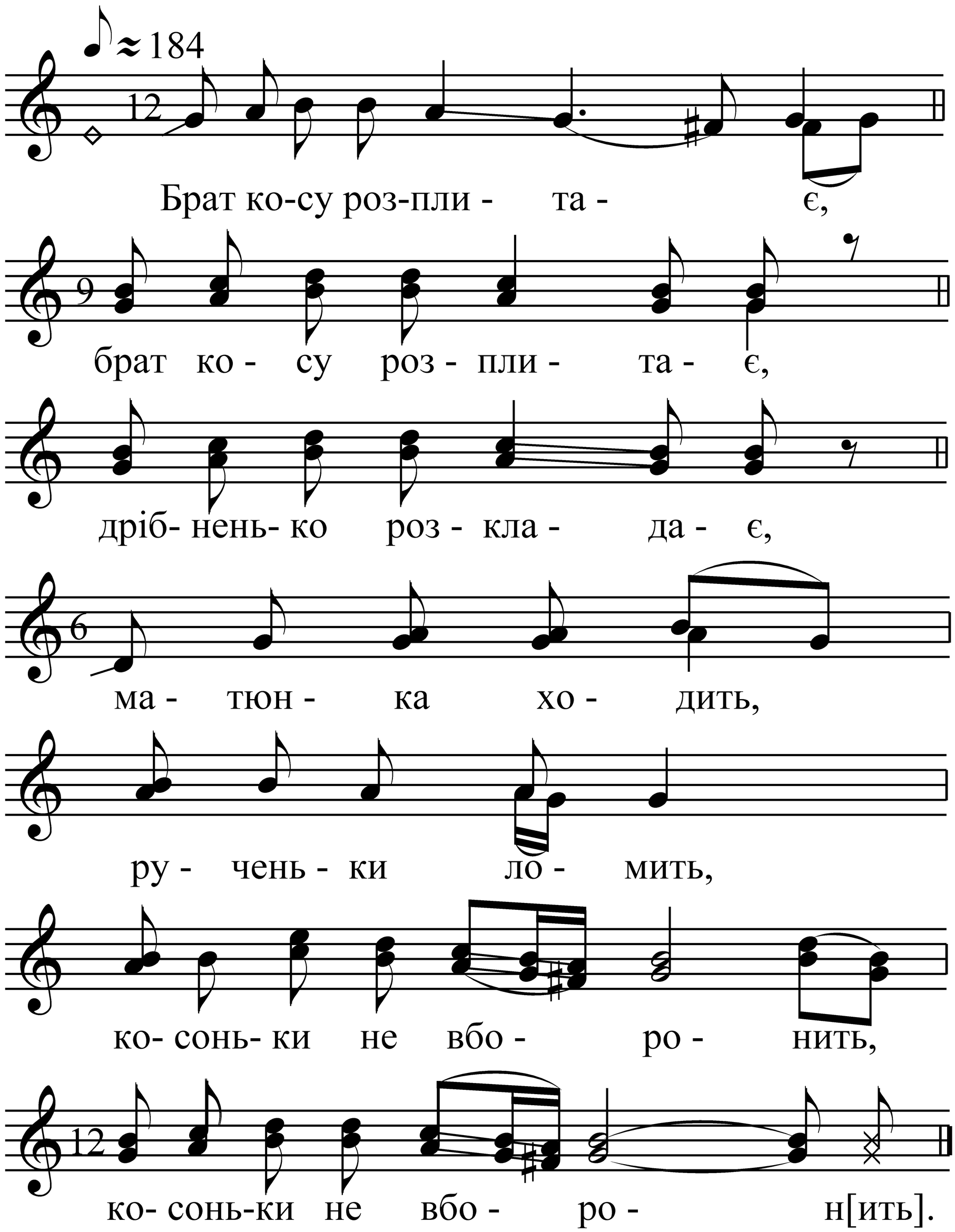

Давай, мати, масла,
Я козоньку пасла,
На росу вигонила,
На косу заробил[а].

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

♪≈184

Ой і хе - лесь незь-ко,

ще й кла - няй - ся дріб - нень - ко,

як ба - ран ро - га - тий,

так Пет- ро бо - га - тий,

так Пет- ро бо- га - т[ий].

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

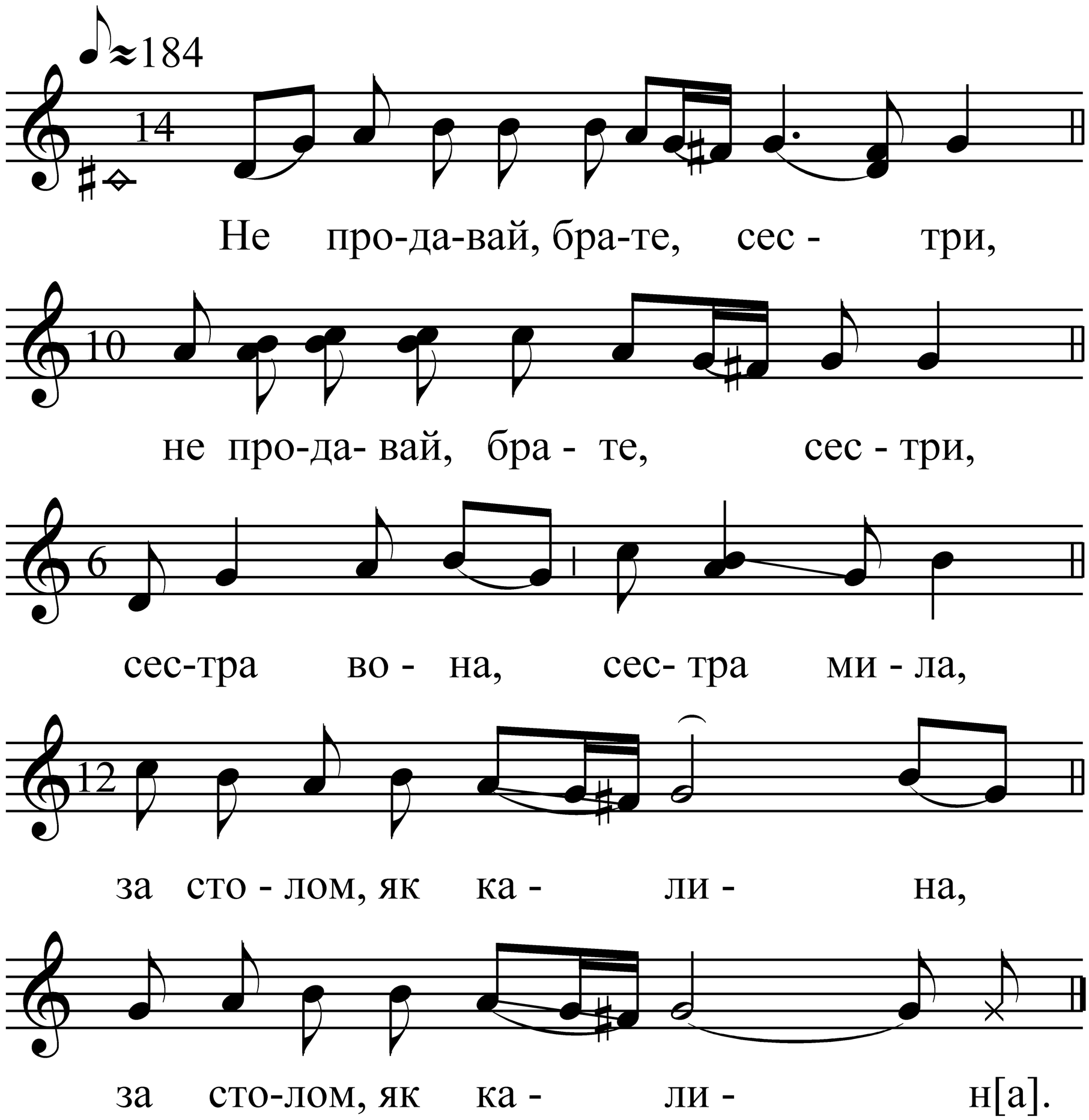

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

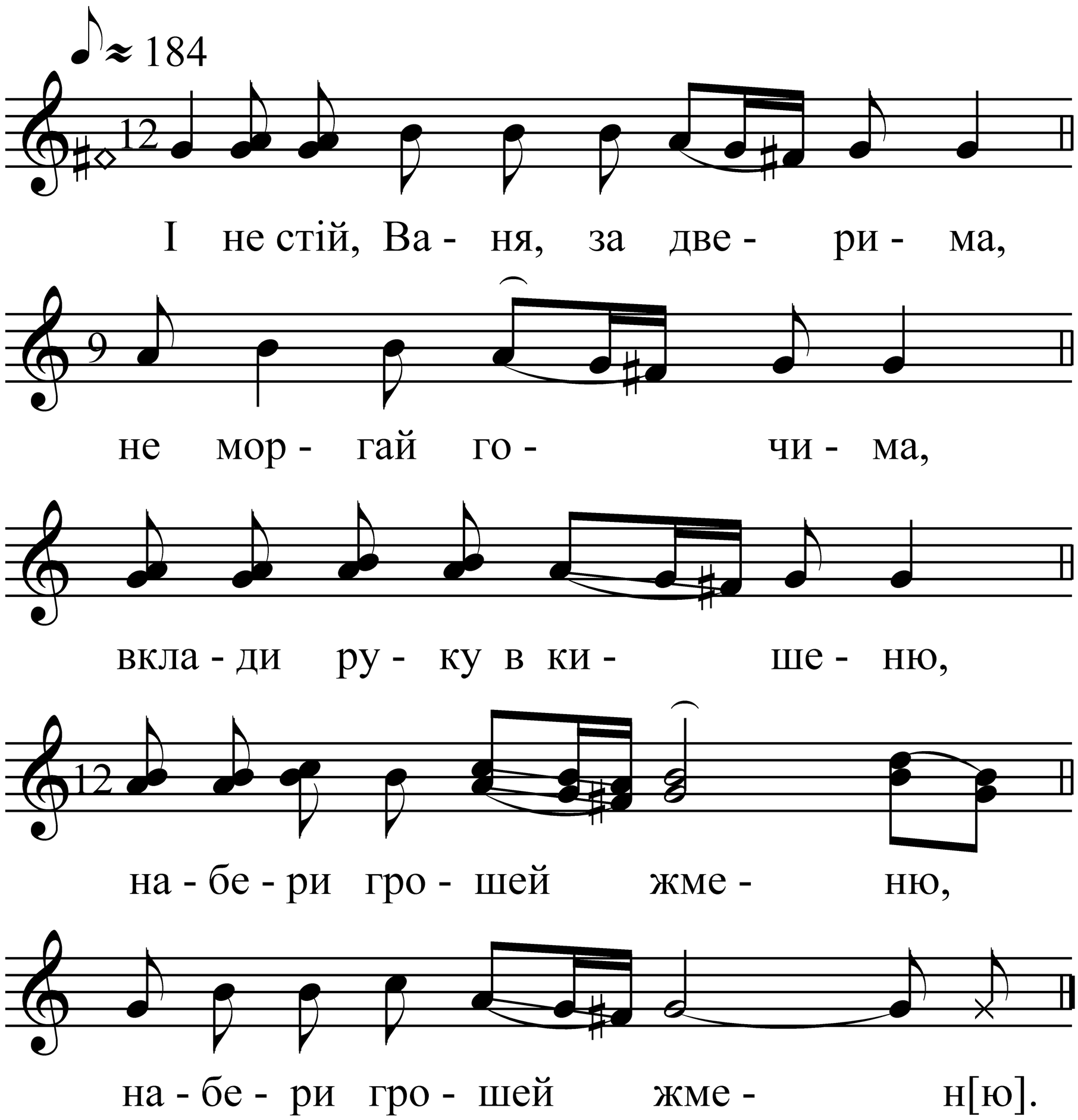

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

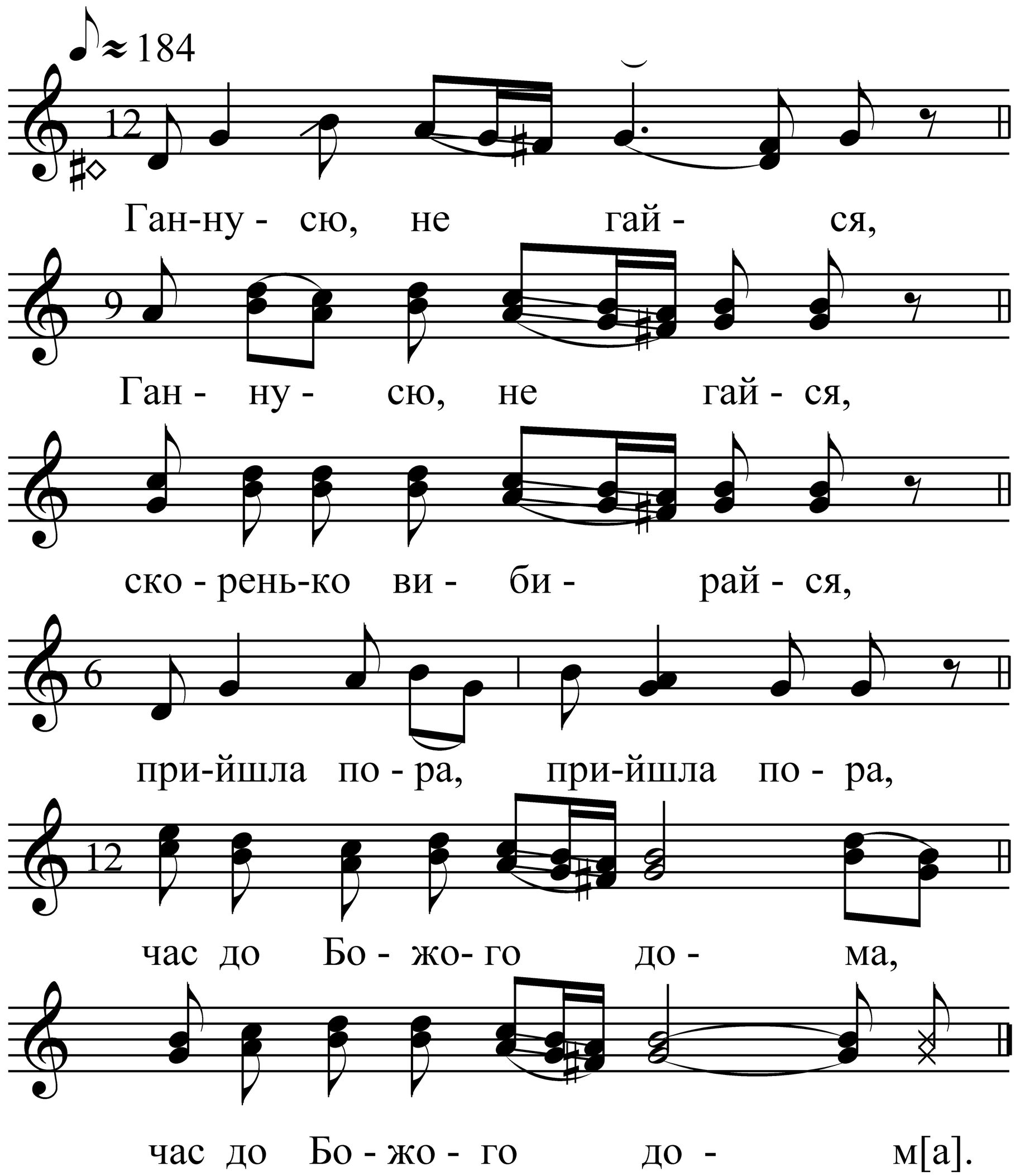

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

♩=152

Пу-шла ма-ти на- пе - рід, а за не- ю

у - весь рід, пуш-ла ма - ти на - пе - рід,

а за не - ю у - весь рід. Ох!

Раз - два! Ох! Раз - два,

раз - два - раз! О - та - ко - є

нам у - сім хо - ро - ше ве - сіл - ля.

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

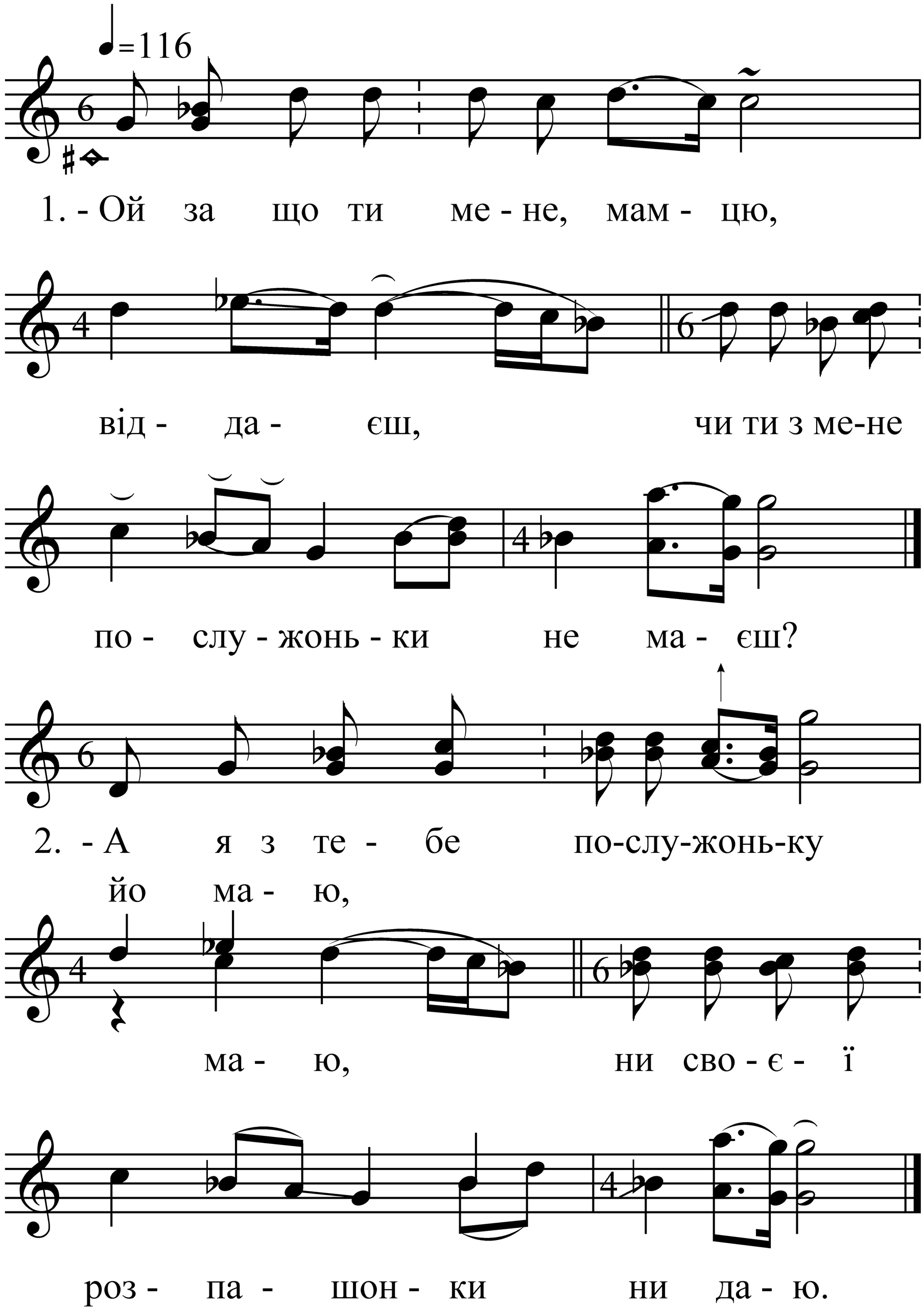

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

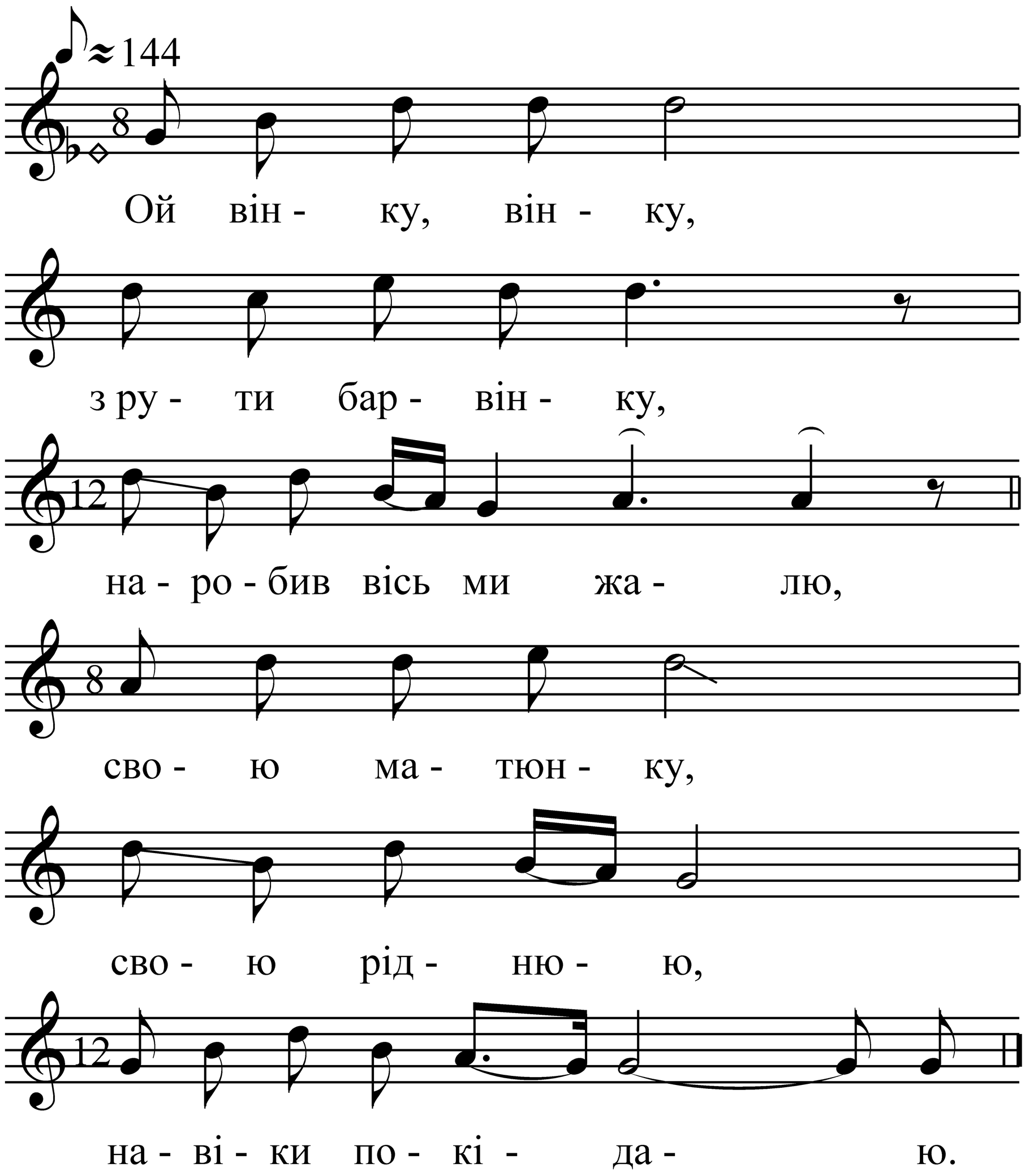

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

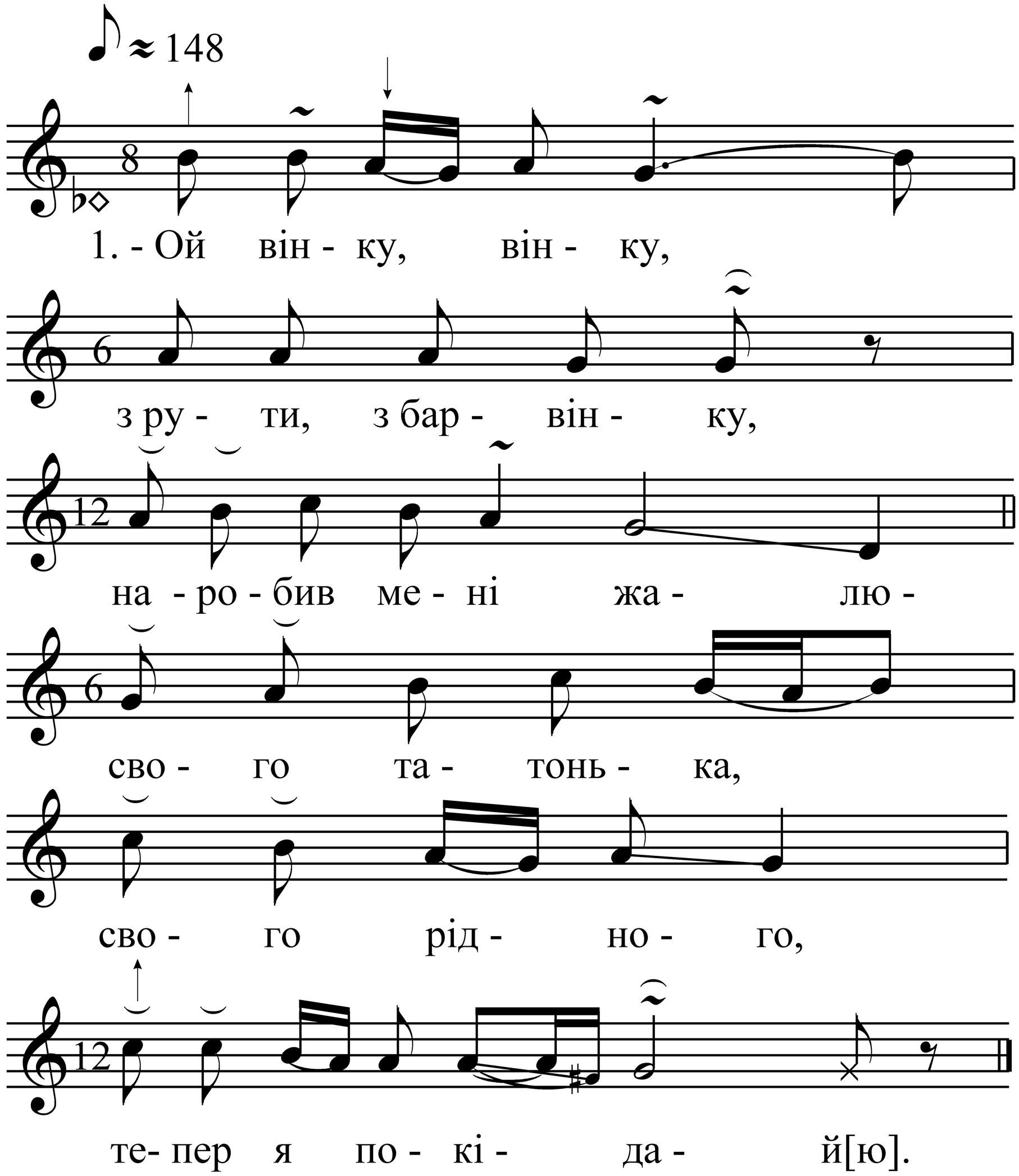

- Ой вінку, вінку, з рути, з барвінку, наробив мені жалю -
Свого татонька, свого рідного, тепер я покідай[ю].

- Покідаю я свого татонька не на рік, не навіки -
Від суботонькі до суботонькі, до святої неділь[к].

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

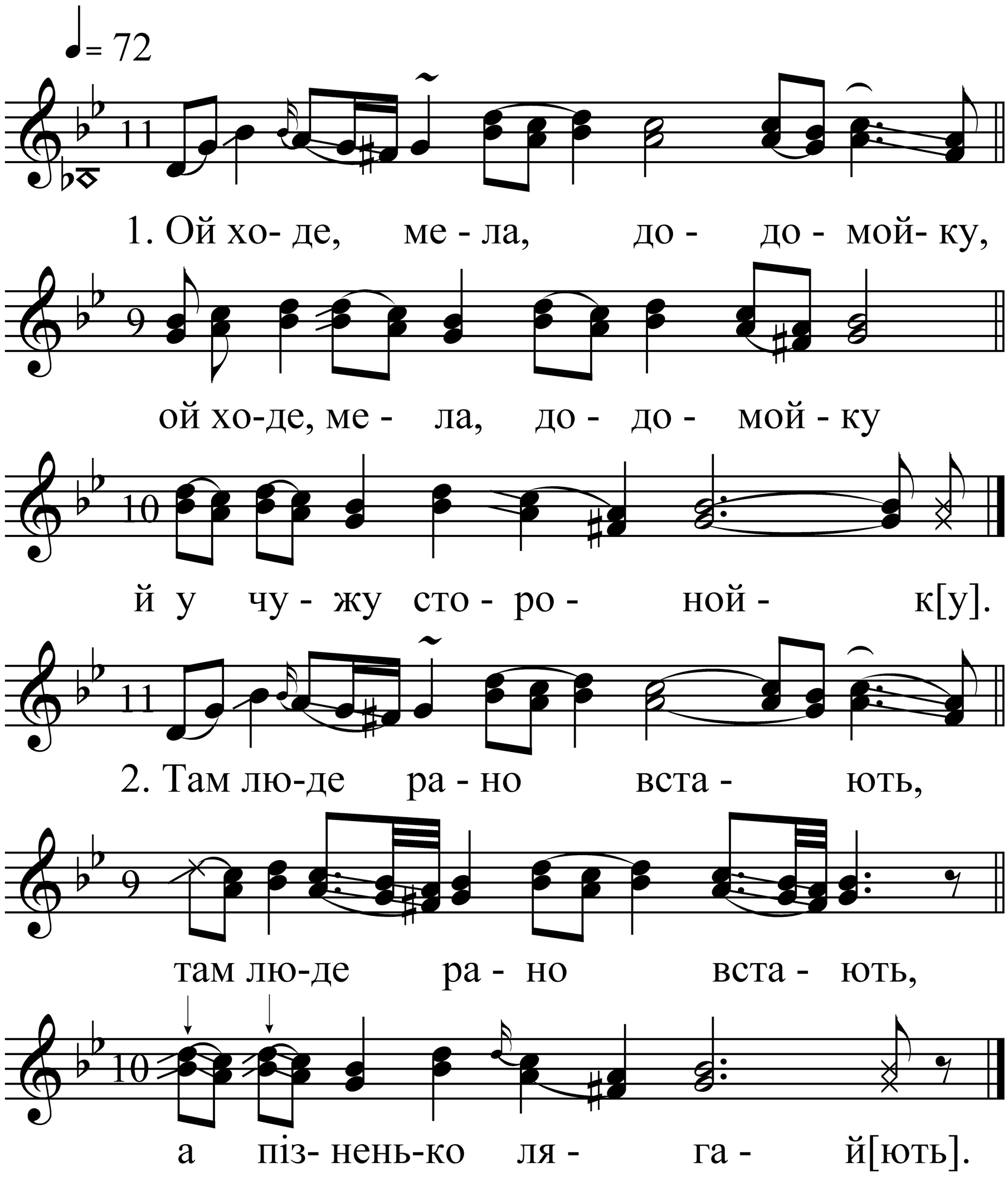

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

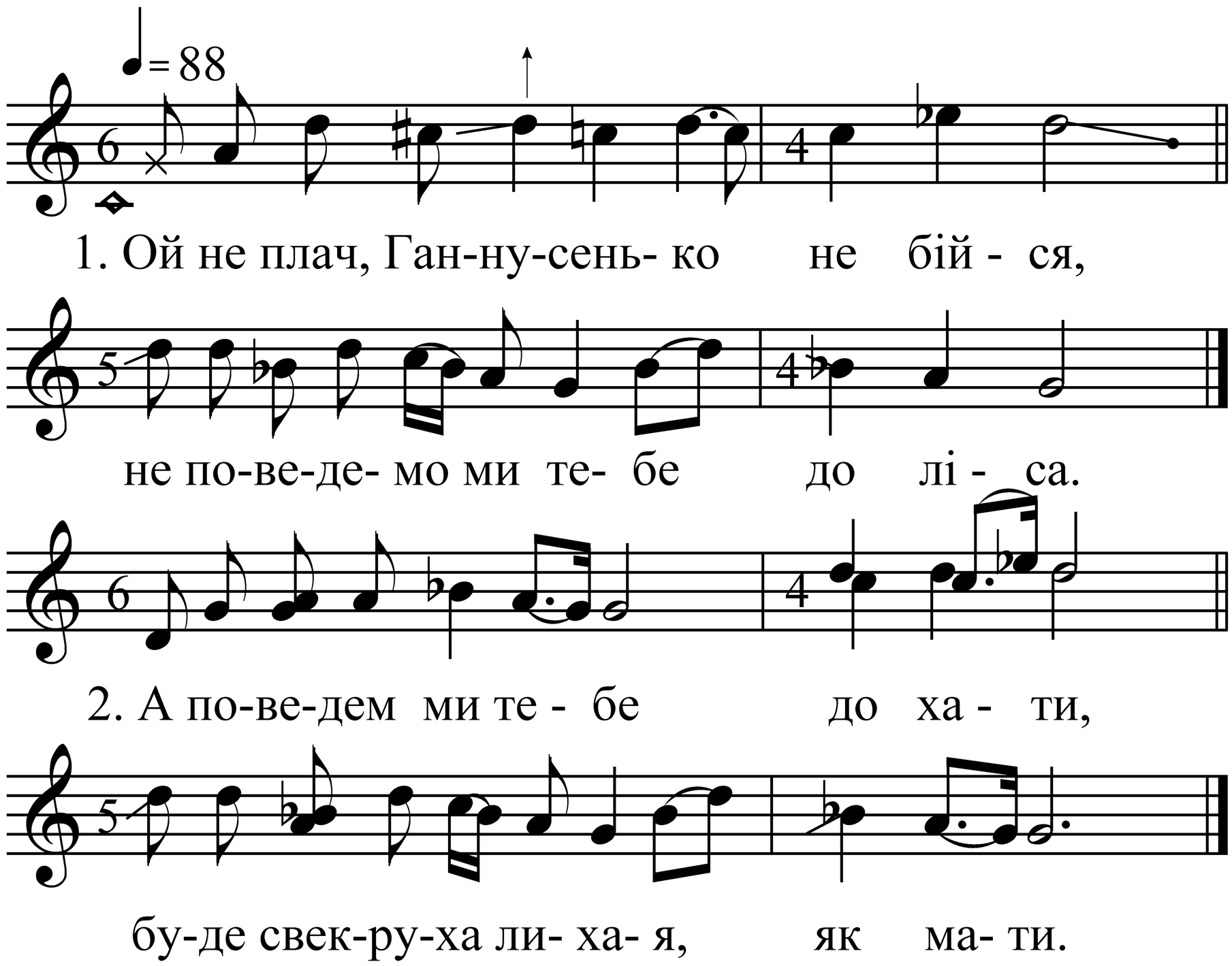

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

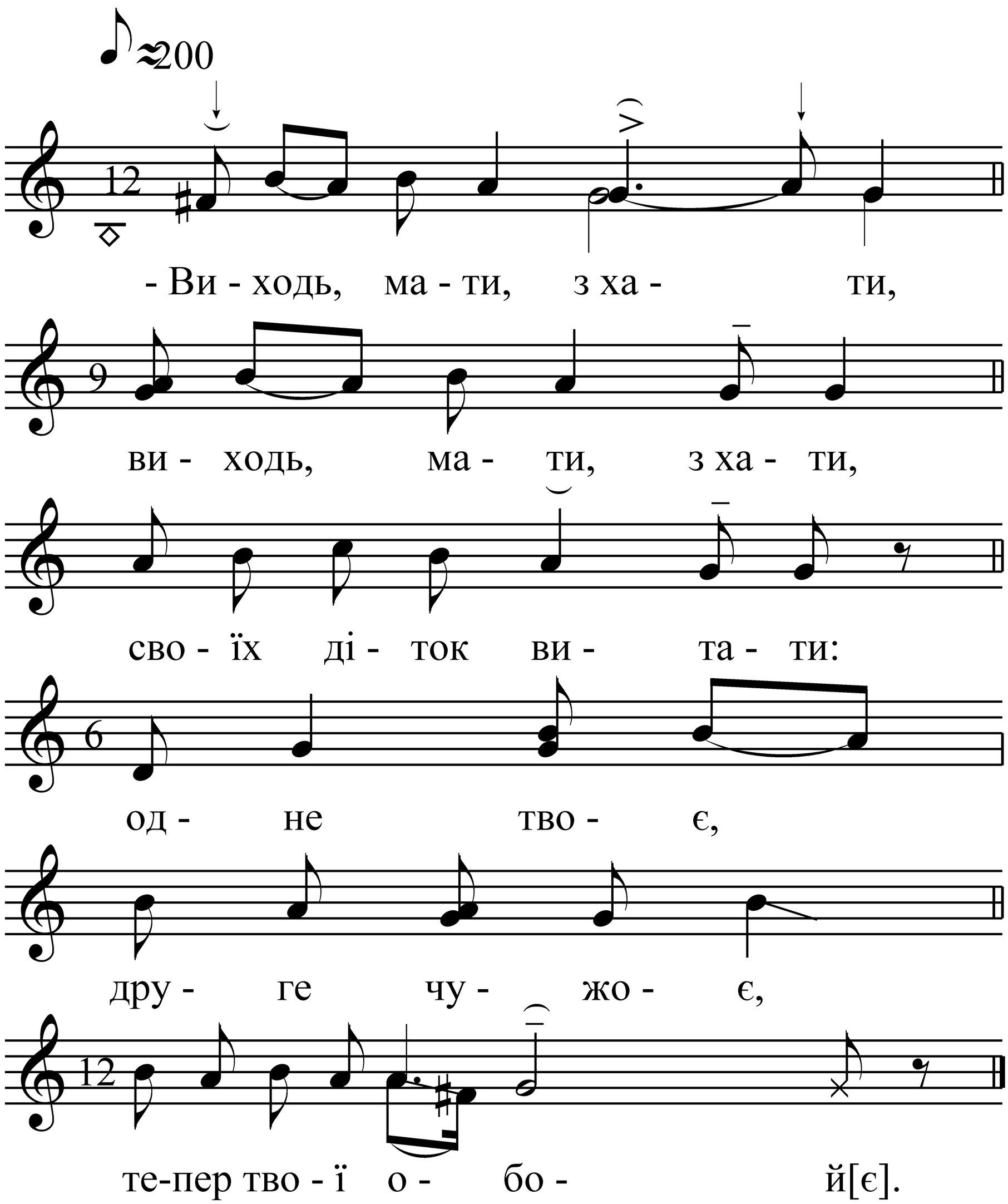

- Змитай, мати, лави,
Щоб не було курави,
Щоб невістка не сказала,
Що кураву застал[а].

- Ламай, мати, різку,
Син везе невістку,
Висока, як ялина,
Червона, як калин[а].

- Ми попа обманили,
За шлюб не платили,
Дали трісок жменю,
Він сховав у кишен[ю].

- Де той дядько Йосип,
Що горілку носить?
Хай він її тисне,
Бо вона йому скисн[е].

- Ой дайте нам, дайте,
Самі добре знайте,
Що літом не скисає,
Зимою не змерзай[є].

Записано від фольклорного гурту
с. Льотниче Володимир-Волинського р-ну

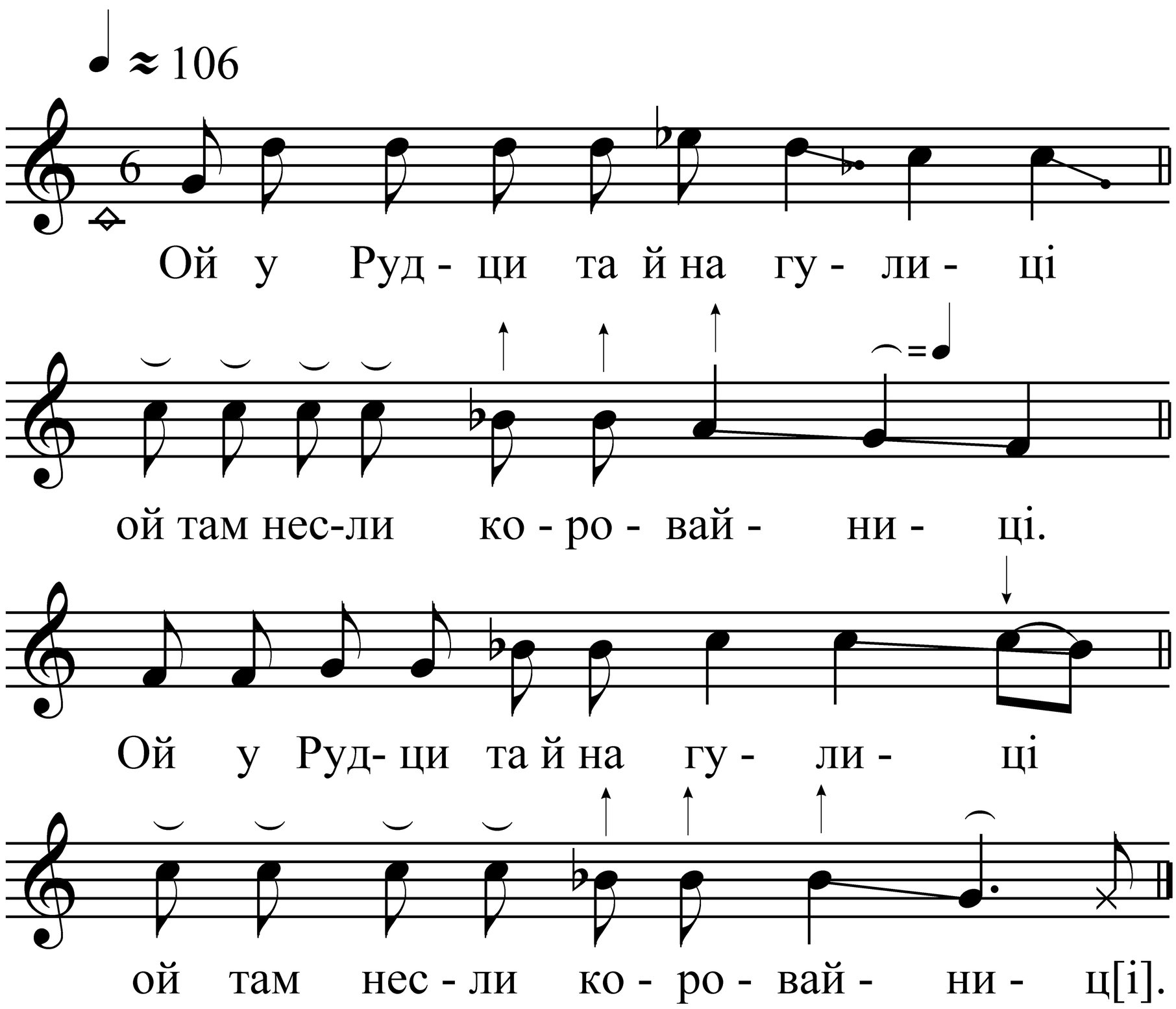

Ой у Рудци та й на гулиці
Ой там несли коровайниці.
Ой у Рудци та й на гулиці
Ой там несли коровайниц[і].

Несли воду криничную,
Несли муку пшаничную.
Несли воду криничную,
Несли муку пшаничнуй[ю].

Несли мед із ярих пчолок,
Несли яйця старех курок.
Несли мед із ярих пчолок,
Несли яйця старех кур[ок].

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

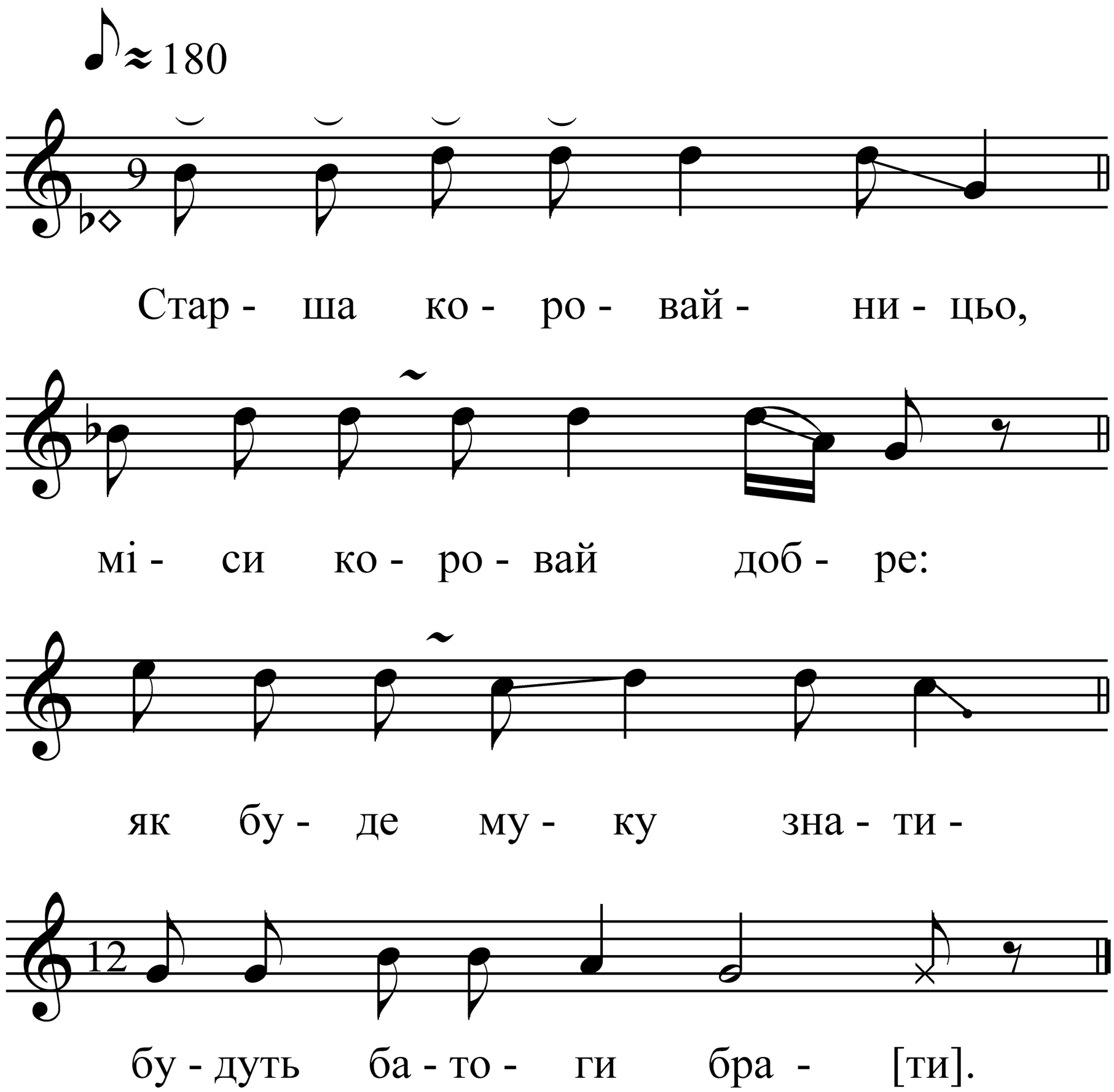

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

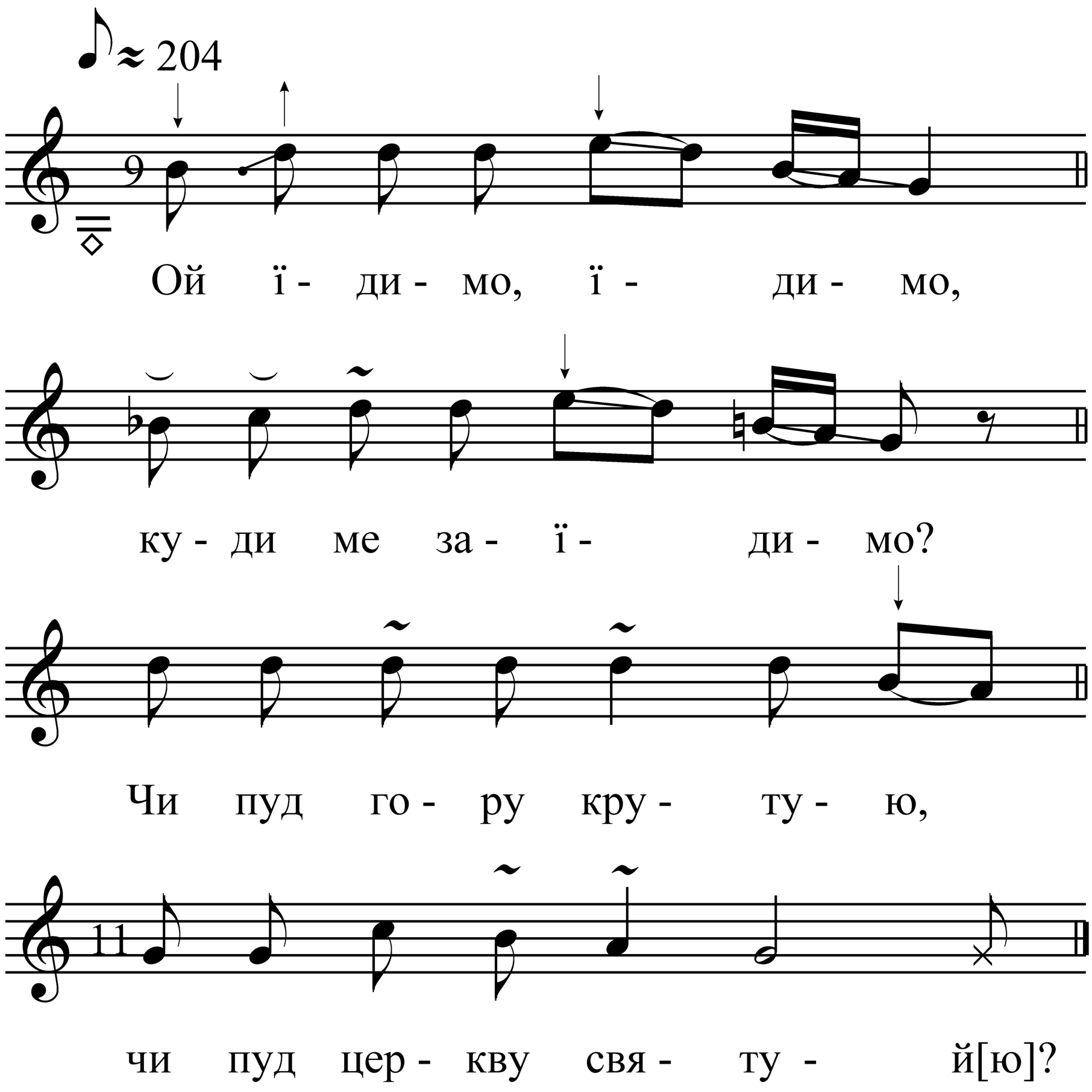

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

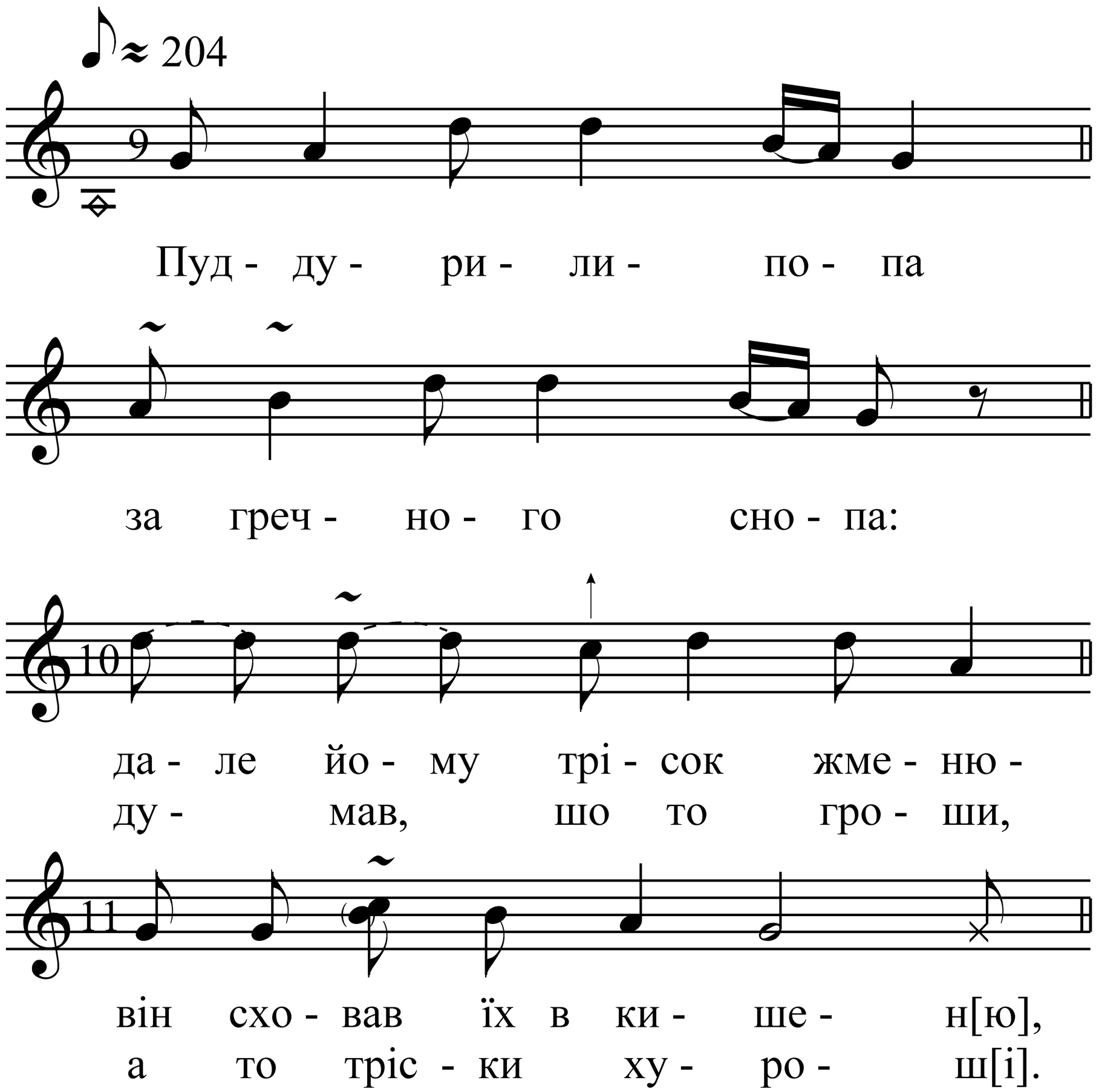

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

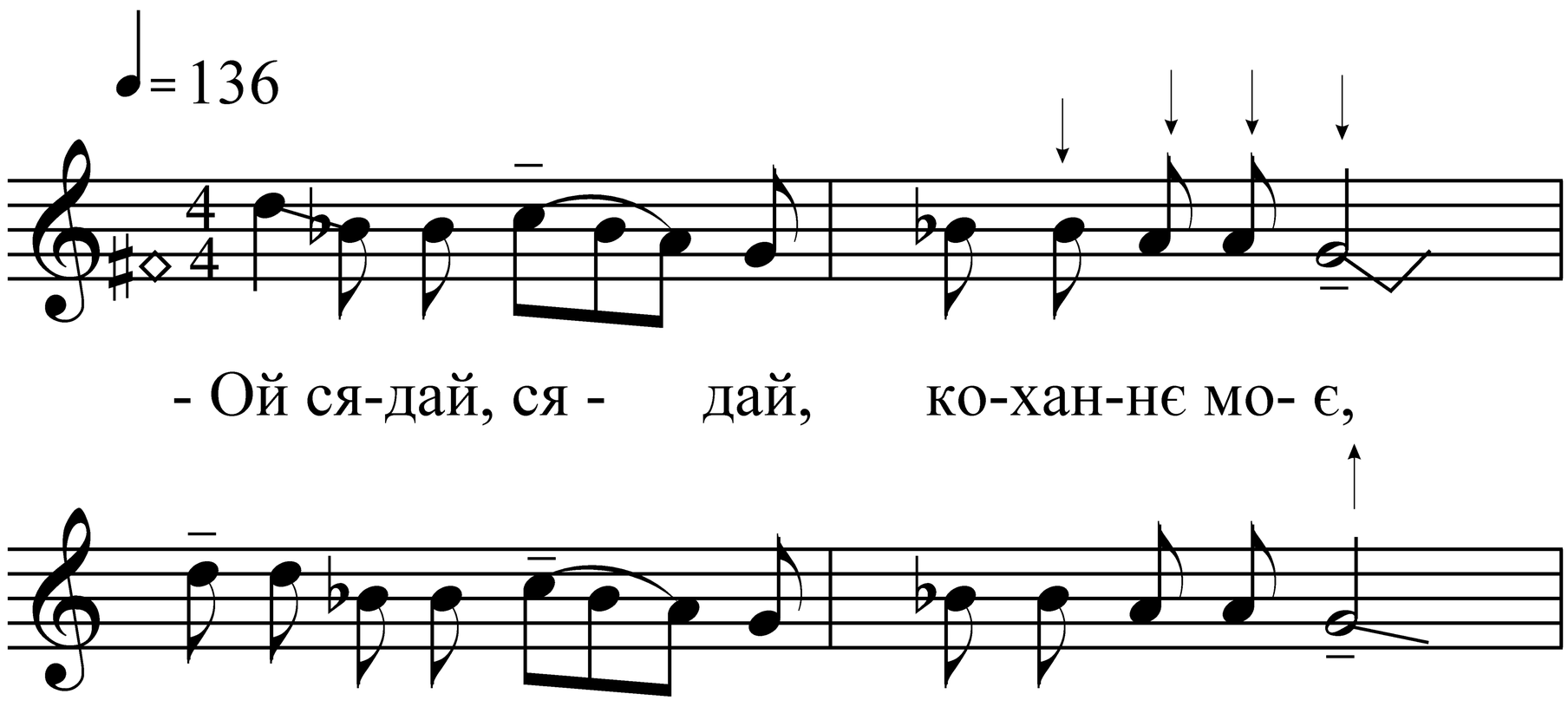

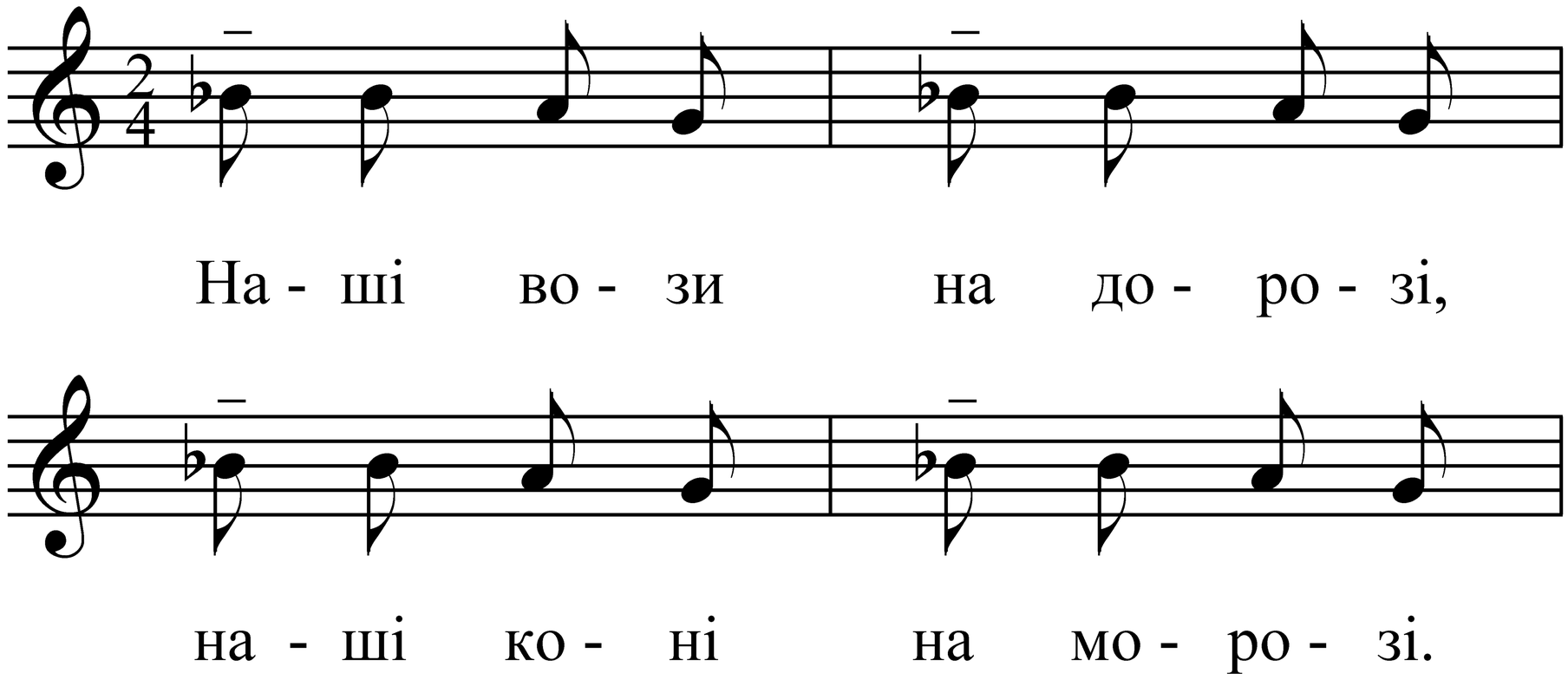

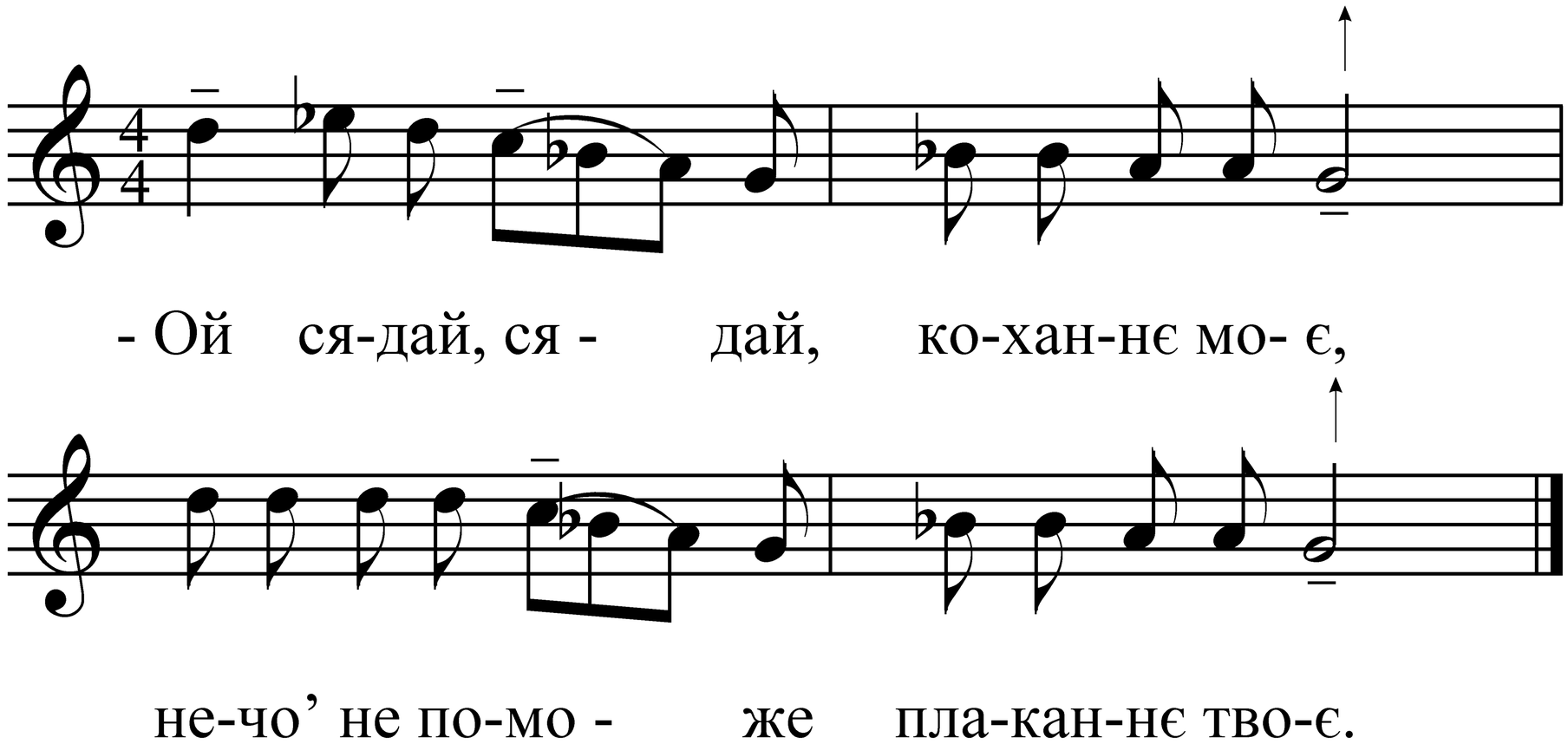

Записано від Кругляк М. С., Фінюк М. М.
(с. Рудка Козинська Рожищенського р-ну)

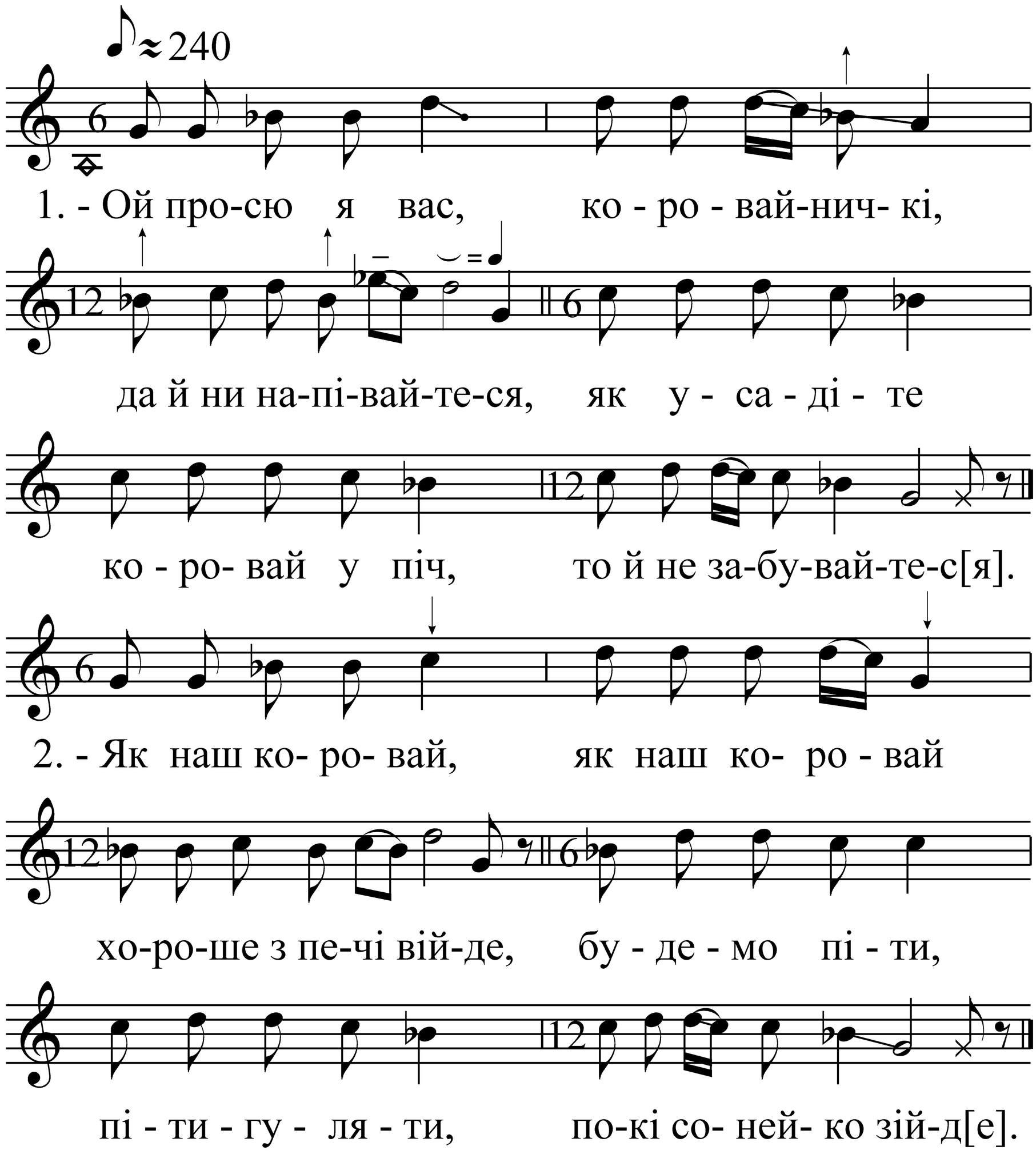

Записано від фольклорного гурту
с. Стрільче Горохівського р-ну

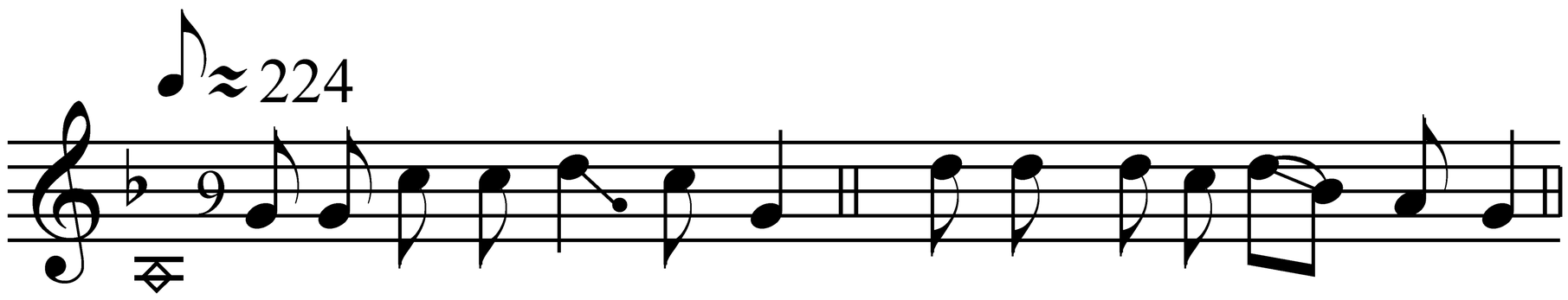

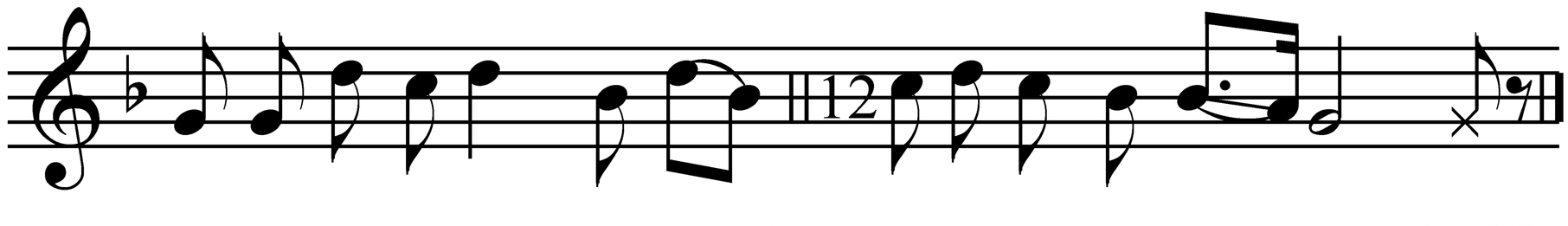

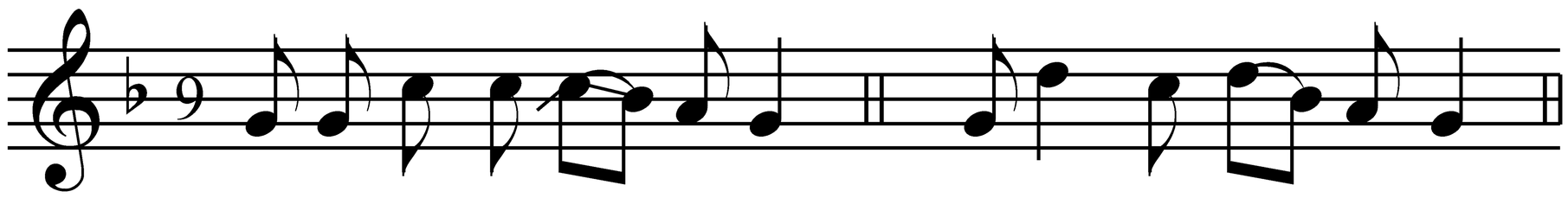

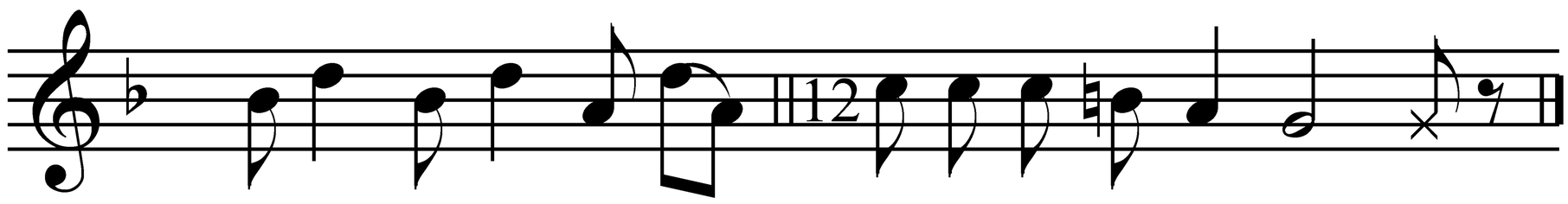

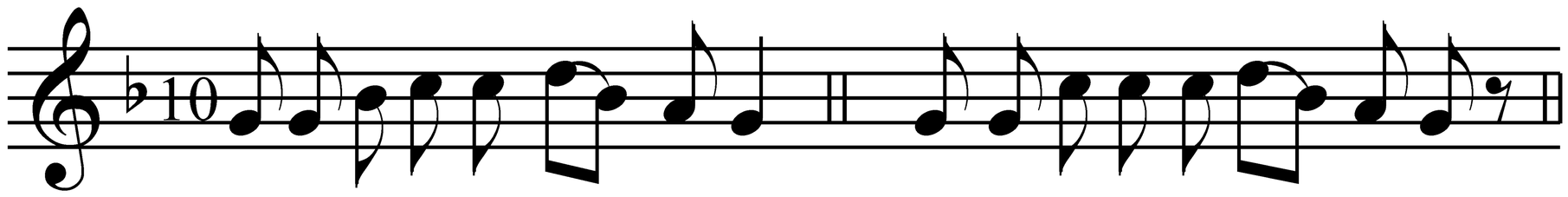

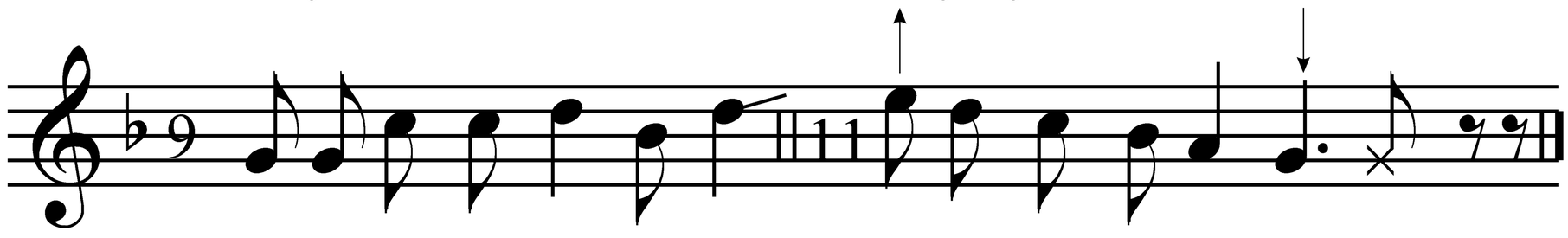

Записано від фольклорного гурту
с. Стрільче Горохівського р-ну

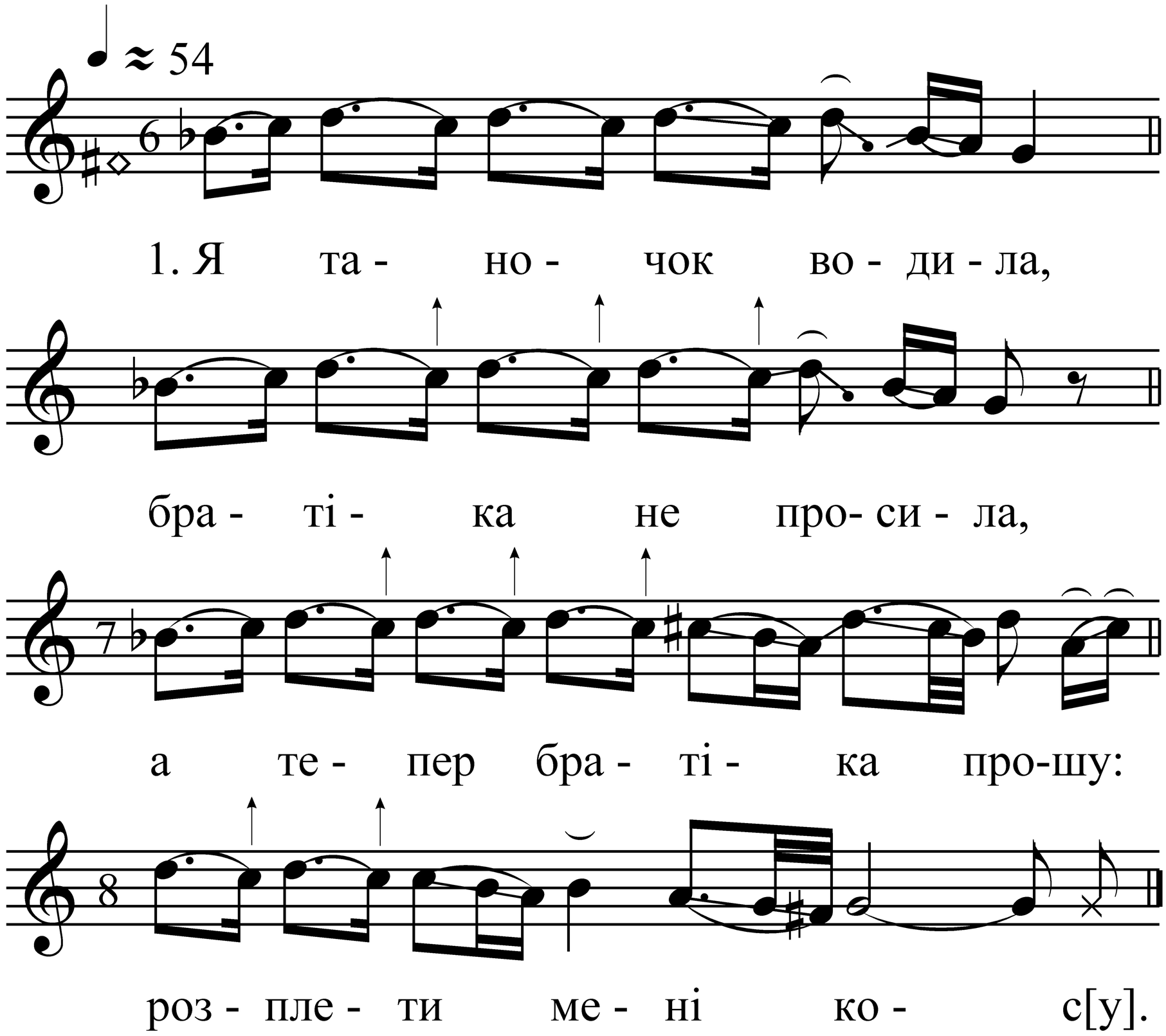

Ой дай, мати, масла,
Я коровицю пасла,
Я гонела на росу,
Дай масла на кос[у].

Записано від фольклорного гурту
с. Стрільче Горохівського р-ну

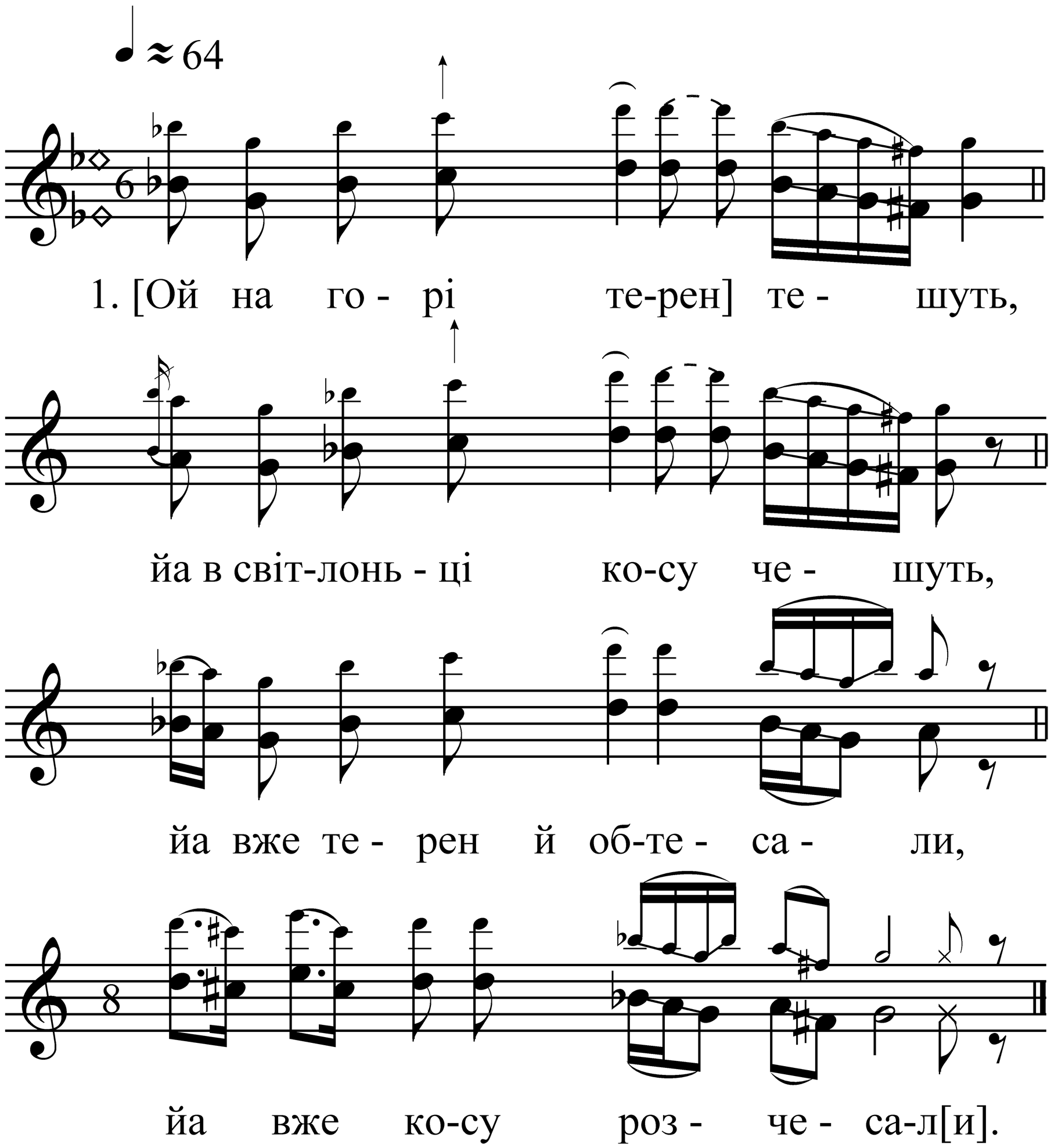

Ой на горі терен тешуть,
Йа в світлоньці косу чешуть,
Йа вже терен й обтесали,
Йа вже косу розчесал[и].

Ой на горі просо молотять,
Йа в світлоньці косу золотять,
Йа вже просо змолотили,
Йа вже косу ззолотил[и].

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

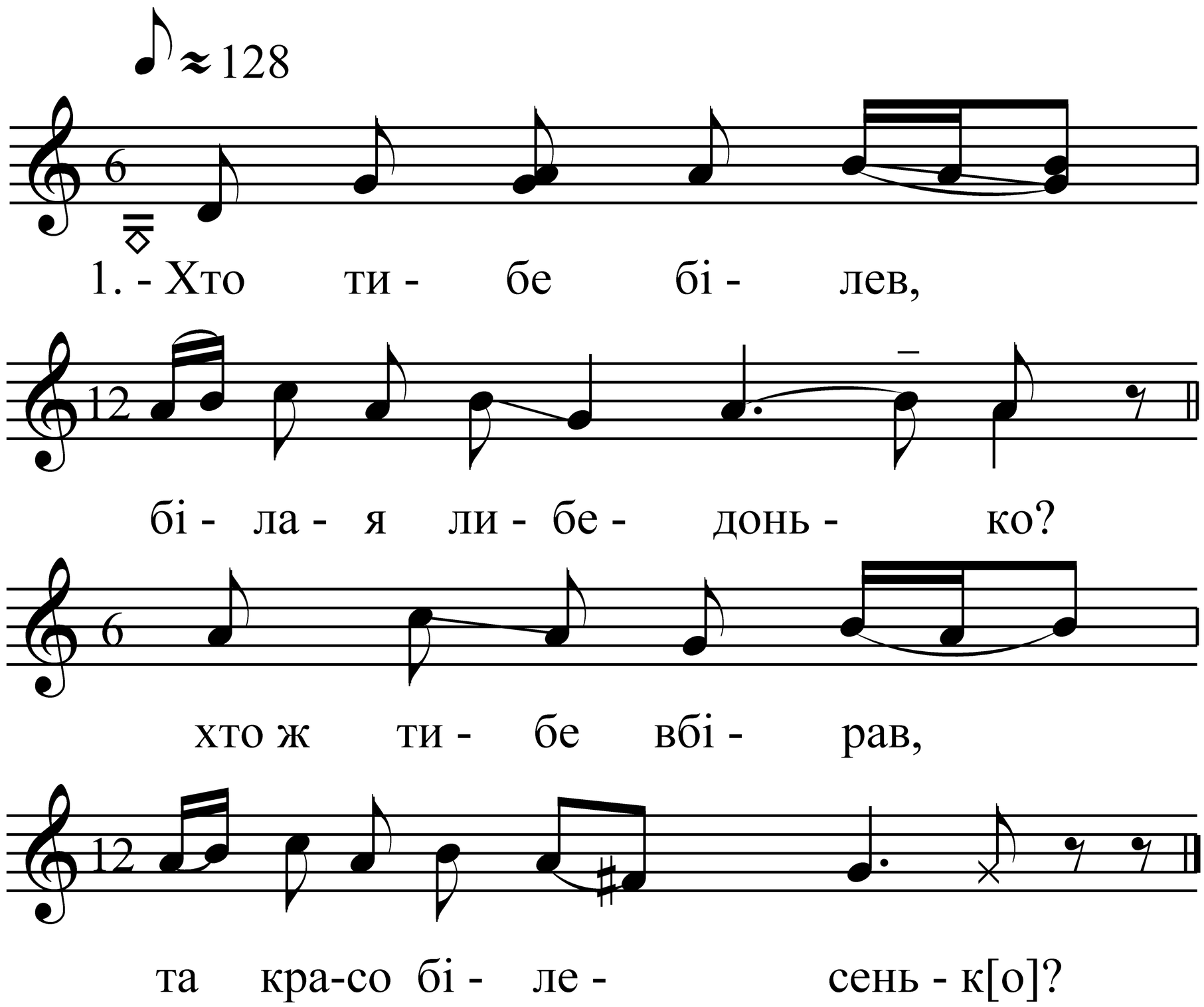

- Хто тибе білев, білая либедонько?
Хто ж тибе вбірав, та красо білесеньк[о]?

- Білели мине два либедоньки біли,
Білели мине крилами-крилечкам[и].

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

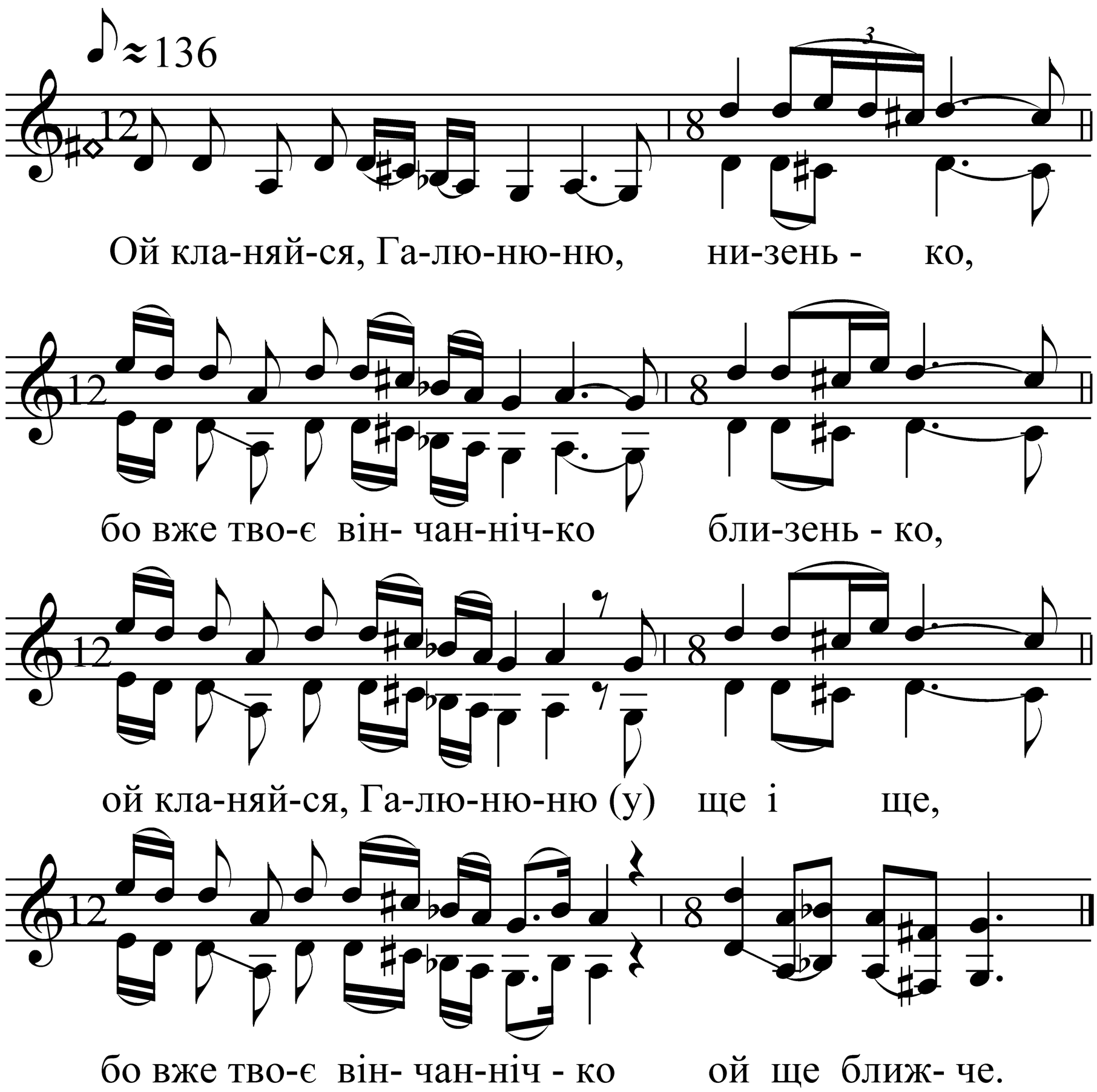

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

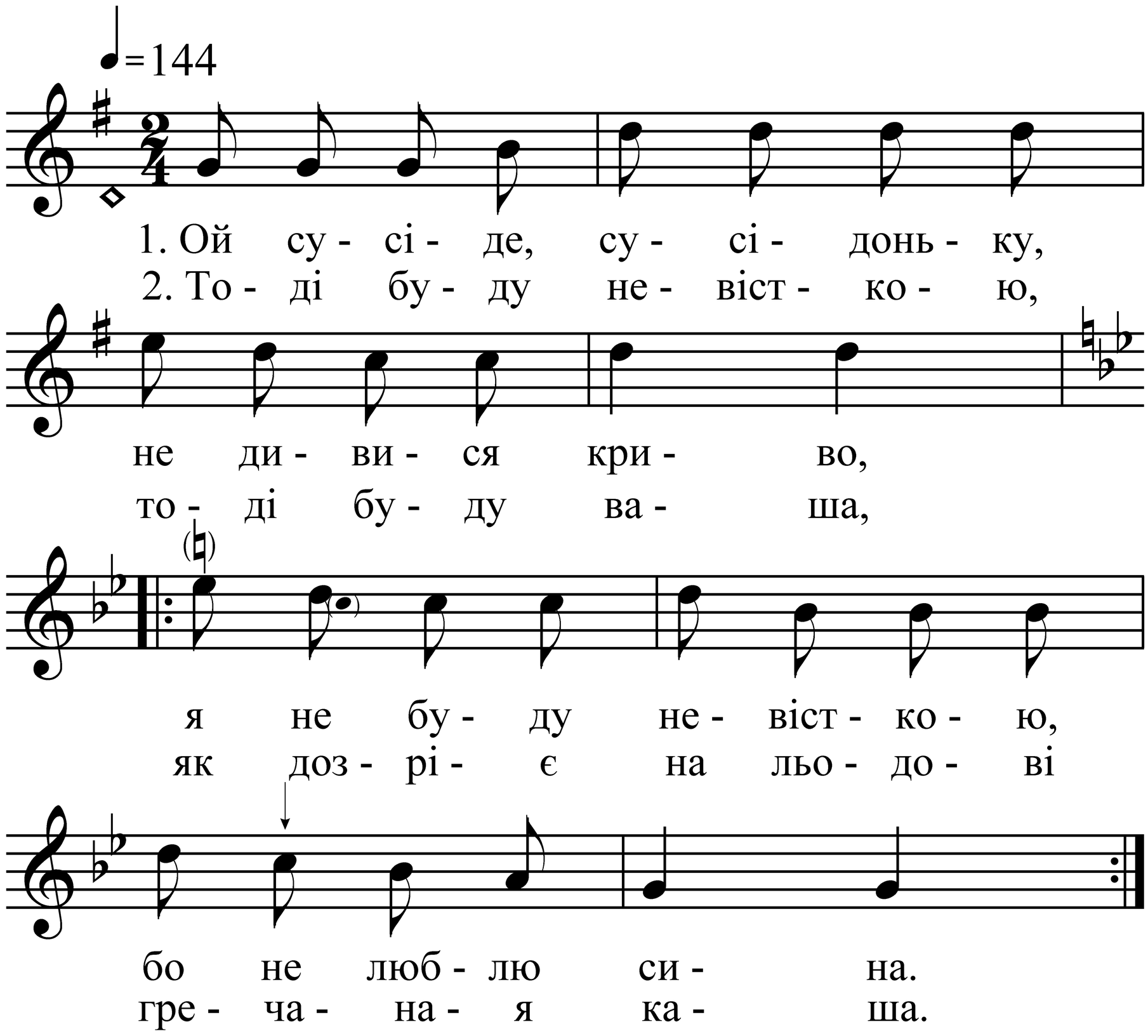

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

♩ ≈ 64

Наш ро - де хо - ро - ший,

наш ро - де хо - ро - шинь-кій,

дай - те пе - ре - пить гро - ші,

як я жи - ва бу - ду,

то я вас не за - бу - д[у].

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

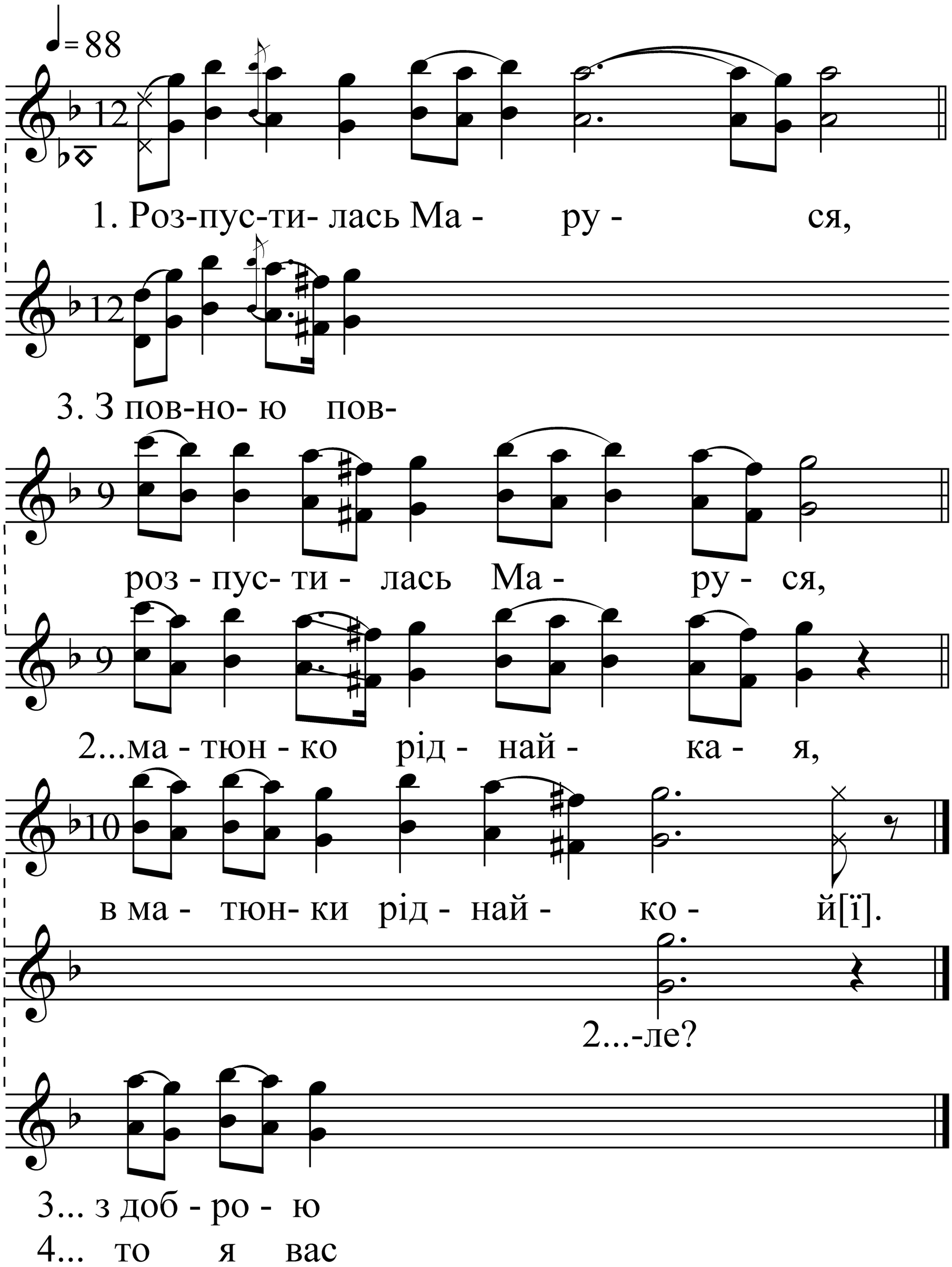
= 88
1. Роз-пус-ти- лась Ма - ру - ся,
3. З пов-но- ю пов-
роз - пус- ти - лась Ма - ру - ся,
2...ма - тюн - ко рід - най - ка - я,
в ма - тюн- ки рід - най - ко - й[ї].
2...-ле?
3... з доб - ро - ю
4... то я вас

Розпустилась Маруся,
В матюнки ріднайкой[ї].

- Матюнко ріднайкая,
Де ти, моя дол[е]?

З повною повнонькою,
З доброю доленькой[ю].

- Як я багата буду,
То я вас не забуд[у].

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

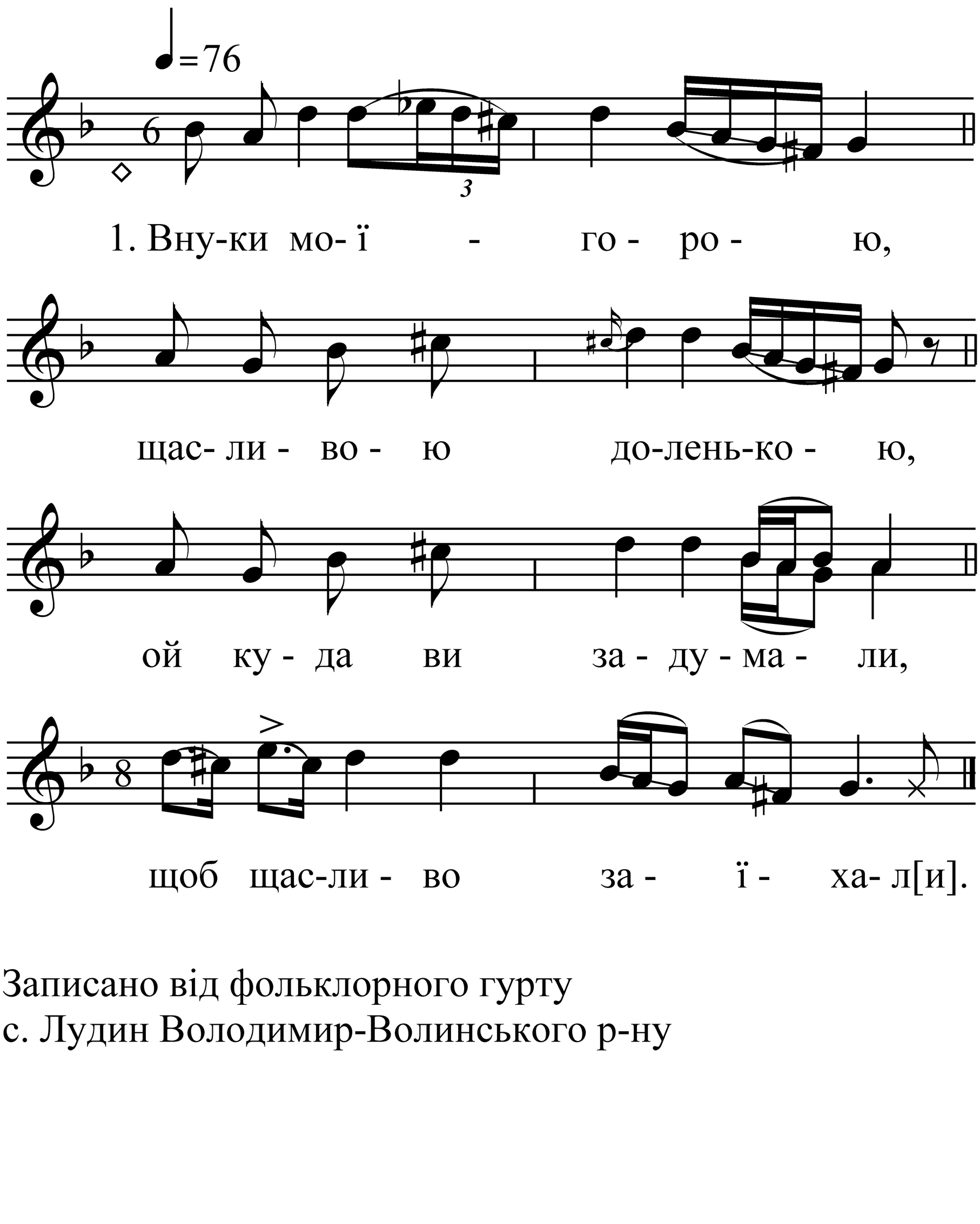

Записано від фольклорного гурту
с. Лудин Володимир-Волинського р-ну

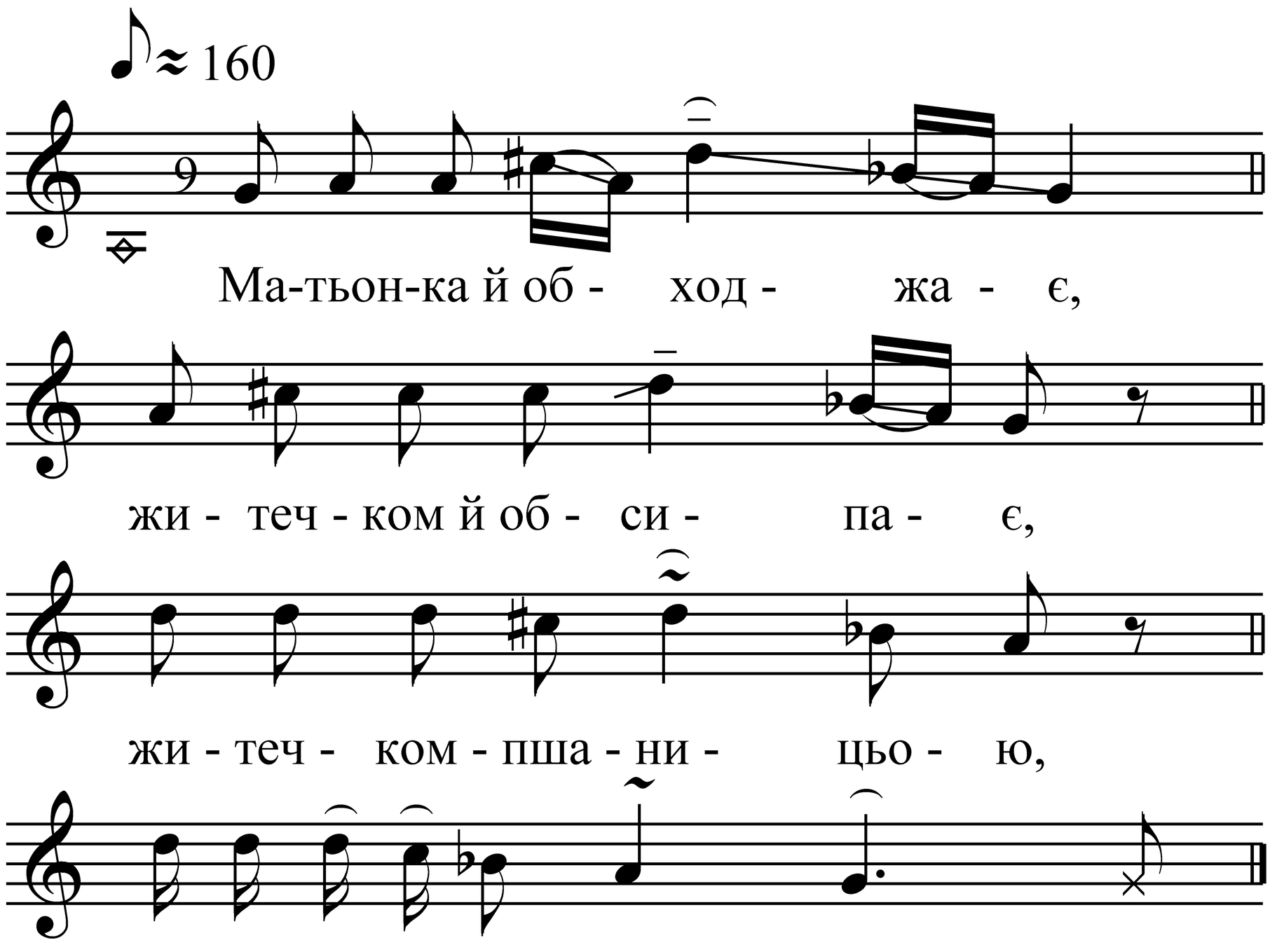

Матьонка й обходжає,
Житечком й обсипає,
Житечком-пшаницьою,
Свяченою водицьой[ю].

Кропи нам, татоньку,
Свяченою водою
І щастям, здоров’ям,
І дольою доброй[ю].

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

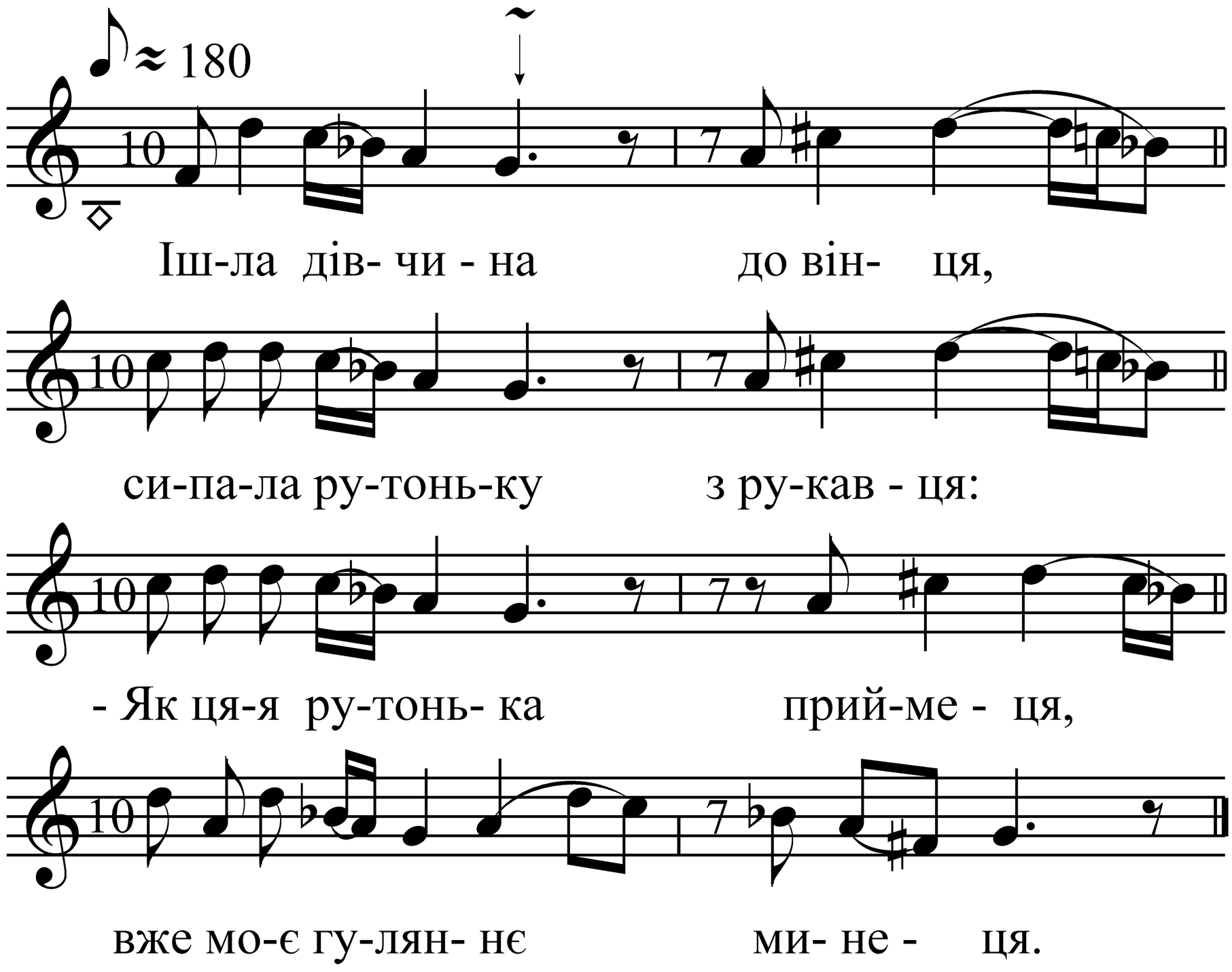

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

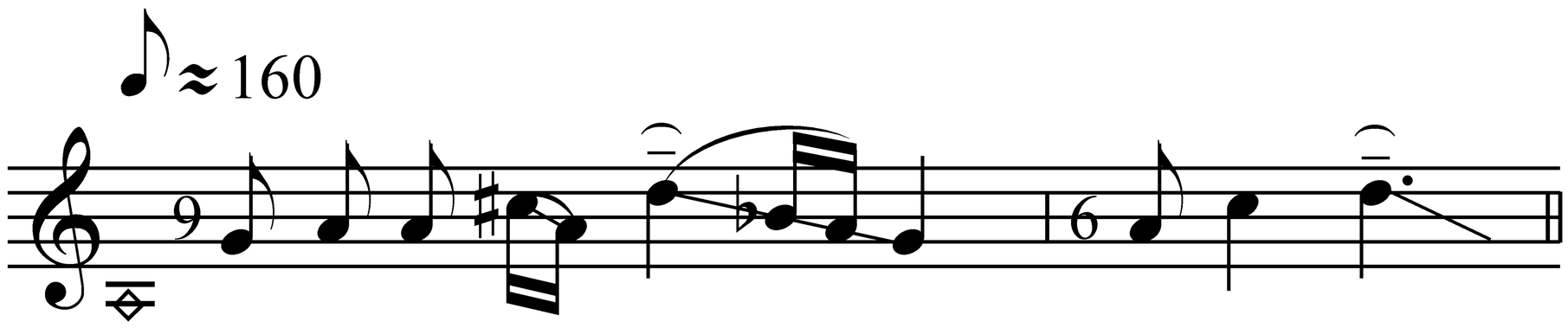

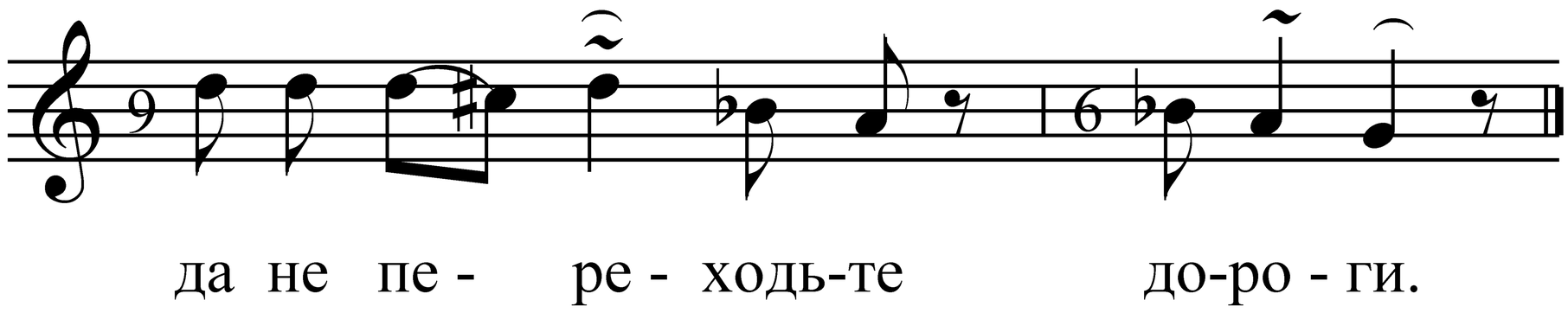

- Вороги, вороги з дороги,
Да не переходьте дороги.

- Да нехай перейде родина,
Щоб була щаслива дитина.

- Да нехай перейде Господь Бог,
Наперед татонько рідненький.

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

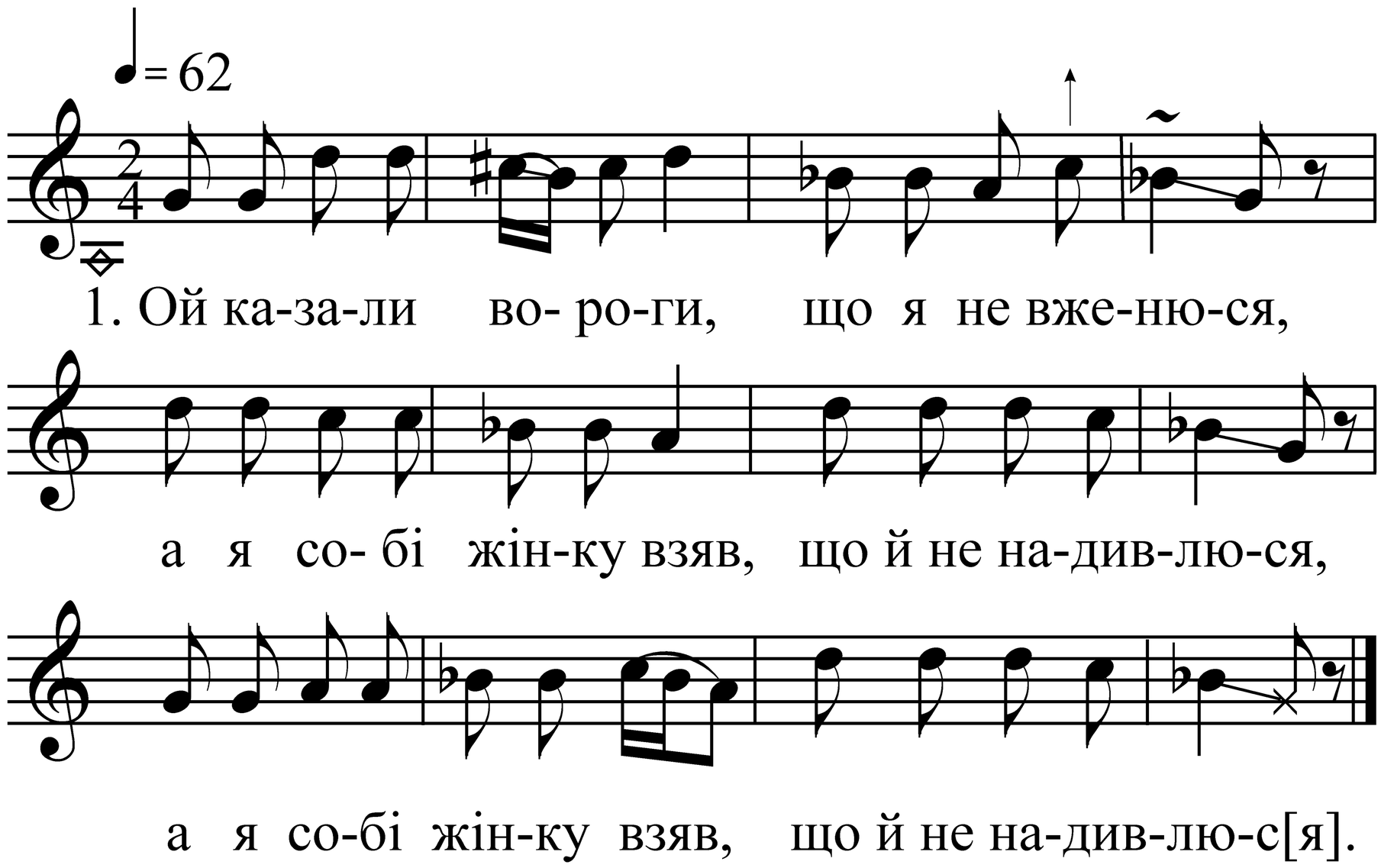

Ой казали вороги, що я не вженюся,
А я собі жінку взяв, що й не надивлюс[я].

Сховаю в кишеню - в кишені помнеця,
А як вийму на долоню - до хлопців смієц[я].

Ой бодай вам, вороги, такая болячка,
Як на меї головоньці віночок, як цяцьк[а].

Ой казали вороги, ой казали люди,
Що на меї головоньці віночка не буд[е].

А на меї головоньці - пахучіє зіллє -
Прошу, прошу ворогів на своє вісілл[є].

Записано від Степанюк А. У.
(с. Кульчин Ківерцівського р-ну)

♩=48

1. Ой і ба - ран, ба - ран бо - ро - не нас,

йо - го й тож то є, що й ве - чо - ра в нас.

2. Ой і - де є - ден, ве - де сот п’ять,

а йо - го й ве-де ді - вой - ка,

та - той- ко в ха - [ті]. 3. Ой ра-да б я вес - те,

та-той-ка бо - юсь, ой не то же да же незь - ко,

то й лес-том і сте - люсь. 4. Ой не то же лес - том,

як бе-лен- ко - ю, ой кле-ка-ли же йа вчо - ра,

а при - бу - ли те - пер.

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

♩ = 56

1. - Не стій, зя - тю, на во - ро- тях,

не стій, зя - тю, на во - ро- тях,

за зе - ле - ним па - по - рот-[тям].

2. - Дай - те ко - ням гов - са, сі - на,

дай - те ко - ням гов- са, сі - на,

а бо - я - рам ме - ду й ви- [на].

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

♩= 84

1. Жа- лу- ва - ла ма - мой- ка донь - ку,

що й не го - дом мо - я й до-ней - к[а].

2. А ти - пе - ра ти од - да - єш,

щас - тя - до - лі та й не вга- да - [єш].

3. - Ой од - да - ю, ко - ли сам зна - ю,

щас - тя - до - лі та й не вга - да - [ю].

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну

♩= 60

1. Ра- но ра - но і ще й ма - ти,

на во - ро - тях і ще й ма- ти

Ва - си - ля вби - ра - т[и].

2. - Де ж ви ме-не вби- ра - є - те,

де ж ви ме-не вби - ра - є - те,

що й ме - ні не ска - же - т[е]?

3. - Чи в по- ле, чи в до - ро - гу,

чи у по - ле, чи в до - ро - гу,

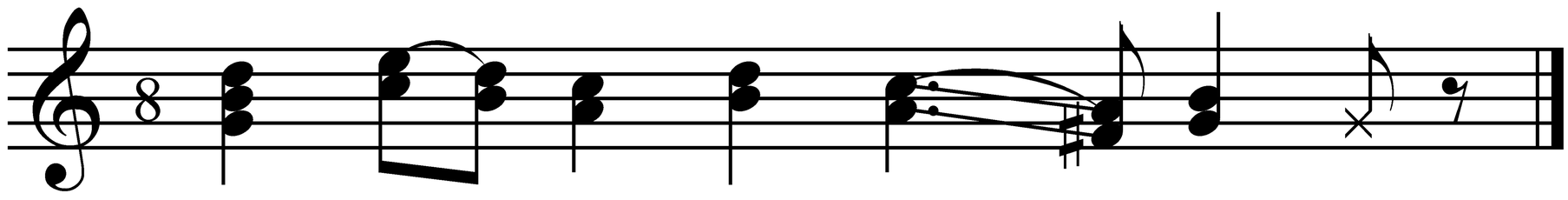

чи до Бо - жо - го до - м[у]?

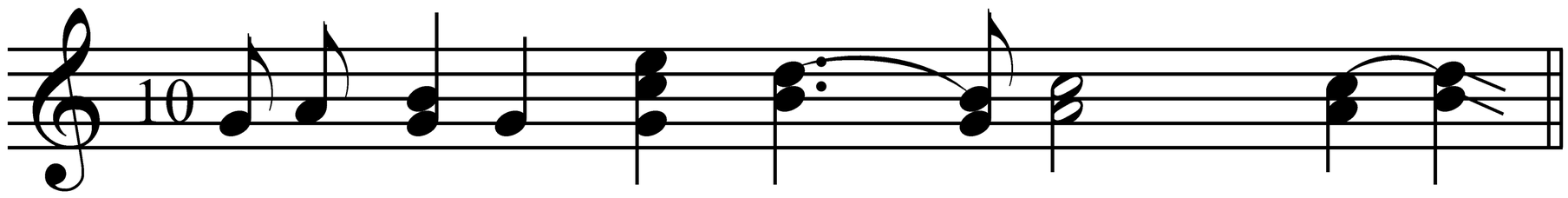

4. - А-ні в по-ле, ні в до - ро - гу,

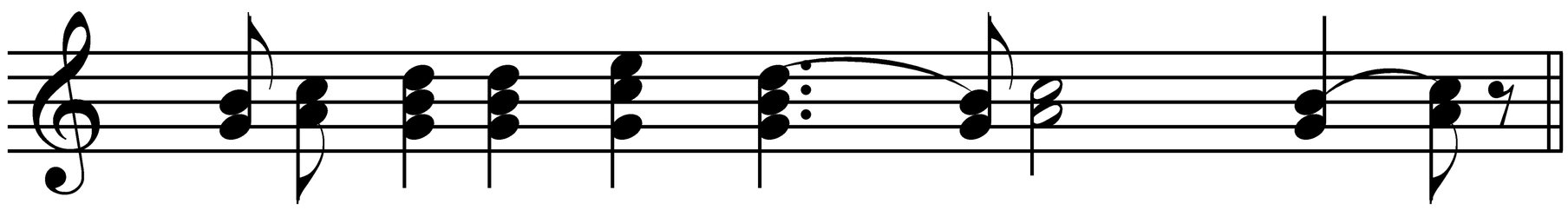

а-ні в по-ле, ні в до - ро - гу,

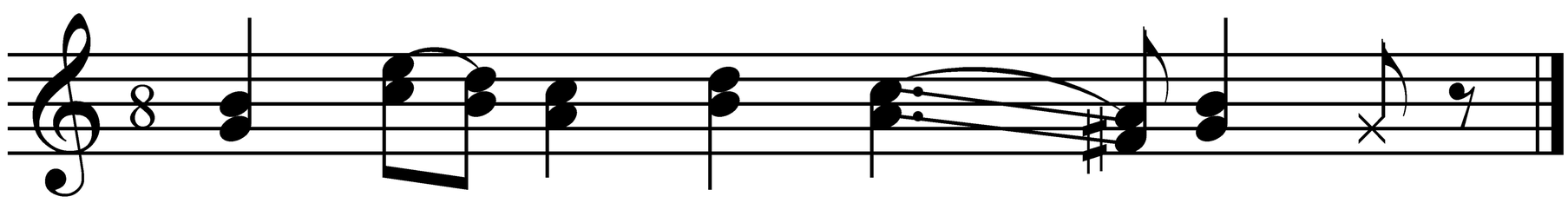

а до Бо - жо - го до - м[у].

Записано від фольклорного гурту
с. Заставне Іваничівського р-ну